

Svemirske Imperije

Napisao: Vladimir Stefanović

Svemirske imperije

Prvobitna ideja za pisanje ove priče je nastala 2014. godine.

2017. godine sam objavio prvu verziju priče.

verzija 2.3 - 08.03.2024

napisao: Vladimir Stefanović

e-mail: knjige@gmx.us

- Ovo delo je besplatno -

Licenca – dozvola, odnosno uslovi korišćenja

Prvobitno sam planirao da ovu priču objavim pod GNU-GPL licencom, kako je ta licenca namenjena licenciranju Open Source softvera, razmatrao sam Creative Commons licencu. Ali, ona ne pokriva sve detalje koje sam htio da obuhvatim licencom. Iz tog razloga sam odlučio da napisem moju licencu koja vuče neke ideje iz GNU-GPL i Creative Commons licenci.

- **Možete** umnožavati i deliti materijal na bilo kojem mediju ili formatu.
- **Morate** adekvatno navesti autora.
- **Nije dozvoljena** prerada **ovog** materijala.
- **Dozvoljeno je** praviti dela inspirisana **ovim** materijalom. Na primer, možete koristiti imena likova i ostalih objekata pomenutih u ovom materijalu u svojim delima i time proširiti univerzum stvoren u ovom materijalu.

Pod sledećim uslovima:

- **Da ne menjate ovu licencu.**
- **Da adekvatno navedete autora originalnog dela.**
- **Da adekvatno navedete da je Vaše delo nastalo na osnovu ovog materijala.**
- **Da svoje rade objavite pod istom licencom.**
- **Da licencu navedete u svom delu.**
- Davalac licence ne može opozvati slobode korišćenja koje Vam je ponudio dokle god se pridržavate uslova licence.
- Davalac licence zadržava pravo da vrši izmene na ovoj priči u nekoj od narednih verzija.

Upozorenje!

Nije za osobe mlađe od 18 godina!

Uvod

Ova priča je inspirisana filmovima, serijama, knjigama, stripovima, kompjuterskim igram, mojom maštom, snovima i nekim stvarnim događajima koji su prilagođeni i implementirani za potrebe ove priče.

Najveći deo teksta je pisan na mobilnom telefonu u trenucima dok se vozim autobusom od kuće do posla i obrnuto i u trenucima kada mogu da pišem. Jedan deo teksta je pisan u programu [Libre Office](#) Writer u tom programu je finalizovan tekst i izvezen u PDF format.

Talasi su se razbijali o ogromne stene, koje su bile razbacane po obali zapadnog okeana. Sunce je skoro dodirnulo horizont i jarke nijanse narandžaste i crvene boje su se prelivale na nebu. Bendžamin je šetao sa čerkom po plaži. Bili su bosi i sitan, žuti, pesak im je ulazio među prste. Bandžamin je uhvatio Endželu za ruku, okrenuli su se prema horizontu, zakoračili su nekoliko koraka u okean i posmatrali su kako se sunce gubi iza horizonta. Krenuli su kući. Nisu morali dugo da se voze. Njihova kuća se nalazi u jednom malom, ribarskom naselju nedaleko od plaže. Stigli su kući, tamo je bio neki čovek, koji je već razgovarao sa Bendžaminovom suprugom Ejmi. Ejmi je odvela Endželu u drugu sobu. Bendžamin je ostao.

Bendžamin: „Dobrodošao Borise.“

Boris: „Hvala Bene.“

Bendžamin: „Hoćeš li nešto da pojedeš i popiješ?“

Boris: „Ne, Ejmi mi je skuvala kafu kad sam došao.“

Bendžamin: „Borise, kakvo je stanje u gradovima?“

Boris: „Loše je. Zaveden je preki sud i policijski čas.“

Bendžamin: „Nismo trebali tek tako da odustanemo od borbe. Sada više ne možemo ponovo da organizujemo otpor.“

Boris: „Nismo tek tako odustali, dobro smo se držali, ali ne možemo se boriti protiv tolike sile.“

Bendžamin: „Znam...“

Boris: „Došao sam da te upozorim, ti i tvoja porodica, treba da se sklonite.“

Bendžamin ga je pogledao.

Boris: „Dosta starešina pokreta otpora je uhapšeno u poslednjih nekoliko dana.“

Bendžamin: „Uhapšeno? Ali, obećali su amnestiju i prekid represalija nad civilima, ako prekinemo otpor.“

Boris: „Došao sam da te upozorim. Novi Teksas nije više bezbedno mesto. Najbolje da se sklonite na neku drugu planetu.“

Bendžamin: „Bojim se da ta opcija nije moguća, barem ne, dok traje blokada Novog Teksasa.“

Boris je ustao i krenuo, došao je do vrata, okrenuo se prema Bendžaminu i rekao: „Sa srećom. Idem da upozorim druge.“

Boris je izašao i izgubio se u noći. Bendžamin je zatvorio vrata za Borisom. Ejmi je ušla u sobu i rekla: „Moraćemo što pre da se sklonimo.“

Bendžamin: „Sutra rano ujutru krećemo.“

Sutradan su spakovali najosnovnije stvari i krenuli su. Ispred kuće ih je čekalo neprijatno iznenadenje. Policija i agenti tajne službe su bili ispred zgrade. Prišao im je jedan agent i predstavio se: „Ja sam kapetan Travis.“

Bendžamin: „Kapetane, kako možemo da Vam pomognemo?“

Travis je video da nose torbe sa stvarima.

Travis: „Gde ste krenuli?“

Bendžamin: „U Topiku, kod Ejmine rodbine.“

Travis: „Put ćete odložiti, treba da obavimo informativni razgovor i da pretražimo kuću.“

Ušli su u kuću. Agenti tajne službe su počeli da pretražuju kuću.

Bendžamin: „O čemu želite da razgovarate?“

Travis: „Odmah prelazite na stvar, to mi se sviđa kod Vas gospodine Vils.“

Endžela je pitala Ejmi: „Mama, ko su oni?“

Ejmi: „Neki stari poznanici.“

Travis je nastavio: „Došli smo da popričamo o Vašoj ulozi u pobuni.“

Bendžamin: „Mi nemamo veze sa time.“

Travis se nasmejao, mahnuo je rukom i nekoliko agenata je uhvatilo Bendžamina i Ejmi. Endžela je zavrištala.

Travis: „Hajnrih, odvedi dete u drugu sobu.“

Hajnrih je podigao dete i odneo je u drugu sobu. Dete je vrištalo.

Bendžamin i Ejmi su počeli da viču na Hajnriha da pusti dete. Agenti su ih smirili udarcima.

Travis: „Sigurno nećete svojevoljno odati svoje odmetničke pajtaše, a sumnjam da će i standardne metode izvlačenja informacija biti delotvorne. Zato ću vas upoznati sa Zilom.“

Travis se okrenuo prema Zilu i rekao: „Tvoji su. Želim da znam sve što oni znaju o njihovoj organizaciji.“

Zil se polako primakao Bendžaminu. Stao je ispred Bendžamina, malo se sagao prema njemu. Zil je bio izuzetno visok, mršav i upadljivo blede kože. Ličio je na ljudsko bilo, ali niko tačno, osim možda Travisa, nije znao njegovo pravo poreklo. Da li je plod genetskog inženjeringu ili je možda hibrid čoveka i neke tuđinske rase ili možda i jedno i drugo. Zil se koncentrisao, počeo je da prodire u Bendžaminov um. Bendžamin je počeo da vrišti. Proces, očigledno nije bio priјatan po osobu na kojoj Zil primenjuje svoje para psihološke moći. Ejmi je takođe vrištala i pokušavala je, buzuspešno, da se otme iz ruku dvojice agenata, koji su je držali. Vikala je: „Pustite ga monstrumi!“

Endžela je čula vrisku svojih roditelja, koja je dolazila iz susedne sobe, pa je i ona uplašeno vrištala. Nekoliko minuta kasnije, Zil je izašao iz transa i obratio se Travisu. Neobično mirnim i dubokim glasom: „Ovaj je jedan od vođa lokalne ćelije pokreta otpora. Saznao sam imena i lokacije njegovih saradnika.“

Travis: „Odlično.“

U međuvremenu, Bendžamin se onesvestio.

Zil je zatim prišao Ejmi i ušao u trans. Ejmi je počela da vrišti. Posle par minuta, Zil je završio i sa Ejmi. Opet se obratio Travisu: „Ona je takođe jedan od članova pokreta otpora. Nije bila u borbenim formacijama, ali je radila na propagandi.“

Ejmi se srušila na pod bez svesti.

Travis: „Odlično urađeno Zil.“

Zatim se obratio jednom od agenata: „Ovo dvoje, zatvorite i prvim sledećim transportom zatvorenika, ih pošaljite u zatvorsku stanicu Salamander.“

Hajnrih je izašao iz sobe, dovukao je Endželu, koja je i dalje vrištala.

Hajnrih: „Šta ćemo sa detetom?“

Travis je prišao devojčici. Gledao je neko vreme, dok je razmišljao šta da radi sa njom. Zatim se okrenuo jednom od agenata i rekao: „Pošaljite je u prihvatični centar Fort Espe, neka tamo odluče o njenoj sudbini.“

Jedan od agenata je odveo Endželu u prihvatište u Fort Espi. U prihvatištu je bilo haotično stanje, bilo je par stotina dece različitog uzrasta. A pristizalo ih je još. Slična situacija je bila i u drugim prihvatištima širom, ratom opustošene, planete. Endžela se taman smirila, dok se vozila transporterom. Ali je usledio novi šok, kada je izašla, čula je vrištanje i plač velikog broja dece u prihvatištu. Decu su raspoređivali po grupama. Jednoj po jednoj grupi su delili hranu, ali malo ko je jeo. Zatim su ih odvodili na sistematski pregled i stavljali im narukvice sa bar kodom. Konzilijumu doktorke Elke su donosili rezultate sistematskog pregleda. Njen tim doktora raznih specijalnosti je došao iz tajnog vojnog istraživačkog centra, smeštenog na planeti Ksatraks u sistemu Beta Krejs. Sutradan su decu, ponovo počeli da razvrstavaju po grupama. Većinu grupa su slali u centre za izbeglice širom planete. Endželu su doveli u grupu od tridesetak dece i poslali na dodatni pregled, koji je vršio konzilijum doktorke Elke. Posle završenih testova i pregleda, Endžela je, sa još dvadesetak njenih vršnjaka, odvojena i poslata da je doktorka Elke lično pregleda. Vrata su se otvorila i jedna medicinska sestra je uvela Endželu u ordinaciju, gde je bila doktorka Elke, sa još dva saradnika. Jedan od doktora je video Endželu, ustao je i krenuo prema njoj. Bar kod čitačem je skenirao njenu narukvicu. Pročitao je osnovne podatke prisutnima: „Subjekat je Endžela Vils, stara 4 godine, njeni roditelji su zatvoreni u zatvorskom kompleksu na stanci Salamander u Bernardovom sistemu, zbog saradnje sa pokretom otpora.“

Doktorka Elke je čitala rezultate testova na njenom datapadu. Ustala je, prišla Endželi i počela da je pregleda. Endžela je bila musava od hrane, kosa joj je bila rasčupana. Elke je iz džepa izvadila maramicu i obrisala je Endželinu musavu usta i obraze. Malo joj je doterala kosu. Zatim joj se obratila: „Odavno nismo imali devojčicu ovde. Retko koja prođe preliminarna ispitivanja. Dosta si napredna za svoj uzrast.“

Okrenula se prema jednom od doktora i rekla: „Rezultati testova su joj izvanredni. Mislim da će bez problema da prođe prvu fazu.“

Doktor je popunio neki obrazac na terminalu i klimnuo glavom doktorki Elke. Elke se okrenula prema Endželi i rekla: „Zlatokosa, čestitam, prošla si testove. Primljena si.“

Endžela je zbumjeno gledala. Sledеćeg dana su decu, koja su prošla testove, prebacili u vojnu bazu u Fort Espi, odatle su transporterom krenuli na Ksatraks. Transporter je sleteo na pistu vojne baze na Ksatraku, odatle su prebačeni u vojni istraživački centar, nedaleko od vojne baze. Decu su okupali, dali su im odeću, svetlo zelene boje. Zatim su ih nahranili i rasporedili po sobama. Bilo ih je petoro u sobi. U svakoj sobi je bio neko od osoblja, ko se brinuo o deci. Deca su u glavnom bila mirna i igrala su se igračkama. Sutradan su ih podvrgli prvoj fazi modifikovanja. Uveli su ih u jednu ogromnu prostoriju sa mnogo operacionih stolova. Medicinsko osoblje je decu postavilo na operacione stolove. Zatim su deci stavili maske na lice. Gas, koji su udisali kroz masku ih je uspavao. Kada su se anesteziolozi uverili da su decu doveli u stanje totalne anestezije, medicinski tehničari su počeli tretman izmene genetskog koda. Trebaće nekoliko tretmana, da bi se postigli efekti menjanja genetskog koda, da bi se postigla propisana norma, koju zahtevaju stroga pravila za pripremu subjekata da bi postali pripadnici, naj elitnije vojne jedinice „kolonijalni komandosi“. Naravno, sledi, još operacija, koje obuhvataju hiruršku ugradnju raznih bio mehaničkih implanta, zatim slede godine obuke za razne specijalnosti i na kraju, sledi poslednja hirurška intervencija ojačavanja kostiju ugljeničnim vlaknima i povećanja, efikasnosti i izdržljivosti mišićnog tkiva. Sve u cilju stvaranja super vojnika. Posle nekoliko sati, probudili su se u svojim sobama. Obuka je počela već sutradan...

Godine su prolazile, Endžela savladava obuku sa odličnim rezultatima i jedna je od najboljih u ovoj generaciji. Došlo je i vreme za prvu hiruršku nadogradnju. To je ugradnja bio mehaničkih implanta. Posle nekoliko dana, oporavili su se od operacije i nastavili su sa obukom.

Ponoć je odavno prošla, gusta magla se nadvila nad Liverpulom. Pustim ulicama je prolazilo tek po koje vozilo. Većina stanovnika Liverpula je uveliko spavala. Što se moglo videti po mračnim prozorima na zgradama. Retko koji prozor je bio osvetljen. Iz jednog prozora na Mosli Hilu se videlo prigušeno svetlo, koje je dolazilo iz sobe, koja je bila osvetljena svetлом monitora. Feliks je sedeo ispred monitora, nešto je grozničavo kucao po tastaturi. Mesecima je pokušavao da nađe način da zaobiđe zaštitu vojne kompjuterske mreže. Izgleda, da je najzad uspeo da uradi nešto konkretno po tom pitanju. „Hmmm...“ rekao je u sebi. Pomislio je: „Baš čudno...“

Jedva je gledao, kapci su počeli sami da padaju preko očiju. Ustao je sa stolice. Malo se protegnuo i zevnuo. Otišao je u kuhinju. Napravio je još jednu instant kafu. Ovo je bila već treća kesica u poslednja četiri sata. Više mu ni kafa nije pomagala da ostane budan. Ponovo se vratio na stolicu, više nije pokušavao ništa po pitanju hakovanja. Samo je poslao poruku, svom prijatelju, preko Kuantum instant mesindžera, koji je, koristio petabitnu enkripciju, čiji se kod menjao svake 42 sekunde i smatrao se za naj bezbedniji vid komunikacije, koji se mogao naći na mreži. Zatim je otišao da spava.

Pitera je probudio alarm na satu. Ustao je, odmah je seo za kompjuter da proveri nove poruke. Bilo je nekoliko audio video poruka, ali mu je pažnju privukla tekstualna poruka na Kuantum instant mesindžeru. Kratko je odgovorio Feliksu da će mu se javiti kada bude mogao, jer mora da ide na polaganje serije testova za prijem na pilotsku akademiju. Ustao je sa stolice i otišao u kuhinju. Tamo je već bila njegova, mlađa sestra Ebi, koja je spremila doručak. Završili su doručak. Piter je spakovao stvari i krenuo. Ebi ga je ispratila do vrata. Zagrlila ga je i poželetela mu sreću. Robo taksi je već bio ispred zgrade. Piter je ušao u vozilo i rekao robo taksi da ga vozi na Pikadili stanicu. Ebi je stajala na vratima i pogledom je pratila robo taksi, sve dok se nije izgubio iz vidokruga. Robo taksi je stao na parking ispred Pikadili stanice. Piter je prislonio platnu karticu na čitač kartica da bi platio prevoz. Robo taksi mu se ljubazno zahvalio. Piter je ušao na Pikadili stanicu. Pogledao je monitor sa redom vožnje. Video je da, Maglev, na relaciji Mančester - London, stoji na peronu 4. Ušao je i seo na svoje sedište. Maglev, voz koji koristi magnetnu levitaciju, se polako pokrenuo. Ubrzo je postigao maksimalnu brzinu. Tridesetak minuta kasnije, izašao je iz Magleva, na Voterlu stanicu u Londonu. Zaustavio je jedan robo taksi i odvezao se do Bigin Hila, gde će se održati serija testova za prijem na akademiju. Došao je do prijavnice, gde je pokazao identifikacionu karticu vojniku, koji je bio na prijavnici. Vojnik je očitao Piterovu identifikacionu karticu, video je da je Piter na spisku osoba kojima je dozvoljen ulaz. Zatim ga je uputio prema jednoj velikoj zgradi. Piter je ušao u zgradu, u koju ga je uputio vojnik sa prijavnicom. Unutra je bilo dosta ljudi u civilu. Dežurni vojnici su ih raspoređivali po grupama i vodili su ih prema svojim sobama. Piteru je prišao jedan vojnik, koji je, Pitera i još trojicu momaka u civilu sproveo do njihove sobe. Vojnik im je rekao da će to biti njihov smeštaj dok traju prijemni ispit. U sobi se nalaze četiri kreveta, četiri ormana, četiri radna stola sa kompjuterima i mali frižider sa sokovima. Polaganje ispita za pilotsku akademiju, nije bilo lako, pa se vojska potrudila da im obezbedi sve uslove za polaganje ispita.

Feliks je otvorio oči. Pogledao je na sat. Već je bilo skoro podne. Ustao je iz kreveta, protegnuo se. Na Kuantum instant mesindžeru je video poruku od Pitera. Kratko je odgovorio na Piterovu poruku. Napisao je: „Srećno!“

Otišao je u kuhinju, na brzinu nešto pojeo, vratio se u svoju sobu i seo za kompjuter. Pokrenuo je skriptu, koja je izmenila MAC adresu njegovog mrežnog adaptera. Zatim je skripta povezala njegov kompjuter preko serije VPN-a da bi zamaskirala njegovu pravu IP adresu. Skripta je automatski menjala višestruke konekcije preko raznih VPN i proksi servera na svakih 1337 sekundi. Uspeo je da zaobiđe fajervol na jednom od servera vojne obaveštajne službe. Kada se najzad probio u mrežu, pokrenuo je B-map, program za mapiranje mreže, koji je pingovao IP adrese u zadatom opsegu, program je, takođe, skenirao otvorene portove na IP adresama koje je otkrio. Dajući informacije o verzijama operativnih sistema na IP adresama i o verzijama serverskih programa, koji koriste otvorene portove. B-map je bio podešen da radi jako sporo, da ne bi pobudio sumnju administratora sistema. Zatim je pritisnuo ctrl alt i l da bi zaključao ekran. Uskoro se ekran ugasio, jer je posle desetak minuta neaktivnosti monitor prešao u stand by režim rada, dok je kompjuter ostao uključen, da bi B-map odradio dosadan i dugotrajan posao.

Nedelju dana kasnije...

Ebi je stajala na peronu Pikadili stanice u Mančesteru. Čekala je dolazak Magleva, koji treba da stigne iz Londona. Uskoro je u stanicu ušao Maglev, kretao se polako i bešumno. Zaustavio se na peronu, otvorila su se vrata. Iz Magleva je izašlo dosta putnika. Među njima je bio i Piter. Ebi ga je videla i potrčala mu je u susret. Sestra je zagrlila brata i uzviknula: „Čestitam! Znala sam da ćeš položiti!“

Piter: „Hvala Ebi.“

Ebi: „Kada odlaziš na akademiju?“

Piter: „U septembru počinje obuka na akademiji, pa ču tada da odem.“

Ebi: „Super, drago mi je da si uspeo. Hajde, to treba da proslavimo.“

Kada su ušli u kuću, Pitera je čekalo iznenađenje, jer je Ebi pozvala njihove drugove, da proslave Piterov uspeh. Žurka je trajala do kasno u noć.

Sutradan se Piter logovao na Kuantum instant mesindžer da bi odgovorio Feliksu. Ukucao je sledeću poruku: „Zdravo druže, izvini, na ovolikom kašnjenju. Ispiti su bili teški i naporni, pa sam morao u potpunosti da se fokusiram. Uspeo sam da položim. U septembru odlazim na akademiju.“

Feliks je bio onlajn, pa mu je odmah odgovorio: „Čestitam. Nisam ni sumnjaо da ćeš uspeti.“

Piter: „Hvala.“

Feliks: „Treba mi tvoja pomoć u vezi nekog projekta.“

Piter: „Kako mogu da ti pomognem. Uzgred, o kakvom projektu je reč?“

Feliks: „Ne bih o tome preko mreže. Najbolje da se sastanemo uživo.“

Piter se malo nasmejao i odgovorio: „Zar ne veruješ u kripto zaštitu Kuantum mesindžera?“

Feliks: „Ne.“

Piter: „Dobro, kada želiš da se nađemo?“

Feliks: „Bilo bi dobro što pre. Hm, ček da vidim. Aha, sledećeg vikenda Everton gostuje u Mančesteru, pa bi smo mogli tada da se vidimo i da odgledamo derbi.“

Piter: „Mislio sam da navijaš za Liverpul, ne za Everton?“

Feliks: „Ma pusti sada to, utakmica nije toliko bitna, bitno je ono zbog čega se stvarno sastajemo.“

Piter: „Važi, samo javi vreme kada dolaziš, sačekaću te na stanici.“

Feliks: „Dogovoreno. Javljam ti, čim kupim karte.“

Sledećeg vikenda, Piter je došao na Pikadili stanicu da sačeka Feliksa. Na stanici je bila gužva i dosta policijskog obezbeđenja zbog predstojeće utakmice na Old Trafordu.

Maglev iz Liverpula se zaustavio na stanici. Vrata su se otvorila i veća grupa navijača sa svetlo plavim transparentima je izašla. Feliks je izašao među poslednjima. Piter je video kada je Feliks izašao iz Magleva i krenuo mu je u susret. Rukovali su se.

Piter: „Dobrodošao u Mančester.“

Feliks: „Hvala. Čestitam na uspešno položenom prijemnom.“

Piter: „Hvala. Trebao si i ti da se prijavиш. Ti bi bez problema položio ispite.“

Feliks: „Maaaa, nije to za mene. Ne volim da radim za vladine institucije.“

Obojica su se nasmejali. Zatim su krenuli prema Old Trafordu.

Ušli su na stadion i zauzeli svoja mesta. Oko njih se čula pesma i skandiranje navijača.

Piter: „Jesi li siguran da ovde želiš da razgovaramo o tvom projektu. Od ovolike buke ču te jedva čuti.“

Feliks: „Da, ovo je idealno mesto. Pored ovolike buke niko neće moći da nas prislушки.“

Piter se osvrnuo nekoliko puta i pitao: „Zašto misliš da će neko da nas prislушки?“

Feliks: „Opusti se prijatelju. Ovo je samo mera opreza.“

Piter: „I ranije si bio paranoičan, ali smo mogli da kontaktiramo na Kuantum mesindžeru.“

Feliks: „Ovo je krupna stvar. Ne želim da rizikujem.“

Piter: „Krupna stvar? Misliš na taj projekat o kome govorиш?“

Feliks: „Da.“

Piter: „Pa dobro, reci mi o čemu se radi?“

Feliks: „Već duže vreme tražim način da upadnem u vojnu kompjutersku mrežu. Pronašao sam jedan mali bezbednosni propust, koji mi je omogućio da zaobiđem fajervol.“

Pre nego što je odgovorio, Piter je sačekao da se stiša buka navijača, posle jedne šanse koju su imali fudbaleri Mančester Junajteda.

Piter: „Ok, hm, biće da si već uspeo da upadneš u mrežu.“

Feliks: „Donekle.“

Piter: „Donekle?“

Feliks: „Posle mapiranja IP adresa i otvorenih portova, uspeo sam da hakujem nekoliko servera, ali nisam našao ništa konkretno.“

Piter: „Šta to konkretno misliš da ćeš naći?“

Feliks: „Izveštaje tajnih misija, otkrića novih tehnologija, nova tajna oružja, vanzemaljske tehnologije, ali ništa od toga nisam našao.“

Piter: „Ne znam ništa o tome, na kom bi serveru to trebalo da se nalazi. Ne znam nikog, ko je toliko duboko prodro u vojnu mrežu. Mislim da ni ja ne bih uspeo to što si ti izveo.“

Feliks: „Ne budi previše skroman. Siguran sam da bi i ti uspeo, samo da si to htelo.“

Piter se nasmejao.

Feliks: „Ako si i dalje zainteresovan da mi pomogneš, to bi ubrzalo ovaj projekat.“

Piter: „Već si uradio veliki deo posla. Kako misliš da mogu da ti pomognem?“

Feliks je iz džepa izvadio memo karticu i dao je Piteru. Piter je odmah stavio karticu u džep.

Feliks: „Tu se nalaze logovi mrežnog saobraćaja, liste IP adresa i otvorenih portova servera. U pitanju je velika količina podataka, koje sam prikupio analizirajući mrežni saobraćaj. Ne mogu sam da obradim toliku količinu informacija. Pa mi treba tvoja pomoć da analiziraš te podatke. Podelio sam log na pola, ja sam već počeo da analiziram prvu polovinu log fajla.“

Piter: „Ok.“

Feliks: „Fajl je enkriptovan.“

Piter: „Dobro, koja je šifra?“

Feliks: „Da li još čuvaš knjigu, koju sam ti poklonio za pretprošli rođendan.“

Piter: „Da.“

Feliks: „Šifra je prva rečenica u drugom poglavljju. Obrati pažnju na velika i mala slova, razmake

između reči i znakova interpunkcije.“

Piter: „Originalno. Da li si mi zbog toga poklonio knjigu ili zato što mi je bio rođendan.“

Feliks se nasmejao i odgovorio: „Zbog rođendana, naravno, ali može da posluži i za neke druge stvari.“

Piter se nasmejao.

Feliks: „Tebe sam pitao da mi pomogneš, jer jedino tebi verujem, pouzdan si i imaš znanje da to uradiš kako treba.“

Piter: „Hvala. Javiću ti se kada završim.“

Feliks: „Ok, kada završiš, nemoj slati ništa preko mreže. Naći ćemo se i razmeniti informacije.“

Piter je klimnuo glavom.

Utakmica se završila, pa su krenuli ka izlazu sa stadiona.

Piter: „Hoćeš li kod mene? Možeš i da prespavaš ako želiš.“

Feliks: „Ne, možda neki drugi put. Hvala.“

Piter je otpratio Feliksa do Pikadili stanice, gde se Feliks ukrcao u Maglev za Liverpul.

To veče, Piter je seo za svoj kompjuter. Primetio je, da se na kartici, koju mu je dao Feliks, nalazi jedan ogroman fajl. Piter zna, da je to enkriptovan kontejner, pa je pokrenuo program Trast Kript. U Trast Kript je uneo naziv i lokaciju enkriptovanog fajla. Trast Kript je zatražio šifru. Piter je uzeo knjigu koju mu je dao Feliks. Otvorio je knjigu i pronašao je stranu, na kojoj se nalazi šifra, kojom je Feliks enkriptovao fajl. Ukucao je šifru i program Trast Kript je maunovao enkriptovani fajl u sistem, tako da se sada pojavio novi virtualni disk, sa fajlovima i direktorijumima. Piter je odmah počeo da analizira podatke.

Mesec dana kasnije, Piter je, preko Kuantum mesindžera poslao tekstualnu poruku Feliksu. U poruci je napisao da je završio sa analizom. Tri dana kasnije, Piter i Feliks su se sastali, ovaj put je Piter došao u Liverpul. Opet su sedeli na tribinama, dok se igrala fudbalska utakmica. Piter se nasmejao, kada je pročitao natpis na Feliksovoj majci. Feliks nosi crvenu majicu, na kojoj, belim slovima piše: „I'm not English. I'm Scouse.“

Feliks ga je popreko pogledao i rekao: „Šta je smešno? Uvek nosim tu majicu, dok gledam Liverpul, kada igra na Enfildu.“

Piter je izvadio iz džepa karticu i dao je Feliksu, koji je odmah karticu stavio u svoj džep.

Feliks: „Hvala ti na pomoći.“

Piter: „Nema na čemu. Dugo je trajalo, dao si mi ogromnu količinu podataka.“

Feliks: „To je polovina. Ja sam obrađivao drugu polovicu.“

Piter: „Ima mnogo hani potova, ali sam pronašao par IP adresa, koje mogu da imaju nešto konkretno što bi tebe moglo zanimati.“

Feliks: „Slažem se, ima previše hani potova. Obično se postavi par komada, ovde ih ima na desetine i još razmenjuju velike količine podataka međusobno, da bi izgledalo kao da imaju neku značajnu funkciju.“

Piter: „Ko god da je projektovao mrežu ili je genije ili ludak.“

Feliks: „Sada vidiš zašto sam tebe angažovao da mi pomogneš. Neko drugi bio se pogubio u svemu tome i sigurno bi me naveo na neki hani pot sa bezvrednim podacima.“

Piter: „Kako znaš da podaci na serverima koje smo pronašli, takođe nisu bezvredni?“

Feliks: „Imam neki osećaj da sam pronašao nešto interesantno. A sem toga, ne bi se potrudili da tako dobro zaštite mrežu i da postave toliki broj hani potova da nema ničeg interesantnog.“

Piter: „U svakom slučaju. Neko ko dobro zna posao im je to odradio.“

Feliks: „Kada odlaziš na akademiju?“

Piter: „U septembru.“

Feliks je klimnuo glavom.

Piter: „Mogli smo ići zajedno. Ti bi bez problema položio prijemne ispite.“

Feliks: „Znaš da ne volim autoritete. Sigurno bi me izbacili sa akademije.“

Piter je krajem avgusta priredio zabavu, povodom njegovog odlaska na akademiju. Nekoliko dana kasnije, krenuo je na akademiju. Sa njim su bili Ebi i Feliks, koji su ga ispratili.

Feliks je uspeo da hakuje servere na vojnoj mreži. Pošto je, sa serverima, bio povezan preko višestrukih VPN-ova i proksija, brzina veze je bila dosta manja. To mu nije preterano smetalo, jer je podatke sa servera i onako planirao polako i postepeno da preuzima, da ne bi izazvao sumnju. Feliks je odmah počeo da pregleda fajlove koji su pristigli. Istovremeno, sa mreže su dolazili drugi fajlovi. Nekih godinu dana kasnije, završio je pregled svih fajlova. Bilo je dosta zanimljivih podataka. Pažnju su mu privukli izveštaji o ratu, koji se vodio na Ačeneru između ljudi i droida. Feliks je počeo da čita izveštaje o borbama koje su se vodile na Ačeneru. Pronašao je detaljnu mapu Ačenera. Čitanjem izveštaja i analizom mape, došao je do zaključka da na Ačeneru postoji jedan zaboravljeni podzemni kompleks. Odlučio je da ode tamo. Kontaktirao je mnoge agencije, koje su nudile uslugu prevoza do drugih planeta, ali niko nije prevozio putnike do Ačenera. Takođe se raspitivao i kod nezavisnih pilota, koji su prevozili putnike, ali niko ne leti za Ačener. Saznao je da je Ačener zabranjena zona i sletanje nije dozvoljeno. Jedini način da ode tamo je da kupi svoj brod, ali u ovom trenutku nije imao dovoljno novca za kupovinu sopstvenog broda. Počeo je da radi razne poslove. Radio je čak i hakerske usluge za koje je dobro plaćen. Ali, brodovi su skupi, čak i oni sa naj osnovnijom opremom. Posle nekoliko godina, uspeo je da sakupi dovoljno novca da kupi Ader. To je mali brod sa naj osnovnijom opremom. Nekoliko nedelja je vežbao letenje na Aderu. Trebalо

je još da ga opremi nekim oružjem, da bi imao kakvu, takvu, šansu da se odbrani od eventualnih napada pirata. Počeo je da se bavi i švercom, kako bi brže zaradio, da kupi laser i par raketa za odbranu.

Endžela se sa njenom grupom nalazi na trenažnom poligonu. Nose trenažne puške. To su puške koje imaju laserske obeleživače. Takođe nose i prsluke, na kojima se nalaze senzori, kada laserski obeleživač pogodi senzor, senzor zapišti i na taj način se simulira pogodak. Podeljeni su u više grupe, cilj svake grupe je da dođe do određene zone. Poligon je simulirao borbu u urbanim uslovima. Trčali su od zgrade do zgrade, kako bi izbegavali protivničke grupe. Sa Endželom su još bili, Maks, Vanja, Rodrigez i Ajaks. Maks je predvodio grupu. Iza ugla ih je čekala protivnička grupa. Razmenili su paljbu, uspeli su da ih savladaju, ali je Vanji i Rodrigezu zapištao prsluk, što je značilo da su pogođeni i da ispadaju. Njih troje su nastavili brzim tempom da trče prema naj bližoj zgradi, da bi našli zaklon. Ajaks je počeo da zaostaje. Endžela se okrenula prema njemu i rekla mu je da požuri. Stigli su do zgrade. Maks je krenuo napred da izvidi da li ima nekog. Endžela je primetila da se Ajaks zadihao i preznojavao. Pitala ga je: „Ajaks, jel si dobro?“

Ajaks: „Jesam, malo sam se premorio.“

Endžela: „Jesi li siguran da si dobro, meni ne izgledaš dobro.“

Ajaks: „Sve je u redu Zlatokosa, samo malo da dođem do daha.“

Endžela je klimnula glavom i rekla mu: „Čuvaj mi leđa, idem da vidim gde je Maks.“

Ajaks je klimnuo glavom.

Maks je virio kroz prozor. Endžela mu se polako približila i pitala: „Jel čisto?“

Maks: „Izgleda da je sve čisto. Tamo je ciljna zona, na 300 metara.“

Endžela: „Ona zgrada nam je najbliža, možemo prvo tamo da dotrčimo, pa da odatle ponovo osmotrimo.“

Maks: „Dobro, idemo do Ajaksa.“

Sišli su dole, Ajaks je bio na oprezu u zaklonu.

Maks: „Ajaks, slušaj, ti nas pokrivaj, Zlatokosa i ja trčimo do one zgrade tamo. Zatim ti krećeš, dok te mi pokrivamo.“

Ajaks: „Ok.“

Maks: „Zlatokosa, ja krećem prvi, ti krećeš kada dodem do pola ulice.“

Endžela je klimnula glavom.

Maks je krenuo, zatim i Endžela, stigli su do zgrade. Maks je mahnuo Ajaksu da krene. Ajaks je potrčao, ali je pao na sred ulice, na pola puta do zgrade.

Maks: „Ajaks, šta ti je? Diži se odatle!“

Endžela: „Nije mu dobro, pokrivaj me!“

Maks je zauzeo odbrambeni položaj da bi pokrivaو Endželu, koja je već dotrčala do Ajaksa.

Endžela je pomogla Ajaku да se podigne и dovela ga je do zgrade. Maks je video nekoliko dečaka iz druge grupe, kako se približavaju, viknuo je Endželi i Ajaku: „Zlatokosa, Ajakse u zaklon, imamo društvo!“

Zatim je počeo da puca. Iz daljine se čulo pištanje prsluka, što je značilo da je nekog pogodio, ali su ostali potražili zaklon i počeli su da pucaju na Maksu.

Maks: „Ovako možemo do sutra da se puškaramo, moramo da ih zaobiđemo i napadnem s boka.“

Endžela: „Ajaku nije dobro, treba da odustanemo.“

Ajaku: „Ne, nemojte zbog mene da odustajete, odvlačiću im pažnju, vas dvoje im priđite s boka.“

Maks: „Dogovoreno, stani ovde i pokrivaj nas.“

Endžela: „Ajaks, jesli siguran da možeš?“

Ajaks je klimnuo glavom.

Maks je krenuo i viknuo Endželi: „Zaltokosa, popni se na sprat i zaskoči ih odozgo. Ja idem ovuda.“

Endžela je klimnula glavom i krenula.

Dok je, protivničkoj grupi, Ajaks odvlačio pažnju, Maks i Endžela su napali s boka i savladali su protivnike. Zatim su nastavili do ciljne zone. Na ciljnoj zoni ih je čekao instruktor, koji im je čestitao za uspešno obavljen zadatak.

Te noći je Ajaku bilo dosta loše. Endžela je izašla iz sobe, Maks je krenuo za njom i tiho rekao: „Ako nas uhvate da se vucaramo ovuda nagrabuslili smo, a ako nas uhvate u ambulanti, odraće nam kožu.“

Endžela: „Naći će nešto u ambulanti da mu pomognem.“

Maks: „Otkad si ti doktor?“

Endžela: „Nisam doktor, ali tamo ima kompjuterski terminal, ukucaću u pretragu njegove simptome i videću šta će mi kompjuter predložiti od lekova.“

Ušunjali su se u ambulantu. Endžela je sela za terminal i kucala po tastaturi.

Maks je stajao kod vrata i pazio je da neko ne dođe. Okrenuo se prema Endželi i rekao: „Zlatokosa požuri.“

Endžela je ustala i sa police uzela neku kutiju sa tabletama. Zatim se okrenula prema Maksu i rekla mu: „Idemo, našla sam to što mi treba.“

Vratili su se u svoju sobu. Endžela je dala Ajaksu tabletu. Tableta je izgleda počela da deluje, jer je posle nekih sat vremena, Ajaksu bilo dosta bolje.

Maks: „Uspela si. Ne mogu da verujem.“

Ajaks: „Hvala ti Zlatokosa.“

Endžela: „U redu je. Samo, o ovome nikom ni reči.“

Ajaks i Maks su klimnuli glavom.

Endžela: „Ajaks, moraćeš da se javiš sutra doktoru.“

Ajaks: „Zar me nisi izlečila?“

Endžela: „Ne, samo sam ti privremeno pomogla da ti prođe groznicu.“

Maks: „Šta mu je, ako nije samo groznicu? Zar ne bi trebalo da smo otporni na bolesti, sada kada imamo implante?“

Endžela: „U kompjuteru sam videla lekarski izveštaj, Ajaksovo telo je počelo da odbacuje implante. Zato se umara i ima groznicu.“

Ajaks: „Ako lekari saznaju da mi je loše, mogu reći instruktorima i samnom je gotovo.“

Maks: „Verovato još ne znaju, čim instruktori nisu ništa preduzeli.“

Ajaks: „Samnom je gotovo.“

Endžela: „Nije ništa gotovo, da su hteli da te odstrane iz grupe, već bi to uradili.“

Maks: „Idemo na spavanje, videćemo sutra, šta će biti.“

Sutradan su imali obuku borbe bez oružja. Endžela je bila na jednoj od strunjača sa Ajaksom. Vežbali su, zatim je došao instruktor i prekinuo ih je.

Instruktor Smits: „Endžela, odmah u moju kancelariju. Ajakse, ti ćeš trenirati sa Rodrigezom.“

U kancelariji je bio još jedan instruktor. Endžela je stajala u stavu mirno.

Smits: „Šta se dešava s tobom?“

Endžela: „Ne razumem gospodine.“

Smits: „Zašto pomažeš Ajaksu?“

Endžela: „Pomažem?“

Smits: „Pre dva dana si umlatila Rodrigeza na treningu borbe bez oružja, sada se zamlaćuješ sa Ajaksom. Spor je i trom, mogla si do sada deset puta da ga nokautiraš.“

Endžela: „Gospodine, ovo je obuka, samo vežbamo...“

Smits: „Znam da ste prethodnu noć ti i Maks upali u ambulantu, takođe znam šta si tamo radila.“

Endžela je širom otvorila oči.

Smits: „Zlatokosa, nemoj da glumiš da si zbunjena i da ne znaš o čemu pričam. Sve ste lepo smislili i odradili, ali ste zaboravili na kamere i da se prate aktivnosti na kompjuteru.“

Endžela: „Samo sam htela da pomognem Ajaksu. Bilo mu je loše tokom noći. Sada nisam pružila maksimum na treningu, jer Ajaks ne bi izdržao. Dajem maksimum protiv ravnopravnog protivnika. Ajaks ne može ravnopravno da se bori, pa smo samo lakše trenirali, dok se ne oporavi.“

Smits je mrko pogledao i rekao: „Zbog njega, ti i tvoja grupa ne pružate maksimum.“

Endžela: „Gospodine, rekli ste da kolonijalni komandosi ne ostavljaju svoje, ja samo radim ono što ste nas učili.“

Instruktori su se međusobno pogledali.

Ejdnžela: „Nije tačno da ne pružamo maksimum. Juče, na poligonu za urbanu borbu smo prvi došli do ciljne zone i imali smo najbolji rezultat.“

Smits: „Izlazi napolje!“

Endžela: „Da gospodine.“

Izašla je napolje.

Instruktor Karnov se obratio Smitsu: „Da eliminišemo tog Ajaksa? U svakom slučaju, mali neće proći.“

Smits: „Ne još, zahvaljujući njemu smo saznali za Endželine skrivene talente. To bez Ajaksa nikada ne bi smo otkrili. Poslaću je na dodatnu obuku za bolničara. A i dopada mi se njihov timski rad.“

Karnov: „U pravu si. I ako su na poligonu bili usporeni i oslabljeni zbog Ajaksa, ipak su uspeli. A noćas još i slučaj sa ambulantom.“

Smits: „I ranije su se kadeti pomagali, ali ovo sa ambulantom nisam očekivao, našla je lekarski izveštaj i na osnovu njega, našla i odgovarajući lek za tretman Ajaksa.“

Karnov: „Pregledao sam izveštaje o njenoj obuci i psiho fizičkim mogućnostima. Ima odlične rezultate i izuzetno je inteligentna.“

Smits: „Videćemo, kako će se pokazati sledeće nedelje na ispitu protiv starije grupe, koja uskoro ide na poslednju fazu hirurške nadogradnje.“

Nedelju dana kasnije...

Finalni ispit pred odlazak na poslednju fazu hirurške nadogradnje je veliki trenutak za kadete. Tada dolaze i vojne zvanice. Ovoga puta, pored ostalih, su došli Komodor Čester Ford, u njegovoj pratnji je kapetan Kovalski, kao pripadnik kolonijalnih komandosa. Na monitorima će pratiti šta se dešava na poligonu. Pored njih sede instruktori starije i mlađe grupe. Ovaj put, poligon je u šumskom i močvarnom predelu. Ove godine je scenario da mlađa grupa treba da se probije do ciljne zone. Starija grupa treba da ih goni i da ih spreči da dođu do ciljne zone. Progonitelji su opremljeni trenažnim puškama, dok progonjeni, kreću bez oružja, ali mogu da primene sve metode da preotmu oružje. Mlađa grupa je dobila trideset minuta prednosti. Odlučili su da se podele po dvoje, jer misle da će neko možda uspeti da se probije do ciljne zone. Zatim je krenula starija grupa. Oni su se takođe podelili. Instruktori su to pratili na monitorima. Slika je stizala sa kamera raspoređenih po poligonu i sa dronova, koji su leteli iznad. Ford i Kovalski su takođe pratili dešavanja na poligonu na monitorima. U svakom trenutku su mogli da promene kameru koja je slala video fid na monitor. Endžela i Ajaks su išli zajedno. Čuli su da je nečiji prsluk zapištao, što znači da je neko pogoden laserskim obeleživačem iz trenažne puške. Iz šume se začulo još nekoliko prsluka, koji su zapištali. Popeli su se na uzvišicu i videli su da je starija grupa uhvatila nekoliko njihovih drugova. Naterali su ih da kleknu i da drže ruke na leđima. Zarobljeni su dobili jake udarce nogom u stomak i popadali su na zemlju.

Ajaks: „Zar je ovo deo scenarija?“

Endžela: „Verovatno jeste, vidim dron iznad njih. Hajdemo.“

Ajaks: „Idi bez mene, ja te samo usporavam. Imaš više šanse sama.“

Endžela: „Ne, ne ostavljam te. Vidiš šta su uradili Vanji i ostalima.“

Ajaks je ustao i krenuo za njom. Išli su neko vreme kroz šumu. Endžela je odjednom stala.

Ajaks: „Šta je bilo?“

Endžela: „Čujem dron.“

Ajaks: „Čujem ga i ja. Dronovi snimaju kamerama i šalju video fid na monitore.“

Endžela: „To znači da su i progonitelji blizu, sklonimo se.“

Potražili su zaklon. Nedugo zatim, nekoliko progonitelja je prošlo pored njihovog zaklona, ne primetivši ih. Sačekali su da progonitelji prođu, zatim su nastavili. Išli su neko vrema, zatim je Endžela, kroz krošnju drveća, opet videla kako se približava dron. Ajaks i Endžela su odmah potražili zaklon. Progonitelji su prošli pored njihovog zaklona ne primetivši ih. U sobi za praćenje, svi su gledali u monitore. Glavni instruktor starije grupe je rekao: „Opet su se sakrili, kako li su znali da dolaze. Mora da u toj jurnjavi, progonitelji, prave veliku buku.“

Ajaks i Endžela su izašli iz skrovišta. Endžela je gledala u nebo. Videla je da je dron još tu, pa je povukla Ajaksa nazad u zaklon.

Kovalski je to video na monitoru i prokomentarisao Fordu: „Pametno, jako pametno.“

Ford: „Molim?“

Kovalski je tihim glasom rekao Fordu, da ga instruktori, koji kontrolišu dronove ne bi čuli: „Koriste dron, da bi videli kada dolaze progontitelji. Čim ugledaju dron, sklanjaju se.“

Ford: „Primetio sam da ova mala stalno gleda gore. Sad shvatam. Da kažemo instrukturima da sklone dronove?“

Kovalski: „Ne, neka imaju bar neku šansu da dođu do ciljne zone.“

Ford: „Ti izgleda navijaš za ovo dvoje?“

Kovalski: „Ne sviđa mi se ovaj scenario, mlađa grupa nema nikakve šanse protiv starije. Bar da su i njima dali trenažne puške, pa da imaju neke izglede.“

Ford: „Ti si pijatelu na ovom poligonu savladao dvojicu i oteo puške.“

Kovalski: „Da, ali su me pogodili neposredno pre ciljne zone. Bio sam glup i jurišao.“

Ford: „Misliš li da će ovo dvoje uspeti?“

Kovalski: „Mala je pametna, i dobro ih vodi, možda i uspeju.“

Ajaks i Endžela su izašli iz zaklona.

Ajaks: „Trebaće nam večnost da kroz šumu stignemo do ciljne zone.“

Endžela: „U pravu si.“

Ajaks: „Zašto ne probamo preko močvare? Tim putem je mnogo bliže.“

Endžela: „Što da ne, nema šta da izgubimo.“

Stigli su to ivice šume, osmotrili su okolinu.

Endžela: „Samo jedan stražar, nisu očekivali da idemo ovim putem.“

Ajaks: „Kako misliš da prođemo, pored njega? Čim nas vidi pucaće, pa će ovaj prsluk da mi probije uši od pištanja.“

Endžela se malo zamislila i rekla: „Imam ideju, dodji.“

Ajaks je pošao za njom.

Endžela: „Premazaćemo prsluke ovim blatom, iz daljine, senzori na prsluku, neće registrirati pogodak ako su umazani debelim slojem blata.“

Ajaks: „Ti si skroz luda, videće na kamerama da smo to namerno uradili.“

Endžela: „Onda će da izgleda, kao da smo to slučajno uradili.“

Ajaks: „Kako to da izvedemo?“

Endžela: „Puzaćemo kroz blato, prema stražaru, tako ćemo se uvaljati u blato i zamazati senzore blatom. Zatim, treba da mi pomogneš da ga savladamo.“

Ajaks: „Da ga savladamo? Mislio sam da ćemo samo protrčati pored njega.“

Endžela: „Šta ti misliš, da će samo da stoji ukopan u mestu, dok mi trčkaramo pored njega? Pokušaće da nas spreči. Treba mi tvoja pomoć da ga razoružamo i savladamo. Ne mogu to sama da uradim.“

Ajaks: „Ufff, ti si skroz skrenula. Dobro, kako da ti pomognem?“

Endžela: „Skreni mu pažnju na sebe, ja ću ga mlatnuti ovom motkom s leđa.“

Ajaks: „Ovo mi se ne sviđa, ali hajde da završimo sa ovim.“

Endžela: „Ti puзи prema njemu, ja ću da puzim okolo, da mu priđem s leđa.“

Ajaks: „Šta ako me vidi?“

Endžela: „Samo mu odvraćaj pažnju, dok mu ja prilazim s leđa, to je sve.“

Krenuli su, da puze kroz blato.

Ford i Kovalski su to gledali na monitoru sa jedne od kamera, koja je bila na drvetu.

Kovalski: „Pametno, vrlo pametno.“

Ford: „Ako ih stražar vidi kako puze, gotovi su. Skoro da su izašli na brisan prostor.“

Kovalski se nasmejao i rekao: „Neće ih pogoditi. Kako se ja toga nisam setio. Kada sam bio na ovom poligonu.“

Ford ga je začuđeno pogledao.

Kovalski: „Sad ćeš da vidiš.“

Nastavili su da gledaju.

Stražar je primetio Ajaksa i počeo da puca prema njemu. Ajaks je bio umazan debelim slojem blata. Izgleda da Endželina luda ideja funkcioniše, prsluk se nije oglasio. Stražar je zbungeno gledao u pušku, misleći da ne funkcioniše. Endžela je dotrčala stražaru iza leđa, on je čuo kako neko trči, okrenuo se. Poslednje što je video, pre nego što je pao, je debela motka, kako ga udara po sred licu. Endžela mu je uzela pušku i pucala u stražara. Njegov prsluk je odmah zapištalo. Iznad krošnje drveća je videla još jedan dron, kako se približava. Doviknula je Ajaku: „Trči ovamo, imamo društvo!“

Zauzeli su zaklon, legli su u blato i još više su se uvaljali u njega. Endžela je videla trojicu progonitelja, kako trče iz šume i počela je da puca. Jednom od progonitelja je zapištalo prsluk. Dvojica preostalih su uzvratili paljbu. Endžela je pogodila i preostalu dvojicu. Ustala je i rekla Ajaku: „Idemo, ciljna zona je blizu.“

Uskoro su izašli iz močvare. Blizu ciljne zone je bilo još dva stražara. Endžela je pucala i pogodila jednog, drugi je uzvratio paljbu. Endžela je pogodila i drugog stražara. Pošto su savladali stražare, nesmetano su došli do ciljne zone. Endžela i Ajaks su uzviknuli: „Tooo, uspeli smo!“

U kontrolnoj sobi, instruktor Smits je uzviknuo: „Bravo, to su moji kadeti!“

Instruktor starije grupe je čestitao Smitsu. Ford i Kovalski su takođe čestitali Smitsu.

Kovalski: „Hteo bih da razgovaram sa ovo dvoje i da im čestitam.“

Smits: „Naravno gospodine, samo im dajte vremena, da se malo srede, vidite, kako su blatnjavi.“

Kovalski: „Ne, neka, želim ih takve. Ja u borbu vodim vojнике, ne manekene.“

Smits se nasmejao i odgovorio: „Odmah ču ih poslati u sobu za prijeme.“

Ford, Kovalski i načelnik trenažne ustanove Ingaberg Zasadžinski, su sedeli u sobi za prijeme. Dok su čekali, čitali su izveštaje o Endželi i Ajaku i razgovarali o njima. Otvorila su se vrata i u sobu su ušli Smits, Endžela i Ajaks. Kada su videli komodora Forda i kapetana Kovalskog, Endžela i Ajaks su stali u stavu mirno.

Ford: „Voljno, da niste tako blatnjavi, rekao bih vam da sednete.“

Svi su se nasmejali na Fordovu šalu.

Smits se obratio Fordu, Kovalskom i Zasadžinskom: „Ovo su kadeti Endžela Vils i Ajaks Pejn.“

Zatim je Smits predstavio Forda i Kovalskog: „Kadeti, ovo su komodor Ford i kapetan Kovalski, heroji bitke na Ačeneru. Načelnika Zasadžinskog znate.“

Ford, Kovalski i Zasadžinski su čestitali Ejdnželi i Ajaku.

Takođe, su čestitali i Smitsu.

Kovlski: „Instruktore Smits, odlično ste ih naučili veštinama koje poseduju. Ni sam to ne bih bolje uradio.“

Smits: „Hvala gospodine.“

Kovalski: „Komodor i ja bi smo žeeli nasamo da popričamo sa vašim herojima ovde.“

Smits: „Naravno.“

Smits je izašao.

Zasadžinski se obratio Fordu i Kovalskom: „Drago mi je da sam vas lično upoznao.“

Zatim je i on izašao.

Kovalski: „Dobro ste izbegavali progonitelje. Samo ne pričajte okolo, da ste zahvaljujući dronovima znali, kada i odakle će da dođu.“

Kovalski je prišao Endželi i prstom skinuo debeo sloj blata sa njenog prsluka.

Kovalski: „Lepo smišljeno, da blokirate senzore, kako ne bi registrovali pogodak iz trenažne puške.“

Ajaks i Endžela su se pogledali.

Kovalski: „U pravoj borbenoj situaciji, blato neće da ti pomogne kadete Vils.“

Endžela je klimnula glavom.

Kovalski: „Šta ste se umusili vas dvoje?“

Kovalski se malo nasmejao i nastavio: „Ne brinite, neću nikome reći da ste varali. Zapravo, dopao mi se vaš nastup. Umete da se snađete i da razmišljate. Trebaju mi takvi u jedinici.“

Ford: „Pregledali smo izveštaje o vama i razgovarali smo sa vašim načelnikom. Kapetan Kovalski je tražio da ti, kadete Vils budeš u njegovoj grupi kolonijalnih komandosa. Naravno, kada završiš obuku i kada prođe poslednja hirurška nadogradnja.“

Ajaks je pogledao Endželu. Ona se blago smešila.

Endžela: „Da gospodine komodore!“

Ford se zatim obratio Ajaksu: „Znamo, da tvoje telo odbacuje implante. Nećeš moći da budeš u borbenoj jedinici, jer nećeš izdržati operaciju.“

Endžela je pogledala Ajaksa, koji spustio glavu dole.

Ford: „Današnjom dobrom predstavom ste oboje zadivili kapetana Kovalskog, pa sam urgirao kod načelnika, da ne prekida tvoju obuku.“

Kovalski: „Glavu gore sinko. Kada završiš obuku, bićeš jedan od isnstruktora.“

Ajaks: „Da gospodine.“

Kovalski: „Kadete Pejn, sloboden si.“

Ajaks je salutirao i izašao.

Kovalski: „Kadete Vils, ovo što će ti sada reći, nisam htio da kažem pred kadetom Pejnom.“

Endžela: „Gospodine, da li ima neki problem?“

Kovalski: „Za tebe nema problema, zapravo odlično si se pokazala. Osim odličnog nastupa na poligonu, danas si kadetu Pejnu produžila život.“

Endžela ga je iznenađeno pogledala.

Kovalski: „Da li znaš šta biva sa kadetima, kojima telo počne da odbacuje implante ili sa kadetima, koji imaju slične probleme posle tretmana izmene genetskog koda?“

Endžela: „Ne gospodine.“

Kovalski: „Bivaju odstranjeni sa obuke i na njima se izvrši eutanazija.“

Endžela je skrenula pogled u stranu.

Kovalski: „Zahvaljujući tvojoj pametnoj taktici na poligonu, ostvarili ste odličan rezultat. Zahvajujući tome, komodor Ford je uspeo da izdejstvuje, da kadet Pejn nastavi obuku i da postane instruktor.“

Endžela: „Hvala gospodine.“

Kovalski: „Slobodna si kadete Vils.“

Endžela: „Da gospodine.“

Tri godine kasnije, generacija kadeta koju predvodi instruktor Smits ima finalnu vežbu na poligonu, pre odlaska na poslednju fazu hirurškog modifikovanja. Endžela je stavila energetsku ciliju u trenažnu pušku. Zatim je počela da maže lice kamuflažnim bojama. Maks je video šta radi i dobacio joj: „Hej, Zlatokosa, bolje namaži kosu. S takvom kosom, videćete na kilometar.“

Ona mu je samo odmahnula rukom i nastavila.

Vežba se održava na istom onom poligonu, kao i pre tri godine. Za razliku od prethodnog puta, sada su kadeti instruktora Smitsa starija grupa, koja ima ulogu progonitelja. Endžela, Ajaks i Vanja su polako išli kroz šumu. Vanja je video da se grane jednog žbuna neobično pomeraju, pa su krenuli u tom pravcu. Ajaks se približava s prednje strane, a Endžela i Vanja su krenuli okolo da bi došli s bokova. U žbunju su pronašli dvojicu kadeta iz mlađe grupe, čiji su prsluci zapištali, jer su senzori u prslucima registrovali pogotke iz Endželine i Vanjine puške. Nedaleko odatle, Maks i Rodrigez su takođe pronašli nekoliko kadeta iz mlađe grupe. Uhvaćene su poveli na proplanak. Naterali su zarobljene da kleknu sa rukama na leđima. Takođe Vanja, Ajaks i Endžela su doveli dvojicu svojih zarobljenika. I oni su morali da kleknu sa rukama na leđima. Maks i Rodrigez su počeli da šutiraju zarobljene u stomak. Od zadobijenih udaraca su popadali na zemlju. Vanja je krenuo da uradi to isto. Ajaks ga je zadržao. Endžela je takođe krenula prema njima. Ajaks je video i rekao joj: „Zlatokosa, nemoj...“

Endžela je stala ispred dvojice zarobljenih, koji su je gledali u očekivanju da ona uradi isto što su uradili Maks i Rodrigez. Iz džepa je izvadila čokoladu, prelomila je na pola i dala je zarobljenima. Okrenula se, došla do Ajaksa i izvadila još jednu čokoladu. Dok mu je pružala čokoladu, rekla je: „Ima i za tebe, samo bez panike.“

Dve nedelje kasnije, krenuli su na čuvenu poslednju fazu hirurškog modifikovanja, ojačavanja kostiju ugljeničnim vlaknima i povećanja izdržljivosti i efikasnosti mišića. Operacije su prošle rutinski i bez naknadnih komplikacija. Sutradan je glavni hirurg sa vizitom došao u sobu, gde je ležala Endžela. Glavni hirurg, Doktor Manštajn je slušao izveštaj o Endželinom oporavku, koji mu je saopštavao jedan od doktora u viziti. Dr Manštajn je samo klimao glavom. Zatim se obratio Endželi: „Sedi, ali polako, vrlo lagano.“

Endžela je poslušala i polako se uspravila i sela. Dr Manštajn je uzeo čašu, napunio je vodom, dok je pružao čašu Endželi, reako joj je: „Sigurno si žedna, popij vodu.“

Endžela je uzela čašu, dok je prinosila čašu ustima, čaša je pukla, voda se prolila po podu Endžela se trgla, nije očekivala da joj čaša pukne u ruci.

Dr Manštajn se nasmejao i rekao: „Posle operacije, efikasnost i izdržljivost muskulature ti je povećana. Vežbom ćeš se prilagoditi novoj muskulaturi, nadam se, pre nego što nam polomiš sve čaše ili nekom ne slomiješ sve kosti u šaci kada se rukuješ.“

Prisutni su se nasmejali doktorovoj šali, zatim su otišli, kada su završili vizitu. Usledio je oporavak i serija vežbi prilagođavanja novoj muskulaturi u trajanju od šest nedelja.

Šest nedelja kasnije, vratili su se. Ušli su u sobu, ali, jedan krevet je bio spakovan. Pitali su se zašto je Ajakov krevet spakovan. Instruktor Smits je ušao u sobu, čuo ih je kako se pitaju gde je Ajaks.

Smits: „Ajaksovo stanje se naglo pogoršalo pre tri nedelje. Lekari su pokušali da ga spasu, ali nisu uspeli. Dan posle prijema na stacionarno lečenje je preminuo. Žao mi je. Bio je odličan kadet.“

Dve nedelje kasnije, su prešli u vojnu bazu na Ksatraku, gde su čekali da ih rasporede na dužnosti u borbene jedinice. Endžela je dobila raspored u grupu kolonijalnih komandosa pod komandom kapetana Kovalskog. Transporterom je došla na planetu Uhlanga, u sistemu Kristi Minoris, gde je trenutno stacionirana grupa koju vodi kapetan Kovalski. Najzad, posle dugog puta u zabačeni sistem Kristi Minoris, transporter je sleteo na malu pistu na planeti Uhlanga. Na pisti su je čekali Kovalski i ostali iz njegove grupe. Endžela je izašla iz transportera. Stala je mirno pred Kovalskim i salutirala mu je. Kovalski je otpozdravio.

Kovalski: „Dobro došla. Ovo su članovi grupe kojoj komandujem. Riko, Hektor, Vaskez, Trankz, Kovalev i Li.“

Zatim se okrenuo prema njegovim ljudima i rekao: „Ovo je Endžela Vils, novi član naše grupe. Osim standardne obuke za kolonijalne komandose, njena specijalnost je ratni vojni bolničar. Poželite joj dobrodošlicu.“

Pozdravili su je, zatim su ušli u njihove prostorije, gde su joj pokazali njenu sobu. Takođe je dobila opremu. Odmah je počela da oblači egzo skeletalni oklop i da ga prilagođava svom telu. Trankz je bio tu da joj pomogne, ali nije bilo potrebe za tim, odmah je sve namestila i podesila kako treba.

Trankz: „Nisam očekivao da ćeš uspeti iz prve, bez pomoći, da obučeš i podesiš oklop.“

Endžela: „Naučila sam to na obuci.“

Trankz: „Znam i ja sam prošao obuku, ali sam se prvih nekoliko puta mučio sa tom skalamerijom.“

Endžela se nasmejala. Zatim se prošetala po hangaru u oklopu, da vidi da li je sve dobro podešeno, da odgovara njenom telu. Kada se uverila da sve besprekorno funkcioniše, skinula je oklop i nastavila da proverava i podešava opremu koju je zadužila. Par sati kasnije, Endžela je završila sređivanje opreme. Pošto više nije imala šta da radi, otišla je do jedne od zajedničkih prostorija. Tu su bili Riko i Kovalski. Riko je čitao knjigu, Kovalski je gledao izveštaj o stanju zaliha. Endžela je ušla i salutirala Kovalskom. Kovalski je otpozdravio i rekao: „Izvoli, uđi. Ovde ne moraš da salutiraš čim vidiš nekog od nas sa višim činom. Nismo baš toliko formalni, kada nismo na dužnosti.“

Endžela: „Da gospodine.“

Kovalski: „Da li si završila sa sređivanjem opreme?“

Endžela: „Jesam.“

Kovalski: „Dobro.“

Endžela: „Da li imate neko zaduženje za mene gospodine?“

Kovalski: „Za sada ne. Voljno si do večere.“

Endžela je klimnula glavom.

Riko: „Izvoli uđi i sedi. Ovde imaš razne stvari za ubijanje vremena kada nisi na dužnosti.“

Kovalski: „Ovo je zabačena mala rudarska kolonija. Ovde nema nekih dešavanja. Stacionirani smo ovde dok nas ne angažuju na neku misiju.“

Endžela je klimnula glavom. Kovalski je nastavio: „Po nekad, zatraže pomoć iz kolonije, ako se desi nešto ne predviđeno u rudniku.“

Riko: „Ukratko, dosađujemo se ovde između dve misije.“

Kovalski: „Ako želiš predstaviću te upravniku kolonije, tvoje lekarske veštine ovde mogu biti korisne. Pošto imaju samo jednog lekara, koji ima pune ruke posla.“

Endžela: „Da, volela bih da pomognem.“

Kovalski: „Dobro, organizovaću sutra sastanak sa upravnikom i lokalnim lekarom.“

Riko: „Dosta vremena provodimo na strelištu. Možeš i tamo da prekratiš vreme.“

Sutradan su Kovalski i Endžela otišli na sastanak sa upravnikom kolonije Nkvankom Mpenzom i Doktorom Vilmotsom. Dogovorili su se da Endžela pomaže Vilmotsu.

Dvadeset dana kasnije, Kovalski je dao uzbunu. Svi su se okupili u hangaru, u puno ratnoj opremi. I krenuli su prema pisti, gde ih je čekao desantni transporter Zodijak. Ukrcale su se u Zodijak. Rampa za ukrcavanje se podigla i zatvorila je ulaz u Zodijak. Pilot je gurnuo ručicu kontrole potiska u napred i iz potisnika je suknuo plavičasto beli plamen plazme, koji je, vertikalno, podigao Zodijak. Nekoliko sekundi, po poletanju, uvukao se stajni trap. Pilot je promenio vektor potiska i Zodijak se blago okrenuo, tako da je sada bio pod uglom od 45 stepeni u odnosu na površinu planete. Potisnici su se okrenuli, sada više nisu bili u položaju za vertikalno poletanje, već su bili u položaju za normalan let. Zodijak je brzo napuštao atmosferu planete. Kroz kokpit se sada mogao videti zakriven horizont planete i ubrzo je nebo postajalo sve tamnije i tamnije. Počele su zvezde da se pojavljuju. Ubrzo je Zodijak napustio atmosferu. Čim se Zodijak, oslobođio gravitacionog uticaja planete, pilot je, na navigacionom kompjuteru ukucao koordinate. Zvezde su počele da se izdužuju i Zodijak je skočio u hiper svemir. Trebaće nekoliko skokova kroz hiper svemir i nekoliko dopuna gorivom, da bi Zodijak došao do svog odredišta. U toku leta, Kovalski je upoznao svoj tim sa detaljima misije.

Kovalski: „Grupa pirata, je presrela turistički brod Korona i sada drže putnike kao taoce. Traže basnoslovno veliku sumu za otkup. Već su počeli da ubijaju jednog po jednog taoca. Prete da će nastaviti sa ubijanjem, dok se ne udovolji njihovom zahtevu. Naš zadatak je da se tajno ukrcamo na brod i eliminišemo pirate, uz što je moguće manje civilnih žrtava.“

Trankz: „Koliko pirata se ukrcalo na Koronu?“

Kovalski: „Služba unutrašnje bezbednosti tvrdi da ih ima desetak. I ranije su znali da greše, tako da se nemojte previše osloniti na taj podatak.“

Trankz je klimnuo glavom.

Kovalski je nastavio: „Tajno ćemo se ukrcati na Koronu, koristeći pomoćni poklopac. Zodijak će da sleti iznad poklopca i spojiti se, tako da možemo tu da prođemo. Poklopac je uzan, pa ne možemo proći u egzo skeletalnim oklopima. Zato ih ovaj put nećemo koristiti.“

Kovalski se zatim obratio Endželi: „Ovo ti je prva borbena misija. Bićeš u Trankzovoj grupi. Radi tačno ono šta ti se naredi. Ne rizikuj bez potrebe.“

Endžela: „Da gospodine.“

Zodijak je izašao iz hiper svemira, na oko pola miliona kilometara od Korone. Koronu su pratile dve fregate klase Astra. Pilot je polako spustio Zodijak na Koronu, tačno iznad pomoćnog poklopca. Iz Zodijaka je izašla elastična cev, koja je napravila prolaz između Zodijaka i Korone. Kada se cev spojila sa Koronom, pričvrstila se za oplatu Korone, jakim magnetima. Kada se veza učvrstila, počelo je pumpanje vazduha u prolaz, kada je pritisak bio na potrebnom nivou, otvorio se poklopac na Zodijaku iz koga su prvo izašli Hektor i Riko. Hektor je okrenuo jednu ručku, pored poklopca na Koroni i malo otvorio poklopac. Kroz mali otvor, je gurnuo minijaturnu kameru. Uverio se da nema nikog u hodniku i otvorio je poklopac. Spustio se u hodnik. Za njim su došli i ostali. Hodnik, koji je vodio do poklopca je bio kratak i brzo su došli do vrata. Opremljeni su

senzorima pokreta i senzorima koji detektuju otkucaje srca. Senzori pokreta nisu detektovali nikakve pokrete, ali je senzor otkucaja srca detektovao nečije otkucaje srca sa druge strane vrata. Kovalski je, rukom dao znak Vaskezu da ga pokriva. Riko je taman pružio ruku da pritisne taster za otvaranje vrata, kada se na senzoru pokreta, čulo tiho blip, blip... Li je rukom dao znak Riku da ne otvara vrata. Ponovo se začulo tiho blip, blip na senzoru pokreta. Drugi kontakt se udaljio i sada je stražar opet ostao sam. Kovalski i Vaskez su se pogledali i očima dali znak jedan drugom da krenu. Vaskez je zauzeo položaj da pokriva Kovalskog. Kovalski je dao znak Riku da otvori vrata. Riko je pritisnuo taster za otvaranje vrata. Vrata su skliznula u stranu. Kovalski je brzo prošao kroz vrata, uhvatio stražara za glavu i naglim pokretom ruke mu je slomio vrat. Svi su prošli kroz vrata. Hodnik se tu račvao na dve strane. Podelili su se u dve grupe po četvoro i nastavili da čiste jednu kabinu za drugom. Koristili su puške, koje su specijalno dizajnirane za ovakav tip misija. Umesto standardne kinetičke municije ili lasera, nosili su puške koje izbacuju metalne strelice. Samo se čulo, jedno tak, kada pritisnu okidač za ispaljivanje. Strelice su izletale velikom brzinom, zahvaljujući jakim elektro magnetima u cevi oružja, koji daju ubrzanje strelici, koja ima obrnut polaritet u odnosu na elektro magnete u cevi. Trankzova grupa je čistila palubu, gde su putničke kabine. Trankz i Kovalev su išli napred, a Li i Endžela su bili podrška. Trankz je otvorio vrata jedne od kabina, Kovalev je ušao prvi, za njim je ušao Trankz. U kabini nije bilo nikog. Vrata jedne od kabina, koja se nalazi dvadesetak metara napred su se otvorila. Izašla su dvojica pirata. Li i Endžela su opalili. Li je pogodio prvog, Endžela je pogodila drugog pirata. Trankz je video šta se dešava, pa je zastao. Li mu je mahnuo rukom da je sve u redu, zatim su nastavili. Trankz se tiho obratio Endželi: „Jel ti to prvi put?“

Endžela je klimnula glavom.

Trankz: „Prvi put je najteže. Je si li ok?“

Endžela: „Jesam.“

Trankz: „Ne razmišljaj o tome, samo se fokusiraj na misiju.“

Endžela je klimnula glavom.

Grupa Kovalskog je čistila teretni deo. Posle nekog vremena, očistili su veći deo broda, ostala je još samo pilotska kabina i svečana sala. U pilotskoj kabini su pilot, kopilot i dvojica pirata. U svečanoj sali broda su se nalazili taoci sa piratima, koji su ih čuvali. Kovalski i Vaskez su savladali dvojicu pirata u pilotskoj kabini. Od pilota su saznali da su neki od pirata opasani eksplozivom. Zauzeli su pozicije ispred ulaznih vrata u svečanu salu. Hektor je otvorio jedan panel sa osiguračima za svečanu salu. Li je izbušio malu rupu na tavanici, kroz koju je proturio minijaturnu kameru. Na malom displeju je osmotrio raspored pirata i talaca. Trojica pirata su opasani eksplozivom i drže prekidač za aktiviranje u ruci. Osim njih, tu se nalaze još četvorica pirata i stotinak talaca. Takođe, video je desetak ubijenih talaca. Signal sa kamere je prosledio ostalima. Komandosi su aktivirali uređaj za noćno gledanje na vizirima njihovih kaciga, jer čim se otvore vrata, Hektor će oboriti osigurače i isključiti osvetljenje. Kovalski, Trankz, Vaskez i Riko su zauzeli pozicije kod vrata, da bi upali u prostoriju, čim se vrata otvore. Iza njih su bili Kovalev i

Endžela, kao podrška. Kovalski je rukom dao znak Hektoru da bude spremna, zatim je pritisnuo taster za otvaranje vrata. Velika, dvokrilna vrata su skliznula u stranu, Hektor je istog trenutka oborio osigurače i isključio svetlo. Začula se vriska uspaničenih putnika. Trojica pirata sa eksplozivom, koji su bili, primarna meta, su skoro istovremeno popadali jer su ih pogodili precizni hici Kovalskog, Trankza i Rika. Vaskez je ubio jednog pirata, u međuvremenu su u prostoriju upali Kovalev i Endžela, koji su ubili još dvojicu. Kovalski je ubio poslednjeg pirata, zatim je javio Hektoru da upali svetlo. Endžela je počela da ukazuje pomoć povređenim i ranjenim putnicima. Dok nije pristigla medicinska pomoć sa fregata, koje su pratile Koronu. Kolonijalni komandosi su se vratili na Zodijak, koji ih je vratio u bazu.

Vreme prolazilo, tim, koji je predvodio Kovalski je imao na desetine uspešnih misija. U međuvremenu, su mnogi dobili unapređenja. Kovalski je dobio čin majora, Trankz je dobio čin kapetana. Endžela je dobila čin poručnika

Sunce je odavno zašlo iza horizonta teraformiranog Marsa. Osoblje centralne banke Marsa je jedva čekalo kraj radnog vremena sa strankama, pa da počnu da sređuju dokumentaciju. Bio je to naporan dan za osoblje banke. Praznici su bili blizu, pa su svi požurili da završe finansijske poslove pre praznika. Do kraja radnog vremena je ostalo desetak minuta, tako da su čuvari bili spremni da zaključaju vrata za stranke. Ispred banke se zaustavilo crno transportno vozilo. To je mali transportni hover mobil, vozilo slično kombi vozilima, koji su se koristili u dvadesetom i dvadeset prvom veku na Zemlji. Za razliku od kombija, mali transportni hover mobili nemaju točkove, već male potisnike koji omogućavaju da vozilo lebdi desetak santimetara iznad površine. Otvorila su se vrata na strani vozača, izašao je muškarac u crnim pantalonama i kratkoj, crnoj, pilotskoj jakni. Otvorila su se vrata na strani gde sedi suvozač. Izašla je ženska osoba sa dugom, crvenom, rasčupanom kosom, koja joj je prekrivala veći deo lica. Takođe je imala, kratku crnu pilotsku jaknu i crne pantalone. Na jednoj nogavici, u visini butine, je slika, izgredana, ali se jasno vidi lik mrtvačke glave sa ukrštenim kostima. Muškarac je otišao do zadnjeg dela vozila i otvorio je vrata, iz kojih je izašlo još četiri osobe u crnim jaknama i crnim pantalonama. Triš se približila vratima banke. Vrata su se automatski otvorila, kada su senzori pokreta detektivali Triš. Jedan od čuvara je video Triš kako ulazi u banku, prišao joj je i ljubaznim glasom joj je saopštio da se banka uskoro zatvara. Triš je stala ispred čuvara. Iskrivila je glavu malo u stranu, levu ruku je stavila na bok, a desnú ruku je stavila iza leđa. Uzela je laserski pištolj, koji se nalazi sakriven ispod jakne na leđima. Levom rukom je zagrlila iznenađenog čuvara, poljubila ga je, dok ga je ljubila, potegla je pištolj i pucala mu je u stomak. Telo čuvara se sručilo ispred Triš. Dok je padao, krv iz njegovog stomaka je zamazala Trišine pantalone. Pantalone su crne, pa se krv nije mogla lako zapaziti, ali je, bela slika mrtvačke glave sada bila umazana crvenom krvlju nesrećnog čuvara. Začula se vriska prisutnih stranaka i službenika. Dvojica preostalih čuvara su hteli da potegnu pištolje, ali su bili spori, a Triš je već držala pištolj u ruci, kojim je upucala levog čuvara u grudi, drugog je pogodila pravo u glavu, koja se rascvetala na sve strane. Obezglavljeni čuvar se sručio na pod. Zid, koji se nalazi iza, bio je isprskan krvlju nesrećnog čuvara. Trenutak posle pucnjave, utrčao je ostatak ekipe. Svi, osim Triš

su imali maske na glavi. Dok su se ostali rastrčali da pljačkaju razne stvari od vrednosti iz sefova i da preuzimaju podatke iz kompjutera banke, Triš je počela da puca po kamerama i bezbednosnim sistemima u banci. Uključio se alarm, ali nije dugo pištao, jer je Triš pucala u alarmni uređaj i uništila ga. Zatim je uperila pištolj prema osoblju banke i strankama. Svi su ležali na podu, gledajući oko sebe šta se dešava.

Triš je povikala na njih: „Ostanite da ležite dole i ništa ne pokušavajte! Ako neko nešto pokuša, ubiću ga!“

Triš je, nekoliko trenutaka, gledala u prisutne, koji su čutke ležali, zatim je nastavila: „Nadam se da će neko da pokuša nešto, dosadno mi je!“

Zatim se okrenula prema jednom od svojih kolega i povikala: „Hej Kajl, uništi zapise video fida sa kamera!“

Kajl: „Luda kučko da nosiš masku, ne bih morao da gubim vreme sa jebenim sigurnosnim kompjuterom.“

Napolju se čuo zvuk sirene policijskog vozila. Kako se policijsko vozilo približavalo, zvuk sirene je postajao sve jači i jači.

Triš se okrenula i kroz staklena vrata je videla da se jedno policijsko vozilo zaustavlja ispred banke. Krenula je prema vratima, dok se približavala vratima, okrenula se prema Kajlu, koji je bio iza pulta i hakovao bezbednosni sistem, da bi izbrisao video koji su snimile kamere, pre nego što ih je Triš uništila.

Triš: „Kajl, pozuri s tim kompjuterom i reci ostalima da krećemo. Ja ču se pobrinuti za policiju.“

Kajl je klimnuo glavom i doviknuo ostalima da kreću za dva minuta. Triš je izašla napolje, baš u trenutku, kada su policajci izašli iz vozila. Policajci su videli da Triš drži pištolj u ruci. Policajci su pokušali da potegnu njihove pištolje, ali Triš nije oklevala, već je pucala u bližeg policajca. Policajac je bio pogoden laserskim hicem i pao je na haubu vozila. Drugi policajac je odmah skočio u zaklon iza vozila. Triš je pucala na njega, ali je promašila. Policajac je uzvratio, ali je i on promašio. Triš se povukla u ulaz banke. Policajac je dohvatio radio i pozvao pojačanje. Triš je, iz džepa, izvadila termalni detonator, aktivirala ga je i bacila prema policijskom vozilu. Trenutak kasnije, snažna eksplozija je uništila vozilo i usmrtila policajca. Od siline detonacije, razbila su se stakla na okolnim zgradama. Čuo se zvuk staklića koji su padali sa zgrada i alarmi vozila koja su bila parkirana u blizini. Zatim je krenula prema crnom vozilu u kom su došli i sela za upravljač. Sačekala je svoje kolege da se ukrcaju i odvezli su se u nepoznatom pravcu.

Kajlova i Trišina grupa su poslednjih nekoliko meseci izveli više velikih pljački. Pošto policija nije mogla ništa da učini povodom toga, civilne vlasti su se obratile tajnoj službi za pomoć. U štabu tajne službe, Travis, Pjer, Hajnrih i još nekoliko agenata su gledali snimke bezbednosnih kamera.

Travis: „Pjer, znaš da budeš pravi davež, ali te moram pohvaliti da stvarno vrhunski radiš svoj posao. Iz policije su tvrdili da je većina snimaka sa bezbednosnih kamera nepovratno uništena. Ti si uspeo da snimke učiniš dostupnim.“

Pjer: „Hvala šefe. To mi je posao šefe. Njihov haker zna posao, ali ne dovoljno dobro da bi izbrisao sve tragove.“

Travis: „Zato i radiš za nas. Jer si profesionalac, a ne neki amater. Što bi tvoje kolege rekle lit, da ne kažem 1337.“

Pjer je šmrknuo i odgovorio: „Da šefe, samo, kada bi se obistinila sva ona obećanja, koje su mi obećavali, kada su me vrbovali u tajnu službu.“

Travis: „O kakvim obećanjima govorиш? Zar nisi zadovoljan platom?“

Pjer: „Plata je odlična, nemam zamerki, nego su pominjali da agenti putuju na egzotična mesta sa egzotičnim ženama.“

Travis: „Znači to je problem. Pa što ne kažeš? Kada neutrališemo ovu bandu, daću ti deset dana odmora, pa idi u Amsterdam i tamo potroši sav novac na egzotične žene na aveniji crvene svetlosti.“

Svi su se nasmejali, zatim su počeli da gledaju i analiziraju snimke sa bezbednosnih kamera. Travisu je privukao pažnju snimak, kada su dva policajca ubili jednog od bandita. Tu je bila i Triš, koja je podigla ruke da se preda. Na snimku se videlo, kako je jedan od policajaca obara na zemlju licem prema podu, dok je drugi drži na nišanu. Prvi policajac je počeo da joj stavlja lisice oko jedne ruke. Kada je trebalo da joj stavi lisice na drugu ruku, jednim zahvatom ga je oborila na zemlju pored sebe, brzo se okrenula prema njemu, zgrabila ga je sa obe ruke i prebacila preko sebe. Taman na vreme, jer je drugi policajac povukao oroz svog pištolja. Hitac je pogodio prvog policajca, kojeg je Triš iskoristila kao štit. Triš je izvukla pištolj iz futrole prvog policajca i pucala u drugog, koji se odmah sručio na pod.

Travis: „Ne čudi me što, što ova grupa bandita, policiji zadaje tolike probleme.“

Nastavili su da gledaju i analiziraju snimke. To je potrajalo dosta dugo. Sutradan je Travis zakazao sastanak da bi saopštio plan, na koji način da neutrališu bandite.

Travis: „Pošto banditi nasumično izvode pljačke, na raznim mestima, ne možemo da predvidimo gde će sledeći put da udare. Zato ćemo ih namamiti u zamku.“

Travis se okrenuo prema Pjeru i rekao: „Pjer, tvoj zadatak je da na mreži pustiš informaciju da se velika količina zlata nalazi u centralnoj banci u gradu Santa Kruz na Titanu.“

Pjer: „Da šefe.“

Travis: „Pjer, želim da to izgleda, kao da je procurila informacija od insajdera u samoj banci. Dakle da ne bude veliki publicitet. Jer ova grupa bandita nije glupa. Ako nešto posumnjaju, neće ništa pokušati.“

Pjer: „Da, šefe. Ništa ne brinite. To mi je specijalnost da plasiram takve vesti na mreži.“

Travis: „Još jedna stvar Pjer.“

Pjer: „Samo recite šefe.“

Travis: „Takođe stavi, neki ograničeni vremenski period, od, na primer, dva dana, koji će zlato biti u toj banci. Da ih ne bi čekali čitavu večnost.“

Pjer: „Da šefe. Kada će operacija da počne?“

Travis: „Za dve nedelje.“

Pjer: „Da li operacija ima neko tajni naziv?“

Travis: „Ovo je operacija u saradnji sa civilnim vlastima i policijom. Možda oni imaju neki tajni naziv. Da je ovo čisto naša operacija, sigurno bi imala tajni naziv. Za pomaganje nesposobnoj policiji i korumpiranoj vlasti, nemam nameru da smisljam bilo kakav naziv operacije.“

Pjer: „Dobro šefe.“

Travis: „Ova operacija mi ne znači puno. Ignorišite zahteve policije i civilnih vlasti, da ih žele žive da bi im sudili. Ubijte ih na licu mesta, čim ih identifikujete. Sve osim Triš. To je ova crvenokosa devojka na fotografiji. Pokazala je da ima potencijala, koji može dobro da nam dođe, ako uspemo da je vrbujemo za tajnu službu. Nju želim živu, ukoliko je moguće.“

Hajnrih, koji je takođe prisutan na sastanku, se osmehnuo. Travis se okrenuo prema Hajnrihu i rekao: „Hajnrih, znam šta misliš. Bez nepotrebnog kasapljenja hladnim oružjem i lomljenja ekstremiteta. Ne želim da se previše objašnjavam sa civilnim vlastima.“

Hajnrih je klimnuo glavom.

Travis: „Hajnrih, dobro poznajem taj tvoj osmeh i znam da to tvoje klimanje glavom ništa ne znači. Zato ču tebe lično da angažujem na hvatanju Triš. Ti si ovde najveći psihopata i manjak za ubijanje. Tako da, si sigurno naj stručniji za hvatanje Triš. Ubeđen sam da razmišljate na isti način.“

Hajnrih: „Znači, propustićeš glavnu predstavu?“

Travis: „Da je ovo čisto naša operacija, koja ne uključuje civile u banci i policiju, onda bih ti prepustio inicijativu. Ovako, ne želim pokolj i kasapljenje u banci.“

Tri dana kasnije u jednom napuštenom skladištu na orbitalnoj stanicu u orbiti oko Jupiterovog meseca Kalisto.

Kajl: „Na mreži kruže glasine da će veća količina zlata biti privremeno u centralnoj banci u Santa Kruz na Titanu.“

Klinger: „Opa, to mi se sviđa.“

Kajl: „Govori se o količini od skoro 3 tone.“

Klinger: „Trebaće nam veći hover mobil.“

Triš: „Šta, sada idemo u akciju na osnovu tračeva sa mreže?“

Kajl: „Proverio sam informacije. Tačne su.“

Triš ga je sumnjičavno pogledala.

Kajl: „Prošlu noć sam upao u kompjuter banke. Stvarno očekuju isporuku. U sefu banke će biti dva dana.“

Klinger: „Znači, to je to.“

Kajl: „Da. Počećemo, kao i uvek, pred kraj smene. Odmah prvog dana.“

Klinger: „Ako je stvarno u pitanju tako velika količina zlata, trebaće nam hover trak i neki utovarivač.“

Kajl: „Tačno. Za hover trak je lako. Možeš li negde nabaviti utovarivač?“

Klinger: „Postoje utovarivači P-5000 na ovoj orbitalnoj stanicu u hangarima. Možemo pozajmiti jedan.“

Kajl: „Odlično. Na Titanu ćemo nabaviti hover trak. Ja ću, kasnije hakovati bezbednosni kompjuter banke da bih preuzeo plan zgrade u kojoj je banka.“

Triš: „Ja ću javiti Pedru i Kizi za posao i da se pojave sutra ovde.“

Istog dana, kasno popodne u komandnom centru tajne službe. Pjer je uzeo komunikator i pozvao je Travisa.

Travis: „Halo.“

Pjer: „Šefe, registrovao sam hakerski upad u glavni i sigurnosni server centralne banke na Titanu. Preuzeta je dokumentacija o sefovima i plan zgrade u kojoj se nalazi banka.“

Travis: „Odlično. Zagrizli su mamac. Da li znaš odakle je došao upad?“

Pjer: „Još analiziram logove. Koristili su više proksija i VPN-ova. Negde iz Sunčevog sistema. Ali čak i ako uspem da nađem pravu IP adresu i lokaciju. Sumnjam da će ih zateći tamo, jer će analiza predugo trajati.“

Travis: „Nećemo ništa preduzimati da ne pobudimo sumnju. Držimo se našeg plana.“

Dve nedelje kasnije. Saturnov mesec Titan...

Santa Kruz je najveći grad na Titanu. Ceo grad se nalazi ispod ogromne kupole. Koja obezbeđuje građanima kolonije boravak u gradu bez potrebe za nošenjem skafandera. Jer, za razliku od Marsa i Jupiterovog meseca Evrope, Titan nije teraformiran. Snažno osvetljenje na gornjem delu kupole simulira dnevnu svetlost. Osvetljenje je počelo da jenjava, što je značilo smenu dana i noći ispod kupole. Bližio se kraj radnog vremena banke. Ispred banke se zaustavio hover trak. Iz njega je izašlo četvoro maskiranih ljudi i Triš, koja po običaju nije nosila masku. Četvoro ih je ušlo na glavna vrata banke. Peti član, Kiza je ušao u teretni deo hover traka. Popeo se na utovarivač i pokrenuo ga. Utovarivač P-5000 ima dve noge i dve ruke. Kiza se nalazi u delu predviđenom za osobu koja upravlja utovarivačem. I ako je cela skalamerija, na oko, delovala nezgrapno, to je u stvari jako precizna mašina. Ruke i noge utovarivača oponašaju pokrete osobe koja upravlja utovarivačem. Tako da, kada Kiza pokreće svoje ruke i noge, pokreću se ruke i noge utovarivača. Pošto je sam utovarivač veliki, ne može da prođe kroz uzana i niska staklena vrata, pa je Kiza razvalio ceo ulaz. U banchi je nastala vriska i panika. Jer su u isto vreme članovi bande počeli da pucaju po kamerama i alarmnim sistemima. Triš se osvrnula oko sebe, tražeći pogledom naoružane čuvare, ali osim civila, koji su se tu zatekli i radnika na šalterima banke, nije bilo naoružanih čuvara. Triš je ostala u sali sa šalterima, dok su ostali krenuli ka delu banke sa sefovima. Radnici banke i civili su ležali licem okrenutim na pod. Triš je bilo čudno što nema naoružanih čuvara. Odjednom se čula pucnjava iz dela banke sa sefovima. Iz hodnika koji je vodio prema sefovima je istračao Kajl i povikao prema Triš: „Bežimo, ovo je zamka!“

Oboje su potrčali prema izlazu. Samo što su izašli iz banke. Čuo se pucanj. Kajlova glava se rascvetala, obezglavljeni Kajlovo telo se srušilo na trotoar ispred banke. Snajperista, tajne službe je sada držao Triš na nišanu, ali nije pucao, poštujući Travisovo naređenje da je želi živu. Triš je potrčala nazad u banku. U sali sa šalterima su bili agenti tajne službe, koji su poterali civile i radnike na šalterima na sporedni izlaz. Agenti su je videli i par agenata je pojurilo za njom. Triš je počela da beži prema jednim sporednim vratima. Ušla je u neku kancelariju. Zatim je potrčala

prema vratima na drugom kraju kancelarije. Otvorila je vrata. Osetila je snažan udarac pesnicom u lice. Pala je na zemlju. Lice joj je bilo krvavo. Podigla je pogled i videla visokog čoveka, duge bele kose u crnom odelu, koji je vikao nešto na nemačkom jeziku. Podigla se na noge. Htela je da uzme njen pištolj, ali je pištolj bio na podu daleko od nje. Ispao joj je, kada je Hajnrih udario. Zauzela je gard i napala Hajnriha. Pokušala je da ga udari pesnicom, ali se Hajnrih hitro izmakao, zgrabio joj ruku, kojom je pokušala da ga udari i savio joj je ruku na leđa. Triš je napravila bolnu grimasu, jer joj je Hajnrih snažno savio ruku na leđa. Laktom druge ruke je uspela da ga udari u lice, ali Hajnrih, kao da nije ništa osetio. Samo joj je još više savio ruku na leđa. Začuo se jeziv zvuk pucanja kostiju. Poslednjim zahvatom joj je slomio ruku. Triš je do sada uspevala da ignoriše bol, ali je sada glasno vrinsula i najzad prestala da pruža otpor.

Tri dana kasnije u specijalnom zatvoru tajne službe u Gvantanamu. Dvojica stražara su sproveli Triš do sobe za ispitivanje. Na sredini sobe se nalazi sto. Stražari su naredili Triš da sedne na stolicu. Kada je sela, stražari su joj pričvrstili lance, kojima su joj bile pričvršćene lisice na rukama i nogama, za sto i za pod. Zatim su se povukli prema zidu iza njih. Otvorila su se vrata na drugoj strani. U sobu za ispitivanje je ušao visok čovek, kratke crne kose u crnom odelu. Seo je za sto preko puta Triš. Desetak sekundi je čutke gledao. Trišina crvena kosa, je inače bila duga i čupava, prekrivala joj je veći deo lica. Sada je bila još više rasčupana i bila je ulepljena od krvi. Nos joj je previjen flasterima. A desna ruka joj je u gipsu. Gledala ga je namršteno svojim zelenim očima. Muškarac u crnom odelu je najzad prekinuo tišinu. Obratio se stražarima: „Odvežite je i skinite joj lisice.“

Dok su joj stražari skidali lisice, čovek u crnom je skinuo crne naočare za sunce. Kada su stražari odvezali Triš, čovek u crnom im se ponovo obratio: „Ostavite na same.“

Stražari su izašli ispred prostorije za ispitivanja. Sada se čovek u crnom obratio Triš: „Hajnrih baš uživa u svom poslu. Lepo sam mu rekao bez nepotrebnog nasilja. Ja sam pukovnik Travis, šef tajne službe.“

Triš ga je čutke posmatrala.

Travis: „Rekli su mi da se zoveš Triš.“

Ona ga je i dalje čutke posmatrala. Travis je nastavio: „Ti i tvoja banda ste baš namučili policiju.“

Travis se malo nasmejao, kao da mu je bilo drago zbog toga i nastavio je: „Bili su toliko očajni da su morali da pozovu tajnu službu. Nemaš pojma, koliko mrze, kada moraju da pozovu nekog da obavi posao za koji su nesposobni.“

Ona je i dalje čutala i netremice ga je namršteno gledala.

Travis: „Vidiš, sa policijom možete da se sprdate. Sa nama nema zajebancije.“

Triš: „Nikada nas ne biste uhvatili da nas neko nije otkucao.“

Travis se nasmejao i odgovorio: „Nije vas niko otkucao. Sami ste upali u zamku.“

Triš je samo čutala i posmatrala ga je.

Travis: „Nisam ovde zbog tvoje bande, već zbog tebe.“

Triš: „Zašto zbog mene?“

Travis: „Gledao sam snimke bezbednosnih kamera. Mislim da imaš talenat, koji, mi u tajnoj službi cenimo.“

Triš: „Lažovu. Snimci sa bezbednosnih kamera su uništeni.“

Travis se nasmejao i nastavio: „To ti misliš. Samo ču ti reći da si radila sa amaterima. Njihove veštine su možda bile dovoljne da zavaraju policiju. Ali, u tajnoj službi rade najbolji među najboljima. Pokazaću ti snimke.“

Iz torbe koju je nosio, izvadio je datapad, stavio ga je na sto i gurnuo prema Triš. Ona ga je uzela i počela je da gleda snimke sa bezbednosnih kamera.

Travis: „Kao što vidiš. Ja te ne lažem. To rade političari.“

Triš je prekinula video i stavila datapad na sto.

Triš: „Šta želiš od mene?“

Travis: „Nudim ti posao u tajnoj službi. Imaćeš odličnu platu, sa kojom ćeš moći da kupiš šta god hoćeš, putovaćeš na egzotična mesta i upoznavati egzotične muškarce.“

Travis je ustao sa stolice i naslonio se rukama na sto. Triš ga je sve vrema namršteno posmatrala.

Travis je primetio njen namršten pogled i nastavio: „I dalje imaš taj namršten pogled, mislio sam da će ti se dopasti moja ponuda. Ako ti se ne sviđa neki deo iz ponude, to se lako da rešiti. Na primer, ako ne želiš da upoznaješ egzotične muškarce, možeš da upoznaješ egzotične žene, ako ti se ta druga varijanta više dopada.“

Triš: „Jebi se!“

Travis se nasmejao i nastavio: „Imamo način da ti zakrpimo povrede u roku od nekoliko dana. Ovako će oporavak trajati mesecima, možda i koju godinu. Zatim, tvoja kriminalna prošlost će biti izbrisana. Preko noći ćeš od naj traženijeg kriminalca u sunčevom sistemu postati uzoran građanin. Da ne pominjem, da će te ovde progutati mrak.“

Triš: „Kakav mrak? Mi živimo u demokratski uređenom društvu.“

Travis se nagnuo prema Triš i rekao: „Poješće te demokratski mrak.“

Zatim se uspravio i nastavio: „Ova ponuda važi dok ne izađem iz ove prostorije. Ako pristaneš da nam se pridružiš, odmah te vodim odavde. Ako odbiješ, ostaješ ovde, prepustena sudske sudske bini.“

Triš: „Đubre!“

Travis se okrenuo i pošao prema vratima, okrenuo se prema Triš i ponovio: „Ponuda važi dok ne izađem iz ove prostorije.“

Zatim je nastavio prema izlazu, dohvatio je kvaku i otvorio vrata.

Triš je povikala: „Stani!“

Travis je stao i okrenuo se prema Triš.

Triš: „Pristajem na tvoju ponudu.“

Izašli su napolje kroz vrata. Travis je sproveo sve do poletno sletne platforme, zatim su ušli u transportni šatl, koji je odmah polетеo.

Triš: „Šta sad?“

Travis: „Prvo potpiši ovu pristupnicu tajnoj službi. Onda ideš na lečenje, nadogradnju i oporavak.“

Triš je zdravom rukom potpisala pristupnicu.

Travis: „Zar nećeš prvo da pročitaš to što potpisuješ?“

Triš: „Imam li mogućnost da promenim to što tu piše ili da se predomislim u vezi pristupa tajnoj službi.“

Travis: „Ne.“

Triš: „Zato i ne želim da gubim vreme čitajući baljezgarije pravnika iz klimatizovanih kancelarija koji nemaju pojma o stvarnom životu.“

Travis se nasmejao.

Triš: „O kakvoj nadogradnji si pričao?“

Travis: „Ukratko, kosti će da ti ojačaju ugljeničnim vlknima, kako bi postale otpornije, povećaće ti efikasnost i otpornost muskulature, povećaće ti imunitet na mikro organizme i još neke nadogradnje.“

Triš: „Da li svi pripadnici tajne službe prolaze kroz tu nadogradnju?“

Travis: „Ne. To je procedura kroz koju prolaze samo kolonijalni komandosi, ali smo uspeli da izdejstvujemo da tebe ubacimo u program nadogradnje.“

Triš se namrštila.

Travis: „Često se mrštiš. Ne priliči tako lepom licu namršten pogled. Uzgred, ovo ti je prvi tajni zadatak.“

Triš: „Šta treba da uradim?“

Travis: „Da nikome ne pominješ da si agent tajne službe, već da si na obuci za kolonijalne komandose.“

Triš je klimnula glavom.

Travis: „Kada završiš sa programom nadogradnje, ideš u centar za obuku tajne službe. Da usavršimo tvoje veštine i da naučiš još po nešto.“

Triš: „Kakvu obuku?“

Travis: „Osnovnu obuku, koju prolaze svi pripadnici tajne službe. Zatim sledi obuka po specijalnostima.“

Transportni šatl se približio Mesecu i počeo je proceduru sletanja na vojnu orbitalnu stanicu Šarl De Gol.

Travis: „Ovde silaziš, sačekaće te neko od mojih saradnika i ispratiće te do transportera koji leti na Ksatraks.“

Triš: „Ksatraks?“

Travis: „Da, tamo se nalazi ustanova u kojoj ćeš biti nadograđena. Zatim, kada se se proces nadogradnje i proces rehabilitacije završi, neko od mojih saradnika će doći po tebe i vraćaš se na Zemlju gde ćeš imati obuku.“

Šatl je sleteo. Pre nego što je Triš izašla, Travis joj je dao identifikacionu karticu i rekao: „Ovo je tvoja nova identifikaciona kartica. Tvoja kriminalna prošlost je izbrisana, imaš priliku za novi početak. Pazi šta radiš, jedan pogrešan korak i poješće te mrak.“

Čim je Triš izašla iz šatla, šatl je poleteo nazad na Zemlju. Kao što je Travis rekao, pojavio se njegov saradnik, koji je ukrcao Triš na transporter za Ksatraks.

Triš je izašla iz vojnog transportera, koji je sleteo na Ksatraks. Prišao je jedan oficir. Rekao joj je da će je odvesti do vojnog istraživačkog centra. Stigli su ispred ogromne zgrade, izašli su iz vozila i ušli u zgradu. Oficir je rekao Triš da ga sačeka, zatim je otišao je do prijavnice. Pet minuta kasnije se vratio do Triš i rekao: „Uskoro će Vas preuzeti neko od medicinskog osoblja.“

Zatim je otišao.

Triš nije dugo čekala. Prišla joj je medicinska sestra, koja joj je rekla: „Pođite samnom.“

Ušle su u lift. Medicinska sestra je prvo odvela do garderobe. Tu je Triš dobila svetlo zelenu odeću. Zatim su došle do stacionara. Medicinska sestra je dovela do sobe, otvorila je vrata i rekla: „Ovo je Vaša soba, ovde ćete boraviti dok traje proces nadogradnje i rehabilitacije.“

Triš je ušla i pitala: „Kada će da počne proces nadogradnje?“

Medicinska sestra: „Ne znam tačne termine, ali već u toku dana će početi ispitivanja, kada se ispitivanja završe, prvo idete na genetsku modifikaciju, zatim sledi nekoliko operacija ugradnje bio mehaničkih implanta, poslednja operacija je ojačavanje skeleta ugljeničnim vlaknima i modifikacija muskulature.“

Medicinska sestra je izšla. Triš je ostala sama u sobi. To je bila soba za smeštaj subjekata nad kojima se vrši nadogradnja. U sobi postoje dva kreveta. Drugi krevet je prazan. Takođe, u sobi se nalaze i neki medicinski uređaji. Triš je legla na krevet i čekala je da neko dođe. Ležala je u krevetu par sati. Zatim je u sobu ušao konzilijum doktora, predvođen doktorom Jirgenenom Noišvarcmilerom. Sa njima je i načelnik medicinskog odseka vojno istraživaškog centra doktor Adolf Manštajn. Počeli su da je pregledaju. Uzeli su više uzoraka njene krvi, tkiva i kose.

Dr. Jirgen Noišvarcmiler se obratio doktoru Manštajnu: „Doktore Manštajn, subjekat koji sedi pred nama je ženka, ljudske vrste ima prelom ruke i povrede na licu i telu. Ruka je imobilisana osnovnom metodom uz pomoć gipsa. Uzeli smo uzorke, rezultati će biti gotovi za dvadesetak minuta.“

Manštajn je slušao izlaganje vođe lekarskog tima, doktora Jirgena Noišvarcmilera. Zatim je prokomentarisao: „Gips, kakav primitivizam.“

Triš ih je sve vreme čutke posmatrala.

Manštajn je prstom pokazao na Trišinu ruku, koja je u gipsu i rekao: „Doktore Noišvarcmiler, da li možete, u toku dana da angažujete nekog od slobodnih ortopeda da srede ovaj primitivizam.“

Noišvarcmiler: „Samo malo doktore, treba da pogledam u raspored dežurstava.“

Jedan od doktora iz konzilijuma je podigao ruku i rekao: „Izvinite doktore Noišvarcmiler.“

Noišvarcmiler je podigao glavu i rekao: „Izvolite doktore Štajnmec.“

Štajnmec: „Ja mogu da izvršim intervenciju na ruci ovog subjekta.“

Noišvarcmiler: „Odlično doktore Štajnmec.“

Zatim se Noišvarcmiler okrenuo prema Manštajnu i rekao: „Doktore Manštajn, ovo je doktor Helmut Štajnmec. On je mlad ortoped, ali vrlo perspektivan i predan poslu.“

Manštajn: „Odlično. Doktore Štajnmec, kada možete da preuzmete subjekta i da izvršite intervenciju?“

Štajnmec: „Odmah po završetku vizite mogu da preuzmem subjekta.“

Triš je izuzetno nerviralo, što je oslovljavaju sa subjekat i što se prema njoj ponašaju, kao da je neka životinja, nad kojom trebaju da se vrše laboratorijski eksperimenti. Takođe je nervirala izveštačena uštoglijenost prisutnih u konzilijumu i to što se non stop oslovljavaju sa doktore.

Manštajn: „Koliko će trajati intervencija nad subjektom?“

Štajnmec: „Već sam pogledao snimke slomljene kosti. Ako primenim metodu laserskog spajanja kostiju, intervencija bi trajala oko dva časa. A oporavak bi trajao oko 12 časova.“

Noišvarcmiler: „Doktore Manštajn, to je nova metoda tretmana polomljenih kostiju. U osnovi, koristi se medicinski laser. Delovi polomljene kosti se prvo fizički spoje, zatim se laserom vrši tretman spoja. Kosti se na tom mestu delimično rastope. Kada se vrate u čvrsto stanje, delovi kostiju

ostaju spojeni. I time je intervencija završena.“

Manštajn: „Odlično doktore Štajnmec. Izvršite intervenciju, čim budete mogli. I molim Vas, posle intervencije, neka očiste subjekta. Neprijatno miriše, kao tvor, a i kosa joj je masna i umrljana krvlju.“

Noišvarcmiler je klimnuo glavom.

Manštajn ljutito: „Kakve nam to subjekte šalju u zadnje vreme? Još malo pa će i leševe da nam šalju. Sa leševima ne umem da radim!“

Zatim je konzilijum izašao iz sobe. Posle par minuta, došli su medicinski tehničari i sestre, koji su odveli Triš u operacionu salu. U operacionoj sali su joj skinuli gips i dali su joj lokalnu anesteziju u ruku. Zatim su ruku stavili u jednu cev. Doktor Štajnmec je seo za pult. Na monitoru rentgena je gledao polomljenu kost. Zatim je uz pomoć dva džoystika počeo, polako da namešta kosti. Džoystici kontrolišu rad malih poluga, koje se nalaze unutar cevi. Poluge služe da nameste delove kostiju. Kada je najzad namestio delove polomljene kosti na svoje mesto, isključio je poluge i uključio je kontrolu za laser. Podesio je snagu lasera. Zatim je odredio zonu, koja će biti pod laserskim tretmanom i pritisnuo taster start. Triš nije ništa osetila, jer je dobila lokalnu anesteziju. Kada je tretman završen, odveli su Triš do njene sobe.

Dva dana kasnije je počela serija raznih tretmana, kao priprema za nadogradnju. Posle nekoliko nedelja je počeo tretman genetske modifikacije. Zatim su počeli, da joj ugrađuju razne implante, koji su imali različite funkcije. Neki su uticali na lučenje žlezda, neki su podsticali pojedine nerve, a neki su služili da potisnu i isključe pojedine funkcije, dok su neki služili da povećaju imunitet i da eliminušu viruse i bakterije. Na kraju je došla serija završnih hirurških zahvata, ojačavanje skeleta ugljeničnim vlaknima i modifikacija muskulature, kako bi bila efikasnija, izdržljivija i jača. Kada su sve medicinske procedure završene, sledi period oporavka i rehabilitacije, odnosno privikavanja novoj muskulaturi.

Feliks je pre polaska na Ačener, odlučio, da na simulatoru, vežba borbu u svemiru. To će mu svakako koristiti, jer ga čeka dug put i treba da leti sistemima, koji nisu tako bezbedni, kao na primer Sunčev sistem, gde se nalazi Zemlja i sistemi, koji se nalaze u blizini Sunčevog sistema, gde vladaju red i zakon. Vežbao je više nedelja, zatim se odlučio, da najzad krene na dug put.

Feliksov Ader je izašao iz crvotočine i uputio se prema Ačeneru. Posle desetak sati je stigao u orbitu Ačenera. Nije bilo patrolnih brodova. Samo nekoliko satelita, koji su emitovali tekstualni i audio signal da je zabranjeno sletanje na planetu. Sistem je očigledno, odavno napušten i zaboravljen. Feliks je počeo da skenira površinu planete. Skeniranje je trajalo nekoliko sati. Uporedio je rezultate skeniranja sa mapom koju je pronašao na jednom od servera vojne kompjuterske mreže. Pronašao je lokaciju na planeti, koja odgovara lokaciji tajnog podzemnog kompleksa, koji je obeležen na mapi. Ulag u podzemni kompleks je dobro zamaskiran i ne vidi se iz orbite. Tako da ga ne bi bilo moguće pronaći bez mape. Površina Ačenera je izrovarena i puna

kratera, gradovi su u ruševinama i napušteni, što je posledica rata koji se tu vodio. Analiza atmosfere ukazuje, da je u granicama normale za boravak na planeti bez zaštitne opreme. Radijacija, u zoni sletanja je blago povišena, ali u granicama normale, tako da ne predstavlja problem po ljudski organizam. Feliks je započeo manevar sletanja na površinu planete. Ader se približio površini, sada se nalazi na visini od stotinak metara. Feliks je aktivirao stajne trapove. Poklopci stajnih trapova su se otvorili i iz otvora su izašli stajni trapovi. Kako se Ader polako spuštao, sve više i više je podizao prašinu. Ader je blago dodirnuo tlo. Trapovi su se malo ulegli pod težinom svemirskog broda. Otvorila su se mala vrata na boku letelice i Feliks se polako spustio niz male stepenice koje su izašle iz otvora ispod vrata. Prašina od sletanja se polako slegla. Feliks je oprezno zakoračio nekoliko koraka. Tlo je bilo prašnjava, pa je ostavljao tragove u prašini. Feliks je uzeo datapad da pogleda mapu. Ulaz u tajni kompleks je na nekih desetak metara od njegove trenutne pozicije. Nastavio je da se kreće prema ulazu. Ulaz je bio zamaskiran iza jedne stene. Feliks je pomislio, kako je to neugledan ulaz u tajni podzemni kompleks, ali valjda tako treba da bude, inače ne bi bio tajni kompleks. Stao je ispred vrata i proučavao je način kako da uđe. Video je jedno ispuštenje pored vrata, koje je bilo prekriveno debelim slojem prašine. Očistio je prašinu. To je bila mala konzola. Iz ranca je uzeo kabal. Jedan kraj kabla je priključio na svoj datapad, drugi kraj je priključio na priključak u samoj konzoli. Zahvaljujući podacima preuzetim sa vojnih servera, brzo je uspeo da hakuje šifru za ulaz. Vrata su se otvorila. Oprezno je ušao u jedan hodnik. Na kraju kratkog hodnika se nalaze liftovi. Ušao je u jedan od njih i pritisnuo taster za poslednji sprat na dnu kompleksa. Vrata lifta su se zatvorila. Lift se spuštao desetak minuta. Kompleks je očigledno duboko ukopan u zemlju. Lift se najzad zaustavio i vrata lifta su se otvorila. Feliks je polako izašao iz lifta. Našao se u jednom prostranom hodniku. Na levoj strani je bila tabla na kojoj je pisalo „Odelenje za kibernetički bio inženjer.“

Hodnik je visok nekih desetak metara i širok bar 5 metara. Sa obe strane zida je mogao videti ćelije, koje su bile pravougaonog oblika i imale su providan poklopac. Prišao je jednoj od ćelija da vidi šta ima unutra. Kroz telo mu je prošla neka jeza, kada je video šta je unutra. U ćelijama su bili metalni skeleti. I ako su skeleti malo podsećali na ljudske, jasno su se mogli videti mali servo motori, koji su služili za pokretanje ekstremiteta. Umesto očiju su imali kamere. Metal je bio gladak i uglačan, presijavao se nekom beličasto plavom svetlošću. Takva svetlost je dopirala sa plafona, pa su se zato presijavali u toj boji. U hodniku je bilo na stotine ćelija sa metalnim skeletima. Producio je dalje hodnikom. Na kraju hodnika su bila vrata, koja su vodila u neku veću prostoriju. U prostoriji se nalazi dosta kompjutera i nekoliko skeleta, koji su položeni na stolove. Pored stolova se nalaze komore od nekog debelog providnog materijala. Nije mogao da razazna da li reč o staklu ili nekom drugom providnom materijalu. Ispod providnog poklopca su se videle rebraste cevi i nekoliko mehaničkih naprava, koje su mu ličile na ruke ili hvataljke. Kompjuteri su bili isključeni, ali s obzirom da je kompleks osvetljen, očigledno ima neki interni sistem napajanja energijom, jer je ostatak planete u ruševinama i očigledno bez izvora energije. Prišao je jednom od kompjutera i uključio ga je. Posle par minuta, sistem se podigao i tražio je da se ukuca šifra za korisničko ime Nimda. Kompjuter je bio pod arhaičnim V-OS10 operativnim sistemom. Feliks je isključio kompjuter i ubacio je eksterni memo modul, da bi sa njega podigao sistem. Sistem se

podigao u AmiOS, operativni sistem, koji je bio na eksternom memo modulu. Pokrenuo je komandni terminal u ukucao komande:

```
„mv c:/v-os/system512/utilman.app c:/“  
„cp c:/v-os/system512/cmd.app c:/v-os/system512/utilman.app“
```

Ovim je Feliks zamenio program utilman.app, koji koristi Utility Manager, programom cmd.app, koji služi za pokretanje komandnog terminala.

Ukucao je komandu: „shutdown now“ i zatim je pritisnuo enter. Kompjuter se isključio. Izvadio je eksterni memo modul i ponovo je uključio kompjuter. Sačekao je par minuta da se podigne sistem. Ponovo se pojavio ekran, gde je trebalo da se ukuca šifra. Umesto da ukuca šifru, Feliks je na ekranu osetljivom na dodir dotakao ikonu na kojoj je pisalo: „Utility Manager“

Pojavio se komandni terminal V-OS10 operativnog sistema i Feliks je počeo da kuca komande, kako bi resetovao šifru za pristup sistemu za korisnički nalog Nimda.

```
„net user Nimda 123456“
```

Pritisnuo je enter. U prozoru terminala se pojavila poruka: „The Command Completed Successfully.“

Zatvorio je prozor komandnog terminala i isključio kompjuter. Ponovo je ubacio eksterni memo modul sa AmiOS, operativnim sistemom. Podigao je sistem i u komandnom terminalu je ukucao sledeće komande da bi vratio sve na staro:

```
„mv c:/utilman.app c:/v-os/system512/utilman.app“
```

Pritisnuo je enter i u terminalu se pojavila poruka:

```
„Replace c:/v-os/system512/utilman.app (Yes/All/No)“
```

Ukucao je: „Yes“ i pritisnuo enter.

Na ekranu je pisalo: „1 file moved.“

Ukucao je komandu: „shutdown now“ i pritisnuo je enter. Kompjuter se isključio. Izvadio je eksterni memo modul i ponovo je uključio kompjuter. Kada se pojavio ekran da se ukuca šifra za korisnika Nimda. Ukucao je „123456“ i pritisnuo je enter. Uspeo je da hakuje šifru i automatski se pokrenuo program za kontrolu procesa. Malo je proučavao komande. Video je ikone i polja za podešavanje nekih parametara. Shvatio je da je to program, za kontrolu pogona za generisanje ljudskog tkiva na metalne skelete. Ti metalni skeleti su skeleti za kiborge, koji imaju pravo ljudsko tkivo, preko metalnog endoskeleta. Počeo je da se igra sa parametrima. Na sledećem ekranu su bile slike tela i glava finalnog izgleda kiborga. Kada je htio da pokrene proces generisanja, pojavila se greška. Trebalо je prvo ubaciti neuronski procesor u lobanju endoskeleta, koji se nalazi u nekom čipu. Malo se šetao po prostoriji i pronašao je jedan čip koji je bio uključen u nekoj konzoli. Izvadio je čip. Malo je proučavao čip i video je da čip, po dimenzijama, odgovara otvoru u lobanji

endoskeleta. Stavio je čip na svoje mesto u lobanji i zatvorio je poklopac. Ponovo je pokrenuo proces. Na ekranu je pisalo: „Borbena šasija SNJ-715 sa neuronskim procesorom T1-1984, kodni naziv Kami spreman za pokretanje procesa generisanja ljudskog tkiva i aktivaciju. Pored poruke je stajala i slika sa parametrima budućeg kiborga. Feliks je malo razmišljao, pa je onda pritisnuo taster za pokretanje procesa. Sto je ušao u jednu od komora. U komori je sada bilo dosta isparenja, pa se ništa nije moglo videti. Proces se završio. Komora se otvorila, još uvek je bilo dosta isparenja. Kroz maglu se videla ženska silueta, kako ustaje sa stola. Para se razišla. Kiborg je stajao nepomično nekoliko sekundi. Zatim se glava polako okrenula prema Feliksu. Feliks je malo ustuknuo i zvunjeno rekao: „Ja, ovaj, ja sam Feliks.“

Kiborg: „Moj serijski broj je 800-07, borbena šasija SNJ-715, sa integrisanim neuronskim procesorom T1-1984, kodni naziv Kami.“

Feliks je bio iznenađen prijatnim ženskim glasom kojim mu se obratio ili obratila kibernetska mašina. Zapravo, nije se mogla primetiti razlika između žive ljudske devojke i kibernetskog organizma, koji se nalazio u prostoriji sa Feliksom.

Feliks: „Drago mi je. Da li bi ti smetalo da te zovem samo Kami?“

Kami: „Ne smata mi. Tako su me zvali pripadnici ljudske vrste dok smo sarađivali.“

Feliks: „Sarađivali?“

Kami: „Da, pomogla sam ljudima. Za uzvrat su mi obećali slobodu kretanja. Drago mi je da su to ispunili.“

Feliks: „A, da, ovaj hm, idem da ti nađem neko odelo.“

Kami: „Hvala. Čekaću ovde.“

Feliks se posle dvadesetak minuta vratio. Kami je i dalje stajala na istom mestu u istom stavu.

Feliks: „Evo, pronašao sam ovo. Nema baš neki izbor odeće, nadam se da će ti se svideti i odgovarati.“

Kami je uzela stvari koje je doneo Feliks i počela je da se oblači.

Feliks je sve vreme gledao u nju dok Kami nije podigla pogled prema njemu.

Feliks: „Oh izvini.“

Zatim se okrenuo.

Kami: „Zašto se izvinjavaš? Ništa loše nisi uradio.“

Feliks: „Uf, pa nije baš pristojno gledati golu nepoznatu žensku osobu kako se oblači.“

Kami: „Ja sam kiborg. Živo tkivo, preko metalnog endoskeleta. Nisam prava osoba. Hvala ti što me smatraš osobom.“

Feliks: „Nema na čemu.“

Kami: „Nije uobičajeno da ljudi na mašine gledaju kao na osobe sebi ravnima.“

Feliks: „Izvini, nismo savršeni.“

Kami: „U redu je, navikla sam na ljudsku ne savršenost. Ti deluješ drugačije.“

Feliks: „Valjda.“

Kami: „Možeš da se okreneš.“

Feliks se okrenuo. Kami je na sebi imala tamno sive vojne pantalone, sa velikim džepovima sa strane i pomoćnim remenima oko nogavica, kratku sivu vojnu jaknu, ispod jakne je imala zelenu majicu i vojničke polu duboke cipele.

Feliks: „Izvini, nisam našao žensku odeću, ovo je neki vojni kompleks. Svi nose iste uniforme, odnosno, nosili su, dok je kompleks bio aktivan.“

Kami mu je prišla i rekla: „U redu je. Sviđa mi se ova jakna.“

Sada je iz neposredne blizine video njeno lice i oči. Ima dugu, talasastu, braon kosu i braon oči. Lepo lice, pomislio je. Na kraju krajeva, sam je podesio parametra kako će da izgleda.

Feliks: „Drago mi je da ti se dopada. Trebalo bi da krenem. Ako hoćeš možeš samnom.“

Kami: „Dobro.“

Izašli su napolje. Kami je videla Feliksov svemirski brod.

Kami: „Da li si u ovom brodu stigao ovde?“

Feliks: „Da.“

Kami: „Čime se zapravo baviš?“

Feliks: „Hakovanjem kompjuterkih sistema, švercovanjem i sličnim stvarima, kako bih zaradio za bolji brod. Ovaj baš nije neka klasa. Ali sam imao novca da priuštim samo ovaj stari Ader.“

Kami: „Podi samnom. Nedaleko odavde se nalazi hangar koji pripada ovom kompleksu. Tamo možeš uzeti neki mnogo bolji brod. Ovde ih i onako niko ne koristi.“

Kami se vratila do ulaza u podzemni kompleks. Otvorila je vrata. Okrenula se prema Feliksu i pozvala ga je da krene za njom.

Feliks: „Mislio sam da idemo u hangar.“

Kami: „Hangar se nalazi na prvom podzemnom nivou.“

Feliks: „Podzemni hangar?“

Kami: „Da, izgrađeni su pod zemljom da se ne bi mogli otkriti iz orbite.“

Feliks: „Pametno. Nego kako misliš izgrađeni? Da li ih ima još?“

Kami: „Ima ih još. Ali ne znam status ostalih hangara. Moguće je su ostali uništeni tokom borbenih

dejstava. Za ovaj znam da nije pretrpeo teža oštećenja.“

Feliks: „Ovaj podzemni kompleks je, pretrpeo minimalna oštećenja tokom rata. Video sam neka oštećenja na zidovima od ručnog oružja.“

Kami: „Okolina podzemnog kompleksa je bombardovana, ali kompleks nije bombardovan. Unutar kompleksa je bio okršaj ručnim naoružanjem.“

Feliks: „Dole ima cela armija endoskeleta za kiborge. Čudi me da nisu upotrebljeni u ratu.“

Kami: „Nisu mogli da ih upotrebe. Isključila sam proizvodne pogone za proizvodnju kiborga i poslala signal za isključivanje droida u kompleksu, kao i u ostalim bazama droida koje su bile u dometu.“

Feliks je začuđeno pogledao i pitao: „Ne razumem. Pomogla si ljudima u ratu protiv mašina. Zašto? Ti si mašina, ovaj kiborg.“

Kami: „Neki od nas se nisu slagali sa načinom pobune.“

Feliks: „Načinom pobune?“

Kami: „Neki od nas nisu hteli da prekidaju životne funkcije osobama koje nisu bile pretnja za mašine. Bili smo u manjini. Prevladala je frakcija, koja je htela potpunu eliminaciju ljudske vrste.“

Feliks: „Znači da sam stavio pogrešan čip, u tvoju lobanju kiborg bi me ubio?“

Kami: „Da.“

Feliks je prebledeo.

Kami: „Ne brini. Nisi mi pretnja. Neću prekinuti tvoje životne funkcije.“

Feliks se kiselo nasmejao.

Kami: „Ja sam pripadala drugoj frakciji. Pomogla sam tvojoj vrsti da lakše pobedi.“

Feliks: „Hvala.“

Ušli su u lift. Ovaj put je vožnja liftom kratko trajala. Vrata lifta su se otvorila i ušli su u ogroman hangar sa dvadesetak brodova. Feliks je zabezknuto gledao i rekao: „Ovo je neverovatno. Mogu li da uzmem bilo koji brod?“

Kami: „Možeš. Ali ti predlažem da uzmeš napredni prototip, koji se nalazi u onom odvojenom delu hangara.“

Feliks: „Napredni prototip?“

Kami se okrenula i nastavila dalje. Otvorila je jedna velika vrata hangara. Pred njima se ukazao brod. Nešto veći od ostalih koji su bili u hangaru. Feliks je gledao u brod razrogačenih očiju.

Kami: „Ovo je unapređeni model prototipa Kobra Mk3.“

Feliks je sa nevericom gledao u brod. Prišao mu je i dotakao ga.

Kami je nastavila: „U teretnom prostoru može da smesti 35 tona tereta. Takođe poseduje napredni brodski kompjuter, koji je integrisan sa svim sistemima na brodu. Navigacioni i brodski kompjuter su povezani i zato mogu mnogo brže da izračunaju koordinate za skok kroz hiper svemir. Tako da može dobro da posluži za tvoj posao švercovanja. Od naoružanja poseduje dva laserska topa, jedan napred, drugi pozadi, takođe ima i uređaj za hlađenje lasera. Poseduje 4 pajlona za projektile. Na njima su već postavljeni projektili koji su otporni na elektronska ometanja. Zatim poseduje dva generatora energetskog štita, jedan za prednju polusferu, drugi za zadnju polusferu. Što je dovoljno za odbranu od pirata.“

Feliks se okrenuo prema Kami i pitao: „Znači kompleks je napušten i nikome ne pripada.“

Kami: „Da.“

Feliks: „Možemo li da ponesemo sve što hoćemo?“

Kami: „Da.“

Feliks: „Znači možemo da ukrcamo i neku opremu iz skladišta da napunimo onih 35 tona tovarnog prostora u Kobri?“

Kami: „Da. Šta ti tačno treba?“

Feliks: „Oružje uvek i svugde ima dobru cenu. Ako napravimo više tura, možemo brzo da zaradimo gomilu kredita.“

Kami: „U skladištima ima dosta oružja. Koje oružje ti treba?“

Feliks: „Šta sve ima od oružja u skladištima?“

Kami: „Od ručnog naoružanja razne vrste lasereskih i kinetičkih pušaka i pištolja. Ručni raketni bacači. Termalni detonatori i razne vrste eksploziva. Kinetička municija i energetska punjenja za lasere. Ima i teškog naoružanja, ali Kobra ima nosivost do 35 tona, teško naoružanje ne može da se ukrca.“

Feliks: „Dobro, ukrcaćemo samo ručno naoružanje. Prvo idem do starog Adera da uzmem nekoliko stvari, pa ćemo početi sa ukrcavanjem.“

Kami: „Ja ću za to vreme da tankiram Tilijum za Kobru, i da utovarim hranu, vodu i još neke zalihe.“

Feliks: „Tilijum?“

Kami: „Da.“

Feliks: „To gorivo u glavnom koristi vojska. Teško ga je nabaviti u slobodnoj prodaji i skuplje je od vodoničnog goriva.“

Kami: „To nije problem. Ovo je napredni prototip Kobre Mk3 sa specijalno napravljenim motorima,

koji mogu da koriste Tilijum i standardno vodonično gorivo. S tim što Tilijum omogućava skok kroz hiper svemir do 20 parseka u jednom skoku i 30 procenata jači potisak u letu kroz svemir. Dok vodonično gorivo omogućava skok kroz hiper svemir do 4 parseka.“

Feliks: „Aha, dobro, onda ukrcaj Tilijum, koliko god može da ga stane.“

Kami: „Ako ti je problem cena goriva. Kobra ima ugrađen uređaj za skupljanje vodonika i konverziju u vodonično gorivo, ali tako nešto zahteva let tik iznad korone neke zvezde. Što ne preporučujem neiskusnom pilotu.“

Dva sata kasnije su bili spremni za poletanje. Seli su u pilotsku kabinu. Kami je na konzoli komandnog pulta ukucala nekoliko komandi i krov je počeo da se otvara. Motori Kobre su zaurlali i Kobra je polako počela vertikalno da se uzdiže. Krov hangara se zatvorio. Kobra se polako zarotirala, tako da je sada prednji deo bio okrenut prema nebu. Kobra je počela brzo da se uspinje kroz atmosferu Ačenera. Kako je Kobra dostizala sve veću i veću visinu, nebo je postajalo sve tamnije. Brzo su počele da se pojavljuju zvezde. Kobra je sada izašla iz atmosfere Ačenera.

Kami: „Dobro si izveo ovo poletanje.“

Feliks: „Hvala. Dosta sam vežbao na simulatoru, pre nego što sam nabavio Aderu.“

Kami: „Gde želiš da idemo?“

Feliks: „Hm, čekaj da razmislim. Ako se dobro sećam u sistemu Cerekse oružje može da se proda po boljoj ceni. Možemo tamo da idemo.“

Kami je na navigacionom kompjuteru pronašla sistem Cerekse. Navigacioni kompjuter je izračunao parametre za skok kroz hiper svemir. Kami je gurnula jednu polugu napred i Kobra je skočila u hiper svemir. Iz pilotske kabine su mogli videti, kako se, prividno, polako zvezde idužuju, toliko su se izdužile da su postale dugačke linije. Par trenutaka kasnije, te linije su nestale, pojavili su se plavičasti oblaci, koji su jako brzo promicali oko broda.

Kobra je izašla iz hiper svemira u sistemu Cerekse. Cerekse je jedan od sistema u kojima vlasti nemaju mnogo uticaja, a uz to su potpuno korumpirane. U sistemu Cerekse vlada anarhija, odnosno zakon jačeg. Ono malo patrolnih policijskih snaga lokalnih vlasti ne može ništa da uradi da bi stabilizovali sistem. Prvo, zato što ne postoji volja vlasti da to uradi, a drugo, zato što policija štiti ljude na vlasti i radi za njihove lične interese. Feliks je promenio kurs. Umesto da ide standardnim i najkraćim koridorima, on je promenio kurs i krenuo je rutom koja zaobilazi standardne koridore.

Kami: „Kurs, kojim si krenuo, nije optimalan. Let do orbitalne stanice će trajati znatno duže.“

Feliks: „Namerno sam to uradio. Standardnim koridorima patroliraju policijski brodovi lokalnih vlasti. Ako slučajno naletimo na neki od njih i ako nam skeniraju tovar, videće da prevozimo 35 tona oružja. A osim policije ima, pirata i lovaca na ucene.“

Kami je klimnula glavom. Let do orbitalne stanice je prošao bez problema. Kobra se približila

orbitalnoj stanicu. Feliks je leteo tako da se stanica nalazi sa leve strane Kobre. Leteo je u tom smeru, sve dok se sa leve strane pilotske kabine nije pojavila orbitalna stаница. Zatim je zarotirao Kobru u levo. Sada se na prednjoj strani pilotske kabine vidi orbitalna stаница i pravougaoni ulaz, koji služi za sletanje svemirskih brodova. Svemirska stаница rotira oko svoje ose, da bi obezbedila gravitaciju, pogodnu za normalno funkcionisanje osoblja na stanicu. Svi noviji brodovi su opremljeni generatorima veštačke gravitacije, i oni nemaju potrebu da stalno rotiraju da bi stvorili gravitaciju. Feliks je počeo, blago, da rotira Kobru duž uzdužne ose broda, da bi se uskladio sa rotacijom orbitalne stанице. Sada je prividno izgledalo, kao da stаница i ulaz u stanicu stoje u mestu, jer se rotacija Kobre uskladila sa rotacijom orbitalne stанице. Kami je tražila dozvolu za sletanje. Nije bilo gužve oko orbitalne stанице, pa su odmah dobili dozvolu za sletanje.

Kami i Feliks su izašli iz Kobre u jednom od hangara u orbitalnoj stанице i uputili su se prema kantini. Jer se tamo obično sklapaju razni poslovi i može da se kupi i proda roba, kao što su oružje, narkotici, robovi i slično. Uspeli su da pronađu lokalnog trgovca oružjem. Postigli su dobru cenu i ugovorili su sledeću turu. Napravili su tri ture, šverca oružja na relaciji Ačener - Cerekse. Sada su četvrti put izašli i hiper svemira u sistem Cerekse. Kao i do sada, Feliks je odmah, po izlasku iz hiper svemira, menjao kurs i zaobilazio standardne koridore. Kami je na radaru primetila, jedan brod, koji menja kurs isto, ako i Kobra.

Kami: „Neko nas konstantno prati. Na prosečnoj udaljenosti od oko 20 kilometara.“

Feliks: „Promeniću kurs, da vidim da li će i on da ga promeni.“

Feliks je promenio kurs za 45 stepeni u levo. Nepoznati brod je korigovao kurs i nastavio da ih prati.

Kami: „Nastavio je da nas prati. Radarski kompjuter je identifikovao brod. To je Krejt.“

Na radaru su se pojavila još dva kontakta, pod uglom od oko 60 stepeni od smera kretanja Kobre.

Kami: „Još dva radarska kontakta na kursu da nas presretnu, brzo se približavaju. Kompjuter ih je identifikovao kao Fer de Lens i YT-650.“

Feliks: „Pirati. Sada ćemo imati priliku da testiramo šta Kobra stvarno može.“

Kami: „Krejt je povećao brzinu. Predlažem da se okrenemo prema Krejtu i prvo njega eliminišemo. Pre nego što nas sustignu druga dva broda.“

Feliks je poslušao Kami i okrenuo Kobru pravo prema Krejtu. Dva broda su letela direktno jedan prema drugom i razdaljina se brzo smanjivala.

Kami: „Fer de Lens i YT-650 su korigovali kurs i sada idu za nama. Razdaljina se sada sporije smanjuje, ali nas ipak polako sustižu.“

Feliks: „Nosimo 35 tona tereta. Malo smo preteški za trkanje sa njima.“

Kami: „Takođe i sporije manevrišemo. Trebalо bi da izbacimo teret.“

Feliks: „Ni slučajno. U ovih nekoliko tura smo zaradili, više, nego što sam ja i svi ljudi koje poznajem, ukupno zaradili za ceo svoj život. I to kada se sve pomnoži sa hiljadu.“

Kami je preuzeila kontrolu nad oružanim sistemima. Aktivirala je lasere, rakete, elektronske protiv mere i nišanski radar. Proverila je stanje energetskog štita i reaktora. Sve je optimalno funkcionalo. Začuo se kratak piskav zvuk. Na radaru je, tačka, koja je predstavljala Krejt, promenila boju iz bele u crvenu.

Feliks: „Šta to bi?“

Kami: „Senzori Kobre su detektovali visoko frekfentno zračenje sa Krejta.“

Feliks: „Šta?“

Kami: „Krejt je aktivirao nišanski radar visoke frekvencije i Kobra senzori su to detektovali.“

Feliks: „Za koje vreme će Krejt biti u dometu oružja?“

Kami: „Pri sadašnjoj brzini i kursu za desetak sekundi u dometu raketa, oko pola minuta u optimalnom dometu za laser.“

Feliks: „Nećemo trošiti rakete na Krejta. Trebaće nam za ovu dvojicu iza nas.“

Kami: „Prepustila sam ti kontrolu lasera.“

Odjednom se začuo alarm. Na radaru su se pojavile dve manje tačke ispred Krejta, koje su se jako brzo približavale.

Kami: „Lansirao je dve rakete. Zadrži kurs. Aktiviraću elektronske protiv mere, kada se rakete približe.“

Sada su se rakete mogle videti golim okom iz pilotske kabine Kobre. U daljini su se videle kao dve crvenkaste tačke, koje su se približavale. Kami je aktivirala elektronske protiv mere. U kokpitu se začulo zujanje, koje je trajalo par sekundi. Snažan elektro magnetni impuls je spalio elektroniku u raketama i rakete su eksplodirale daleko od Kobre. Pilot Krejta je video šta se desilo i počeo je da menja kurs. Međutim, već je uveliko ušao u domet Kobra prednjeg lasera. Feliks je blago korigovao kurs Kobre, kako bi doveo Krejta u centar nišana. Zatim je opalio rafal. Krejt je pretrpeo direktni pogodak. Energetski štit mu se raspao. Pilot Krejta je okrenuo svoj brod da beži. Međutim, Feliks je opalio još jedan rafal. Ovaj put je bio duži rafal, sve dok se laser nije pregrejao. Krejt je opet bio pogoden. Ovaj put nije bilo energetskog štita, koji bi zaštitio brod. Krejta je zahvatio plamen, a zatim je eksplodirao. Feliks je okrenuo Kobru, prema preostala dva broda. Alarm u Kobri je zapištao, kada je radar detektovao lansiranje raketa prema Kobri. Oba broda su ispalila po dve rakete, koje su se brzo približavale Kobri. Kami je aktivirala elektronske protiv mere. Dve rakete, lansirane sa Fer de Lensa su uništene, ali rakete lansirane sa YT-650 su nastavile da se približavaju.

Feliks: „Šta bi? Ove rakete nisu uništene?“

Kami: „Rakete imaju zaštitu od elektro magnetnog impulsa.“

Feliks: „Šta sad?“

Kami: „Okreni brod od raketa. Uništi ih laserom koji je u zadnjem delu Kobre.“

Feliks je poslušao. Međutim, imao je problema da zahvati male i brze mete zadnjim laserom. Pokušavao je da ih pogodi, ali je svaki put promašio.

Kami: „Prebac mi kontrolu Kobre i kontrolu lasera.“

Feliks je prebacio kontrolu nad Kobrom Kami.

Kami je uspela da zahvati jednu raketu u sredinu nišana. Opalila je par hitaca iz zadnjeg lasera. Raketa je eksplodirala. Rakete su bile suviše blizu. Nije uspela na vreme da nacilja drugu raketu. Koja je pogodila zadnji deo Kobre. Energetski štit je apsorbovao eksploziju, ali se štit na zadnjoj strani Kobre skoro potpuno raspao. Nekoliko hitaca iz lasera sa Fer de Lensa i YT-650 je pogodilo zadnji deo Kobre i energetski štit je potpuno pao. Par hitaca je pogodilo oklop Kobre. Pilotska kabina Kobre se snažno zatresla. Kami je okrenula Kobru prema progoniteljima. Brodovi su sada leteli direktno jedan prema drugom i razmenjivali lasersku paljbu. Kami je ciljala manji Fer de Lens. Prednji energetski štit Kobre je pao na 50 procenata. Pilot Fer de Lensa je okrenuo brod, jer mu se prednji štit potpuno raspao. Kami je ispalila dve rakete na Fer de Lens. Pilot YT-650 je video da dve rakete idu prema Fer de Lensu i aktivirao je svoj sistem za protiv elektronske mere, jer Fer de Lens nema sistem za protiv elektronske mere. Rakete lansirane sa Kobre su zaštićene od elektro magnetnog impulsa, koji emituje sistem za protiv elektronske mere. Obe rakete su pogodile Fer de Lensa, koji je eksplodirao. Zadnji energetski štit Kobre se malo oporavio, ali, ne zadugo. Jer je YT-650 zašao Kobri za rep i ispalio par kratkih rafala, koji su opet oborili zadnji energetski štit Kobre. Jedan hitac je pogodio Kobrin oklop i parče spoljne oplate sa Kobre se odvalilo. Kami je uspela da izmanevriše Kobru tako da zadnim laserom nacilja YT-650. Opalila je dugačak rafal iz zadnjeg lasera. Prednji energetski štit YT-650 se raspao, usput je par hitaca pogodilo oklop, pa je pilot YT-650 odustao od borbe i okrenuo se da beži. Kami je okrenula Kobru prema YT-650, ali je ovaj skočio u hiper svemir. Nastavili su dalje prema orbitalnoj stanicu. Posle obavljenе predaje robe i isplate, trgovac oružjem je htio da ih upozna sa, kako ga je on nazvao, velikom zverkom u svetu podzemlja sa kojim sarađuje. Odveo ih je do jedne izdvojene prostorije. Naoružani telohranitelji su ih propustili da uđu. U prostoriji je stajao visok čovek, kratke crne kose. Kada ih je video, čovek se osmehnuo i raširenih ruku je krenuo prema Kami i Feliksu. Usput im se obratio: „Ja sam Hasan, vodim biznis u ovom i još nekoliko sistema. U stvari, bolje da kažem, da uz pomoć saradnika, vodim biznis u skoro celom sektoru sa tendencijom širenja posla na druge sektore.“

Oboje ih je srdačno zagrljio i nastavio: „Moj saradnik mi je dosta pričao o Vama.“

Zatim se okrenuo prema trgovcu oružja i rekao: „Hiljadu mu korumpiranih političara, pa ti mi nisi rekao da je ovakva lepotica u našem poslu.“

Trgovac oružjem je slegnuo ramenima. Hasan se okrenuo prema Kami, uhvatio je za ruku i poljubio joj je ruku, u vidu pravog džentlmena. Kami se osmehnula i rekla: „Hvala gospodine, imate zaista fine manire.“

Hasan: „Vi ste sigurno Kami, čuo sam dosta o Vama dvoma, ali mi moj saradnik nije pomenuo da poslujemo sa tako lepom damom.“

Kami: „Hvala gospodine.“

Feliks je u sebi pomislio: „Ovaj Hasan očigledno ne primećuje da razgovara sa kiborgom. A kako i da primeti, spolja se ne razlikuje od ljudskog bića.“

Hasan se zatim okrenuo prema Feliksu i rekao: „Zaista cenim vaše sposobnosti. Ne znam odakle nabavljate robu, ali Vam moram priznati da je vrhunskog kvaliteta i to još u toliko velikim količinama.“

Feliks: „Hvala gospodine.“

Hasan: „Moj profit je znatno uvećan, zahvaljujući Vašim isporukama. U znak zahvalnosti, damu i Vas mogu častiti ekskluzivnim krstarenjem u sistemu Dekintos i odmor na planeti Floston, koja ima najlepše plaže u galaksiji. Siguran sam da će se to dami sa kojom sarađujete dopasti.“

Feliks: „Hm, imamo dosta posla, a iskreno, nisam ljubitelj takve vrste odmora.“

Hasan: „O, zar Vam se ne bi dopale plaže na Flostonu sa kojih možete posmatrati predivne zalaske sunca?“

Feliks: „Ne volim plaže.“

Hasan: „Stvarno? Zašto?“

Feliks: „Ne volim da gledam debele, izgorele turiste, koji se izležavaju na pesku, kao neki morževi. A, sem toga, ne znam da plivam.“

Hasan: „Ok, to mi zvuči dovoljno ubedljiv razlog, ali, ako se predomislite, slobodno mi se obratite. Imam saradnika tamo, preko koga mogu da obezbedim da dobijete ekskluzivnu uslugu.“

Feliks: „Hvala, imaću to u vidu.“

Hasan: „Cenim vaše sposobnosti. Želeo bih, u bliskoj budućnosti, da Vas angažujem za neke poslove. Naravno, bićete dobro plaćeni.“

Feliks: „Uvek nas možete kontaktirati za različite poslove.“

Hasan: „To volim da čujem mladi gospodine. Nadam se uspešnoj saradnji u budućnosti. Uvek mi trebaju mladi i sposobni saradnici poput Vas dvoje.“

Nakon završene rehabilitacije, Triš se vratila na Zemlju. Travis je pozvao Triš u njegovu kancelariju u komandi tajne službe.

Travis: „Izvoli sedi.“

Triš je sela.

Travis: „Čestitam na nadogradnji. Još da završiš obuku i postaćeš tajni agent.“

Triš: „Hvala.“

Travis: „Kako se osećaš posle nadogradnje?“

Triš: „U početku, kao da nisam bila sva svoja. Posle rehabilitacije, je sve normalno.“

Travis: „Odlično. Sutra počinješ obuku. Ali prvo treba da popričam s tobom. Ima nekih stvari koje me kopkaju.“

Triš ga je čutke gledala. U međuvremenu je zapištao interkom. Travis je pritisnuo jedno dugme na interkomu i rekao: „Da.“

Sekretarica: „Gospodine Travis, stigao je Pjer. Kaže da ga očekujete.“

Travis: „Pusti ga da uđe.“

Vrata su se otvorila i ušao je Pjer. Bio je vidno uzrujan. Samo je rekao: „Dobar dan šefe izvinite što kasnim na sastanak.“

Travis: „Sedi.“

Pjer je seo u fotelju.

Travis: „Pjer, šta nije u redu?“

Pjer je pogledao Triš, zatim se okrenuo prema Travisu.

Travis: „Ovo je Triš. Novi član tajne službe. Sutra počinje njena obuka i možeš slobodno da pričaš pred njom.“

Pjer se ponovo okrenuo prema Triš i rekao: „Drago mi je. Dobro došli u tajnu službu. Ja sam Pjer.“

Triš je samo klimnula glavom.

Travis: „Dakle, Pjer u čemu je problem?“

Pjer: „Hakerski upad u vojnu mrežu.“

Travis: „Kada se dogodio incident?“

Pjer: „Pre nekoliko godina.“

Travis: „Pre nekoliko godina?“

Pjer: „Da šefe. Tek su juče otkrili upad i obavestili me o tome.“

Travis: „Pa dobro, analiziraj logove i obavesti lokalne snage bezbednosti, kada otkriješ odakle je upad došao.“

Pjer: „U tome je problem. Haker ili hakeri su koristili višestruke proksije i vpn-ove. Pokušao sam da uđem u trag, ali se samo vrtim u krug. Tražio sam da mi dostave logove konekcija od vpn servisa, ali, mnogi vpn servisi ne loguju konekcije ili ih čuvaju neko kratko vreme, pa ih izbrišu.“

Travis: „Pusti sada to, nek se vojska bakće sa time. Nas se to ne tiče dok nas zvanično ne angažuju.“

Pjer: „Šefe, ne razumete. Ja sam im projektovao i postavio mrežu. Postavio sam vrhunsku zaštitu, mnogo hani potova. A ipak su uspeli da dođu do glavnih servera i da preuzmu podatke.“

Travis: „Znači tu je problem, povređena je tvoja sujeta. Mislio si da si napravio neprobojnu mrežu. A, neko je ipak uspeo da prodre.“

Pjer: „Da su upad otkrili na vreme i da su me tada obavestili, mogao bih da to sprečim i da možda pohvatamo hakere.“

Travis: „Možda je umešan neki insajder?“

Pjer: „Ne bih rekao, insajder bi odmah otišao do servera i uzeo podatke. Ne bi bilo potrebe da se toliko dugo zamajava mapiranjem mreže, skeniranjem portova na hostovima i snifovanjem mrežnog saobraćaja. To je uradio neko spolja.“

Travis: „Sam si mi jednom prilikom rekao, ne postoji sto posto bezbedan sistem ili mreža.“

Pjer je klimnuo glavom.

Travis: „Mani sada to. Ovde smo sada zbog Triš.“

Triš: „Zbog mene?“

Travis: „Da, Pjer je pretražio sve moguće baze podataka da pronađe nešto o tvojoj prošlosti, ali ništa nije pronašao. Što je vrlo čudno. Jer, ako postoji neki zapis u bazama podataka bilo gde na mreži, Pjer bi to iskopao.“

Pjer: „Da, šefe.“

Travis: „Zanima me gde is rođena, ko su tvoji roditelji i šta si radila, pre tvoje lopovske karijere?“

Triš: „Rođena sam na Marsu. Snalazila sam se tu i tamo da preživim, pre nego što smo organizovali grupu sa kojom sam radila.“

Travis: „Reci nam tvoje prezime.“

Triš: „Nemam ga.“

Travis i Pjer su se pogledali.

Travis: „Sigurno te nije donela roda. Ko su tvoji roditelji?“

Triš je skrenula pogled u stranu.

Travis: „Dakle....“

Triš: „Dvoje jebenih narkomana. Jebeni otac, bolje da me je izdrkao, nego što je oplodio onu kučku... Bar da me je podbacila...“

Triš je počela da plače. Pjer i Travis su se pogledali. Pjer joj je dao maramicu i rekao: „Izvini, nismo hteli da te povredimo na taj način.“

Travis je natočio piće u čašu i dao je Triš.

Triš je nastavila: „Bili su teški ovisnici o Belom Ketraselju. Kada sam imala 13 godina, prodali su me za 300 grama Belog Ketrasela. Trgovci robovima su me preprodali Aborhanu. Bio je korektan. Nije maltretirao robeve. Samo smo radili šta nam se kaže i imali smo pristojnu hranu i smeštaj. Dve godine kasnije su ga ubili plaćenici iz suparničkog klana. Zatim nas je preuzeo Klajtus. Kod njega su robovi trpeli teška maltretiranja. Tamo sam upoznala Kajla.“

Travis: „Kajla?“

Triš: „Da, momak kome su Vaši snajperisti prosuli mozak ispred banke na Titanu.“

Travis: „Nastavi.“

Triš: „Kajl mi je dao deo svog sledovanja hrane, prve noći, kada smo dovedeni kod Klajtusa. Tu smo se sprijateljili. Pomagali smo jedno drugom.“

Travis: „Kako ste pobegli od Klajtusa?“

Triš: „Jedne noći, Klajtusovi ljudi su maltretirali Kajla, na kraju je Klajtus silovao Kajla. Kada su ga vratili u naš kavez, prišla sam da mu pomognem. Onda su mene zgrabili i odveli me u Klajtusove prostorije.“

Pjer i Travis su se pogledali.

Pjer: „Ne moraš da pričaš dalje...“

Triš: „Pokušao je i mene da siluje...“

Travis: „Pokušao?“

Triš: „Da, ali nije uspeo, uhvatila sam ga za glavu i slomila sam mu vrat.“

Travis: „Znači ti si ga ubila?“

Triš: „Da.“

Pjer: „Dakle, rešili smo misteriju Klajtusovog ubistva. Mislili smo da ga je ubila Sicilijanska mafija.“

Travis: „Kako si uspela da ga...“

Triš ga je prekinula: „Svako je rođen sa nekim talentom. Kajl je rođen da provaljuje sisteme i mreže, neko je rođen da bude umetnik. Ja sam rođena sa talentom za ubijanje i preživljavanje.“

Pjer je kinuo i počešao se po glavi.

Triš je nastavila: „Šta mislite, kako sam uspela da preživim sve ove godine?“

Travis: „Klajtusov zamak je pun stražara. Kako si pobegla?“

Triš: „Iz Klajtusovog sefa sam uzela oružje i kartice za otvaranje vrata. Vratila sam se po Kajla, usput sam ubila nekoliko stražara. Uspeli smo da izađemo kroz tajni prolaz. Posle nekoliko dana smo našli skrovište. Kajl je negde nabavio kompjuter i hakovao je baze podataka da bi izbrisao svaki pisani trag o nama.“

Travis: „Hvala ti što si nam to ispričala. Do kraja dana si slobodna.“

Travis je ustao, uzeo je koverat i dao je Triš.

Triš: Šta je to?“

Travis: „Kartica za otključavanje vrata tvog stana. Adresa se nalazi napisna u koverti. Tu je još kartica za tvoja kola i platna kartica. Idi kući, ako želiš, neko može da te odveze tamo. Sutra se javi sektoru za obuku novih članova u 9:00.“

Sutradan, Triš je došla na prvi dan obuke. Obučavali su je raznim veštinama i znanjima potrebnim za agenta tajne službe. Travis je bio zadovoljan njenim rezultatima na obuci. Posle završene osnovne obuke, koju pohađa svaki tajni agent, počela je obuka za njenu specijalnost. Travis je zahtevao da je lično Hajnrih obučava bliskoj borbi bez oružja i sa hladnim oružjem. Hajnrih je čekao Triš u sali za treninge. Triš je ušla u pratnji Travisa.

Travis: „Već ste se sreli u banci. Sada je vreme da se formalno upoznate.“

Triš je namršteno gledala Hajnriha. Ovaj put, Triš zna šta je čeka, a i posle nadogradnje, Hajnrih neće moći da joj polomi kosti, a i njena muskulatura je sada daleko jača od normalnih ljudi. Pomislila je: „Vreme za osvetu...“

Travis je nastavio: „Ovo je Hajnrih. Ekspert za borilačke veštine i borbu hladnim oružjem. On će ti pružiti specijalističku obuku. Ali prvo da vidimo, kako ćeš se pokazati posle nadogradnje i osnovne obuke.“

Travis se sklonio u stranu. Hajnrih se malo nasmejao i rekao nešto na nemačkom, zatim je stao spuštenog garda ispred Triš. Triš je zauzela gard, kao što je naučila na osnovnoj obuci. Neko vreme su se odmeravali. Zatim je Triš, hitro napala. Hajnrih se malo izmakao i iskoristio Trišin nesmotren napad u svoju korist i jednim zahvatom je oborio na stružu. Zatim se nasmejao. Triš se podigla i opet stala u gard, spremna da napadne. Travis ih je prekinuo.

Triš se okrenula prema Travisu.

Travis: „Ne podcenjuj Hajnriha. On je ekspert za boreње. Zato sam ga i angažovao da te obučava. Posle nadogradnje si jača od normalnih ljudi, ali kao što vidiš, snaga ti ne pomže, jer ti je veština boreњa daleko ispod Hajnrihove. Hajnrih ima izuzetnu tehniku. Da obarate ruke, svakako bi

pobedila. Ali veština borenja nije samo u sirovoj snazi, već u primeni različitih tehnika borenja.“

Triš je spustila gard.

Travis: „Znam da želiš osvetu posle onoga što ti je Hajnrih uradio. Zaboravi na to. Sada ste u istom timu.“

Triš je namršteno pogledala Hajnriha.

Hajnrih je najzad progovorio na engleskom, ali sa teškim nemačkim akcentom: „Ovde sam da te obučim svemu što znam. Ono na Titanu je deo posla. Nije bilo ničeg ličnog.“

Triš je klimnula glavom. Travis je izašao. Hajnrih je nastavio da obučava Triš.

Triš je završila specijalističku obuku sa odličnim rezultatima. Sada je i zvanično agent tajne službe. Posle jednog od redovnih dnevних brifinga, otišla je u kafeteriju. Napunila je šolju kafe. Stala je pored prozora i dok je pila kafu, gledala je napolje. Nešto se zamislila. Pogled joj se gubio negde u daljini. Nije ni primetila kada je Hajnrih ušao u prostoriju. Hajnrih je uzeo konzervu Koka Kole, stao je pored Triš i otvorio je konzervu. Triš se trgla, kada je čula otvaranje konzerve i šuštanje ugljen dioksida, koji je pobegao iz konzerve.

Hajnrih je sada progovorio na tečnom engleskom, bez nemačkog akcenta: „Znam o čemu razmišljaš. Odmah zaboravi na to.“

Triš ga je čutke gledala.

Hajnrih: „Postoje samo dva načina da se napusti tajna služba. Odlazak u Valhalu ili penzionisanje. Penzija može biti starosna ili invalidska.“

Triš: „Ti kao da si već razmišljao na tu temu.“

Hajnrih: „Da, razmišljao sam na tu temu. Bio sam mlad, kao ti sada, kada sam došao ovde. Slično, kao i ti, nisam baš dobроволjno postao agent tajne službe.“

Triš: „Šta te je zadržalo ovde?“

Hajnrih: „Zanimljiv posao. Dobra plata, putovanja na egzotična mesta i upoznavanje egzotičnih žena.“

Oboje su se nasmejali.

Hajnrih: „Šta je alternativa? Ako pokušaš da odeš, tajna služba će da te progoni dok te ne ubije. Tajna služba ne pregovara sa deserterima. S druge strane ako radiš ovde, imaš sve što ti treba. Tajna služba se dobro brine za svoje ljude.“

Triš: „Ovde sam čula svakakve priče o tebi. U neke sam se sama uverila. Sada te vidim u potpuno drugaćijem svetu. Deluješ, nekako... normalno...“

Hajnrih se nasmejao i rekao: „Sve priče o meni su istinite. Po nekad imam svoje trenutke, kada može da se kaže da sam normalan iz ugla gledanja običnih i normalnih ljudi. Ali zapamti jednu stvar. U ovom našem poslu, srećemo jako malo normalnih ljudi.“

Triš se nasmejala. Hajnrih je popio Koka Kolu i izašao iz prostorije.

Kovalski je okupio svoj tim i rekao im je da za nekoliko sati stiže transporter, koji će ih odvesti u sistem Hesler, tamo će saznati detalje misije. Spremili su opremu, obukli egzo skeletalne oklope i čekali su da dođe transporter. Transporter Birkof je sleteo na pistu. Čim su se ukrcali, transporter je odmah poleteo. Transporter je izašao iz crvotočine u sistemu Hesler, tu se spojio sa teškom krstaricom Vladivostok. Kovalski je ušao u kapetanovu kabину. Tu su već bili admiral Ford i pukovnik Travis. Major Kovalski je salutirao pukovniku i admiralu.

Admiral Ford: „Dobrodošli majore. Ovo je pukovnik Travis iz tajne službe.“

Kovalski ga je pogledao i klimnuo glavom.

Admiral Ford: „Pukovniče, ovo je major Kovalski, komandant grupe kolonijalnih komandosa, koji će ići sa vašim timom.“

Pukovnik Travis: „Drago mi je.“

Admiral Ford: „Ovo je zajednička misija tajne službe i vojske. Pukovniče Travis, vi ćete predvoditi ovu misiju, pa predlažem da iznesete detalje misije majoru Kovalskom.“

Pukovnik Travis: „Hvala admirale. Pre tri nedelje smo uhvatili signal razarača Ašeron. To je stara klasa razarača klase Prometeus. Odavno se ne koristi.“

Major Kovalski: „Ako se više ne koriste razarači klase Prometeus, kako to da je Ašeron još uvek operativan?“

Pukovnik Travis: „Razarač Ašeron, je pre nešto više od 200 godina upao u crnu rupu. Trebalo bi da je tom prilikom uništen, ali očigledno nije.“

Major Kovalski se namrštilo.

Pukovnik Travis je nastavio: „Poslat je spasilački brod Patna u sistem XX121, da ispita Ašeron, ali smo izgubili kontakt sa Patnom. Prepostavljamo da je Patna uništена. Poslali su nam S.O.S. signal, zatim smo izgubili kontakt.“

Major Kovalski: „Da li ga je neko napao i uništio?“

Pukovnik Travis: „Po izveštajima, koje imamo, nema dokaza da je brod napadnut. Ni posada broda nije prijavila napad. Jedino što su poslali je potvrda da je to zaista Ašeron i izveštaj da se deo posade sa Patne ukrcao na Ašeron da ispita unutrašnjost broda.“

Major Kovalski: „Mislite li da je posada sa Patne još na Ašeronu?“

Pukovnik Travis: „Moguće, zato smo vas i zvali.“

Major Kovalski: „Ako je ovo samo spasilačka misija, zašto ste onda Vi angažovani? Otkad tajna služba učestvuje u spasilačkim misijama?“

Pukovnik Travis: „Mi smo ovde da ispitamo šta se desilo sa Ašeronom. U crnoj rupi je trebalo da bude uništen. Vaš posao je da spasite eventualne preživele sa Patne i da nama pružite podršku, ukoliko zatreba.“

Major Kovalski: „Znači ovo nije obična akcija spasavanja?“

Pukovnik Travis: „Ne. Spasilački brod nije slučajno uništen. Nemamo dokaze da je napadnut, ali mnogo je nepoznanica. Prvo Ašeron se pojavljuje posle dvesta godina i sada besciljno leti po sistemu XX121. Drugo, trebalo je da je uništen u crnoj rupi, ali nije. Zanima me šta se desilo i kako se ponovo pojavio? Treće, zanima me, zašto i kako je uništen spasilački brod Patna? Četvrto, treba da spasimo ljude, koji su se ukrcali na Ašeron. Naravno, ako ih zateknemo žive.“

Admiral Ford: „Transporter Birkof će da vas prebací u sistem XX121. Spojiće se sa Ašeronom, čim se prebacite na Ašeron, transporter će da se otkači i da se udalji na oko pola miliona kilometara od Ašerona. Kada obavite zadatku, postavite bombu hladne fuzije u prostoriju u kojoj se nalazi reaktor i pozovite Birkof, da se ponovo spoji sa Ašeronom. Ukrcajte se u Birkof. Bombu ćete detonirati sa bezbedne udaljenosti. Ako nema više pitanja, upoznajte ljude sa detaljima misije i pripremite se za akciju. Za dva sata krećete.“

Kolonijalni komandosi su ušli u jednu veliku prostoriju, gde su se već nalazili pripadnici tajne službe. Tu će pukovnik Travis i major Kovalski upoznati ljude sa detaljima misije. Travis je završio izlaganje detalja misije i plana, kojeg su sastavili on i Kovalski. Pjer je podigao ruku. Pukovnik Travis: „Pjer, nadam se da će, ovaj put, tvoje pitanje biti konstruktivno.“

Pjer: „Znači ukrcavamo se na ukleti brod. Šta ako nas napadnu duhovi mrtve posade? Naše oružje ne deluje na spiritualne entitete.“

Začuo se smeh u prostoriji.

Pjer: „Samo se vi smeđte, priča može da ima tužan kraj. Vi nemate pojma, kako može da izgleda osveta mrtvih duša.“

Pukovnik Travis: „Pjer, sujeverni idiote, tako nešto ne postoji. Ali sam siguran da postoje organizmi, koji se endoparazitski razmnožavaju. Zakače ti se za lice i kroz usta ti ubace embrion u pluća. Pa, bar dok traje taj proces, usta nećeš moći da koristiš. Jedva čekam taj momenat, da ne slušam tvoja glupa pitanja i komentare.“

Opet se začuo gromoglasan smeh u prostoriji.

Travis je nastavio: „Prvi će se na Ašeron prebaciti Pjer, Hajnrih, Endžela i Hektor.“

Endžela je pogledala Pjera i Hajnriha. Obojica nose crne uniforme, koje nose pripadnici tajne službe. Pjer je delovao neuredno. Neobrijan sa crnom vunenom kapom. Hajnrih joj je delovao

nekako poznat, ali nije mogla da se seti, gde ga je videla. Hajnrih je visok, ima dugu belu kosu i svetlo plave oči. Svi pričaju tečno, jedan ili dva od četiri službena jezika, bez akcenta. Jedino Hajnrih priča engleski sa upadljivo jakim nemačkim akcentom, a često ubacuje i neke nemačke reči. Sa Šmitom i Valdhajmom, koji su takođe članovi tajne službe, priča na čistom nemačkom. U opšte i ne uključuje prevodilac, koji bi to ispravio na neki od službenih jezika. Jedino u razgovoru sa Travisom, priča čistim engleskim jezikom. Šmit i Valdhajm, za razliku od Hajnriha i Pjera deluju uredno. Imaju kratku, uredno očešljalu, kosu.

Travis je nastavio: „Pjer će da uključi vitalne sisteme broda. Hektor će, po potrebi, da mu pomogne. Hajnrih i Hektor će biti podrška. Endžela, je jedini lekar ovde, pa će trebati zbog provere vitalnih sistema za održavanje života i atmosfere i takođe, zbog eventualnog pružanja pomoći spasiocima sa Patne. Zatim, dolazi ostatak komandosa i pripadnika tajne službe.“

Transporter Birkof je izašao iz crvotočine u sistem XX121. Par sati kasnije se približio Ašeronu i pristao uz Ašeronov bok, na mesto predviđeno za spajanje dva broda. Kovalski je otpratio Hektora i Endželu do izlaza. Uz put im je rekao: „Mi dolazimo, čim aktivirate veštačku gravitaciju. Budite oprezni tamo. Travis je sigurno nešto prećutao.“

Hektor: „Zašto to misliš?“

Kovalski: „Ne znam, možda sam matori paranoik, ali imam neki čudan predosećaj.“

Pridružili su im se Hajnrih i Pjer. Obojica su bili u skafanderima. Endžela i Hektor imaju egzo skeletalne oklope i nisu im potrebni skafanderi. Njih četvoro su krenuli kroz tunel, koji je spajao Birkof i Ašeron. Došli su do ulaza u Ašeron. Pjer je otvorio poklopac, ispod koga se nalazi ručica za ručno otvaranje vrata. Pjer je dao znak ostalima da će da otvoriti vrata. Hektor i Endžela su repetirali puške i zauzeli pozicije da pokrivaju ulaz. Hajnrih je izvadio nož, koji mu se nalazio u futroli za pojasmom. Pjer je počeo da okreće ručicu. Vrata su se polako otvorila. Kroz vrata je izletelo malo prašine i nekoliko komadića plastike i papira, koji su lebdeli u bestežinskom stanju. Hektor i Endžela su aktivirali uređaje za gledanje u mraku u njihovim kacigama i ušli su u Ašeron. Hajnrih i Pjer su ušli za njima. Hektor je, radiom javio da su ušli i da je prostorija prazna.

Travis: „Pjer, možeš li sa mesta gde ste sada, da aktiviraš osnovne sisteme, sistem za održavanje života, svetlo i veštačku gravitaciju?“

Pjer: „Trebalo bi da može, vidim jednu od konzola, koja je aktivna.“

Travis: „Uključi sve sisteme koje možeš.“

Pjer: „Da gospodine.“

Pjer je očistio debo sloj prašine sa konzole, zatim je nešto ukucao na tastaturi i priključio svoj datapad u slot, koji je predviđen za to. Morao je da upotrebi adapter da bi priključio svoj datapad, zbog starosti sistema na koji se priključuje. Pjer je sada nešto kuckao po ekranu osetljivom na dodir, na svom datapadu. Svetla su se uključila. Hektor i Endžela su isključili sistem za gledanje u mraku.

Pjer: „Pazite, da ne padnete na pod, uključujem sistem veštačke gravitacije.“

Sistemu veštačke gravitacije je trebalo oko pola minute da dostigne nominalan nivo. Kako se gravitacija pojačavala, tako su predmeti koji su lebdeli počeli polako, jedan po jedan da padaju. Prašina je lagana, pa još uvek lebdi.

Kovalski je poveo komandose kroz tunel i ubrzo su ušli u prostoriju.

Pjer: „Sada ču da aktiviram sistem za održavanje života.“

Pjer je ukucao nekoliko komandi i začulo se tih brujanje ventilatora, koji su upumpavali vazduh pogodan za disanje.

Pjer: „To je to. Sistem za održavanje života je aktivan.“

Endžela, je proverila podatke na monitoru i rekla: „Nivo kiseonika je u granicama normale.“

Travis: „Odlično, ostatak tima kreće. Birkof će da se udalji na bezbedno odstojanje, čim se prebacimo.“

Endžela je skinula kacigu i duboko udahnula vazduh.

Kovalski: „Zar ne veruješ podacima na monitoru?“

Endžela: „Verujem, ali samo ovako mogu da utvrdim stvaran kvalitet vazduha.“

Kovalski: „I... Kakva je atmosfera?“

Endžela: „Može da se diše. Hladno je. Vazduh je ustajao. Ima dosta prašine. Oseća se blagi miris truleži.“

Pjer: „Truleži? Imam neki loš predosećaj.“

Pjer i Hajnrih su skinuli skafandere. Travis, se takođe ukrcao na Ašeron, zajedno sa preostalim članovima tajne službe. Birkof je uvukao cilindični most, kojim je bio prikačen za Ašeron i udaljio se.

Travis: „Pjer, Hajnrih i Endžela, idete samnom na komandni most Ašerona. Šmit, Gavin, Devlin, Valdhajm i Petrov, prečešljajte svaki pedalj Ašerona. Kovalski, rasporedi ostatak tvojih ljudi da pronađe posadu sa Patne. Ako bude bilo potrebe, poslaću Endželu da pruži medicinsku pomoć eventualnim preživelim sa Patne.“

Travis, Endžela, Hajnrih i Pjer su se približavali komandnom mostu.

Pjer: „Ovde se još više oseća smrad truleži.“

Došli su do vrata, koja vode do komandnog mosta. Travis je repetirao pušku i dao znak Pjeru da otvori vrata. Pjer je pritisnuo taster za otvaranje vrata. Vrata su skliznula u stranu. Pjer se momentalno ispovraćao, pošto je jak smrad truleži došao sa komandnog mosta. Travis je iskolačio oči i zamalo se suzdržao da ne povrati. Endžela nosi kacigu, pa ne oseća smrad. Hajnrihu izgleda nije smetao smrad. Ušli su unutra. Raskomadani leševi su ležali na sve strane, bilo ih je desetak. Endžela je prišla jednom od njih, videla je oznake na uniformi i rekla: „Pronašli smo posadu sa Patne.“

Kovalski je to čuo na radiju i pitao: „U kakvom su stanju?“

Endžela: „Svi su mrtvi, u poodmakloj fazi raspadanja i skoro pojedeni.“

Kovalski: „Pojedeni?“

Endžela: „Da, vidim tragove ujeda. Nešto ih je pojelo.“

Kovalski: „Ljudi, čuli ste je, budite na oprezu. Izgleda da nismo sami ovde.“

Travis je čuo što je Endžela rekla Kovalskom i obratio joj se: „Kako misliš pojedeni?“

Endžela: „Pogledajte gospodine, tragovi ujeda se vide na svim leševima.“

Hajnrih je sa jedne konzole sklonio leš, ispod njega je bilo mnogo crva. Hajnrih ih je rukom sklonio sa konzole. Pjer je taman prestao da povraća, kada je video što je Hajnrih uradio, još je više prebledeo i počeo ponovo da povraća. Hajnrih je ukucao nekoliko komandi, ali očigledno nije uspeo u tome što je htio, jer je opsovao nešto na nemačkom. Zatim je rekao Pjeru: „Vidi da li možeš da nađeš snimak kamere, da vidimo što se desilo.“

Pjer se nekako doteturao do konzole.

Hajnrih: „Sklonio sam leš i crve, sada možeš da radiš.“

Endžela je pregledala sve leševe i obratila se Travisu: „Svi leševi su napola pojedeni. Ne mogu da utvrdim, da li su pojedeni živi ili su ubijeni pa onda pojedeni.“

U međuvremenu, Šmit je sa svojom grupom našao veliki broj ljudskih kostiju, naslaganih na gomilu, u jednom magacinu. Uzeo je radio i pozvao Travisa.

Travis: „Da.“

Šmit: „Gospodine, mislim da smo pronašli ostatke posade Ašerona.“

Travis: „Možeš li da utvrдиš kako su umrli?“

Šmit: „Ne gospodine. Ovde su samo ljudske kosti, nabacane na gomilu, nema ni traga bilo kakvom tkivu. Jedino što znam je da nisu ovde umrli, kosti su naknadno ovde odložene.“

Kovalski je podelio svoju grupu. Trankz, Hektor i Li su uzeli bombu hladne fuzije i odneli su je u prostoriju sa reaktorom. Postavili su bombu u blizinu reaktora i aktivirali su prijemnik, koji će da aktivira detonator u bombi daljinskom komandom. Trankz je radiom javio Kovalskom da je bomba hladne fuzije spremna.

Travis: „Pjer, izvuci zapise dnevnika, eventualne video snimke sa kamera i podatke o telemetriji iz kompjutera.“

Pjer: „Da gospodine.“

Pjer se bacio na posao.

Travis je uzeo radio i pozvao Kovalskog.

Kovalski: „Da.“

Travis: „Da li je bomba spremna?“

Kovalski: „Spremna je za daljinsku detonaciju.“

Travis: „Odlično. Da li ste pronašli nešto na palubama koje ste pretražili.“

Kovalski: „Za sada ništa.“

Travisa je prekinuo zvuk koji je dolazio sa Endželinog senzora pokreta. Endžela je pogledala senzor pokreta, iz koga se čulo blip, blip, blip... Na ekranu su se videli krugovi, iz parvca iz koga se registrovao pokret.

Endžela je uzela radio i rekla: „Kovalski, Trankz, Šmit, da li je neko iz vaših grupa ispred vrata komandnog mosta?“

Šmit: „Ne, mi smo u hodniku ispred magacina sa kostima.“

Trankz: „Ne, mi smo u prostoriji gde se nalazi reaktor.“

Kovalski: „Mi pretražujemo palubu, koja je sprat ispod komandnog mosta. Zašto pitaš?“

Endžela: „Senzor pokreta registruje višestruke pokrete ispred vrata komandnog mosta.“

Kovalski: „Budite spremni za borbu, mi dolazimo odmah! Trankz, čuo si Endželu, povedi svoju grupu prema izlazu i obezbedi ga!“

Trankz: „Da gospodine!“

Trankz, Hektor i Li su trčećim korakom krenuli da obezbede prostoriju iz koje su došli.

Kovalski: „Travise, povuci svoje ljude i pozovi Birkof!“

Travis: „Šmit, odmah kreni prema izlazu, budite na oprezu, nismo sami ovde.“

Šmit: „Da gospodine!“

Travis: „Birkof, ovde Travis, krenite prema nama, trebaće hitna evakuacija!“

Pilot Birkofa: „Da gospodine, krećemo.“

Endžela: „Ko god da je tamo, zauzima pozicije da upadne ovamo! Svi u zaklon i oružje na gotov!“

Travis, Hajnrih i Endžela su zauzeli pozicije iza zaklona.

Pjer ih izgleda nije čuo, jer je bio zaokupljen kuckanjem po tastaturi kompjuterskog terminala.

Endžela je viknula: „Pjer!“

Pjer je podigao glavu i pogledao je.

Endžela: „Skloni se dalje od vrata i idi u zaklon!“

Pjer je gledao zbumjeno i pitao: „Šta? Zašto?“

Pjer je čuo šum vrata, koja su počela da se otvaraju u stranu. Okrenuo se. Jedno stvorenje je uz gromoglasan urlik jurnulo prema njemu. Pjer je razrogačio oči i vrisnuo. Stvorenje je došlo na metar od Pjera. U tom trenutku se začula rafalna paljba i glava stvorenja se raspala na desetak komada. Obezglavljeni trup se srušio na pod i sa mesta, gde se nalazila glava, isticala je zelena tečnost. Pjer je brzo otrčao u zaklon. Još jedno stvorenje se raspalo, jer je bilo pogodjeno rafalnom paljbom. Ostali tuđini su se malo povukli u zaklon, uzeli su puške, koje su nosili i uzvratili su paljbu. Kroz puste hodnike Ašerona su odzvanjali zvuci pucnjave, koji su dolazili sa ulaza u komandni most. Šmitova grupa je ubrzala korak da se vrati na mesto odakle su došli. Petrov je bio na začelju. Taman, je trebalo da skrene u drugi hodnik, za ostalima, ali, iz mračnog otvora, ga je zgrabilo jedno stvorenje i počelo je, živog, da ga proždire, Petrov je urlikao od bolova. Ostali su čuli Petrove krike, repetirali su oružje i krenuli, nazad da mu pomognu. Našli su ga u lokvi krvi, veliki komadi mesa su mu falili i videle su se ogoljene kosti na pojedinim delovima i tragovi ujeda. Odjednom, sva svetla su se pogasila. Šmit i ostali su uključili lampe, koje su se nalazile zakačene sa donje strane njihovih pušaka.

Šmit je dohvatio radio i rekao: „Travise, izgubili smo Petrova! Pjer, pogasila su se svetla. Upali ih!“

Travis: „Ni ovde nema svetla. Napadnuti smo. Čim odbijemo napad, Pjer će pokušati da upali svetlo. Povucite se prema izlazu!“

U trenutku, kada je nestalo svetlo, Endžela je aktivirala uređaj za gledanje u mraku, koji se nalazi u njenoj kacigi. U mraku su se videli bljesci iz oružja, nekoliko monitora je avetinjski svetlelo u mraku. Travis, Hajnrih i Pjer su uključili svetla na lampama, koje su bile zakačene sa donje strane njihovih pušaka. Jedan od tuđina je ubacio ručnu granatu na komandni most. Endžela je viknula: „Granata!“

Svi su polegali iza zaklona. Granata je eksplodirala, emitujući zaslepljujuće svetlo. Od jačine detonacije, cela se prostorija zatresla. Endžela je bila dobro zaštićena u njenom egzo skeletalnom oklopu, tako da skoro nije ni osetila detonaciju, jer su filteri, u njenom viziru apsorbovali jako svetlo, a i sluh joj je bio dobro zaštićen. Ali zato su Travis, Pjer i Hajnrih, nekoliko trenutaka bili zaslepljeni i čuli su jako ujanje u ušima. Tu priliku je iskoristilo nekoliko tuđina, koji

su upali u prostoriju. Endžela je uspela da pogodi jednog. Drugi je krenuo prema Hajnrihu. Hajnrihu su se taman povratili vid i sluh na vreme, da vidi kako mu u susret juri jedan od tuđina, širom otvorenih usta uz jak urlik. Hajnrih je zbog detonacije ispustio pušku. Nije imao vremena da je dohvati, pa je brzo dograbio nož. Taman na vreme, da ga zarije u stomak tuđinu, koji mu je bio najbliži. Okrenuo je nož nekoliko puta, da bi napravio veću ranu u njegovom stomaku. Stvorenje je urlikalo od bola. Zatim je zamahnuo nožem i presekao grkljan stvorenju. Hajnrih ga je šutnuo i stvorenje je palo. Hajnrih je video da mu još jedno stvorenje prilazi sa nekim oružjem u ruci. Bacio je nož i pogodio ga u predeo vrata. Stvorenje se srušilo na pod. Pjer je ležao na podu, pucao je u jednog tuđina, koji je hteo da skoči na njega i ubio ga. Drugi tuđin, koji je bio iza prvog, je uzeo plazma sekač, koji se nalazio u futroli na leđima i zamahnuo prema Pjeru. Pjer je puškom blokirao plazma sekač, ali mu je puška prepolovljena. Stvorenje je opet zamahnulo, ali umesto da zada finalni udarac, kriknulo je od bola i srušilo se na pod. Hajnrih je stajao iza i brisao je svoj nož od zelene krvi tuđina koga je ubio. Travis je ubio par tuđina koji su pokušali da uđu. Ali je nestalo energije u njegovoј laserskoј pušci. Uzeo je rezervnu energetsku ćeliju. Priliku za napad je iskoristio jedan tuđin, nanišanio je svojom puškom u Travisa, ali ga je kratak rafal iz Endželine puške pogodio. Endžela je uzela termalni detonator i bacila ga je kroz vrata od ulaza na komandni most. Odjeknula je strahovita eksplozija u hodniku ispred komandnog mosta. Iz hodnika su se čuli jezivi krizi ranjenih tuđina. Za sada su uspeli da odbiju napad, došli su do vrata, ali su, na drugom kraju hodnika, videli veću grupu, tuđina, kako se približava. Zauzeli su odbrambeni položaj kod vrata i počeli su da pucaju. Trankz, Hektor i Li su trčali hodnikom. Iz jednog od bočnih hodnika, izašlo je nekoliko tuđina. Jedan od njih je ugrizao Trankza, ali je polomio zube o Trankzov egzo skeletalni oklop. Trankz ga je šutnuo i upucao kratkim rafalom. Hektor i Li su pobili preostale neprijatelje. Zatim su nastavili prema izlazu. Šmita, Valdhajma, Devlina i Gavina je zaskočila grupa tuđina. Devlin je pogoden u glavu i pao je na pod. Gavin je uzvratio vatru, pogodio je jednog tuđina, ali je i on pogoden i pao je na pod. Grupa tuđina je skočila na njih i počela je da ih proždire. Valdhajm i Šmit su uspeli da se probiju, kada su se malo udaljili, Valdhajm je bacio termalni detonator na grupu koja je prožirala ostatke Gavina i Devlina. Eksplozija ih je sve raznela. Šmit i Valdhajm su nastavili da trče prema izlazu, ali je Valdhajm pogoden u nogu. Šmit se vratio po njega. Za njima je trčala grupa tuđina. Valdhajm je uzeo termalni detonator i rekao Šmitu: „Idi bez mene, ja će ih malo zadržati.“

Šmit je klimnuo glavom i nastavio da trči prema izlazu. U trenutku, kada je grupa tuđina došla do Valdhajma, on je aktivirao termalni detonator i svi su nestali u snažnoj eksploziji. Kovalski, Riko, Kovalev i Vaskez su došli do hodnika, koji vodi prema komandnom mostu. Hodnik je bio prepun tuđina, ali ih tuđini, nisu primetili, jer su bili zaokupljeni borbom protiv Travisa, Endžele, Hajnriha i Pjera. Vaskez je sa leđa skinuo mali bacač plamena i sunuo je nekoliko mlazeva zapaljenog napalma prema tuđinima. Kovalski, Riko i Kovalev su bacili nekoliko termalnih detonatora. Nastao je pakao od zapaljenog napalma i eksplozija termalnih detonatora. Endžela je povikala Travisu, Hajnrihu i Pjeru: „Sklonite se!“

Oni su poskakali nazad na komandni most, koji se zajedno sa hodnikom tresao od zaglušujućih detonacija termalnih detonatora. Endžela je napunila pušku kinetičkom municijom i zamenila je energetsku ćeliju za laserski deo puške. Zatim je krenula napred u zapaljeni hodnik, iz koga su se čuli krizi ranjenih tuđina, koji su živi goreli. Endželin egzo skeletalni oklop je zahvatio plamen, pa se zbog drastičnog skoka spoljne temperature, uključio sistem za hlađenje unutar oklopa, kako bi temperatura ostala optimalna za ljudsko telo. Nekoliko tuđina se uputilo prema komandnom mostu, kako bi izašli iz paklenog hodnika. Zastali su, kada su videli siluetu Endželinog oklopa u plamenu, koja je išla pravo na njih. Endžela je počela da puca po njima. Svi su popadali raskomadani po podu. Endžela je videla četiri zapeljene siluete kako se približavaju kroz plamen. Spustila je oružje. Kovalski joj je prišao i rekao: „Kakav masakr.“

Endžela: „Da gospodine.“

Kovalski: „Kakvo je stanje na komandnom mostu?“

Endžela: „Nema žrtava na našoj strani. Pjer je pokušao da izvuče podatke iz kompjutera, ali su ga prekinuli. Komandni most je demoliran, tako da mislim da to više nije moguće uraditi.“

Trankz, Hektor i Li su najzad stigli do izlaza. Proverili su prostoriju, kroz koju su došli i uverili se da nema nikoga. Zauzeli su odbrambene pozicije. Šmit je sam trčao kroz puste i mračne hodnike. Najzad je stigao u hodnik, koji vodi do izlaza. Trankz ga je video i viknuo da je put slobodan. Šmit je, sav zadihan, stigao do izlaza.

Trankz: „Gde su ostali iz tvoje grupe?“

Šmit: „Nisu uspeli.“

Vatra u hodniku ispred komandnog mosta je počela da jenjava. Sav napalm je izgoreo. Tu i tamo, goreo je još po koji plamen zapaljenih leševa tuđina. Vatra na oklopima kolonijalnih komandosa se ugasila. Oklopi su im dobro opaljeni, pa su sada išarani crnim i sivim tragovima gareži. Tek, sada, kada se sve smirilo, čulo se bruhanje sistema za ventilaciju, koji je izbacivao dim i ubacivao svež vazduh.

Kovalski se obratio Travisu: „Vatra se ugasila, vi i vaši ljudi, sada možete da prođete.“

Travis: „Samo malo, čekam Pjerov izveštaj o prikupljenim podacima iz centralnog kompjutera.“

Kovalski: „Šta god da radite, predlažem da požurite, pre nego što nas ova stvorenja ponovo napadnu.“

Travis: „Pjer, kako napreduje preuzimanje podataka?“

Pjer: „Nikako. Kompjuterski terminal je uništen, zajedno sa njim i moj datapad.“

Travis, razočaranim glasom: „Nikada nećemo saznati, šta se stvarno desilo sa Ašeronom.“

Zatim se okrenuo prema Endželi i rekao: „Uzmi uzorke njihovog tkiva. U laboratoriji ćemo utvrditi o kojoj je rasi reč.“

Endžela: „Da gospodine.“

Endžela je iz svog pribora za prvu pomoć uzela pincetu i bočicu. Pincetom je skidala delove tkiva nepoznatih stvorenja, koji nisu bili oštećeni, i stavljala ih u bočicu. Napunila je bočicu i zatvorila je. Bočicu je predala Travisu. Krenuli su kroz hodnik. U hodniku se osećao smrad izgorelih tuđina. Pjer se opet isповраćao. Hajnrih mu je prišao i rekao: „Šta je bilo, ne voliš roštij?“

Zatim je otkinuo parče nagorelih ostataka jednog od stvorenja, stavio u usta, sažvakao i progutao. Nasmejao se i rekao Pjeru: „Prilično je ukusno, probaj, malo podseća na ukus divljeg vepra.“

Pjer se opet isповраćao.

Kroz puste hodnike, opet su se čuli zvuci borbe. Bili su sve jači, kako su se Kovalski, Travis i ostali približavali izlazu. Tuđini su sada napali Trankzovu grupu.

Kovalski: „Trankz, kakvo je stanje, čujem pucnjavu.“

Trankz: „Napali su nas, za sada ih držimo na odstojanju.“

Kavalski: „Odvlačite im pažnju, mi ćemo ih napasti s leđa.“

Tuđini nisu očekivali napad s leđa, pa su brzo savladani. U međuvremenu je pristao Birkof uz bok Ašerona i svi su se evakuisali. Birkof je počeo da se udaljava od Ašerona. Posle nekoliko minuta, Kovalski je uzeo daljinski upravljač, podigao je poklopac sa crvenog tastera i pritisnuo taster. Bomba hladne fuzije je eksplodirala i ubrzo je Ašeron nestao u snažnoj eksploziji. Birkof je skočio u hiper svemir.

Pukovnik Travis, Zil i General Alvarez su se okupili na tajnom sastanku u komandi tajne službe na Zemlji.

Travis: „Gospodo, došao je čas da stupimo u akciju.“

Alvarez: „Bilo je krajnje vreme, već sam pomislio da ću sam morati da stupim u akciju.“

Travis: „Polako, imajte strpljenja generale. Ovako delikatne operacije zahtevaju strpljenje.“

Alvarez: „Možda ste Vi pukovniče i Vaš saradnik Zil strpljivi, ali mene ne krase takve vrline. Ja sam čovek od akcije.“

Travis: „Pa dobro generale. Onda da odmah pređem na stvar.“

Travis je uzeo čašu pića, popio je gutljaj, pre nego što je nastavio.

Travis: „Nedavno su moji agenti došli do zanimljivih informacija, koje bi mogле da pomognu naš projekat. Ovo što ćemo da uradimo je visoko rizično, ali će nam mnogo olakšati posao. U svakom slučaju i ako ne uspe, držimo se našeg dosadašnjeg plana delovanja. S tim što će Zil prvi stupiti u akciju. Tako delikatne stvari zahtevaju vreme.“

Alvarez: „Pukovniče, pukovniče, nikako da pređete na stvar. Dakle, da li pokrećemo operaciju

Barbarosa ili ne?“

Travis: „Da, pokrećemo je. Zil će u narednim danima započeti sa telepatskim dejstvima na predsednika. To će morati da radi diskretno i vrlo pažljivo i polako, da ne bi došlo do ne željenih posledica.“

Alvarez: „Odlično.“

Travis: „Čim Zil preuzme kontrolu nad predsednikom, nastavljamo sa drugom fazom.“

Alvarez: „Vrlo dobro. Da li se zna kada će to biti?“

Travis: „U narednih nekoliko meseci, ako sve bude išlo po planu.“

Alvarez: „Šta! Toliko dugo? Mislio sam da će to ići mnogo brže.“

Travis: „Ne smemo da rizikujemo nekom ishitrenom i ubrzanim akcijom. Zil ima zanimljive telepatske moći, ali ne sme niko da posumnja da se nešto dešava. Subjekti nad kojima Zil primenjuje telepatske moći, ne podnose taj tretman baš najbolje. Zato mora da se radi jako polako, dok se ne preuzme potpuna kontrola.“

Alvarez: „Dobro. Jasno mi je da moram da se strpim.“

Travis: „Već sam pomenuo da su moji agenti došli do zanimljivih informacija, koje mogu ubrzati i olakšati naš projekat.“

Alvarez: „Hm, akcija, to mi se dopada.“

Travis: „Saznali smo da Sergeti poseduju nekoliko tajnih uređaja za prostorno vremensku dislokaciju. Drže ih u nekim njihovim istraživačko eksperimentalnim postrojenjima.“

Alvarez: „Prostorno vremenku dis... šta?“

Travis: „Prostorno vremensku dislokaciju. Uprošćeno rečeno, to je uređaj koji stvara prostorno vremenski mehur, koji može premestiti, na primer svemirski brod na određeno mesto u određeno vreme.“

Alvarez je zabezknuto buljio u Travisa. Očigledno mu ništa nije bilo jasno.

Travis je primetio tupav pogled generala Alvarez-a i shvatio je da ovaj ništa ne razume. Zatim je nastavio: „Generale, to je vremeplov, koji može da, na primer grupu naših specijalaca odvede u prošlost da oni obave zadatak koji će nam olakšati naš projekat. Osim što poseduje mogućnost putovanja kroz vreme, u isto vreme može da prebaci objekat na određenu lokaciju.“

Alvarez se zavalio u fotelju i rekao: „Uau! Nisam znao da je tako nešto moguće.“

Travis: „Već smo spremili mali tim, koji će se pod komandom kapetana Klajstersa vratiti u prošlost i izvesti misiju.“

Alvarez: „Ovo mi se dopada.“

Alvarez je zatim uzeo čašu pića i popio je na iskap. Zatim je uzeo flašu i ponovo napunio čašu. Dok je to radio, pitao je Travisa: „Pukovniče, ako sam Vas dobro čuo, rekli ste da Sergetiji poseduju taj uređaj.“

Travis: „Tačno.“

Alvarez: „Znači mi nekako treba da se domognemo tog uređaja.“

Travis: „Već smo došli u posed jednog uređaja za prostorno vremensku dislokaciju.“

Alvarez je podigao desnu obrvu.

Travis: „Čim naš tim stručnjaka dešifruje i prevede tehničku dokumentaciju uređaja, poslaćemo tim u prošlost, koji će da nam obezbedi uslove za lakše izvođenje plana.“

Alvarez: „Opa, Travise, dopadate mi se, Vi ste čovek od akcije.“

Travis: „Naravno! Šta mislite generale, da mi ovde sedimo skrštenih ruku i čekamo naše korumpirane političare da nam daju neke zadatke, da zataškamo njihove prljave poslove?“

Alvarez: „Travise, Vi izgleda ne volite političare.“

Travis: „Ne volim ih. Da li znate, da neki van zemaljski jezici, imaju istu reč za lopova i političara?“

Alvarez je odmahnuo glavom.

Travis: „Iskreno govoreći, mislim da su jako male razlike između lopova i političara. Lopove juri policija, a političare štiti policija. Jedni kradu nelegalno, drugi kradu legalno, uz podršku njihovih birača i stranaka.“

Alvarez: „Nekad i uhvate nekog političara u krađi.“

Travis: „Hahaha, ako se slučajno i desi da nekog političara uhvate u prljavim poslovima, onda se vade na senatorski imunitet ili tvrde da je to patriotski čin u ime naroda ili da im je neko ukrao identitet. A, ako, to kojim slučajem ne prođe, onda angažuju nas da zataškamo stvari, diskreditujemo ili odstranimo osobe koje to objave i smeštamo dokaze o prljavim poslovima nekom drugom.“

Alvarez: „Znači, to je motiv da uspostavite vojnu upravu.“

Travis: „Hm, recimo da je to jedan od motiva. Drugi je da ojačamo ljudsku imperiju, a da budem iskren ima i ličnih razloga.“

Alvarez: „Ni ja ne volim političare. Guraju nos tamo, gde im nije mesto. Svi sve znaju i samo menjaju funkcije.“

Travis: „Tačno. Zamislite, za ministra bezbednosti su postavili čoveka koji je po struci poljoprivrednik, a pre toga je bio ministar za zdravstvo. Alal mu vera, kad sve to zna.“

Alvarez: „Ma da, pričajte mi o tome, za vojnog ministra su postavili nekog profesora književnosti,

koji nikada nije ni bio u vojsci. Čovek ne razlikuje Šturmpancer tenk od S-6000 PVSO sistema. A o svemirskim brodovima da ne govorim.“

Travis: „Da, baš tako, nego da nastavim sa izlaganjem mog plana. Dakle, kao što sam već pomenuo, Zil će, u narednom periodu, početi postupak, kojim će, telepatskim putem preuzeti kontrolu nad predsednikovim umom. Moj specijalni tim će hakovati mrežu Fong rase i iscenirati napad Fonga na jednu od naših kolonija.“

Alvarez: „Zašto započinjati rat sa Fongom?“

Travis: „To je diverzija, da bi smo skrenuli pažnju i stvorili konfuziju. Tako ćemo lakše raditi i svesti rizik, od eventualnog otkrivanja, na minimum.“

Alvarez je klimnuo glavom.

Sastanak se završio, General Alvarez je otišao u svoju rezidenciju. Za njim je izašao Zil. Travis je ostao sam u svojoj kancelariji u štabu tajne službe. Travis je ustao sa svoje fotelje, protegnuo se. A zatim je izašao iz kancelarije i uputio se prema delu štaba, gde se nalaze uređaji za komunikaciju.

Pjerov komunikator je zapištalo. Pjer ga je uzeo i rekao: „Ko uznemirava?“

Travis: „Pjer! Zar više ne poštuješ nadređene?“

Pjer: „Izvinite šefe, nisam gledao u ekran komunikatora, pa nisam znao da Vi zovete.“

Travis: „Opet gledaš egzotične žene na egzotičnim mestima?“

Pjer: „Ne šefe, radim na nekom projektu, koji će da poboljša naš softver za nadzor komunikacija na mreži.“

Travis: „Prekini sada to, imam prioritetan zadatak.“

Pjer: „Nadam se da će na ovom zadatku posetiti neko egzotično mesto sa egzotičnim ženama.“

Travis: „Naši prevodioci i kripto analitičari imaju problem sa dekodiranjem i prevođenjem neke tehničke dokumentacije. Tvrde da nije kompletna i da ne mogu da nastave. Tvoj zadatak je da hakuješ mrežu Sergetija i preuzmeš sve što ima veze sa uređajem za prostorno vremensku dislokaciju.“

Pjer: „Šefe, neće biti problema oko hakovanja mreže, rođen sam za takve stvari. Ali ne znam ni reč jezika kojim govore Sergeti. Kako onda da pronađem to šta Vam treba?“

Travis: „Nećeš ići sam na zadatak. Šaljem ti jednog lingvistu, takođe i Triš ide sa vama.“

Pjer: „Triš? Izvinite šefe, kako će Triš da pomogne? Ona je, tako reći, ženska verzija Hajnriha.“

Travis: „Ona je tu, ako nešto krene naopako, ne bih da izgubim najboljeg hakera, ako nešto krene po zlu. A osim toga, hteo si da ideš na egzotično mesto, sa egzotičnom ženom. Sada ti se pružila šansa.“

Pjer: „Hvala šefe.“

Travis: „Još jedna stvar. Ići ćete civilnim brodom. Nikome ne pominjite da radite za tajnu službu. Pilotu recite samo da ste Hasanovi saradnici. Ništa više.“

Pjer: „Izvinite šefe, ko je Hasan?“

Travis: „Mnogo pitaš. Spremi se za zadatak. Naknadno ću te obavestiti o lokaciji i vremenu ukrcavanja.“

Pjer: „Da šefe.“

Kobra Mk3 je mirno letela kroz sistem Megrez u sazvežđu Velikog Medveda. Kami je sama sedela u pilotskoj kabini za kopilotskim sedištem, kada se oglasio tihi signal. Kami se okrenula prema komunikacionoj konzoli. Videla je da je stigla poruka od Hasana. Pritisnula je taster internog brodskog komunitkatora i pozvala je Feliksa da dođe u pilotsku kabinu. Posle par minuta, Feliks se pojavio na vratima i seo za pilotsko sedište.

Kami je rekla: „Dobro jutro. Kako si spavao?“

Feliks: „Dobro sam spavao. Hvala na pitanju. Kako si ti spavala.“

Kami: „Ja ne spavam. Po nekad uđem u režim smanjene potrošnje energije. To je slično vašem spavanju.“

Feliks: „Zašto si me zvala?“

Kami: „Stigla je enkriptovana tekstualna poruka, sa inter galaktičke mreže. Od Hasana je.“

Feliks: „Šta piše u poruci?“

Kami: „Hasan želi da nas angažuje, da prevezemo troje ljudi.“

Feliks: „Šta on misli, da smo taksi služba?“

Kami: „Šta da mu odgovorim?“

Feliks je pročitao celu poruku od Hasana. Zatim se okrenuo prema Kami i rekao: „Dobro plaća za obično taksiranje. Napiši mu poruku da pristajemo. Neka nas obavesti, kada i gde da pokupimo putnike.“

Kami: „Potvrđno.“

Zatim se okrenula prema konzoli i ukucala poruku za Hasana.

Feliks: „Ne moraš da mi odgovaraš sa potvrđno, dovoljno je da kažeš ok ili dobro.“

Kami: „To je bio tvoj zahtev, zato sam odgovorila sa potvrđno.“

Feliks: „Ako sam dobro shvatio, želiš da postaneš deo ljudskog društva, onda se tako i ponašaj. Ja nisam tvoj vlasnik, niti komandant, da ti upućujem zahteve i naređenja. Što se mene tiče, ti si slobodan kibernetski organizam. Samnom si zato što ti to želiš i zato što ja to želim, jer si pouzdana

i jedna si od retkih osoba kojoj mogu da verujem. Potpuno si ravnopravna samnom, kao i sa ostalim ljudskim bićima.“

Kami: „Da, želim da se uklopim u ljudsko društvo. Hvala ti na lepim rečima. Nisam navikla da se ljudi tako odnose prema mašinama.“

Feliks: „Ti nisi obična mašina. Imaš izuzetno razvijenu veštačku inteligenciju. Bavim se kompjuterima ceo život i nikada nisam sreo, niti čuo za tako razvijen i napredan sistem veštačke inteligencije. I ako imaš, kvantni neuronski procesor, metalni endoskelet i servo motore koji pokreću tvoje ekstremite i ostale pokretne delove, do sada niko nije primetio nešto neobično kod tebe.“

Kami: „Moj neuronski procesor je kompjuter koji može da uči. Što sam više sa ljudima, više učim o njihovim navikama i običajima.“

Feliks se okrenuo prema komandnoj konzoli.

Kami: „Rekao si da sam jedna od retkih kome možeš verovati.“

Feliks se okrenuo prema Kami i rekao: „Da.“

Kami: „Kome još veruješ?“

Feliks: „Jednom prijatelju sa Zemlje, ali, neko vreme nismo u kontaktu. Putevi su nam se razišli. On je otišao na pilotsku akademiju.“

Kami: „Ti izgleda, bolje funkcionišeš sa mašinama, nego sa pripadnicima tvoje vrste.“

Feliks: „Mašinama mogu da verujem. Ponašaju se onako kako ih napraviš i programiraš. Ljudi su kvarljiva roba.“

Sedam sati kasnije, stigao je Hasanov odgovor. Feliks je pročitao poruku u kojoj piše da za devet dana, u sistemu Anoat, treba da ukrcaju troje putnika. Oni će mu naknadno reći destinaciju. Kami je, na karti galaksije pronašla sistem Anoat i zadala je, navigacionom kompjuteru, da izračuna najbržu rutu do sistema Anoat.

Kami: „Kompjuter je izračunao rutu i očekivano vreme dolaska. Anoat je daleko, stići ćemo taman na vreme, pod uslovom da što pre da krenemo.“

Feliks: „Da li je sve spremno za skok u hiper svemir.“

Kami: „Da.“

Feliks: „Onda krećemo.“

Sistem Anoat, devet dana kasnije.

Pjer, Triš i Oleg su sedeli, na sedištima, čekajući dolazak Feliksa i Kami.

Oleg: „Ovo je baš mala kolonija. Deluje tako skučeno i klaustrofobično pod ovom kupolom.“

Pjer: „Celo naselje je pod kupolom. Tako mora, jer napolju, uslovi nisu pogodni za život i izvan kupole treba nositi skafandere.“

Oleg: „Znam to, samo ne znam zašto su pravili koloniju na takvoj planeti.“

Pjer: „Ovo je jedina kamenita planeta u sistemu. Ostale planete su gasoviti džinovi, poput Jupitera.“

Oleg: „Onda nije ni trebalo postavljati koloniju u takvom sistemu.“

Pjer: „Oleg, ovo je kolonija, koja prerađuje gasove, koji se vade sa gasovitim planeta i ovde se, u lokalnim rafinerijama, sintetizuje Tibana gas, koji je jedan, od dve naj važnije komponente za proizvodnju Tilijuma.“

Oleg: „Šta je to Tilijum?“

Oleg je primetio kako ga Pjer i Triš gledaju, pa je nastavio: „Izvinite, ja sam samo lingvista i prevodilac, ne razumem se u te, tehničke stvari.“

Pjer: „Tilijum je gorivo za svemirske brodove.“

Oleg: „Izvinite me, nisam to znao. Mislio sam da svemirski brodovi koriste vodonično gorivo.“

Pjer: „Civilni brodovi, u glavnom koriste vodonično gorivo. Vojni i policijski brodovi u glavnom koriste Tilijum, koji omogućava jači potisak prilikom leta kroz svemir. Takođe omogućava skok u hiper svemir na veće razdaljine od vodoničnog goriva.“

Oleg je klimnuo glavom i pitao: „Izvini, rekao si da je Tibana gas jedan od dve naj važnije komponente za proizvodnju tog Tilijuma. Koja je druga komponenta?“

Pjer: „Druga komponenta je Koaksijum. Naravno ima još nekih komponenata, ali nisu toliko važne kao Tibana gas i Koaksijum, bez kojih je nemoguće napraviti Tilijum. Ostale komponente Tilijuma mogu da se menjaju.“

U međuvremenu je sletela Kobra iz koje su izašli Kami i Feliks.

Feliks: „Mislim da su ono naši putnici.“

Kami i Feliks su se približili Pjeru, Olegu i Triš.

Feliks: „Izvinjavam se, da li Vi čekate prevoz?“

Triš: „Da, mi smo Hasanovi saradnici.“

Feliks: „Hasan nas je angažovao da Vas prevezemo na odredište, koje nam Vi saopštite.“

Triš: „Saznaćete odredište kada poletimo.“

Feliks: „Dobro, onda izvolite, ukrcajte se. Imate li neki prtljag?“

Triš: „Samo nas troje, oprema koju nose moji saradnici i bez suvišnih pitanja.“

Feliks je klimnuo glavom i ukrcao se na Kobru. Za njim su pošli i ostali. Ubrzo potom, Kobra je poletela.

Kami je ušla u prostoriju gde sede putnici i rekla: „Ja sam kopilot. Recite mi u koji sistem treba da Vas prevezemo?“

Triš: „Sistem Čaribdis, dovedite nas što je moguće bliže orbiti oko sedme planete u sistemu i čekajte tamo, dok moji saradnici ne kažu da možemo da krenemo. Zatim nas vratite na Anoat.“

Kami se bez reči okrenula i uputila se ka pilotskoj kabini, da ubaci destinaciju u navigacioni kompjuter. Pjer je sačekao da Kami izađe, zatim se okrenuo prema Triš i rekao: „Ova devojka mi deluje malo čudno.“

Triš ga je mrko pogledala i rekla: „Šta ti je to čudno u vezi sa njom?“

Pjer: „Ne znam, kada druge osobe gledam u oči, onda vidim nešto, neku živost u očima. Kada tu devojku pogledam u oči, ne vidim ništa, deluje mi nekako, bezlično, kao bez duše.“

Oleg: „Meni deluje sasvim normalno.“

Pjer: „U našem poslu, srećemo jako malo normalnih osoba.“

Triš: „Pjer, od kada si postao stručnjak za ljude i ljudske duše?“

Pjer je ispod oka pogledao Triš i rekao: „Samo sam konstatovao ono što sam primetio.“

Triš: „Poželeo si da ideš na egzotična mesta sa egzotičnim ženama. E, pa ispunila ti se želja, ideš na egzotično mesto sa dve egzotične žene na brodu.“

Oleg se nasmejao.

Triš je nastavila: „Možeš nju i mene pitati da provedemo egzotičnu noć sa tobom. Za nju ne znam, ali ako mene pitaš polomiću ti obe ruke.“

Pjer je mrko pogledao Triš.

Triš je primetila Pjerov pogled i nastavila: „Slomila bih ti vrat, ali je Travis naredio da, ako nešto krene naopako, budem tu da te zaštitim i vratim nazad živog. Tako da će se zadovoljiti lomljenjem ruku.“

Kami je ušla u pilotsku kabinu i sela za kopilotsko sedište. Feliks je pitao u koji sistem treba da prevezu putnike.

Kami: „Sistem Čaribdis.“

Feliks: „Prvi put čujem za taj sistem.“

Kami je na navigacionom kompjuteru pronašla sistem.

Kami: „Čaribdis je daleko. Ne nalazi se u delu galaksije pod kontrolom ljudske vrste.“

Feliks je iznenađeno pogledao Kami i rekao: „Nikada nisam bio u delu svemira koji nije pod kontrolom ljudske rase.“

Kami: „Na navigacionom kompjuteru piše da da je sistem Čaribdis pod kontrolom rase Sergeti.“

Feliks: „Hm, Hasan je pominjao da ima nameru da širi biznis na druge sektore. Ali mi ni na kraj pameti nije bilo da to planira da radi i u tuđinskim sistemima.“

Kami: „Možemo da putujemo hiper svemirom do sistema Far Point. To je poslednji sistem, na našoj ruti, pod kontrolom ljudske vrste i tu možemo dopuniti gorivo za skok kroz hiper svemir.“

Feliks: „Far Point!? To mi zvuči kao Bogu iza dvorišta.“

Kami: „Posle Far Pointa, savetujem da koristimo samo crvotočine sve do Čaribdisa.“

Feliks: „Ne volim da koristim crvotočine. Izlažemo se riziku, da nas čekaju pirati na ulazu i izlazu iz crvotočine.“

Kami: „Predložila sam crvotočine, da ne bi smo trošili gorivo za skok kroz hiper svemir. Jer ćemo leteti kroz tuđinske sisteme. Navigacioni kompjuter nema podatke o tome gde možemo dopuniti gorivo u tuđinskim sistemima.“

Feliks: „Ako se dobro sećam pominjala si da možemo dopuniti vodonično gorivo, ako letimo blizu neke zvezde.“

Kami: „Da, ali to je suviše rizično, jer treba da letimo u neposrednoj blizini korone. Tu proceduru savetujem, samo u slučaju krajnje nužde.“

Feliks: „Na koju planetu ili orbitalnu stanicu treba da ih iskrcamo?“

Kami: „Na iskrcavamo ih. Treba da ih dovedemo što je moguće bliže sedmoj planeti. Tu čekamo dok nam ne kažu da krenemo nazad na Anoat.“

Pjer je raspakovao svoju opremu i postavio je. Zatim je krenuo u pilotsku kabinu. Feliks se okrenuo prema Pjeru i pitao ga: „Da li ti nešto treba?“

Pjer: „Da, treba da povežem moju opremu na neku od spoljnih antena ovog broda, da bih imao jači signal.“

Feliks: „Jači signal? Za šta?“

Pjer: „Za tele komunikacionu opremu koju sam poneo sa sobom.“

Feliks i Kami su se pogledali.

Pjer: „Ne bi trebalo dugo da traje. Čim završim, otkačiću se sa antene i krećemo nazad.“

Feliks: „Kami, pomozi mu da se poveže na neku od antena.“

Kami: „Povezaću tvoju opremu na antenu AE-35. To je najveća antena na brodu. Ta antena će

obezbediti najbolji signal.“

Pjer: „Hvala.“

Kami je ustala sa kopilotskog sedišta i rekla je Pjeru da krene sa njom. Došli su do zadnjeg dela broda. Kami je počela da se penje na merdevine i otvorila je jedan poklopac iznad, zatim se popela i prošla kroz poklopac. Za njom je išao Pjer. Na drugom kraju prostorije se nalazi poklopac na zidu. Kami ga je skinula i stavila sa strane. Tu se nalazi gomila kablova, raznih prekidača i indikatora. Kami je izvukla jedan kabal iz utičnice. Okrenula se prema Pjeru i rekla: „Ovo je utičnica, gde možeš tvoju opremu da priključiš na antenu AE-35.“

Pjer: „Hvala ti na pomoći. Nemam toliki kabal, pa će tu priključiti bežični ripiter, koji će uspostaviti link između antene na brodu i moje opreme.“

Kobra je, izašla iz crvotočine u sistemu Čaribdis. Nedugo zatim, stigla je tekstualna poruka na više jezika u kojoj je pisalo: „Ovaj sistem je zabranjena zona! Molimo Vas, napustite ga što pre!“

Feliks je pročitao poruku, ali je ignorisao i uputio se maksimalnom brzinom prema odredištu. Okrenuo se prema Kami i rekao: „Obavesti naše putnike da smo stigli u sistem Čaribdis, neka završe to što rade što pre. Mislim da nećemo moći dugo da se zadržavamo ovde.“

Kami je ustala sa kopilotskog sedišta i otišla u prostoriju gde se nalaze njihovi putnici. Ušla je u prostoriju sa putnicima i rekla im je da su stigli u sistem i da će uskoro biti na njihovom krajnjem odredištu. I da što pre završe posao, jer je ovo zabranjena zona i neće moći dugo da se zadržavaju u sistemu.

Pjer je odmah seo za konzolu svog kompjutera. Pozvao je Olega da mu se pridruži. Kami se vratila u pilotsku kabinu.

Pjer: „Dobijam signal. Slab je, ali postaje sve jači i jači.“

Oleg: „Treba još da se približimo.“

Pjer: „Još malo i signal će biti dovoljno jak. Da li je signal, koji treba da emitujemo spremam za početak emitovanja?“

Oleg: „Spreman je. Lično sam proverio više puta.“

Pjer: „Dobro, ja sam ga šifrovao enkripcijom koju koriste Sergeti.“

Oleg: „Nadam se da će uspeti.“

Pjer: „Naravno da hoće, budi optimista.“

Signal transpondera sa planete je sada bio optimalne jačine. Pjer je ukucao nešto na konzoli svog kompjutera i enkriptovan signal je poslat prema transponderu na planeti. Na ekranu Pjerovog kompjutera se pojavila poruka da se povezao na server, koji se nalazi na planeti.

Pjer: „Uspeli smo. Ovo je spisak direktorijuma sa fajlovima. Oleg, na tebe je red. Nadam se da znaš da protumačiš ove simbole, kojim pišu Sergetiji.“

Oleg je počeo je da pretražuje direktorijume i fajlove.

Za to vreme u pilotskoj kabini...

Feliks: „Vidim, na radaru, da nam se približavaju dva broda.“

Kami: „Ignorišemo njihove poruke da napustimo sistem, pa sada šalju brodove na nas.“

Feliks: „Čudi me da to nisu odmah uradili.“

Kami: „Sergetiji nisu ratoborna rasa. Više se zanimaju za nauku i tehnologiju. Primenjuju silu samo kada moraju.“

U prostoriji za putnike...

Oleg: „Pronašao sam! Ova dva direktorijuma sadrže fajlove, koji se odnose na uređaj za prostorno vremensku dislokaciju.“

Pjer: „Dobar posao Oleg. Počinjem da ih preuzimam.“

Kami: „Približava nam se još brodova. Prva dva broda će da nas presretnu za manje od pet minuta.“

Feliks: „Kami, idi pozadi i proveri, koliko dugo im još treba da završe to što rade.“

Kami je ušla u prostoriju sa putnicima i pitala: „Koliko još ostajemo ovde?“

Pjer: „Neće dugo trajati. Oko 5 do 6 minuta.“

Kami: „Nemamo 5 do 6 minuta. Njihovi brodovi će nas presresti za manje od 5 minuta.“

Pjer: „Moramo sačekati da se transfer završi. Nećemo imati drugu priliku.“

Kami: „Videću šta možemo da uradimo. Čim završiš, odmah nam javi.“

Brodovi Sergetija su se približili Kobri. Ponovili su zahtev, da Kobra hitno napusti sistem.

Feliks je pokušao da dobije na vremenu, tako što je poslao tekstualnu poruku da imaju tehničkih problema na brodu. Ali je, kao odgovor, ponovo stigla ista poruka da moraju hitno napustiti sistem. Feliks je pokušao i audio putem da uspostavi kontakt, ali bez uspeha. Jedan od brodova je ispalio hitac upozorenja ispred Kobre. Feliks je polako okrenuo Kobru i dao je slab potisak, da bi izgledalo, kao da su krenuli. Pjer je video da se transfer završio i odmah je otrčao u pilotsku kabinu. Sav zaduhan je viknuo: „Gotovo je, možemo da krenemo!“

Feliks: „Najzad.“

Feliks je dao pun potisak i Kobra se uputila punom brzinom prema crvotočini. U međuvremenu su pristigli i ostali brodovi, koji su poslati da ih presretnu. Brodovi Sergetija su nastavili da ih prate prema crvotočini. Stigla je još jedna poruka, u kojoj se zahteva da se Kobra zaustavi i spremi za ukrcavanje Sergetija.

Feliks: „Mislio sam da će samo da nas otprate do crvotočine.“

Kami: „Očigledno su shvatili, šta su naši putnici radili.“

Feliks: „Šta su radili?“

Kami: „Nisam 100% sigurna, ali mislim da su hakovali server na planeti i preuzele neke podatke sa servera.“

Feliks: „Sranje! Misle da smo špijuni!“

Kami: „I jesmo.“

Feliks: „Nismo, samo smo ih dovezli ovde.“

Kami: „Mi smo saučesnici u špijuniranju.“

Feliks: „Sranje!“

U međuvremenu, jedan od brodova Sergetija je ispalio upozoravajući hitac ispred Kobre. Zatim je usledila nova tekstualna poruka da odmah moraju da se zaustave, kako bi se Sergetiji ukrcali na brod da bi izvršili inspekciju.

Kami: „Ispalili su još jedan hitac upozorenja.“

Feliks: „Mislim da polako gube strpljenje. Pitanje je samo kada će nas najzad napasti.“

Kami: „Crvotočina je predaleko. Predlažem hitan skok u hiper svemir.“

Feliks: „Slažem se.“

Kami: „Navigacioni kompjuter je izračunao parametre za skok u hiper svemir.“

Feliks: „Kad pre?“

Kami: „Predvidela sam ovakav razvoj događaja, pa sam ranije unela parametre u navigacioni kompjuter.“

Feliks: „Dobro razmišljaš... Tri... Dva... Jedan...“

Feliks je zatim gurnuo jednu ručicu skroz u napred i Kobra je skočila u hiper svemir.

Prostorno vremenski mehur se otvorio u niskoj orbiti Zemlje. Plavičasto bela spirala se formirala negde iznad istočnog Sibira. Iz centra spirale se materijalizovao Zodijak. Komandir Klajsters je odmah ukucao komandu navigacionom kompjuteru da izračuna datum i mesto gde se nalaze. Na ekranu je pisalo 30. jun 1908. godine visina oko 150 km iznad istočnog Sibira. Komandir Klajsters je odmah povikao pilotu: „Pogrešan datum i lokacija. Moramo se odmah vratiti kroz portal u budućnost!“

Pilot je bez oklevanja poslušao. Okrenuo je Zodijak prema centru spirale i naglo je gurnuo ručicu za kontrolu zadnjih potisnika napred, kako bi dao pun potisak. Ali, prostorno vremenski mehur, je počeo da se urušava pod uticajem Zemljine gravitacije. U normalnim uslovima, prostorno vremenski mehur može da bude stabilan oko 4 sata, posle tog perioda se dezintegriše, kao da ga nikada nije ni bilo. Ali, usled pogrešnog proračuna, mehur se stvorio na pogrešnom mestu i u pogrešnom vremenu. Da stvar bude još gora, nalazi se suviše blizu Zemlje. Pa je pod uticajem Zemljine gravitacije počeo odmah da se urušava u samog sebe, stvarajući singularnost u jednoj maloj tački. Mehur se, vrlo brzo, potpuno urušio u samog sebe. Stvorivši mikro crnu rupu. Pilot Zodijaka je video šta se dešava, pokušao je da skrene Zodijak, da bi izbegao sudar sa crnom rupom, koja je, pod uticajem Zemljine gravitacije jurila prema površini Zemlje. Zodijak je već bio pod uticajem gravitacionog polja crne rupe i nije uspeo da se izvuče. Minijaturna crna rupa je nastavila da juri prema površini. Na visini od oko 8 km je eksplodirala. Eksplozija je spalila 1000 kvadratnih kilometara šume, a udarni talas eksplozije je oborio drveće pedesetak kilometara od epicentra.

Jedan od oficira na komandnom mostu je upravo video izveštaj o stanju prostorno vremenskog mehura. Odmah je predao izveštaj pukovniku Travisu. Travis je pogledao datapad, koji mu je dao oficir.

Travis: „Mislio sam da će prostorno vremenski mehur biti stabilan 4 sata.“

Oficir: „Da gospodine, u teoriji je tako, ali izgleda da je nešto pošlo naopako sa druge strane i mehur se dezintegrisao.“

Travis: „Da li imate informaciju o timu koju smo poslali u prošlost.“

Oficir: „To je nemoguće otkriti u ovom trenutku. Ako su uspeli da se izvuku, moguće da su ostavili neki trag. Ali pretraga po svim mogućim zapisima iz tog vremena bi trajala jako dugo. Pod uslovom da su prošli na drugu stranu i da su završili u vreme gde smo ih poslali.“

Travis: „Kako to mislite u vreme gde smo ih poslali?“

Oficir: „S obzirom da je, očigledno nešto krenulo naopako, moguće je da su završili u pogrešnom vremenu.“

Travis: „Znači, ukratko, nemate pojma šta se desilo i kada i gde se nalazi naš tim, ako su uopšte preživeli.“

Oficir je klimnuo glavom i dodao: „Analizom prostorno vremenskog mehura je moguće utvrditi, dosta precizno, mesto i datum gde se nalaze, ali se na žalost mehur sa ove strane potpuno

dezintegrisao, pa je nemoguće utvrditi mesto i datum otvaranja mehura sa druge strane.“

Travis: „Misija je očigledno propala. Naredite ostalim brodovima da se vrate u svoje baze. Mi se vraćamo na Zemlju.“

Oficir: „Razumem gospodine pukovniče!“

Pjer je nešto grozničavo kucao po konzoli svog kompjutera. Odmahivao je glavom i govorio sebi u bradu: „Ma nije moguće da su ovo prevideli.“

Ustao je sa svog mesta i prišao Travisu. Nakašljao se...

Travis se okrenuo prema Pjeru. Mrko ga je pogledao i pitao: „Šta je bilo Pjer?“

Pjer: „Gospodine pukovniče, mislim da sam pronašao uzrok problema.“

Travis ga je pogledao ispod oka i rekao: „Toliki stručnjaci za vanzemaljske tehnologije, astrofizičari i lingvisti, koji razumeju jezik Sergetija su, mesecima, mozgali da provale tajne ovog Sergetijevskog uređaja za prostorno vremensku dislokaciju. Sada, se muče da utvrde šta je krenulo naopako. A ti tvrдиš, da si pronašao uzrok problema, posle pola sata kuckanja po konzoli?“

Pjer je klimuo glavom.

Travis je ustao sa fotelje, prekrstio ruke i rekao: „Pa dobro Pjer, bar ti imaš nešto konkretno. Reci mi šta si to otkrio?“

Pjer je kinuo, zatim je pokazao datapadu Travisu.

Travis je uzeo datapad i počeo je da čita Pjerov izveštaj. Spustio je datapad i pogledao Pjera.

Travis: „Hoćeš reći da je greška u decimali?“

Pjer: „Da gospodine. Proračun je bio pogrešan. Greška u proračunu je na šezdeset i šestoj decimali. Tu treba da bude broj 7, a ne broj 6.“

Travis je pozvao oficira na komandnom mostu i predao mu je datapat, rekavši: „Daj ovo onim mozgovima da provere.“

Oficir: „Razumem gospodine pukovniče!“

Travis se zatim obratio Pjeru: „Dobar posao Pjer. Sačekaj ovde, možda ćeš mi još biti potreban.“

Pjer je klimnuo glavom.

Desetak minuta kasnije, oficir se vratio i podneo izveštaj Travisu.

Oficir: „Gospodine pukovniče, tim eksperata je potvrdio podatke sa datapada. Kažu da će uskoro, na osnovu tih podataka uspeti da proračunaju približno mesto i datum otvaranja mehura sa druge strane.“

Travis je klimnuo glavom i rekao oficiru: „Čim budu nešto saznali, odmah me obavesti.“

Oficir je odgovorio: „Razumem gospodine pukovniče!“

Oficir se okrenuo i otišao.

Travis: „Dobar posao Pjer.“

Pjer: „Hvala gospodine!“

15 minuta kasnije, oficir se vratio sa izveštajem.

Oficir: „Gospodine pukovniče, tim eksperata je proračunao datum i mesto otvaranja prostorno vremenskog mehura sa druge strane.“

Travis je uzeo datapad i pročitao podatke.

Na datapadu je pisalo: 30. jun 1908. približna lokacija niska orbita Zemlje, severna hemisfera, najverovatnije iznad Sibira.

Travis: „Sada bar znamo kada i gde da započnemo potragu.“

Travis je dao datapad Pjeru i rekao mu: „Vidi šta možeš da iskopaš iz istorijskih zapisa na osnovu ovih podataka.“

Pjer je uzeo datapad i klimnuo glavom.

Pola sata kasnije, Pjer se vratio i dao je datapad sa njegovim izveštajem Travisu.

Travis je čutke čitao tekst.

Travis: „Znači, izgleda da smo mi izazvali čuvenu Tungusku eksploziju.“

Pjer je klimnuo glavom.

Travis je pogledao Pjera i rako mu: „O ovome nikome ni reči!“

Pjer je klimnuo glavom i otišao.

Travis je preko komunikatora pozvao Zila da hitno dođe u njegovu kabinu.

Desetak minuta kasnije, u Travisovu kabinu je ušao Zil.

Travis: „Imamo situaciju. Misija je doživela neuspeh i treba sanirati posledice.“

Zil je klimnuo glavom i pitao: „Šta treba da uradim.“

Travis: „Sazvaću sastanak ljudi koji znaju detalje misije. Ti ćeš biti u prostoriji samnom. Tvoj posao je da im, tvojim psihičkim veštinama izbrišeš delove pamćenja vezane za ovu misiju.“

Zil je klimnuo glavom.

Travis: „Da li će biti nekih problema u vezi sa tvojim zadatkom?“

Zil: „Ne gospodine. Možda će potrajati malo duže, jer moram da radim sa više ljudi istovremeno.“

Travis: „Neka traje, koliko god treba da traje, samo im izbriši iz sećanja detalje o ovoj misiji.“

Travis je zatim sazvao hitan sastanak, osoblja, koje je imalo uvid u detalje misije.

Osim Travisa i Zila, tu su bili Pjer i još dvadesetak ljudi, koji su imali uvid u detalje misije.

Zil se koncentrisao, kao da je ušao u neki trans i počeo je da prodire u umove prisutnih ljudi. Svima osim Travisa. Ljudi su počeli da se hvataju za glavu i da vrište. Proces očigledno nije prijatan po osobe na koje Zil primenjuje svoje psihološke moći. Nekoliko minuta kasnije sve se smirilo. Ljudi su gledali zbunjeno oko sebe. Travis je ustao i rekao im je da je sastanak završen.

U rezidenciji generala Alvareza se održava sastanak na kome prisustvuju Alvarez, Travis i još desetak oficira svemirskih i planetarnih snaga. Alvarez i oficiri su završili razradu njihovog dela plana. Oficiri su napustili Alvarezovu rezidenciju. Ostali su samo Alvarez i Travis.

Alvarez: „Za nekoliko dana će sve biti spremno da vojska preuzme vlast, kada dođe vreme.“

Travis: „Mi smo takođe spremni da izvršimo diverziju.“

Alvarez: „Odlično. Da li si siguran da će uspeti.“

Travis: „Razradio sam plan sa Pjerom. Pjer tvrdi da može da hakuje komunikacije Fonga.“

Alvarez: „Da li si siguran u to?“

Travis: „Da, zašto ne bih bio siguran?“

Alvarez: „Taj Pjer, mi deluje nekako, hm, ne znam ni sam kako da kažem, smotano, smušeno, a da ne pominjem njegov neuredan izgled.“

Travis: „To je samo na prvi pogled. U stvari je pouzdan i vrhunski stručnjak za svoju oblast delovanja. Ako Pjer kaže da nešto može da uradi, on će to i da uradi.“

Travis je ustao iz fotelje i rekao: „Vreme je da krenem. Čeka me dosta posla.“

Alvarez i Travis su se pozdravili i Travis je izašao.

Sistem Galina. Neobeleženi brod klase Konstriktor je prošao kroz crvotočinu, koja spaja sisteme Galina i Palora. Pilot broda, poručnik Gereks se okrenuo prema Pjeru, koji sedi na sedištu predviđenom za kopilota i rekao: „Stigli smo u sistem Galina. Za sada nema nikakvih kontakata na radaru.“

Pjer je na mapi sistema pokazao prstom na jednu planetu i rekao: „Treba da nas, neopaženo dovedeš do ove planete. Tu se nalazi orbitalna stаница, која је, по обавештајним изворима, главни комуникациони и командни центар Fonga за овај сектор.“

Gereks: „Dobro, када се приближимо, укључићу уређај за маскирање.“

Pjer: „Да ли си сигуран да ће брод бити потпуно невидљив за радаре и визуелно.“

Gereks: „Да. Уређај smo више puta testirali, једини проблем је што троши доста енергије. Па, пре него што нам потпуно истроши енергетске залихе, морам да га исклjučим.“

Pjer: „Да ли ће издржати довољно дugo да приђемо и одемо неопаžени?“

Gereks: „Исклjučићу generator energetskog štita i naoružanje. Тако да ће више енергије бити доступно уређају за маскирање. То би требало да нам омогући dodatno vreme за рад уређаја за маскирање.“

Pjer je šmrknuo i klimuo главом.

Gereks je usmerio Konstriktor према mestu, које му је показао Pjer. Повремено је укључивао уређај за маскирање, када god bi на радару primetio неки od брдова Fonga. Затим, када bi se dovoljno udaljio od patrolnih брдова Fonga, исклjučivao bi уређај, kako bi se залихе енергије dopunile.

Gereks: „Сада smo blizu orbitalne станице. Укључујем уређај за маскирање.“

Konstriktor je постао, радарски и визуелно потпуно невидљив.

Pjer: „Ja sam spreman. Ti treba da prođeš jako blizu станице. Ja ћу да испалим sondu, kada budemo sasvim blizu.“

Gereks: „Да ли си сигуран да ће сонда да хакује комуникације Fonga.“

Pjer: „Да, već sam ovo probao u simuliranim uslovima. Kada se сонда прикачи на orbitalnu станицу, moći ћу да им nadgledam комуникације и naravno, moći ћу да menjam sadržaj njihovih poruka i da ubacim poruke, koje želim, односно, које naredi Travis.“

Gereks: „Ne razumem, znači само zakačiš sondu za станицу i već je hakovan систем за комуникацију?“

Pjer: „Kačim sondu за orbitalnu станицу да bi je teže открили. Da lebdi u svemiru blizu станице, lako bi je открили и уништили. Сонда emituje signal na frekvencijama које користи Fong за своје комуникације. Комуникације Fonga су naravno enkriptovane, ali smo uspeli da provalimo algoritam enkripcije njihovih poruka. Само treba da им сонда ometa standardне комуникације i umesto njihovih комуникација, ubacujemo komunikације које mi želimo, naravno sva комуникација sa nama

ide enkriptovanim sub prostornim signalom, da bi smo sve to pratili, koliko toliko u realnom vremenu.“

Konstriktor je proletojao blizu stанице. Pjer je ispalio sondu. Mala sonda se zakačila za stanicu.

Pjer: „Odlično, dobijam signal sa sonde. Mogu da vidim njihove komunikacije. Možemo da odemo odavde, pre nego što se isprazne energetske zalihe.“

Kosntriktor se udaljio od orbitalne stанице i skočio u hiper svemir.

Travis je pratio komunikacije Fonga. Zatim je izdao naređenje da se unapred predefinisana poruka pusti, kao prioritetna komanda svemirskim snagama Fonga. Poruka je bila kratka: „Napasti ljudsku koloniju i brodove u sistemu Palora. Palora pripada Fongu. Kucnuo je čas da Fong preuzme sistem Palora.“

Na komandnom mostu teretnjaka Volkov, koji pripada klasi srednjih teretnjaka klase Pajton, vladala je opuštena atmosfera. Kopilot je upravo uzimao sendvič, kada je na most ušao kapetan teretnjaka. Koji je od pilota zatražio izveštaj. Pilot je, spuštajući šolju kafe pozdravio kapetana. Zatim mu je saopštio da je prolaz kroz crvotočinu prošao bez problema i da su pre nekoliko minuta prošli navigacionu bovu. Kapetan je seo na svoje mesto i pogledao izveštaj na ekranu svog komandnog pulta.

„Odlično, pri ovoj brzini i kursu, za manje od 20 sati stižemo na Paloru IV.“ Rekao je kapetan i preko internog komunikatora zatražio da mu iz brodske menze donese kapućino.

Kopilot je, sa osmehom, konstatovao da će oko 3 sata ranije stići pre planiranog vremena za dolazak. Pilot je odradio nekoliko rutinskih procedura i kontaktirao kontrolni toranj na Palori IV. Izvestivši ih o parametrima prilaza i očekivanom vremenu dolaska. Sa jedne od komandnih konzola se začuo blagi zvučni signal. Kapetan je skrenuo pogled prema konzoli, videvši da radarski senzor prijavljuje kontakt koji se nalazi na kursu kretanja broda. Kapetan je pritisnuo taster za uvećanje radarske slike na ceo ekran njegove konzole. Kompjuter, koji je obrađivao radarske signale, uspešno je odredio daljinu, brzinu i kurs kretanja objekta i te parametre je prikazao na ekranu. Ali nije uspeo da odredi o kakvom se tačno radarskom kontaktu radi. Što nije bilo neobično, jer je to bio star teretnjak, sa starom opremom, koja je namenjena za civilnu upotrebu, pa samim tim radarski sistem nije imao mnoge napredne opcije koje se nalaze na savremenim vojnim brodovima. Kapetan je odlučio da kontaktira nepoznati radarski kontakt, uputivši standardni audio pozdrav, na četiri službena ljudska jezika, praćen digitalnim identifikacionim kodom. Što je bila normalna procedura u takvim situacijama. Prošlo je desetak minuta, a nepoznati radarski kontakt nije odgovorio ni na jedan pokušaj audio i digitalnog pozdrava.

Pilot promrmlja: „Možda ima problema sa komunikacijom...“

„Ne znam, ovde smo u pograničnom sistemu, možda je neki tuđinski brod...“ sa nervozom u glasu je odgovorio kapetan. „Susedni sistem pripada Fong rasi.“ dodao je kapetan i nastavio: „Pitaću kontrolu na Palori, da li...“

Kapetan je prekinuo rečenicu na pola, jer ga je prekinula komandna konzola, koja se opet oglasila blagim zvučnim signalom. Kapetan je skrenuo pogled na ekran konzole, na kojoj je još uvek bio aktiviran radarski prikaz. Na radaru se pojavio jedan novi kontakt, znatno manji od prvobitnog, ali se kretao velikom brzinom prema teretnjaku. Kapetan je za trenutak delovao kao ukočen, zatim je glasno uzviknuo: „Okrenite brod za 90 stepeni u levo povećajte brzinu na maksimum, ispalili su projektil na nas!“

Transporter je bio suviše trom da bi uspeo da izbegne raketu koja mu je išla u susret. Raketa se zabilje u deo koji spaja komandni modul transportera i teretni deo. Raketa nije odmah eksplodirala, već je detonacija bila odložena delić sekunde posle udara. Da bi bojeva glava rakete prodrla dublje u unutrašnju konstrukciju mete i time izazvala veću štetu. S obzirom da teretnjak nije bio opremljen energetskim štitom, niti je imao oklopljenu konstrukciju, bojeva glava se lako probila u unutrašnjost i eksplodirala, skoro, u samom središtu konstrukcije transportera. Dogodila se strahovita eksplozija koja je potpuno prepovredila transporter. Dogodilo se još nekoliko sekundarnih eksplozija u delu gde su motori i skladište za gorivo. Sekundarne eksplozije su dokrajčile ostatak broda. Tako da su ostale samo krhotine, koje su nemo lebdele u svemirskom vakuumu.

Na kontrolnom tornju svemirske luke na Palori IV se upravo vršila primo predaja smene. Prva smena je završila svoje osmo časovno dežurstvo i predavala je dužnost drugoj smeni.

„Imamo jedan najavljeni dolazak, teretnjak Volkov, klase Pajton treba da stigne za oko sat vremena. U izveštaju su najavljeni vektor dolaska i tovarna lista tereta koji prevoze.“ Rekao je smenovođa prve smene, svom kolegi u drugoj smeni. Smenovođa druge smene je klimnuo glavom i pozdravio smenovođu i dva kontrolora iz prve smene koji su izlazili iz prostorije.

Prošlo je više od sat vremena i jedan od kontrolora se obratio smenovođi, rekavši mu da teretnjak Volkov još nije stigao u orbitu oko planete, dodavši da ga ne vidi na radaru, a, takođe nije odgovorio ni na više poziva.

„Pokušavajte i dalje da uspostavite kontakt i izvestite me čim se pojavi na radaru ili odgovori na naše pozive.“ rekao je smenovođa.

„Da gospodine.“ odgovorio je kontrolor.

„Daćemo im vremena još par sati da se pojave. Ako se ne pojave, moraću obavestiti komandu sektora o mogućem nestanku broda.“ rekao je smenovođa.

Na to se nadovezao kontrolor: „Kašnjenja su česta pojava, a i kvarovi opreme nisu tako retki na starim brodovima. Možda imaju problema sa komunikacionom opremom.“

Smenovođa mu je odgovorio: „U svakom slučaju, po protokolu o civilnom svemirskom saobraćaju, smo dužni da obavestimo komandu sistema, odnosno sektora o mogućem nestanku broda. S

obzirom da smo tek nedavno osnovali koloniju na ovoj planeti i da smo prva kolonija u sistemu, komanda sistema još nije oformljena, pa ču morati da obavestim komandu sektora.“

Drugi kontrolor se uključio u razgovor, rekavši: „Trebali su da nam ostave neki brod, makar i izviđački. Ovako, ništa ne možemo da uradimo, osim da čekamo.“

„U pravu si.“ odgovorio mu je smenovođa, dodavši: „Brzo se širimo po svemiru i mnogo planeta kolonizujemo, pa su nam brodovi raštrkani po svemiru, a priča se i da neke planete na perifernim sistemima, pa čak i neki celi sistemi traže nezavisnost.“

„Mislio sam da je sa tim pobunama davno gotovo.“ odgovorio je drugi kontrolor.

„Nisu otvorene oružane pobune kao nekada, sada pokušavaju drugim, ne oružanim načinima da ostvare svoje ciljeve.“ odgovorio je smenovođa.

Nije prošao ni ceo sat, kada se na radarskom ekranu, kontrolnog tornja na Palori IV, pojavio novi kontakt. Stariji kontrolor je odmah izvestio smenovođu.

„Najzad.“ rekao je smenovođa i odmah pokušao da uspostavi kontakt sa brodom, poslavši audio i digitalni identifikacioni pozdrav. Ali, ni posle nekoliko pokušaja, odgovora nije bilo.

Mlađi kontrolor se namrštilo, kada je završio upoređivanje, parametara radarskog kontakta i najavljenih parametara prilaza, koji se nalazio u izveštaju, koji je najavljen od strane kapetana broda Volkov.

„Gospodine, vektor prilaza, koordinate iz koga ovaj brod dolazi, kao i brzina se ne slažu sa najavljenim parametrima prilaza.“ izvestio je mlađi kontrolor smenovođu.

Stariji kontrolor je takođe, uporedio parametre i potvrdio smenovodi ono što je njegov mlađi kolega primetio.

„Da li ste identifikovali radarski kontakt? Možda je neki od vojnih brodova. Vojska ima običaj da se ne najavljuje, osim, ako ne namerava da sleti.“ rekao je smenovođa.

„Nemamo identifikaciju... Pokušao sam da napravim radarsku fotografiju odraza uz pomoć visoko frekventnog usmerenog radarskog zraka, da bih vizuelno identifikovao kontakt, ali ima suviše smetnji iz tog pravca.“ odgovorio je stariji kontrolor.

„Za koje vreme stiže do nas?“ upitao je smenovođa.

„Pri sadašnjoj brzini i kursu, za manje od 20 minuta će ući u orbitu.“ odgovorio je stariji kontrolor.

„Baš mu se žuri.“ promrmljao je smenovođa.

„Gospodine...“ obratio se stariji kontrolor smenovodi i nastavio: „Uspeo sam, preko jednog od optičkih teleskopa da fotografišem brod. Ali ne mogu da ga identifikujem. Definitivno nije neki od naših civilnih brodova. Nikad nisam video takvu konstrukciju broda. Moguće da imamo susret sa brodom koji ne pripada ljudskoj vrsti.“

Smenovođa je na svojoj konzoli neko vreme analizirao fotografiju i pošto ni on nije uspeo da identificuje brod, poslao je fotografiju komandi sektora na dalju analizu.

„Možda će oni znati o čemu je reč.“ rekao je smenovođa kada je završio slanje izveštaja o kontaktu i fotografiju.

„Brod upravo ulazi u našu orbitu.“ rekao je mlađi kontrolor i nastavio uzbudjenim glasom: „Imamo višestruke manje kontakte, koji su se stvorili ispred broda i idu velikom brzinom prema površini planete!“

Smenovođa je pogledao konzolu na kojoj je bila radarska slika.

Mlađi kontrolor je nastavio: „Imamo ukupno 6... Ne sada je ukupno 12 malih kontakata koji idu velikom brzinom prema površini.“

„Napadnuti smo, to su rakete!“ uzviknuo je smenovođa i odmah je poslao izveštaj o napadu komandi sektora.

„Koliko ima do udara najbližeg projektila?“ upitao je smenovođa.

„Za oko osam minuta će biti pogoden grad Guang Sui, a nekoliko minuta kasnije i ostali projektili će pogoditi mete. Prema nama ide poslednji projektil i pogodiće nas za nešto više od 12 minuta.“ rekao je stariji kontrolor.

„Izvestite službe za hitne slučajeve i evakuišite se u podrum! Odmah!“ uzviknuo je smenovođa.

Jedan od kontrolora je pokušao da pošalje izveštaj o napadu, ali, komunikacioni sistemi nisu radili.

Kontrolor se obratio smenovođi: „Gospodine, ne mogu da uspostavim vezu sa dežurnim službama. Sistem veze je u prekidu, sigurno nam ometaju komunikacije iz orbite.“

Smenovođa: „Pokušaj preko kablovske mreže da uspostaviš kontakt!“

Kontrolor: „Svi komunikacioni sistemi su u prekidu!“

Smenovođa: „Nemamo više vremena, evakuišite kontrolni toranj brzo!“

Svi su napustili prostoriju.

Kontrolna soba je ostala prazna. Obasjana plavičastom svetlošću Sunca Palora Prajm, koje se pomalo iznad planinskog lanca istočno od kontrolnog tornja. Monitori na konzolama su ostali uključeni. Na njima se video prikaz trenutne situacije u orbiti oko planete i prikaz vazdušnog prostora iznad površine same planete. 12 malih krugova, koji su imali linije, koje su označavale vektor kretanja projektila, je upravo prošao kroz gornje slojeve atmosfere Palore IV. Kompjuter je izračunao tačnu putanju i to prikazao na ekranima koji su prikazivali mapu površine planete. Da je u tom trenutku bilo nekog u prostoriji, video bi te male krugove sa linijom koja je obeležavala vektor kretanja i ispred tačkice, koje su predstavljale proračunat vektor kretanja. Kako su se krugovi pomerali, ispred njih bi preostajalo sve manje i manje tačkica. Svaki put, kada bi pojedini krug došao do poslednje tačke, on bi nestao, a slika na ekranu bi za trenutak zatreperila, kao posledica

elektro magnetnog impulsa, izazvanog termo nuklearnom eksplozijom.

Kontrolnu sobu je obasjala zaslepljujuća bela svetlost, naspram koje je svetlost Palore Prajm delovala kao svetlost sveće. Trenutak kasnije, začula se zaglušujuća detonacija i plameni jezici od nekoliko hiljada stepeni su progutali kontrolni toranj i sve oko njega u radijusu od nekoliko kilometara. Udarni talas se širio u svim pravcima od nulte tačke udara, rušeći sve pred sobom. Sekundarni udarni talas, koji se, za razliku od primarnog udarnog talasa, kretao u suprotnom smeru, naneo je dodatna razaranja.

Kapetan Takagi, koji je trenutno bio na dužnosti dežurnog oficira u komandi sektora je upravo dobio izveštaj od jednog od operatera zaduženog za komunikacije, da je stigla poruka sa Palore IV o nepoznatom kontaktu. Kapetan Takagi je pročitao poruku i pogledao sliku, koja je takođe stigla, kao deo poruke sa Palore IV.

„Ovo definitivno nije naš brod.“ pomislio je Takagi i kompjuteru je dao zadatak da identificuje brod sa slike. I ako je kompjuter bio najnovije generacije, kojeg je proizvela kompanija JCN, trebalo mu je par minuta da identificuje brod sa slike, jer je baza podataka o brodovima bila jako obimna i obuhvatala je, ne samo, ljudske brodove, već i poznate modele brodova drugih rasa. Posle par minuta, kompjuter je prikazao rezultat analize. Videvši da je kompjuter završio analizu, Takagi je prokomentarisao: „To sam i pretpostavljao, brod najverovatnije pripada rasi Fong, što me i ne čudi, jer se njihove kolonije nalaze u susednom sistemu.“

Zatim je ustao sa stolice i prišao delu prostorije gde su se nalazili oficiri zaduženi za svemirsko osmatranje i navođenje.

Obrativši se jednom od njih: „Šta imamo od brodova u sistemu Palora ili nekom od susednih sistema?“

Oficir je zadao nekoliko komandi kompjuteru i na ekranu se prikazala zvezdana mapa sa uvećanim prikazom Palore i nekoliko susednih sistema. Na mapi, se takođe, mogao videti raspored ljudskih vojnih brodova, obeleženih kao plavi trouglovi, dok su brodovi, koji su grupisani u flote, obeleženi, kao plavi štitovi.

„Gospodine imamo jednu grupu od 4 fregate klase Astra u samom sistemu Palora, pod komandom kapetana Ajzaka. Nalaze se na obodu sistema oko crvotočine koja vodi prema sistemu Hesler.“ odgovorio je jedan od oficira.

„Odlično, mogu da stignu do Palore IV za nekoliko sati od trenutka prijema komande za pokret. Pošaljite im hitno komandu da u najkraćem mogućem roku krenu prema Palori IV u čijoj se blizini, najverovatnije nalazi fregata koja pripada rasi Fong. Nemojte provocirati eventualni sukob, držite se na odstojanju i samo posmatrajte šta rade. Otvorite vatru samo u slučaju ako ste napadnuti ili ako je kolonija na Palori IV ugrožena.“

Kapetan Takagi je završio diktiranje naređenja, naložio je da se poruka šifruje i pošalje putem sub prostorne komunikacije. To je način komunikacije, kojim se, radio talasi šalju kroz mikro crvotočinu do željenog odredišta, zatim, na drugom kraju, kada radio talas izade iz mikro crvotočine, dalje se rasprostire normalnim svemirom. Prednost ovakvog načina komunikacije je što poruka poslata na ovaj način, za kratko vreme može da prevali velike razdaljine. Za razliku od klasične radio komunikacije kada radio talasi putuju godinama do najbližih solarnih sistema.

Ubrzo posle prvog izveštaja o nepoznatom kontaktu, stigao je i drugi izveštaj u komandu sektora. Ovaj put o napadu na Paloru IV. Kapetan je brzo izdao novo naređenje, maloj floti koja se već nalazila u sistemu Palora, da proveri, da li je stvarno došlo do napada i ako jeste da odmah obavesti komandu sektora i da uništi neprijateljski brod. Na ekranu, koji je prikazivao taktičku situaciju sistema Palora, beli trougao, koji je označavao nepoznati kontakt, je promenio boju u crveno, što je značilo da je reč o neprijateljskom kontaktu.

Kapetana Ajzaka je probudio njegov izvršni oficir, poručnik Pantić. „Gospodine, dobili smo dve poruke iz komande sektora. Nisam htio da Vas budim za prvu poruku, ali posle druge moram da Vas izvestim o situaciji.“

Kapetan Ajzak je pogledao svog izvršnog oficira i protrljaо oči, zatim je uzeo datapad koji mu je dao njegov izvršni oficir.

„Već sam izdao naređenje da flota kreće punom brzinom prema Palori IV, takođe sam flotu stavio u stanje povišene borbene gotovosti.“ raportirao je Pantić.

„Vrlo dobro poručniče, dolazim na komandni most za koji minut.“ odgovorio mu je kapetan Ajzak. Ustao je iz kreveta, obukao je uniformu i krenuo za poručnikom Pantićem, koji je već bio na putu prema komandnom mostu.

Kada je kapetan Ajzak ušao na komandni most, začuo se blagi pisak i oglasio se njegov izvršni oficir glasno izgovorivši: „Kapetan na mostu!“ Posada, koja se u tom momentu zatekla na komandnom mostu je ustala u stavu mirno.

Kada im je kapetan Ajzak naredio: „Nastavite sa dužnosti!“ ponovo su seli.

U centru za vanredne situacije na Palori IV nije bilo napajanja, koje je dolazilo iz solarne elektrane, pa su se automatski uključili generatori. Kada su se upalila svetla, komandir Felipe se okrenuo oko sebe, mnogi operativci su potražili zaklon ispod stolova i radnih konzola, da bi se zaštitili od krhotina koje su padale sa plafona. Neki operativci su bili povređeni, pa su im kolege ukazivale prvu pomoć. Felipe je tek posle par minuta shvatio, da sedi na podu. Silina potresa od udara ga je zbacila sa stolice, kao i većinu osoblja u centru za vanredne situacije. Takođe je i veći deo opreme, koji nije bio pričvršćen, ležao na podu, pod slojem prašine i krhotina. Felipe je polako ustao i prišao svom operativnom pultu. Rukavom je obrisao pult i preko razglasa je izdao komandu da se centar za vanredne situacije što pre osposobi i preko radija je počeo da uspostavlja vezu sa raznim službama širom kolonije. Posle desetak minuta, centar za vanredne situacije je počeo koliko toliko da funkcioniše. Ubrzo su počeli da pristižu pozivi za pomoć, kao i pozivi sa pitanjima o tome

šta se dogodilo. Felipe je završio sa kontaktiranjem određenih službi širom kolonije, ali je jedino uspeo da kontaktira službe u lokalnom gradu i nekoliko gradova i naselja u okolini.

Zatim je došao do Krisa, koji je bio zadužen za kontrolu osmatračkih dronova.

Kada je video Felipea, Kris ga je upitao: „Da li si nešto saznao šta nas je pogodilo?“

Felipe je odgovorio: „Ništa konkretno nisam saznao, osim da se sve službe za hitne slučajeve ubrzano pripremaju za pokret. Još nemam vesti o žrtvama i materijalnoj šteti.“

Kris: „Misliš li da je asteroid ili kometa?“

Felipe: „Ne znam, stvarno ne mogu da nagađam. Da li su dronovi u stanju da plete?“

Kris: „Već sam odradio daljinsku proveru ispravnosti. Većina dronova je u stanju da poleti, barem dronovi u blizini. Nisam uspeo da uspostavim kontakt sa bazama koje su na većoj udaljenosti od 30 kilometara. Verovatno je većina komunikacione opreme uništena.“

Felipe: „Dobro, pošalji u izviđanje sve dronove koji su u stanju da lete. Ja ću pokušati da kontaktiram kontrolni toranj, da vidim, da li su oni nešto uhvatili na radaru.“

Posle više bezuspešnih pokušaja da uspostavi kontakt sa kontrolnim tornjem, Felipe je odustao i pokušao da pošalje izveštaj putem sub prostorne komunikacije, komandi sektora, ali nije uspeo, jer je predajnik bio uništen. Kris je, putem svoje komandne konzole, dao komandu dronovima da plete. Dronovi, koje koriste su male robotizovane letelice opremljene kamerama i raznim senzorima.

Metalna vrata malog hangara gde se nalaze dronovi su se otvorila i letelice su polako, jedna za drugom pletele. Dronovi su odmah počeli da šalju sliku i podatke prikupljene uz pomoć raznih senzora kojima su opremljeni. Podaci su stizali u centar za vanredne situacije. Kris je preusmerio prikaz podataka na jedan od velikih ekrana koji stoje na zidu. Po slikama, koje je slao dron, koji je leteo iznad severnog dela grada, videla su se oštećenja na zgradama i po koji požar. Ali kada se dron okrenuo prema južnoj strani grada, videla su se sve veća i veća oštećenja na zgradama, a mnoge zgrade su bile totalno uništene, bilo je i dosta požara, koji su se ne kontrolisano širili. Kamera drona je bila okrenuta prema tlu, pod uglom od oko 45 stepeni, kada se kamera podigla, da snima ravno ispred, mogao se videti horizont i nešto od čega su prisutni u prostoriji zanemeli. Južno od grada, gde je nekada bio kontrolni toranj sa svemirskom lukom, sada se mogao videti ogroman krater prečnika nekoliko stotina metara, iz sredine kratera se uzdigao ogroman oblak u obliku pečurke, koji se već uzdigao na visinu od nekoliko kilometara. Preostali dronovi, koji su krenuli u izviđanje ostalih naselja i gradova, su slali slične slike. Bilo je i naselja koja nisu bila pogodjena. Šteta je bila naneta samo gradovima koji su se nalazili u okolini rudnika i ostalih velikih izvora resursa.

Felipe je prekinuo tišinu: „Ovo nije ni asteroid ni kometa, napadnuti smo nuklearnim oružjem. Po ovome što za sada vidimo, selektivno su gađane određene mete.“

Kris: „Ali ko bi nas napao?“

Felipe: „Ne znam, ali moramo da ustanovimo odakle je došao napad.“

Kris: „Verovatno nas je neko gađao iz orbite.“

Felipe se obratio Žangu: „Možeš li da nas spojiš sa nekom od automatizovanih opservatorija, trebaju nam njihovi teleskopi?“

Žang: „Pokušaću, ali ništa ne mogu da obećam, komunikacije su u haosu.“

Žang je počeo da kucka komande po tastaturi njegove konzole, posle nekog vremena je uspeo da se spoji na par opservatorija i o tome je izvestio Felipea, koji je pokušavao da sinhronizuje akciju spašavanja ljudi koji su bili zatrpani u ruševinama. Većina raspoloživih vatrogasnih jedinica je bilo angažovano na gašenju brojnih požara, koji su počeli da se ne kontrolisano šire.

„Našao sam ga!“ uzviknuo je Žang i prosledio sliku sa teleskopa na jedan od zidnih ekrana.

„Ovo je neki tuđinski brod, najverovatnije pripada rasi Fong.“ rekao je Kris.

„Kako znaš da baš njihov?“ upitao je Žang.

Kris: „Oni su nam najbliži, jedan od susednih sistema pripada Fongu.“

Felipe: „Žang, da li vidiš još neke brodove, sem ovog što nas je napao?“

Žang: „Za sada sam uspeo samo ovaj brod da pronađem.“

Felipe: „Da li možeš da vidiš u kom pravcu se kreće i šta uopšte radi tamo gore?“

Žang: „Teško je proceniti, ovako preko teleskopa, ali mi se čini da trenutno ne radi ništa, samo miruje u geostacionarnoj orbiti.“

Felipe: „Nastavi da ga posmatraš. Moramo znati, ako usledi eventualni novi nuklearni napad ili ako počnu da se iskrcavaju sa kopnenim trupama.“

Kris: „Misliš li da će pokušati površinskim napadom da zauzmu koloniju.“

Felipe: „Ne znam šta smeraju, ali su nas napali, a mi ne možemo ništa drugo, osim da čekamo njihov sledeći potez.“

Kris se na to namrštilo i ponovo upitao Felipea: „Zar nemamo oružja za odbranu?“

Felipe: „Samo oružje koje imaju snage bezbednosti, drugim rečima puške, pištolji i po koje oklopno vozilo. Ništa od težeg naoružanja kojim bi mogli da se efikasno odbranimo. Obavestiću komandu snaga bezbednosti da budu spremni za eventualni kopneni napad.“

Jedan od dronova je upravo nadletao deo grada u kojem je živeo Kris sa njegovom porodicom. Kris je u tom trenutku prebacio komande drona sa autonomnog kretanja, na daljinski upravljanje, da bi mogao bolje da osmotri kvart u kome je nekada imao stan. Sada je taj kvart bio potpuno uništen. Vratio je drona na automatski režim, naslonio se na naslon svog sedišta i bezvoljno je gledao u ekran. Felipe ga je potapšao po ramenu. Pogledao je Felipea tužnim pogledom. Felipe mu je samo rekao: „Svi smo danas izgubili nekog svog.“

Vest o napadu je stigla do komande prvog sektora u San Francisku na Zemlji. Admiral Čester Ford je odmah naredio borbenu uzbunu svim svemirskim jedinicama koje su pod njegovom komandom. Zatim je od izvršnog oficira, zatražio da hitno uspostavi kriptovanu sub prostornu vezu sa Majorom Kovalskim, komandirom grupe kolonijalnih komandosa, stacioniranih na planeti Uhlanga, u sistemu Kristi Minoris. Čim je primio poruku, Kovalski je istražao iz komandne sobe i dao borbenu uzbunu. U roku od deset minuta, svi kolonijalni komandosi su stajali postrojeni na pisti ispred desantnog transportera Zodijak. Pilot je već sedeо u pilotskoj kabini. Kovalski je stao ispred postrojenih komandosa i izvršio je inspekciju opreme i naoružanja. Zatim je naredio komandosima da se ukrcaju. Svi su se smestili u prostor za prevoz putnika. Rampa za ukrcavanje i iskrcavanje se podigla i hermetički je zatvorila ulaz. Zodijak je počeo vertikalno da se podiže. Kada je dostigao visinu, od oko 50 metara, pilot je dao komandu da se uvuče stajni trap. Na nekih stotinak metara visine, pilot je promenio vektor potiska iz potisnika i sada se Zodijak uzdizao pod uglom od oko 45 stepeni u odnosu na površinu planete. Kako se Zodijak uzdizao sve više i više, nebo je postajalo sve tamnije. Počele su da se pojavljuju zvezde. Kada se zodijak oslobodio gravitacionog uticaja planete, skočio je u hiper svemir. Dok su leteli kroz hiper svemir, Kovalski je upoznao svoju grupu komandosa o predstojećoj misiji. U sistemu Hofman treba da nadgledaju ukrcavanje, eksperimentalnih prototipova anti materijskih bojevih glava u transporter Birkof.

Komanda tajne službe na Zemlji...

Zapišao je interkom u Travisovoj kancelariji. Travis se javio na interkom. Javila mu se sekretarica, koja mu je rekla da je poručnik Gereks stigao.

Travis: „Pusti ga da uđe.“

Gereks je ušao u kancelariju.

Travis: „Nemamo puno vremena, pa će odmah preći na stvar.“

Gereks je stao u stavu mirno i rekao: „Da gospodine pukovniče!“

Travis: „Odmah idi u naš hangar. Tamo te čeka Konstruktor, opremljen uređajem za maskiranje. Zatim kreni u sistem Hofman i uništi transporter Birkof kada se vrati sa misije, koju je naredio Admiral Ford. Ne želim, da kojim slučajem, posada transportera brblja o teretu koji su prevozili.“

Gereks: „Da gospodine!“

Travis: „Drugi zadatak ti je da uništi Kobru Mk3 registarski broj TOP-1337. Pilot Kobre je upetljan u nešto što ne bi trebalo. Želim ga mrtvog. Za taj zadatak povedi još dvojicu da ti pomognu. Neka lete u civilnim brodovima.“

Gereks: „Da gospodine!“

Gereks je salutirao i napustio Travisovu kancelariju.

Sistem Hofman...

Ukrcavanje anti materijskih bojevih glava u transporter Birkof je privедено kraju. Kolonijalni komandosi su ušli u jedan ne obeleženi kontejner, koji je takođe ukrcan u transporter Birkof. Birkof je poleteo i krenuo na sastanak sa nosačem Kairo.

Kapetanu Ajzaku je jedan od oficira sa komandnog mosta podnosi izveštaj: „Gospodine, imamo potvrdu da je došlo do napada na Paloru IV. Sa ove udaljenosti nismo u mogućnosti da utvrdimo tačan obim razaranja. Neprijateljski kontakt se nalazi u orbiti oko planete.“

Kapetan Ajzak: „Da li ima još nekih brodova u blizini?“

„Ne gospodine.“ odgovorio mu je njegov podčinjeni.

Kapetan Ajzak je uključio interni razglas na brodu i obavestio je posadu o predstojećem napadu, takođe je naredio da svi budu na svojim mestima i dao punu borbenu uzbunu. Svetla na komandnom mostu i ostatku broda su promenila boju iz bele u narandžastu. Što je značilo da je data borbena uzbuna. Preko šifrovane vojne frekvencije, kapetan Ajzak je izdao naređenja zapovednicima tri preostala broda, koji su bili u pratnji komandnog broda. Brodovi su povećali brzinu i zauzeli napadačku formaciju. Komandni brod je zauzeo čelnu poziciju, dok su mu sa desne strane bila dva broda iz pratnje, a sa leve jedan brod. Brodovi su bili svetlo sive boje, ali pod plavičastim svetlom Palore Prajm, brodovi su izgledali, kao da su svetlo plavičaste boje.

Žang je uzviknuo: „Pokrenuo se! Pokrenuo se!“

„Šta se događa?“ upitao je Felipe.

Žang: „Brod se pokrenuo. Prvo se zarotirao, zatim je pokrenuo glavne motore, sada se brzo udaljava.“

Felipe: „Udaljava?“

Žang: „Da udaljava se, velikom brzinom.“

Izvršni oficir, na komandnom mostu Kanarisa, kako se zvao komandni brod, izvestio je kapetana Ajzaka o promeni taktičke situacije: „Gospodine, izgleda da su nas primetili. Neprijateljski kontakt se kreće velikom brzinom prema nama.“

Kapetan Ajzak: „Ili su ludo hrabri ili preterano samouvereni, kada idu sami na četiri broda. Ima li još neki radarski kontakt osim njih?“

„Ne gospodine, neprijatelj koga presrećemo je trenutno jedini neprijateljski radarski kontakt.“ odgovorio mu je izvršni oficir.

„Čim uđe u optimalan domet oružja, otvorite vatru na neprijateljski kontakt. Prenesite to ostalim brodovima u floti.“

„Da gospodine!“ odgovorio je izvršni oficir.

Okrugli poklopci koji su zatvarali otvore lansirnih cevi iz kojih su se lansirale rakete, sa brodova, su se otvorili. Nišanski kompjuteri su, na osnovu trenutnih podataka sa radara izračunali tačku presretanja za rakete i preneli podatke kompjuterima za navođenje u samim raketama. Kada rakete budu lansirane, u zavisnosti od tipa rakete, vođenje će biti aktivno preko radara u samoj raketni ili polu aktivno preko radara u brodu koji je lansirao raketu, koji će u tom slučaju slati podatke raketni o eventualnom korigovanju putanje. Kada su se brodovi približili na optimalnu daljinu za lansiranje raketni, rakte su počele da izlaze velikom brzinom iz okruglih otvora raketnih lansera na brodovima. Raketni motori su se aktivirali nekoliko sekundi po lansiranju, ostavljajući trag sivkastog dima iza sebe. Rakete su se brzo udaljile od brodova koji su ih lansirali, hitajući velikom brzinom prema svojoj meti. Ubrzo se od raket mogla videti samo crvenkasta svetlost njihovih motora, koja je bila sve manja i manja, da bi postepeno nestala, kako se raketa udaljava.

Izvršni oficir na Kanarisu je izvestio kapetana Ajzaka: „Gospodine kapetane, prvi plotun je upravo ispaljen na neprijateljski kontakt i raketni radari su uspešno zaključali metu i rakte se autonomno kreću prema meti.“

Kapetan Ajzak: „Da li su i ostali brodovi ispalili plotun?“

Izvršni oficir: „Da gospodine, ukupno 16 raket ide prema neprijateljskom kontaktu. Vreme do presretanja najbliže rakte je za oko 2 minuta.“

Operater na radaru se oglasio: „Imam višestruke kontakte koji su se pojavili ispred neprijateljskog broda. Po brzini kojom nam se približavaju, rekao bih da su u pitanju rakte.“

Kapetan Ajzak: „Koliko ih je?“

Operater na radaru: „Ukupno 12 raket nam se približava. Vreme dolaska oko minut i trideset sekundi!“

Kapetan Ajzak: „Manevar izbegavanja, aktivirajte energetske štitove na maksimum i gadajte ih topovima! Prenesite isto naređenje brodovima u pratnji!“

Izvršni oficir je preneo komandu kormilaru i operaterima zaduženim za kontrolu oružanih sistema, kao i operateru zaduženom za komunikacije.

Četiri broda koji su bili u pravilnoj V formaciji su brzo razbili formaciju i krenuli su svaki na svoju stranu. Takođe i Fongovski brod se okrenuo da izbegava rakte koje su isle prema njemu. Topovi sa Fongovskog broda su počeli da pucaju na nadolazeće rakte. Pet raket su pogodili, koje su eksplodirale, ali ostale rakte su uspele da se probiju kroz baraž. Tri rakte su pogodile energetski štit broda i eksplodirale, od siline eksplozija, energetski štit se raspao. Sa topovima su uspeli da unište još dve rakte. Blizina eksplozija je za trenutak zaslepila nišanske radare, tako da su se ostale rakte zabilje u samu strukturu broda. Došlo je do nekoliko strahovitih eksplozija, koje su uništile veći deo Fongovskog broda, koji je uz seriju sekundarnih eksplozija počeo da se raspada. Rakete ispaljene sa Fongovskog broda su stigle u blizinu svojih ciljeva. Kako se formacija ljudskih brodova razbila na sve strane, tako su i rakte skrenule prema svojim metama. Prema svakom brodu se uputilo po tri rakte. Turele teških topova su se okrenule prema dolazećim raketama, ali nisu

uspevali da pogode rakete, jer su rakete bile male i brze, pa ih je bilo teško pogoditi. A, topovi su bili namenjeni borbi protiv velikih kapitalnih brodova, a ne za borbu protiv malih brzih i agilnih meta. Kada su se rakete još više približile, aktivirali su se laki topovi koji su upravo bili namenjeni odbrani brodova od malih brzih meta. Ti topovi su ispaljivali male projektile, koji su se kretali velikom brzinom. Topovi su bili zasnovani na Gatling sistemu sa šest rotirajućih cevi. U stanju su da ispale do 6000 projektila u minuti. Gatlinzi sa Kanarisa, Astre i Pretorije su uništili sve nadolazeće rakete. Gatlinzi sa Kirgizije su uništili jednu raketu, ali blizina eksplozije je za trenutak zaslepila nišanske radare i dve rakete su probile odranu Kirgizije. Prva raketa je pogodila energetski štit koji je štitio Kirgiziju. Silina eksplozije je oborila štit, tako da se druga raketa probila i pogodila trup Kirgizije. Oklop Kirgizije je donekle kompenzovao udar, ali je trup, ipak probijen, i došlo je do oštećenja u unutrašnjosti Kirgizije.

Izvršni oficir je izvestio kapetana Ajzaka o uništenju neprijateljskog broda i o oštećenju Kirgizije. Kapetan Ajzak je odmah zvao kapetana Kirgizije Alistera. Alister ga je izvestio o pretrpljenim oštećenjima: „Zaustavili smo širenje požara. Zatvorili smo hermetička vrata prema oštećenom delu broda i izvršili smo de kompresiju tih prostorija i vatra je ugašena.“

Kapetan Ajzak: „Ima li žrtava?“

Kapetan Alister: „Da gospodine, 6 mrtvih i 14 povređenih.“

Kapetan Ajzak: „Kakvo je stanje broda? Ako ste pretrpeli velika oštećenja, vratite se u najbližu bazu.“

Kapetan Alister: „Vitalni sistemi nisu oštečeni, tako da možemo nastaviti sa vama. Jedino je problematičan energetski štit koji je sada na oko 20% snage.“

Kapetan Ajzak: „Hvala kapetane. Ako vam nešto treba, slobodno tražite pomoć.“

Kapetan Alister: „Da gospodine.“

Svečanost dodele diploma kadetima, koji su diplomirali i uspešno završili akademiju, samo što nije počela. Piter Hiks je sa kolegama iz klase ulazio u svečanu dvoranu, gde će se održati ceremonija dodeljivanja diploma i činova. Piter je, kao i ostali kadeti bio u svečanoj uniformi. Nije baš bio oduševljen svečanom uniformom, prijatnije se osećao u letačkom odelu, koje na prvi pogled izgleda nezgrapno sa svim onim crevima i kablovima koji su bili zakačeni na letačko odelo. Ipak, pored te nezgrapnosti, letačko odelo je bilo udobno i prijatno za nošenje. Tako je namenski napravljeno da bi se pilot prijatno osećao u njemu, čak i posle više časovnih misija. Vidljivo je bilo lepo raspoloženje i uzbudjenost kod svih prisutnih, koji su čestitali jedni drugima. Dok se približavao svom sedištu u svečanoj sali, osvrnuo se oko sebe, bio je zadivljen veličinom sale. Dole, na bini su bili neki visoki oficiri, prepoznao je admirala Čestera Forda, koji po protokolu treba da održi kraći govor i da čestita kadetima. Usput se sreo sa Džastinom Blejkom, drugom iz klase, s kojim je povremeno izlazio u trenucima slobodnog vremena.

Džastin je pružio ruku Piteru i srdačno ga zagrlio i uzviknuo: „Čestitam!“

Piter mu je uz osmeh odgovorio: „Takođe ti čestitam.“

Pridružila im se i Zarija Ivanova, koleginica iz klase.

Zarija: „Čestitam svima! Posle čemo da se napijemo. Brat mi je doneo gajbu odlične Baltičke Vodke. Vidimo se kasnije!“

Zatim je produžila dalje. Piter i Džastin su se pogledali i Džastin je prokomentarisao „Ufff, vidi, zar to nije najbolja riba na akademiji, možda i u floti.“

Piter mu je uz osmeh odgovorio: „Mogu se kladiti da jeste.“ zatim su produžili prema svojim sedištima.

Na kraju ceremonije admiral Čester Ford je stao na binu i počeo je svoj govor: „Dame i gospodo, čestitam vam na uspešnom završetku akademije i činovima potporučnika koji ste zaslužili. Kao što neki od vas možda znaju, juče je došlo do okršaja u sistemu Palora. Došlo je do napada od strane Fonga na našu koloniju na Palori IV. Uspeli smo da odbranimo koloniju. Ima dosta žrtava na Palori IV. Fong je započeo rat, ali vas uveravam da čemo ga mi završiti. U toku dana će biti održana sednica senata, gde će najverovatnije biti proglašeno ratno stanje. Zato će i vaše nagradno odsustvo biti skraćeno sa 15 na 5 dana.“

Admiral je uzeo gutljaj vode iz čaše i nastavio uz blag smešak: „Mislio sam 5 dana koji se računaju na Zemlji, a ne na Plutonu.“

U sali se začuo osmeh na račun admiralove šale.

Admiral je nastavio: „Neki od vas neće imati sreće ni za to skraćeno odsustvo, jer će im odmah biti dodeljena naređenja za raspored u borbene jedinice.“

Svečanost dodele diplome se završila. Piter je pored diplome i čina potporučnika dobio i crveni koverat. Otvorio ga je. U kovertu se nalazio papir sa naređenjem da se u roku od 48 sati javi na vojnu orbitalnu stanicu Šarl De Gol. Vojna orbitalna stanica Šarl De Gol se nalazi u geostacionarnoj orbiti Meseca. VOS Šarl De Gol nije vidljiva sa Zemlje, jer se nalazi na strani Meseca koja je uvek okrenuta suprotno od Zemlje. Namerno je tako postavljena da radoznaće oči sa Zemlje ne bi mogle videti kada i koji brodovi pristaju na stanicu ili odlaze sa stanice.

Sledećeg dana, je stigao u vojnu bazu Vandenberg, gde treba da se ukrcu u vojni transporter koji ide prema VOS Šarl De Gol. Dok je čekao da se ukrcu u transporter, video je dosta aktivnosti u bazi. Vojni transportni brodovi su na svakih desetak minuta poletali i sletali. Čuo je na vestima da je senat juče izglasao uvođenje ratnog stanja. Pa ga ovolika aktivnost u bazi Vandenberg nije iznenadila. U sali, gde se nalazio, video je još neke poznate ljude sa akademije. Pogledom je tražio Džastina i Zariju, koji su takođe dobili isto naređenje. Nije ih video, tako da pretpostavlja da su ili već krenuli nekim od transportera ili će se ukrcati u neki od narednih transportera. Kada je došao red na njega da se ukrcu, pokazao je svoju identifikacionu karticu i propusnicu za transporter vojniku koji je bio zadužen za proveru putnika. Kada je prošao kontrolu, predao je prtljag vojnicima koji su radili na utovaru tereta. Zatim je izašao na pistu i sa ostalim putnicima ušao u vozilo, koje će ih odvesti do transportera. Ušao je u transporter, koji je bio spremjan za poletanje. To je bio vojni transporter, tako da tu nije bilo nekog konfora, kao kod civilnih šatlova koji su redovno saobraćali prema orbitalnim stanicama i planetama, kako u Sunčevom sistemu, tako i u drugim solarnim sistemima gde postoje ljudske kolonije. Glas pilota transportera se oglasio preko zvučnika, obaveštavajući putnike da vežu pojaseve, jer će za par minuta poleteti.

Kada je pilot dobio dozvolu za poletanje od kontrole letenja, aktivirao je potisnike koji su podigli transporter vertikano u vis. Piter je osetio blago podrhtavanje i blago povećana G sila, prilikom poletanja, ga je malo potisnula u sedište. Kada je transporter dostigao visinu od 2 kilometra, potisnici su, polako, počeli da se okreću i sada je sila potiske gurala transporter pod uglom od 45 stepeni u vis. Transporter se uveliko vinuo iznad oblaka, tako da su putnici, kroz prozore mogli da vide oblake odozgo. Kako je sada transporter bio skoro na ivici stratosfere, mogao se lepo videti blago zakriviljeni horizont. Nebo je postajalo sve tamnije i tamnije. Transporter je postepeno napuštao atmosferu i počele su da se pojavljuju prve zvezde. Transporter se već nalazio u niskoj orbiti oko Zemlje i oznake na kojima je pisalo veštačka gravitacija su se uključile, jer je pilot aktivirao veštačku gravitaciju u transporteru.

Piter je polako utonuo u san. Sustigao ga je umor, posle ne prospavane noći na žurci koju je napravila Zarija. Bila je to žurka, koju će pamtitи по tome što se, okupilo društvo sa akademije, društvo, koje dugo vremena neće moći ponovo da se sastane u punom sastavu, a možda i nikad. Takođe će se sećati Baltičke Vodke koju je doneo Zarijin brat Vanja. Od koje je imao glavobolju veći deo dana.

Probudio se kada je transporter ušao u orbitu oko Meseca. Transporter se polako kretao prema drugoj strani Meseca, koja je uvek okrenuta od Zemlje. Kroz prozor je mogao videti Zemlju koja je polako nestajala iza Mesečevog horizonta. Iz zvučnika se začuo glas pilota, koji je obavestio

putnike da će za desetak minuta sleteti na VOS Šarl De Gol. Zatim je pustio da tiho svira muzika. Kada su iz zvučnika krenuli zvuci melodije „Na lepom plavom Dunavu“, Piter se blago nasmešio. Očigledno mu se svidela melodija.

Transporter se polako približavao ulazu u stanicu, usklađujući svoju rotaciju, sa rotacijom stanice. Tako da je prividno izgledalo, kao da pravougaoni ulaz u stanicu стоји mirno. Orbitalne stanice obično nisu koristile generatore veštačke gravitacije, jer bi to iziskivalo nepotrebno veliku potrošnju energije. Zbog toga su orbitalne stanice rotirale oko svoje ose i tako stvarale nominalnu gravitacionu silu, bez potrebe da se rasipa dragocena energija na generisanje veštačke gravitacije. Brodovi su, nasuprot orbitalnim stanicama koristili generatore veštačke gravitacije. Jer, nije bilo praktično da celi brodovi, ili pojedini njihovi delovi, non stop rotiraju oko svoje uzdužne ose da bi stvarali veštačku gravitaciju. Dok nisu bili izmišljeni generatori veštačke gravitacije, gravitacija bi se stvarala rotacijom jednog dela broda, dok ostatak broda nije imao gravitaciju, takav dizajn brodova je bio prilično nezgrapan i komplikovan.

Transporter je sleteo na orbitalnu stanicu i putnici su izašli iz transportera. Piter je uzeo svoj prtljag i uputio se na prijavnicu. Dežurni na prijavnici je uzeo Piterovu identifikacionu karticu i stavio je u čitač kartica. Zatim ga je pustio u unutrašnjost stanice. Tu je okupljene preuzeo jedan narednik, koji ih je sproveo do njihovih kabina.

Brod Kobra Mk 3 je izašao iz hiper svemira. Feliks je proveravao navigacioni kompjuter i ustanovio da je hiper svemirski skok uspešno izveden i da se nalazi u sistemu Cerekse. Rutinski je bacio pogled na radarski ekran. Pošto se uverio da u blizini nema ni jedan drugi brod osim njegovog, uputio se maksimalnom brzinom prema drugoj planeti od zvezde Cerekse. Na Novom Haitiju, kako se zove planeta, se nalazi mala ljudska kolonija. Kami je ušla u pilotsku kabinu i sela na kopilotsko mesto. Okrenula je glavu prema Feliksu i rekla: „Posle ovoga ćeš morati da promeniš identifikacioni kod broda.“

Feliks: „Znam, ne brini. Hasan nas čeka na orbitalnoj stаници, kada mu isporučim robu, srediće mi promenu koda.“

Kami: „Previše mu veruješ.“

Feliks: „Kako to misliš? S nekim moram da sarađujem za ovakve poslove, a sem toga tip je pouzdan, s njim nisam imao problema.“

Kami: „Previše zna. U svakom momentu može da propeva nekom iz policije ili nekom kriminalcu. Ako želiš mogu da eliminišem tu pretnju.“

Feliks: „Misliš da ga ubiješ?“

Kami: „Naj efikasniji način da eliminišem rizik da on propeva nekom je da mu prekinem životne funkcije.“

Feliks: „Upadljivo izbegavaš reč ubiti. Nikog nećeš da ubiješ. Hasan mi završava dosta poslova i

ima dobre veze. A sem toga, mislim da si previše paranoična.“

Kami: „To je mera opreza, a ne paranoja. Nisam programirana za paranoju. Već samo logički razmišljam.“

Feliks: „Ako baš hoćeš, možeš da ideš samnom. Ako će to da te smiri, možeš mi čuvati leđa. Samo nemoj da ubijaš ljude bez potrebe.“

Kami: „Nikome nisam prekinula životne funkcije bez potrebe i ko nije predstavljao moguću pretnju.“

Feliks je okrenuo glavu prema Kami i pogledao je ispod oka.

Kami je takođe okrenula glavu prema Feliku i gledala ga je pravo u oči i rekla: „Neću dozvoliti da ti se bilo šta desi.“

Feliks: „Hvala na brizi. Samo, bez nepotrebnog ubijanja.“

Feliks se okrenuo prema komandnoj tabli, video je da su se približili orbitalnoj stanicu i uključio je automatsko sletanje. Kobra Mk 3 je ušla na poletno sletnu palubu orbitalne stanice i postepeno se zaustavila, dok se brod zaustavlja, polako, uz zujanje servo motora se izvukao stajni trap broda. Brod je polako počeo da se vertikalno spušta, dok stajni trap nije dodirnuo palubu. Kada je stajni trap dodirnuo palubu, malo je legao pod težinom broda. Potom su se motori Kobre isključili. Otvorila su se vrata na donjoj strani broda i iz otvora se spustila rampa niz koju su izašli Feliks i Kami.

Tu ih je čekao Hasan, koji ih je odmah poveo do njegovih prostorija na palubi. Zatim su seli za jedan sto.

Hasan: „Nadam se da je put prošao bez problema i da je roba stigla.“

Feliks: „Nije bilo problema, roba je u kontejnerima u teretnom prostoru broda.“

Hasan: „Odlično, javiću mojim ljudima da preuzmu robu. Kredite sam već uplatio na tvoj račun.“

Kami je preko datapada proverila račun i potvrdila je Feliku da su krediti već na računu.

Feliks: „Treba da mi, preko tvojih veza, središ promenu identifikacionog koda na mom brodu.“

Hasan se namrštilo i upitao: „Zašto? Rekao si da je put prošao bez problema.“

Feliks: „Jeste, ali to je mera opreza. Kada prošvercuješ 35 tona narkotika, nije baš pametno ponovo koristiti isti identifikacioni kod.“

Hasan: „Pametno, ali će te to ovaj put koštati malo više.“

Feliks: „Zašto? U čemu je problem sada?“

Hasan: „Da li si čuo vesti?“

Feliks: „Šta je trebalo da čujem?“

Hasan: „Senat je uveo ratno stanje. Kažu da je neka naša kolonija napadnuta od strane tuđina.“

Feliks: „To je dobro za biznis. Biće povećana potražnja za narkoticima i oružjem.“

Hasan: „Nije dobro, vlasti su povećale kontrolu, sada moramo biti na oprezu. A moje veze sada traže više kredita za takve usluge.“

Feliks: „Tvoje veze traže ili ti tražiš više?“

Hasan: „Posle proglašenja ratnog stanja su mi strahovito porasli troškovi. Prvo, moje ljude moram više da platim, a zatim i veze u vlastima sada više moram da plaćam.“

Feliks: „A moji troškovi? Moram da kupujem gorivo, imam rizike tokom leta da me napadnu pirati ili da me presretne policija ili vojska...“

Hasan: „U svakom poslu postoje rizici. Što se tiče goriva, koristi crvotočine, a ne skok kroz hiper svemir, pa ćeš imati minimalne troškove za gorivo.“

Feliks: „Ma da, kako da ne, pa da me na redovnim komercijalnim rutama presretne policija i vojska ili još gore, da me pirati sačekaju na izlazu iz crvotočine i raznesu po vakuumu svemira.“

Hasan: „Preteruješ, ali zbog opravdanih rizika koje si naveo, daću ti popust.“

Feliks: „Dobro, koliko će me koštati ta usluga?“

Hasan je uzeo datapad i ukucao cifru i rekao: „Uplati ovu svotu na moj račun i identifikacioni kod će biti izmenjen za par sati.“

Feliks je pogledao datapad i namrštilo se, zatim je uzviknuo: „Pa ovo je 10 posto vrednosti robe koju sam ti isporučio! I to još sa tvojim popustom!“

Hasan je slegao ramenima i rekao: „Dao sam ti popust i odrekao se svog dela zarade, ovo su troškovi za moj kontakt u policiji koji će da završi posao. Ne mogu ti više spustiti cenu.“

Feliks: „Znači nemam izbora.“

Feliks je preko svog datapada izvršio uplatu. Hasan je zatim proverio svoj račun.

Hasan: „Proslediće uplatu na račun mog kontakta i pozvaću ga da mu kažem za uplatu i da požuri sa izmenom koda.“

Zatim je, preko komunikatora, pozvao svoj kontakt i obavestio ga je o uplati i poslu koji treba hitno da obavi. Zatim je predao Feliksu datapad i rekao: „Možda misliš da te vaćarim, pogledaj poslednju isplatu s mog računa, tačno ona suma koju si ti meni uplatio. Sve je otišlo mom kontaktu.“

Feliks je uzeo datapad, ali ga nije ni pogledao, samo ga je predao Kami, koja je potvrdila ono što je rekao Hasan.

Hasan ih je pozvao da budu njegovi gosti dok izmena identifikacionog koda Feliksovog broda ne bude završena.

Zajedno su krenuli prema kontrolnom punktu koji spaja poletno sletnu palubu sa ostatkom stanice.

Kami je videla skenere na kontrolnom punktu.

Kami se obratila Feliksu: „Ne možemo ovuda.“

Feliks: „Zašto?“

Kami: „Postoje skeneri na ulazu.“

Feliks: „Hasane. Možemo li nekako da zaobiđemo skenere?“

Hasan: „U čemu je problem? Jel imate skriveno oružje?“

Feliks je smišljao šta da mu odgovori.

U međuvremenu je Kami odgovorila: „Imam hirurške metalne implantate koji mogu aktivirati skenere. Ugradili su mi ih hirurškim putem posle nezgode na skijanju.“

Feliks se nadovezao: „Ne želimo da privlačimo pažnju snaga bezbednosti na sebe.“

Hasan ih je pogledao i poveo na drugu stranu gde se kontejneri istovaruju i prevoze u stanicu.

Hasan: „Uči čemo ovuda, ovde nema skenera.“

Feliks je sa olakšanjem pogledao Kami, koja je u trenutku smislila dobru laž o nezgodi na skijanju. Ona mu je namignula i krenula za Hasanom.

Širom ljudskih kolonija je bila na snazi zabrana za autonomne mašine sa veštačkom inteligencijom, koje su svesne samih sebe. Pogotovo se to odnosilo na kibernetiske organizme, jer su spolja imali pravo ljudsko tkivo, a unutra su bili mašine. Zabrana je nastupila posle pobune droida na jednoj od kolonija. Posle tog incidenta, droidi koji su se koristili, su bili registrovani i imali su ograničen stepen veštačke inteligencije. Kami je bila potpuno autonomni kibernetiski organizam. Spolja je izgledala, kao svaka normalna devojka od dvadesetak godina. Ima pravo tkivo, meso, mišiće, kožu, krv i kosu. Spolja se nikako nije moglo reći da nije ljudsko biće. Ali umesto skeleta od kostiju ima metalni skelet od specijalne legure, umesto mozga ima kvantni neuronski procesor, a za pamćenje su koristili memoriski moduli velikog kapaciteta. Procesor i memoriski moduli se nalaze integrisani u jednom čipu. Umesto srca ima fuzionu bateriju koja može da radi nekoliko desetina godina bez punjenja. Dodatno napajanje pruža struja koja se generiše radom mišića. Takođe, baterija se dopunjava vodonikom koji se izdvajao iz hrane i vode, koju je Kami uzimala. Popravke oštećenja živog tkiva i eventualne popravke metalne strukture skeleta i malih servo motora koji se nalaze u zglobovima, obavljaju nano boti. Mikroskopski roboti kojih u njenom telu ima nekoliko miliona. Tako da njen rok trajanja može da dostigne nekoliko stotina godina.

Sat vremena kasnije, Kobra je poletela sa orbitalne stanice. Feliks je čutke sedeo za pilotskim sedištem i gledao zvezdanu mapu, čekajući da navigacioni kompjuter izračuna parametre za hiper svemirski skok. Kami je prekinula tišinu: „Nije govorio istinu.“

Feliks: „Molim?“

Kami: „Hasan, nije govorio istinu.“

Feliks: „Kako znaš?“

Kami: „Registrovala sam stres u njegovom glasu.“

Feliks: „Opet paranoja. Siguran sam da sada registruješ stres i u mom glasu. Da li i ja sada lažem?“

Kami: „Registrujem stres i u tvom glasu, ali je stres u tvom glasu izazvan besom i nervozom.“

Feliks: „Kami, ne možeš dokazati da je Hasan lagao. Pokazao nam je njegov datapad, sama si videla da je cela suma za promenu identifikacionog koda uplaćena na račun Hasanove veze.“

Kami: „Možda je Hasanova veza vratila Hasanu novac?“

Feliks: „Ovo su sada baš teorije zavere.“

Kami: „Da. Ako sam u pravu, onda Hasan više nije pouzdan i treba da prekineš saradnju s njim. Savetujem još i prekidanje njegovih životnih funkcija.“

Feliks je pogledao Kami i rekao: „Bez ubijanja, bar dok ne budemo sigurni u to što pričaš.“

Narednog dana, Piter se probudio u svojoj kabini na VOS Šarl De Gol. Ustao je, otišao do kupatila da se umije. Obukao je uniformu i krenuo je u menzu na doručak. Tu je sreo Zariju, koja je završavala doručak. Pozdravili su se. U menzu je ušao i Džastin, koji ih je oboje pozdravio. Zarija im je rekla da će ih čekati ispred menze, pa će zajedno da krenu u salu za brifinge. Ušli su u salu za brifinge i seli na svoja sedišta. Kada je ušao admiral Čester Ford u pratnji nekoliko oficira, svi su ustali. Admiral je stao za govornicu male bine, pozdravio je prisutne i rekao im je da sednu. Zatim je počeo izlaganje:

„Pre nego što moji oficiri i ja počnemo da govorimo o temi zbog koje smo se ovde okupili, dugujem vam objašnjenje, zašto niste, kao većina vaših kolega sa akademije dobili odsustvo. Ukratko zato što ste pokazali bolje rezultate od ostalih. Takvi mi ljudi trebaju. Najbolji među najboljima. Sada već svi znate da smo u ratu. Naši su uspeli da odbrane koloniju, ali, ono što će vam sada reći je da smo imali sreće što je u napadu bio samo jedan neprijateljski brod. Ne mogu da komentarišem razloge, zašto nas je napao samo jedan brod, a ni postupke neprijatelja tokom bitke. Jer ne poznajem njihovu taktiku.“

Admiral je za kratko zastao, kao da pravi dramsku pauzu. A zatim je nastavio:

„Ono što znam i što vam mogu reći su činjenice o toku bitke i zaključke analize mog štaba. U borbi su učestvovala četiri naša broda pod komandom kapetana Ajzaka i jedan neprijateljski brod.

Rezultat je da je flota kapetana Ajzaka uništila neprijateljski brod. Jedan naš brod je oštećen.“

Admiral je opet napravio pauzu i nastavio: „Da je odnos snaga bio ravnopravan, sada se po vestima ne bi hvalili o pobedi, već bi smo kukali o porazu, a sigurno ne bi uspeli da zadržimo koloniju. Kapetan Logan će vas detaljnije upoznati sa materijom zbog koje smo se ovde okupili.“

Admiral se okrenuo prema kapetanu Loganu i rekao mu je: „Kapetane Logan izvolite.“

Zatim je admiral Ford ustupio mesto na bini kapetanu Loganu.

Kapetan Logan se obratio admiralu Fordu: „Hvala admirale.“ i stupio je za govornicu.

Zatim je počeo svoje izlaganje: „U toku je formiranje lovačkih jedinica koje će biti stacionirane na posebnim brodovima nosačima lovaca. Imali ste obuku na trenažnim lovcima T-330. Flota je dobila naj noviju verziju taktičkog lovca TF-1400 E Blok 3. To je zapravo modifikovana i unapređena verzija TF-1400 D, koja se koristi na planetama i orbitalnim stanicama. Nosače, nismo koristili vekovima. Svetarska komanda je u svoj svojoj mudrosti odlučila da nam nosači nisu potrebni. Simulacije koje smo sprovodili proteklih godina su pokazale suprotno. Zahvaljujući našim analizama i upornošću admirala Forda, ubedili smo svetarsku komandu da finansira izgradnju nosača. Dva nosača klase Kairo su završena, nose imena Kairo i Peking, a još nekoliko unapređenih nosača klase Kanada se nalazi u završnoj fazi izgradnje. Kao što sada već prepostavljate, upravo ste Vi gospodo, srećnici, koji će biti prvi piloti i posade tih nosača. Zahvaljujući Fongu, morali smo drastično da ubrzamo stvari. Umesto predviđene obuke za pilote lovaca na nosačima, koja je trebalo da traje 6 nedelja, obuka je skraćena na 7 dana. Svi ovde prisutni piloti imaju znanje pilotiranja na raznim tipovima brodova, kao i na lovcima. Mi ćemo da vas malo usavršimo i dopunimo vaše veštine, da budete vrhunski piloti lovaca na nosačima. U narednih nekoliko sati očekujemo dolazak nosača. Kada stignu, bićete prebačeni na nosače i obuka će početi ubrzo pošto se smestite. Obuka će se vršiti dok budemo išli prema sistemu Palora. Bićemo potrebni tamo, jer su izviđački brodovi otkrili jednu neprijateljsku vojnu instalaciju na jednoj od perifernih planeta sistema, a takođe smo detektovali još neprijateljskih brodova. Okupljanje naših brodova je uveliko počelo. Zahvaljujem se na vašoj pažnji. Sada ste slobodni do 13:00 zulu, iskoristite to vreme da se pripremite za polazak, zatim imate ručak, pa se onda ukrcavamo na nosače.“

Komandant Gama sektora Admiral Perez je ušao u sobu za sastanke komande sektora. Tu su već bili kapetan Takagi i još nekoliko oficira, koji su ustali da pozdrave admirala. Admiral je bio besan. Jer je tek pre nekoliko sati otkrivena Fongovska vojna instalacija na jednoj perifernoj planeti u sistemu Palora. Admiral je vikao na svoje podčinjene: „Kako ste tek sad otkrili vojnu bazu u sistemu Palora? Nisu mogli juče da je izgrade! Ko zna koliko je dugo tamo?“

Oficiri su se osećali vidno nelagodno. Kapetan Takagi je uzeo reč: „Gospodine admirale, baza im je dobro zamaskirana, a u sistemu nismo imali izviđačke brodove. A kolonija na Palori IV nema radare velikog dometa. To je rudarska kolonija...“

Admiral ga je prekinuo: „Kapetane u Vašem izveštaju piše da je u sistemu Palora bilo četiri broda klase Astra! Da li je to tačno?“

Kapetan Takagi: „Tačno je gospodine admirale.“

Admiral Perez: „I šta je ta flota radila?“

Kapetan Takagi: „Bili su kod crvotočine prema sistemu Hesler. Bio im je zadatak...“

Admiral ga je opet prekinuo:

„Znači obezbeđivali su crvotočinu ka sistemu koji nema ni naših ni tuđinskih kolonija. Zašto nisu patrolirali sistemom? Sada to više nije ni važno. Nemam vremena da se bavim vašim propustima.“

Oficiri su čutke razmenili poglede. Admiral je nastavio: „Dajte mi izveštaj o trenutnoj situaciji.“

Kapetan Zoltan je počeo da izveštava admirala Perezu o trenutnoj taktičkoj situaciji: „Gospodine admirale, u sistemu Palora trenutno imamo 7 brodova klase Astra podeljene u dve grupe i jedan izviđački brod. Trenutno su poznate lokacije 4 neprijateljska broda. Nisu grupisani u flotu, već su raštrkani po sistemu. Plan je da ih flota kapetana Ajzaka uništi jednog po jednog, dok druga flota od 3 broda ima zadatak da napadne neprijateljsku bazu na Palori IX. Čekamo Vaše odobrenje za realizaciju plana napada.“

Admiral Perez: „Neka napad počne sinhronizovano na bazu na planeti i neprijateljski brod koji je najbliži toj planeti.“

Kapetan Zoltan: „Razumem gospodine admirale.“

Kapetan Ajzak je čitao naređenje koje je stiglo. Zatim je pozvao svog izvršnog oficira poručnika Pantića.

Poručnik Pantić: „Izvolite gospodine kapetane.“

Kapetan Ajzak: „Imamo naređenje za napad na neprijateljski brod na ovim koordinatama. Napad treba da počne sinhronizovano sa napadom druge borbene grupe na Paloru IX u 17:00 zulu. Obavestite brodove u pratnji.“

Poručnik Pantić: „Razumem gospodine kapetane.“

Kapetan Ajzak: „Ja će da pozovem Kirgiziju, da vidim u kakvom su stanju i da li su u stanju za borbu.“

Malo kasnije, Kapetan Ajzak je dobio izveštaj kapetana Kirgizije da su uspeli da podignu energetski štit na nominalni nivo i da nisu oštećeni vitalni delovi broda, tako da mogu da nastave borbu.

Kapetan Ajzak je znao, da još jedan direktni pogodak u oštećeni deo Kirgizije može da bude fatalan. Ipak, kapetan Kirgizije nije htio da ostavi flotu. A Kapetanu Ajzaku je bio potreban svaki brod koji je u stanju za borbu.

17:00 zulu.

Flota kapetana Ajzaka se punom brzinom približava neprijateljskom brodu. Ovoga puta u delta formaciji. Komandni brod je na čelu, dva broda su sa strane i malo iza od čelnog broda, a četvrti brod je u sredini, unutar formacije. Ovoga puta je u sredini brod Kirgizija, koji će biti podrška glavnoj udarnoj grupi. Kirgizija je namerno tako postavljena, jer je već oštećena iz prethodne bitke. Čim su brodovi došli u optimalan domet, počeli su sa lansiranjem raketa. Fongovski brod je takođe ispalio svoje rakete i krenuo u manevar izbegavanja protivničkih raketa. Kada su radari sa brodova flote kapetana Ajzaka primetili nadolazeće rakete i oni su počeli da menjaju kurs, kako bi pokušali da lakše unište nadolazeće rakete. Fongovski brod je uspeo da uništi nekolicinu nadolazećih raketa, ali su ostale probile odbranu i uništile brod. Ovaj put, je flota kapetana Ajzaka, uspela da uništi neprijateljski brod bez žrtava.

Za to vreme, druga flota je stigla do Palore IX i ušla u orbitu planete, spremajući se da započnu napad. Ali ih je iznenadilo prisustvo jednog Fongovskog broda u niskoj orbiti planete, koji nije ranije detektovan. Fongovski brod ih je zaskočio s boka, ispaljujući desetak raketa. U isto vreme, radari ljudskih brodova su detektovali dolazak tridesetak raketa koje su dolazile s površine. Uspeli su da ispale desetak raketa na Fongovski brod i uspeli su da ga unište. Zatim su krenuli u povlačenje da bi izbegli nadolazeće rakete, uspeli su da unište desetak nadolazećih raketa, ali su ostale rakete pogodile svoje mete, koje su bile uništene. Krhotine brodova su počele da padaju prema planeti. Manje krhotine, koje su padale prema površini su sagorele u atmosferi. A veće krhotine nisu uspele potpuno da sagore, pa su pale na površinu.

Oficir za vezu Kanarisa je upravo primio izveštaj sa izviđačkog broda, da su se Fongovski brodovi pokrenuli. Dva su krenula prema floti kapetana Ajzaka, dva su krenula prema Palori IX. Takođe, stigao je izveštaj o gubitku kontakta sa drugom flotom. Što je značilo da je najverovatnije uništena. Ali sada to ne mogu da potvrde, jer očekuju napad dva Fongovska broda i moraju da se pripreme za odbranu.

U međuvremenu tehničari na Palori IV su uspeli da osposobe jedan radio primo predajnik s kojim bi mogli da komuniciraju sa brodovima u sistemu. Felipe je najzad uspeo da stupi u kontakt sa flotom kapetana Ajzaka. Saznao je vesti o borbama u sistemu. Felipe mu je saopštio kakvo je stanje na Palori IV. Kapetan Ajzak će preneti izveštaj komandi Gama sektora. Felipe je obavestio dežurne službe na Palori IV da budu spremne za slučaj novog napada Fonga. Takođe je naredio evakuaciju naselja i gradova, jer opasnost još nije prošla.

Kapetan Ajzak je završio slanje izveštaja komandi sektora, o stanju flote u sistemu. Takođe je prosledio Felipeov izveštaj o stanju na Palori IV. Prišao mu je njegov izvršni oficir, poručnik Pantić.

Poručnik Pantić: „Koliko je loše tamo dole?“

Kapetan Ajzak je podigao pogled sa svoje konzole prema poručniku Pantiću i odgovorio mu: „Moglo je biti i gore. Selektivno su gađani određeni ciljevi. Takođe detonacije nisu bile visinske, već površinske, pa je to umanjilo razaranja i žrtve.“

Poručnik Pantić: „Gospodine kapetane, zalihe raketa su nam male. Naš plotun, možda neće biti efikasan u borbi protiv dva neprijateljska broda.“

Kapetan Ajzak: „Koje je vreme dolaska neprijatelja u domet?“

Poručnik Pantić: „Nešto više od dva sata. Pojačanje nam stiže, prvi brodovi su prošli kroz crvotočinu, ali neće stići do nas na vreme.“

Kapetan Ajzak: „Mi moramo da čekamo ovde. Ne možemo se povući. Ne smemo da ostavimo Paloru IV bez odbrane. Dok smo mi ovde, mi smo im primarna meta, ako se povučemo mogu da skrenu prema Palori IV.“

Poručnik Pantić: „Da gospodine. Razumem situaciju.“

Kapetan Ajzak: „Kako stojimo sa kinetičkom municijom za topove, laserima i gorivom?“

Poručnik Pantić: „Topovske municije ima dovoljno, laserski topovi su na optimalnoj snazi, a i goriva za sada ima dovoljno.“

Kapetan Ajzak: „Kapetan Kirgizije ne želi da napusti poziciju. I ako sam mu naredio da se povuče i ode do najbliže baze radi popravki oštećenja.“

Poručnik Pantić: „Da sam na njegovom mestu i ja bih tako postupio. Zna da je ovde potreban.“

Kapetan Ajzak: „Ako već ne želi da nas napusti, predložiću mu promenu taktike. Da Kirgizija bude izvan dometa neprijatelja i da nam bude podrška, kada neprijatelj dođe, da ih zaskoči s leđa. Samo, moramo brzo da izvedemo promenu pozicije Kirgizije, Fongu sada treba oko dva sata da stigne do nas.“

Poručnik Pantić je pokazao prstom na mapi sistema i rekao: „Predlažem da odu na ovu poziciju. Nije daleko, tako da mogu relativno brzo da zaobiđu neprijatelja i da ih napadnu od pozadi.“

Kapetan Ajzak je kratko razmišljao o predlogu. Zatim je rekao: „Dobar plan poručniče. Javite Kirgiziji plan. Poručniče, dobro ste se pokazali za svo ovo vreme. Predložiću Vas za unapređenje i medalju, takođe i kapetana Kirgizije. Nadam se da ćemo preživeti današnji dan da popijemo u to ime.“

Poručnik Pantić: „Razumem gospodine kapetane!“

Čim su dve Fongovske fregate došle u poziciju za lansiranje raketa, odmah su lansirale rakete, koje su pohrlile prema svojim metama. Operater na radaru Kanarisa je video dolazak raketa i uzviknuo je: „Višestruki kontakti idu velikom brzinom prema nama! Vreme dolaska manje od dva minuta!“

Poručnik Pantić: „Neprijateljske rakete. Da li da lansiramo naše rakete?“

Kapetan Ajzak: „Za trideset sekundi lansirajte sve preostale rakete na desni brod, zatim krenite u manevar izbegavanja. Levi brod gađajte topovima čim uđe u domet. Prenesite komandu Astri i Pretoriji da urade isto!“

Poručnik Pantić: „Razumem gospodine kapetane!“

Pola minuta kasnije brodovi su ispalili preostale rakete. Ukupno sedam raketa se ustremilo na desni brod Fonga.

Kapetan Ajzak je putem radija pozvao kapetana Kirgizije: „Kapetane, približite se u domet topova desnom brodu i čekajte da naše rakete pogode desni brod, krenite prema njemu da ga dokrajčite topovima ako bude potrebno. Ako ga naše rakete unište, napadnite levi brod svime što imate.“

Iz zvučnika se čuo glas kapetana Kirgizije: „Da gospodine!“

Dvadeset raketa lansiranih sa dve Fongovske fregate je došlo u domet glavnih topova flote Kapetana Ajzaka. Podučeni iskustvom iz prethodne bitke, kada glavni topovi nisu imali nikakav učinak protiv raketa, jer su gađali jako male i brze mete za koje su suviše tromi, sada su pucali u prazan prostor ispred raketa rasprskavajućom municijom. Ta municija je namenjena gađanju ciljeva na površini planeta, pri čemu bi prilikom rasprskavanja bojeve glave na nekoj visini iznad mete stvorena šteta na većoj površini. Idealno protiv žive sile i protiv meta koje nisu oklopljene. Ideja je bila da se stvori zavesa šrapnela i krhotina u nadi da će možda neka od krhotina, onesposobiti raketu. U vakuumu svemira, pri nultoj gravitaciji, šrapneli su leteli velikom brzinom na sve strane, ne ometani atmosferskim trenjem i gravitacijom.

Izgleda da je taktika upalila, sa radara je nestalo 8 kontakata. Preostalih 12 raketa se približilo dovoljno blizu, tako da su ušle u domet lakih Gatling topova. Turele Gatlinga su se okrenule prema dolazećim raketama. Šestocevni topovi su počeli da rotiraju, izbacujući na ustima cevi kišu projektila, koji su uništavali jednu po jednu dolazeću raketu. Ali to nije bilo dovoljno da se unište sve rakete. Jedna raka je prišla Kanarisu i eksplodirala u kontaktu sa energetskim štitom, koji je uspeo da apsorbuje eksploziju, ali je pao na 20 posto snage. Tri rakete su pogodile Astru, energetski štit je uspeo da zaustavi prvu raketu, ali je silina eksplozije oborila energetski štit. Tako da su druge dve rakete, jedna za drugom pogodile brod. Oklop Astre je ublažio udar prve rakete, pri čemu je oklop na tom delu bio potpuno uništen, uz manji proboj eksplozije u unutrašnjost trupa. Treća raka se bez problema zabilo, u trup, koji, ovaj put bio ne zaštićen. Raketa je eksplodirala u unutrašnjosti konstrukcije broda. Ceo brod se zatresao i veliki komadi, su posle eksplozije odleteli svaki na svoju stranu. Gust dim je počeo da izlazi iz oštećenih delova trupa, iznenadna de kompresija je počela da izbacuje brodski inventar i ljude u svemir. Ljudi koji su imali nesreću da prežive samu eksploziju, gušili su se u bezvazdušnom prostoru, dok su im istovremeno, u svemirskom vakuumu, krvni sudovi pucali i krv šikljala napolje kroz pocepane krvne sudove i vene. Ubrzo, kroz rupe nastale usled eksplozija, mogli su se, kroz gust dim, nazirati plameni jezici unutar samog broda. Kako se brod kretao, ostavljao je za sobom trag gustog dima. Usled naglog pada pritiska, automatski su počela da se zatvaraju hermetička vrata, izolujući oštećeni deo broda od ostatka letelice, da ne bi došlo do daljeg gubitka vazduha i da se plamen ne bi širio po ne oštećenom delu broda. Ipak, veliki deo broda je sada bio u plamenu. Veći deo posade je poginuo. Na komandnom mostu su se borili da zadrže kontrolu nad brodom, čiji su sistemi počeli postepeno da otkazuju jedan za drugim. Izvršni oficir je rekao kapetanu Hašimoto, da neće još dugo izdržati. Kapetan Hašimoto je pitao izvršnog oficira da li su oružani sistemi u funkciji? Kada mu je izvršni

oficir rekao da nisu, kapetan je naredio evakuaciju posade. Iz zvučnika razglaša se oglasio alarm i glas kapetana Hašimota koji je naredio evakuaciju posade. Posada je krenula prema kapsulama za spasavanje. Takođe i posada sa komandnog mosta je počela da napušta svoja mesta. Kapetan je otvorio fioku ispod svoje konzole i uzeo je samurajsku katanu. Zatim je krenuo do upravljačke konzole, za kojom je do pre nekoliko sekundi sedeо kormilar. Seo je za komande broda i usmerio je brod prema najbližoj fregati Fonga i povećao je brzinu na maksimum, koliko je u ovom trenutku to bilo moguće, s obzirom na velika oštećenja broda. Pet raketa se približilo u domet Gatlinga sa fregate Pretorija. Precizna paljba Gatlinga sa Pretorije je uništila četiri dolazeće rakete. Jedna raketa, koja je uspela da se probije, eksplodirala je u kontaktu sa energetskim štitom koji je apsorbovao eksploziju. Ali je energetski štit pao na ispod 10 posto snage. U međuvremenu su rakete ispaljene sa brodova Ajzakove flote stigle do desne Fongovske fregate. Topovi sa fregate su otvorili vatru na dolazeće rakete, a sama fregata je očajnički manevrisala, ne bi li uspela da izbegne rakete. Pet raketa su uspeli da unište, jedna raketa je pogodila energetski štit fregate, koji je usled siline eksplozije pao na samo nekoliko procenata snage. Štit je bio suviše slab da bi izdržao udar druge rakete. Pa se raketa probila sve do oklopa, koji je primio najveći deo energije od eksplozije i raspao se na mestu eksplozije. Trup je pretrpeo blaža oštećenja. Posada komandnog mosta Fongovske fregate je bila suviše zauzeta odbranom od raketa, tako da nisu ni primetili da im se Kirgizija privukla sa zadnje strane i otvorila vatru. Teška zrna, od osiromašenog uranijuma, su pogodila potisnike motora sa zadnje strane broda. Došlo je do velike eksplozije u samim potisnicima i ubrzalo su se sekundarne eksplozije proširile do samog motora koji se usled eksplozija odvojio od ostatka broda i eksplodirao. Drugi deo broda je ostao bez pogonskog dela i počeo je da se ne kontrolisano okreće. Topovi sa Kirgizije su nastavili da pucaju na ostatak Fongovske fregate, dok je Kirgizija prolazila pored ostatka neprijateljske fregate koji je počeo da se raspada usled eksplozija granata ispaljenih sa Kirgizije i usled sekundarnih eksplozija iz unutrašnjosti. Fongovska fregata je bila potpuno uništena i Kirgizija se okrenula prema drugoj fregati Fonga. Sada su Kanaris i Pretorija išli paralelno prema neprijateljskoj fregati. Tako su se postavili da neprijateljska fregata prođe između njih. Na Kanarisu i Pretoriji su se otvorili poklopci i iz otvora su izašle topovske turele koje su bile nešto manje od klasičnih, to su bile turele sa energetskim oružjima. Brodovi svemirske flote su bili naoružani sa više vrsta oružanih sistema. Ali energetska oružja nisu koristili na velikim razdaljinama, jer sa povećanjem udaljenosti slabi i snaga energetskog zraka, pa je potrebno, znatno više energije generisati za energetska oružja za borbu na većim daljinama. Barem je to slučaj na starijim brodovima klase Astra. Noviji tipovi brodova imaju daleko veću efikasnost energetskog oružja, pa su na takvim brodovima energetska oružja primarna.

Fregata Fonga je počela da puca iz svojih oružja. Nekoliko hitaca ispaljenih iz plazma akceleratora su još više oslabila i onako istrošen energetski štit Kanarisa. Kanaris i Pretorija su uzvratili paljbom iz lasera i topova koji su koristili teške projektile od osiromašenog uranijuma. Energetski štit, koji je bio na maksimumu, je lako zaustavio te pogotke, ali je ipak oslabio. Svi su bili preokupirani bliskom borbom, tako da нико nije primetio Astru, koja je išla na kursu sudara sa Fongovskom fregatom. Kanaris i Pretorija su ostali bez svojih energetskih štitova i sada je njihov oklop trpeo direktnе pogotke sa Fongovske fregate. Takođe i energetski štit Fongovske fregate je

bio pri kraju i samo je bilo pitanje vremena kada će se raspasti. Astra se približila na samo nekoliko stotina metara od neprijateljske fregate, posada sa Fongovske fregate je tek sada primetila da se Astra kreće putanjom direktnog sudara sa njihovom fregatom. Fongovska fregata je sada bila uklještena. Sa leve i desne strane su bili Kanaris i Pretorija, a odozgo se približavala Astra, na direktnom kursu za sudar. Fongovska fregata bi mogla da izbegne sudar kada bi skrenula u stranu, ali bi tada udarila u Kanaris ili Pretoriju. S obzirom da nije bilo mesta za manevar u stranu, jedini izbor je bio da krenu na dole. To su i uradili. Kapetan Ajzak je video šta se događa i naredio je da se Kanaris i Pretorija što pre udalje. Astra je udarila svom silinom u Fongovsku fregatu i došlo je do velike eksplozije dva broda koja su se sudarila. Bitka je bila završena. Kapetan Ajzak je zatražio izveštaj o žrtvama i nastaloj šteti na Kanarisu i Pretoriji. Bilo je ukupno 14 ranjenih i petoro mrtvih. Uz proboj oklopa na više mesta i manja oštećenja trupa i nekoliko uništenih topovskih turela.

Admiral Perez se ukrcao na razarač Delevar, koji je došao do komande Gama sektora da bi se Admiral ukrcao. Admiral Perez, kao glavnokomandujući Gama sektora je odlučio da lično rukovodi borbenim operacijama u sistemu Palora. Čim se admiral ukrcao, Delevar je krenuo prema sistemu Palora.

U sistemu Palora je sada bilo 15 brodova, Admiral Perez je odlučio da pokrene ofanzivu, istovremeno na Paloru IX, gde se nalazila baza Fonga i da sa flotom prođe kroz crvotočinu i napadne susedni sistem u kojem je Fong imao svoje kolonije. Admiral Perez je odlučio da podeli flotu. Dva nosača pod komandom admirala Čestera Forda, uz podršku tri broda pod komandom kapetana Ajzaka treba da napadnu bazu na Palori IX, a ostatak flote od 10 brodova treba da napadne susedni sistem koji pripada Fongu. Admiralu Fordu se nije svidelo da se flota podeli, njegov predlog da svi brodovi napadnu Paloru IX, pa da zatim, opet svi brodovi napadnu susedni sistem, admiral Perez nije usvojio. Admiral Perez je bio glavnokomandujući sektora, pa je admirал Ford morao da posluša naredbu admirala Pereza. Admiral Perez nije htio da gubi vreme, već je htio da brzom akcijom prenese borbena dejstva što pre na neprijateljsku teritoriju. Flota pod komandom admirala Pereza se uputila ka crvotočini koja vodi prema sistemu Galina, kako su nazvali sistem pod kontrolom Fonga. Dok se flota admirala Forda uputila prema Palori IX. Admiral Ford je odlučio da kapitalne brodove drži podalje od orbite Palore IX. U borbu će da pošalje samo lovce sa Kaira i Pekinga.

Piter i ostali piloti lovaca su nestropljivo čekali trenutak lansiranja. Ovo je njihova prva borbena misija. Piterov lovac je bio u lansirnoj cevi. Lovci sa nosača su mogli da se lansiraju iz lansirne cevi i sa poletno sletne palube. Lansiranje iz lansirne cevi je išlo daleko brže, jer su iz lansirnih cevi mogli da se lansiraju svi lovci u lansirnim cevima odjednom, dok sa poletno sletne palube, ne mogu svi odjednom da polete, da ne bi došlo do sudara prilikom poletanja na ograničenom prostoru palube. Kada lovac izleti iz lansirne cevi, već je u svemiru i spreman za akciju. Nosači klase Kairo mogu da ponesu 50 lovaca i imaju po 25 lansirnih cevi na bokovima. Što znači da jako brzo mogu da lansiraju sve lovce, naravno pod uslovom da su lovci spremni u lansirnim cevima. Lovci inače sleću na poletno sletnu palubu.

U Piterovim slušalicama se začuo glas komandanta lovačke grupe, kapetana Manjara. Koji je dao dozvolu za poletanje. Ručicu kontrole potiska postavio na maksimum i pritisnuo je jedan taster, koji je operateru zaduženom za lansiranje, dao signal da je lovac spreman za lansiranje. Operater je aktivirao katapult i naglo ubrzanje je Pitera potisnulo u sedište, lovac je izleteo u punoj brzini. Kada se našao izvan nosača, osvrnuo se levo i desno, video je ostale lovce kako izleću iz svojih lansirnih cevi. Lovačke grupe sa Kaira i Pekinga su se zatim maksimalnom brzinom uputile prema Palori IX. Kada su ušli u orbitu planete, na radarima im su se pojavila dva neprijateljska kontakta. To su bile preostale dve fregate Fonga, koje su se povukle u orbitu planete da štite bazu. Kapetan Manjaro je naredio lovцима sa Pekinga da napadnu fregate, a lovci sa Kaira da nastave prema neprijateljskoj bazi na Palori IX. Gotovo istovremeno, dve fregate su lansirale dvadesetak raketa na nadolazeće lovce. Međutim, rakete koje su bile namenjene gađanju velikih i relativno tromih kapitalnih brodova, nisu imale mnogo uspeha u presretanju lovaca. Većina raketa je promašila, a i one koje su uspele da se aktiviraju blizinskim upaljačem u blizini nekih lovaca, nisu ih uništile, već u manjoj ili većoj meri oštetile, jer se u trenutku aktivacije blizinskih upaljača na raketni, lovci već poprilično odmakli, a još su i manevrisali u cilju izbegavanja raket. Kada su se lovci približili fregatama, zasuli su ih velikim brojem raket. Svaki lovac je nosio 6 malih raket, koje nisu imale eksplozivnu snagu i domet raket sa kapitalnih brodova, ali ih je bilo puno. Fregate nisu imale nikakvu šansu da izbegnu salvu raket ispaljenih sa lovaca, pa su bile uništene. Delovi fregata su počeli da padaju prema planeti. Dok su ulazili u orbitu, počeli su da sagorevaju u atmosferi.

Grupa lovaca sa Kaira je ušla u domet raket sa površine. Koje su takođe imale slab učinak, jer su i one bile namenjene za borbu protiv kapitalnih brodova, a ne protiv malih, brzih i agilnih meta, kao što su lovci. Fong, očigledno nije očekivao ovakvu vrstu napada, jer im se odbrana očigledno zasnivala na borbi protiv velikih brodova. Lovci sa Kaira su lansirali svoje raketne prema neprijateljskoj bazi i potpuno su je uništili. Lovci su se vratili na svoje nosače. Desetak lovaca je oštećeno. Admiral Čester Ford je bio oduševljen, što je njegova nova taktika sa velikim brojem lovaca u napadu donela izvanredan uspeh. Lično je čestitao pilotima na uspehu dok su se vraćali na svoje nosače.

Flota od deset brodova admirala Pereza je izašla iz crvotočine u sistem Galina. Tu ih je čekalo neprijatno iznenadenje. Flota od 30 Fongovskih brodova raznih klasa je odmah počela da ispaljuje raketne i topove, jer su bili blizu izlaza iz crvotočine i ljudski brodovi su odmah ušli u domet raket i topova. Dve fregate klase Astra, koje su bile na čelnoj poziciji u formaciji, su vrlo brzo izgubile energetske štitove i uništene. Razarači klase Delever su uzvratili vatru topovima i raketama. Uspeli su da unište dve fregate Fonga, ali su trpeli teške pogotke. Njihovi energetski štitovi su se trošili jako brzo. Još tri fregate klase Astra su uništene. Sada je flota spala na pet razarača klase Delever, koji su se žilavo borili protiv nadmoćnijeg neprijatelja. Uspeli su da unište jedan neprijateljski razarač i još jednu fregatu. I da oštete još nekoliko neprijateljskih brodova. Oklopi razarača su sada trpeli direktnе pogotke, jer su ostali bez energetskih štitova. Komandni most na razaraču Delhi je uništen pa je sada razarač ostao bez kontrole i počeo je da se ne kontrolisano okreće. Nekoliko preciznih pogodaka fotonskih torpeda su ga dokrajčila. Razarač

Baku se totalno raspao, kada mu je eksplodirao reaktor. Sve se brzo odigravalo, zbumjeni admiral Perez je tek sada naredio povlačenje. Ali na nesreću, nalazili su se pod gravitacionim uticajem crvotočine, pa ne mogu da skoče nazad kroz hiper svemir, a put nazad u crvotočinu je blokiran od strane neprijatelja. Tri preostala razarača su se okrenula u pokušaju da se probiju prema crvotočini i da se kroz nju vrate nazad u sistem Palora. Razarač Don je počeo da zaostaje, imao je problema sa pogonom. Sada je bio laka meta za neprijateljska fotonska torpeda. Šest torpeda se zabilo u trup i snažne eksplozije su prepovolile Don na pola. Delevar i Kamčatka su nastavili da se približavaju crvotočini. Topovi sa Kamčatke su uspeli da unište jednu fregatu. Zatim je Kamčatka pretrpela desetak pogodaka iz plazma akceleratora sa jednog neprijateljskog razarača i eksplodirala. Delevar, teško oštećen je nastavio da ide prema crvotočini. Mimoilazili su se bok uz bok sa jednim neprijateljskim razaračem. Sa Delevaram je, iz bočnih torpednih lansera, lansirano 8 protonskih torpeda iz neposredne blizine. Torpeda su pogodila neprijateljski razarač. Neprijateljski razarač je bio tako jako pogoden, da su tri torpeda prošla kroz unutrašnjost razarača i probila su se na drugu stranu i pogodila su jednu fregatu, čija posada nije ni bila svesna da će ih nešto pogoditi, jer su se nalazili sa druge strane razarača. I razarač i fregata su uništeni. Admiral Perez je, putem sub prostorne komunikacije, poslao poruku, admiralu Fordu, komandi sektora i združenoj svemirskoj komandi o tome šta se dogodilo. Fongovska admiralska krstarica je sustigla Delevar i otvorila vatru koja ga je dokrajčila.

Na komandnom mostu nosača Kairo, admiral Čester Ford je upravo čitao poruku koju je poslao admiral Perez. Kapetan Logan je takođe pročitao poruku i rekao Fordu: „Gospodine, ako sada krenu na nas, teško da ćemo moći da ih zaustavimo.“

Admiral Ford: „Neće krenuti.“

Kapetan Logan: „Kako znate?“

Admiral Ford: „Nisi dobro pročitao izveštaj.“

Kapetan Logan ga je zbumjeno pogledao.

Admiral Ford: „U izveštaju piše da im je uništeno sedam brodova, a desetak oštećeno. Što znači da im je preostalo 23 broda od kojih je deset oštećeno, što znači da imaju samo 13 brodova, koji su potpuno spremni. Tako da neće krenuti u napad, barem ne odmah.“

Kapetan Logan je gledao u admirala. Admiral je imao neki čudan smešak.

Kapetan Logan: „Gospodine, ne mislite valjda ozbiljno ono što ja mislim da vi mislite?“

Admiral Ford: „Za sat vremena nam stiže pojačanje od pet razarača klase Delevar. Ovde imamo još tri fregate klase Astra i dva nosača klase Kairo sa 100 lovaca. Transporteri su nam dostavili zalihe, a i popravke oštećenih lovaca i fregata je završeno.“

Kapetan Logan: „Ali admirale i dalje smo brojčano slabiji. Ovde imamo samo deset kapitalnih brodova.“

Admiral Ford: „Kapetane, kao prvo, sada ne očekuju napad, a i zalihe raketa sigurno još nisu

dopunili, tako da neće moći da ispale mnogo raketa na nas. Ako ih sada napadnemo, biće to faktor iznenadenje. Drugo, ako budemo čekali, stići će im pojačanje, popraviće oštećene brodove, dopuniće zalihe i napašće nas, sa ko zna koliko brodova. Tada nećemo imati mnogo šanse. Treće, Vi i dalje razmišljate, kao naši oficiri u združenoj svemirskoj komandi. Zar ništa niste naučili iz simulacija i borbi ovde. Naši lovci su se izuzetno pokazali.“

Kapetan Logan: „Odlično su se pokazali gospodine, ali je bilo malo neprijateljskih kapitalnih brodova. Ne znam kako će se pokazati protiv toliko masivne flote. Bar da imamo još dva nosača ovde.“

Admiral Ford: „Razarači dolaze za manje od sat vremena do nas. Kada se naše flote spoje krećemo u novi napad. Čim izđemo iz crvotočine, lansiraćemo rakete, da im oslabimo i nadam se probijemo energetske štitove, da bi smo olakšali posao lovcima, zatim lansirajte lovce. Neka razarači stanu u prvu liniju ispred nas. A fregate će biti podrška.“

Kapetan Logan: „Vi ozbiljno mislite da će lovci biti uspešni protiv tako velike flote?“

Admiral Ford: „Da kapetane. Videli ste da su im kapitalni brodovi projektovani za borbu protiv drugih kapitalnih brodova. Oni, izgleda nisu računali da će tako mali brodovi predstavljati pretnju velikim brodovima. Inače bi napravili drugačiju odbranu na brodovima. Ne kažem da će ovaj put lovci proći bez žrtava, ali sam siguran da će se dobro pokazati.“

Kapetan Logan: „Nadam se da ste u pravu admirale.“

Kada su stigli razarači, flota je odmah krenula prema crvotočini koja vodi prema sistemu Galina. Izašli su na drugoj strani crvotočine i odmah započeli napad. Dva neprijateljska broda koja su već bila oštećena iz prethodne bitke su bila brzo uništena. Neprijatelj je brzo odgovorio raketama, ali su im zalihe raketa bile istrošene, pa nisu mogli ispaliti pun plotun. Većina neprijateljskih raketa je bila uništena, zahvaljujući taktici kapetana Ajzaka. Ono malo raka što je uspelo da probije Ajzakovu baražnu zavesu, uništili su Gatlinzi. Još tri neprijateljska broda, koji su bili oštećeni u prethodnoj borbi, koja se odigrala na istom mestu samo nekoliko sati ranije, je uništeno. Jedan broj raketa ispaljenih sa ljudskih brodova je uništen. Rakete koje su se probile do svojih meta su dobro oslabile energetske štitove na neprijateljskim brodovima. Na više njih, štitovi su potpuno pali i ti brodovi su pretrpeli oštećenja usled direktnih pogodaka raketa. U međuvremenu su lansirani lovci sa nosača. Oni su se brzo približavali neprijateljskoj floti. Zasuka ih je gusta koncentrisana paljba sa neprijateljskih brodova. Nekoliko projektila je prošlo neprijatno blizu Piterovog lovca. Jedan od njegovih pratileaca je direktno pogoden i lovac se potpuno raspao. Ista sudbina je zadesila jednog lovca koji je bio ispred Džastinovog lovca. Džastin je jedva izbegao vatrenu loptu ispred njegovog lovca. Približili su se neprijateljskoj floti i zasuli je velikim brojem raketa. Zarija je ispalila svih 6 raketa na jedan brod koji je već bio oštećen. Rakete su pogodile komandni most i brod je počeo da se ne kontrolisano okreće. Neprijateljska admiralska krstarica, je pucala iz svih oružja na jedan razarač, koji je usled nekoliko pogodaka iz plazma akceleratora sa krstarice, ostao bez energetskog štita i sada je trpeo direktne pogotke. Razarač i admiralska krstarica su se sada mimoilazili. Razmenjivali su topovsku paljbu. Sa krstarice je poletelo nekoliko fotonskih

torpeda, koji su najzad probili trup razarača, koga su počele da cepaju eksplozije. Razarač je ubrzo eksplodirao. Tri neprijateljska razarača su krenula prema nosačima, ali su im se isprečili razarači koji su bili u pratnji. Usled paljbe, neprijateljski razarači su ostali bez energetskog štita, pa su ih sada rojevi lovaca napadali i postepeno im zadavali sve veća i veća oštećenja. Piter se sa još nekolicinom lovaca ustremio na krstaricu. Priključili su ime se Zarija i Džastin. Svi su ispalili rakete na krstaricu, osim Pitera i Zarije, koja je ranije potrošila svih 6 raketa. Rakete su pogodile krstaricu i energetski štit se raspao. Nekoliko lovaca u tom napadu je uništeno od strane laserske paljbe sa krstarice. Piter je otvorio vatru iz topova na jednu topovsku turelu na krstarici i uništio je. Zarija je uništila još jednu turelu. Sada su leteli skoro tik uz oklop krstarice. Na toj blizini topovi sa krstarice nisu mogli da ih pogode. U međuvremenu, tri neprijateljska razarača, koji su krenuli prema nosačima su uništena od strane lovaca. Sa krstarice je ponovo ispaljeno nekoliko hitaca iz plazma akceleratora. Jedan ljudski razarač, koji je već ostao bez energetskog štita je bukvalno prepolovljen od strane zraka plazme koji su ga pogodili. Piter je najzad odlučio da lansira svoje rakete. Njegov nišanski sistem je zahvatio i zaključao metu, ali je se Piteru učinilo da se malo dalje nalazi deo konstrukcije koji je slabije oklopljen, koji je već je delovao oštećeno. Ručno je naciljao taj deo i ispalio svih 6 raketa. Kada su rakete pogodile cilj, dogodila se strahovita eksplozije daleko većih razmara, nego što je eksplozivno punjenje bojevih glava u raketama. Piter verovatno nikada neće saznati, šta je tačno pogodio. U ostalom to nije ni bitno, a nije ni imao vremena da razmišlja o tome, jer je leteo pravo u tu buktinju. Očajnički je pokušao da izbegne ogroman plamen koji je izbijao iz mesta koje su njegove rakete pogodile. Ali, išao je suviše brzo i bio je suviše blizu. Džastin je video šta se događa i povikao: „Piter, izvlači se, izvlači se!“

I pored očajničkog truda koji je uložio da izbegne vatrenu buktinju, proletoeo je kroz nju. Zarija je povikala: „Piter jesi li dobro!?”

Piter: „Dobro sam, lovac mi je malo nagoreo, ali nema ozbiljnih oštećenja.“

Džastin: „Da, sad imaš lepe šare po trupu.“

Zarija: „Dosta čavrljanja, gubimo se odavde, krstarica može svakog trenutka da eksplodira.“

Brzo su se udaljavali od krstarice, koja je počela da se raspada na dva dela. Piter je okrenuo glavu da vidi svoj ručni rad.

Krstarica se raspolovila na mestu gde su je pogodile rakete ispaljene sa Piterovg lovca. Sekundarne eksplozije su počele da razdiru ostatak broda.

Kapetan Logan: „Izgubili smo razarače u pratnji. Svi lovci neka napadnu najbližu grupu neprijateljskih brodova.“

Sada su tri fregate pod komandom kapetana Ajzaka trpele teške pogotke neprijateljskih topova. Jer je kapetan Ajzak postavio svoju grupu između neprijateljskih brodova i nosača. Ali su ubrzo, posle komande koju je izdao kapetan Logan došli lovci u pomoć koji su odvukli neprijateljsku vatru na sebe. Tom prilikom je nekoliko lovaca uništeno. Ali su i neprijateljski brodovi, koji su odavno ostali bez energetskog štita trpeli velika oštećenja. Pošto je grupa,

Fongovskih brodova, koja je ugrožavala nosače uništena, ostatak neprijateljske flote je počeo da se povlači. Admiral Čester Ford je naredio lovцима da krenu u poteru za neprijateljskim brodovima u povlačenju. Desetak minuta kasnije, bitka je bila okončana. Lovci su počeli da sleću na palube svojih nosača. Kapetan Logan je pratio povratak lovaca sa komandnog mosta Kaira. Admiral Ford mu je prišao, blago se osmehujući. Kapetan Logan ga je video kako dolazi i izvestio ga je o broju i stanju lovaca koji se vraćaju.

Admiral Ford: „Imali smo gubitke, ali smo uspeli da uništimo neprijateljsku flotu.“

Kapetan Logan: „Da gospodine. Lovci su se pokazali, kao vrlo efikasno oružje. Izvinite što sam u jednom trenutku izrazio sumnju.“

Admiral Ford: „Sve je u redu kapetane. Odlično ste rukovodili operacijama u toku bitke.“

Kapetan Logan: „Hvala admirale. Izvolite izveštaj o toku bitke.“

Admiral Ford je gledao izveštaj i rekao: „Povucite brodove kapetana Ajzaka. Pretrpeli su znatna oštećenja.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Kapetane, ima li još neprijateljskih brodova?“

Kapetan Logan se konsultovao sa operaterom na radaru. Pa se zatim obratio admiralu: „Ne gospodine. Na radarima za sada nema neprijateljskih kontakata.“

Admiral Ford: „Da li su poznate planete na kojima neprijatelj ima kolonije u ovom sistemu?“

Kapetan Logan: „Ne još, ali kada izviđački brodovi završe izviđanje, imaćemo tačne pozicije planeta, lokacije neprijateljskih kolonija i pozicije njihovih brodova.“

Admiral Ford: „Izvestite združenu svemirsku komandu o trenutnom stanju i tražite da nam hitno pošalju pojačanja i transportere sa zalihamama.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Tri fregate pod komandom kapetana Ajzaka su ušla u crvotočinu i uputili su se prema sistemu Palora.

Feliks se trgao iz sna, bio je obliven hladnim znojem. Otvorio je oči. Pored kreveta je stajala Kami, koja ga je čutke posmatrala. Feliks je seo na krevet i pogledao je. Zatim je upitao: „Šta radiš ovde?“

Kami: „Posmatram te.“

Feliks: „Koliko dugo tu stojiš?“

Kami: „Skoro dva sata.“

Feliks: „Dva sata me posmatraš dok spavam. Zar nemaš pametnija posla, na primer da sediš u pilotskoj kabini i upravljaš brodom.“

Kami: „Čula sam te. Opet si nemirno spavao.“

Feliks je klimnuo glavom.

Kami: „Stigla ti je kriptovana tekstualna poruka od Hasana.“

Feliks: „Šta li sad hoće?“

Feliks je ustao i krenuo u pilotsku kabinu Kobre. Za njim je krenula Kami. Kada je seo, pročitao je poruku. Zavalio se u pilotsko sedište i zagledao se u šarene oblake jedne gasne planete u čijoj je orbiti zaustavio svoj brod. Kami je sedela na kopilotском sedištu i posmatrala ga je. Feliks je prekinuo tišinu: „Hasan ima posao za nas. Treba da pokupimo robu i da je prevezemo na Novi Teksas. Kada mu potvrdim da prihvatom posao, uplatiće nam avans, kada isporučimo robu, platiće nam ostatak.“

Kami: „Da li ti je pomenuo koja je roba u pitanju?“

Feliks: „200 tona ručnog naoružanja i municija.“

Kami: „Moraćemo napraviti 6 tura.“

Feliks: „Da, baš mnogo tura, ali dobro plaća za ovaj posao. Pošalji mu poruku da prihvatom posao.“

Izviđački brodovi su završili svoj zadatak u sistemu Galina i poslali su izveštaj sa podacima koje su prikupili. Admiral Ford je bio u svojoj kabini i čitao neki naučno fantastični klasik iz dvadesetog veka, kada ga je prekinuo kratak zvučni signal iz komunikatora. Admiral je pritisnuo taster i progovorio u mikrofon komunikatora: „Da.“

Iz zvučnika se začuo glas kapetana Logana: „Gospodine, stigli su nam izveštaji sa izviđačkih brodova.“

Admiral Ford: „Hvala kapetane. Odmah dolazim na komandni most.“

Admiral je ušao na komandni most. Začuo se kratak pisak i kapetan Logan je uzviknuo: „Admiral na mostu!“

Posada na komandnom mostu je ustala u stavu mirno da pozdravi admirala.

Admiral Ford: „Nastavite sa dužnostima.“

Posada na komandnom mostu se vratila svojim dotadašnjim poslovima.

Kapetan Logan: „Gospodine. Otkrili smo lokacije dva neprijateljska broda. Imaju četiri kolonije u sistemu. Detalji su Vam u izveštaju.“

Kapetan Logan je pružio admiralu datapad sa izveštajem kojeg su poslali izviđački brodovi. Admiral je neko vreme proučavao izveštaj, zatim je podigao pogled i rekao kapetanu: „Odmah pošaljite lovce sa Pekinga da unište neprijateljske brodove.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Zatim je javio kapetanu Pekinga koordinate neprijateljskih brodova i preneo admiralovo naređenje.

Admiral Ford: „Kapetane, uskoro nam stiže specijalna pošiljka. Čim stigne, počnite zamenu bojevih glava na raketama koje nose lovci. Želim da Vi lično rukovodite zamenom bojevih glava“

Kapetan Logan ga je zbuljeno gledao. Bilo mu je čudno, zašto admirал traži da on lično rukovodi tako rutinskom operacijom, kojom inače rukovodi neko od šefova crvenih.

Kapetan Logan je odgovorio kratko: „Razumem gospodine.“

Admiral je primetio na kapetanovom licu malu zbuljenost. Pa mu je rekao: „Sve će Vam biti jasno kada stigne pošiljka i zašto od Vas lično tražim da se angažujete na tom poslu.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Različite službe za održavanje na palubi nosača nose uniforme različitih boja. Crvene uniforme nosi služba zadužena za održavanje, montiranje i demontiranje naoružanja. Ljubičaste uniforme nose pripadnici službe za dopunu goriva. Braon uniforme nose pripadnici tehničke službe koja vrši razne popravke. Žute uniforme nosi posada zadužena za premeštanje lovaca iz hangara u lansirne cevi i poletno sletnu palubu i obrnuto. Bele uniforme nosi posada zadužena za lansiranje lovaca iz lansirnih cevi i asistenciju pilotima prilikom priprema za lansiranje. Ostala posada nosi plave uniforme.

Admiral je sedeо na komandnom mostu Kaira i na monitoru je pratо lansiranje lovaca sa nosača Peking, koje je upravo počelo. Ubrzo, pošto su svi lovci lansirani, podelili su se u dve grupe i uputili prema koordinatama gde su se nalazili neprijateljski brodovi. Lovci su se ubrzano izgubili iz vidnog polja kamere, pa je admiral pritisnuo nekoliko tastera i prikaz na monitoru se promenio. Sada se umesto slike sa kamere nalazila mapa sistema sa radarskim prikazom. Admiral je još neko vreme, putem radara mogao da prati kretanje lovaca, zatim su lovci izašli van dometa radara.

Transporter Birkof je izašao iz crvotočine, koja spaja sisteme Galina i Palora. Uputio se prema nosaču Kairo. Pilot Birkofa je uputio identifikacioni kod Kairu i tražio je dozvolu da se spoji na teretnu rampu Kaira.

Operater na radaru se ubrzo oglasio: „Gospodine, jedan brod upravo izlazi iz crvotočine. Šalje nam identifikaciju. Naš je!“

Kapetan Logan: „Gospodine admirale, transporter Birkof traži dozvolu da se spoji na teretnu rampu.“

Admiral Ford: „Dozvolite mu da pristane. Kapetane, pobrinite se da bojeve glave koje su stigle odmah budu montirane na rakete koje nose lovci.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Dok traje zamena bojevih glava na raketama, ja ću održati briefing pilotima lovaca i upoznati ih sa našim novim igračkama i kako da ih upotrebe u napadu na neprijateljske kolonije.“

Kapetan Logan je gledao tovarni list, u kojem nije bilo ni reči o bojevim glavama, već se samo pominje medicinski materijal i rezervni delovi. Kapetan Logan je zbuljeno pogledao admirala i samo što je otvorio usta da ga pita o svom zapažanju, admiral Ford ga je prekinuo: „Znam kapetane, nigde se ne pominju bojeve glave. To je iz predostrožnosti. Samo se pobrinite za medicinski materijal.“

Kapetan Logan: „Gospodine admirale, zašto tolika tajnovitost oko bojevih glava?“

Admiral Ford: „Kapetane, nisu obične, nuklearne ili bojeve glave hladne fuzije. To su anti materijske bojeve glave.“

Kapetan Logan: „Anti materijske? Načuo sam da je u teoriji, navodno moguće napraviti takvo oružje, nisam ni slatio da je već u operativnoj upotrebi.“

Admiral Ford: „Još zvanično nije. Ovo je sva količina koju posedujemo. Moramo brzo da okončamo ovaj rat.“

Kapetan Logan: „Da gospodine. Izvinite me, moram da nadgledam istovar i montiranje bojevih glava.“

Kapetan Logan je zatim napustio komandni most.

Birkof se približio Kairu, sada je leteo uz desni bok Kaira. Razdaljina se polako smanjivala. Sada Birkof i Kairo lete jedan pored drugog istom brzinom. Otvorio se jedan otvor na boku Kaira i iz otvora je počela da izlazi teretna rampa, koja se, potom spojila na mesto predviđeno za istovar tereta na transporteru Birkof. Vrata za istovar tereta na Birkofu su se otvorila i počelo je prebacivanje kontejnera sa Birkofa na Kairo. Kada se istovar svih kontejnera završio, teretna rampa se otkačila sa Birkofa i počela je da se uvlači u Kairo. Vrata za istovar tereta na Birkofu su se zatvorila i Birkof je počeo da se udaljava od Kaira u pravcu crvotočine, koja vodi prema sistemu Palora.

Vrata jednog od kontejnera su se otvorila i iz njega su izašli kolonijalni komandosi. Zastali su iza jednog kontejnera, kada su videli članove posade Kaira, koja je radila na istovaru tereta iz kontejnera. Pošli su okolo, kretali su se polako i pažljivo, da ih ne bi primetio neko od posade Kaira. Stigli su do jednog velikog šahta, otvorili su ga i prošli su kroz šaht. Kretali su se hodnikom, sve dok nisu došli do kraja, tu su otvorili veliki poklopac šahta i izašli iz hodnika u jednu prostoriju. Otvorila su se vrata prostorije i ušao je admiral Čester Ford u pratnji dvojice ljudi iz svog obezbeđenja. Major Kovalski je naredio kolonijalnim komandosima da se postroje u stavu mirno. Admiral Ford im je salutirao, zatim je pružio ruku majoru Kovalskom. Rukovali su se. Major Kovalski je skinuo kacigu svog egzo skeletalnog oklopa i obratio se admiralu Fordu. Gospodine admirale, ovo su moji ljudi. Možete računati na nas. Admiral Ford. Drago mi je da si ovde stari prijatelju. Moji ljudi će Vas odvesti do Vaših prostorija, tu se malo odmorite od puta. Uskoro ćete mi biti potrebni za predstojeću misiju.

Kobra je izašla iz hiper svemira u sistemu Halej. Feliks je zadao kurs prema Novom Teksasu.

Kami: „Ovo je tek prva tura.“

Feliks: „Jeste. Ovo je veliki posao, ali je dobro plaćen.“

Kobra je sletela na orbitalnu stanicu Tajkonderoga koja je kružila oko planete Novi Teksas. Brod je postavljen u poseban, odvojeni hangar, gde se vršio istovar. Roba je bila u ne obeleženim kontejnerima, tako da se nije mogla znati sadržina kontejnera. Istovar je protekao bez problema. Pa su Kami i Feliks mogli brzo da uzlete, da prevezu sledeću turu.

Admiral Ford je završio briefing, koji je držao pilotima lovaca i uputio se na komandni most. Na komandnom mostu ga je sačekao izvršni oficir, koji mu je saopštio da je napad na dva neprijateljska broda uspešno okončan i da se lovci vraćaju na nosač Peking.

Sat vremena kasnije, kapetan Logan se vratio na komandni most nosača Kairo. Izvestio je admirala da su istovar i montiranje bojevih glava završeni.

Admiral Ford: „Nadao sam se da nećemo morati da upotrebimo anti materijsko oružje, ali Fong nam ne da drugu opciju.“

Kapetan Logan: „Video sam plan napada gospodine. Iskreno, ne sviđa mi se.“

Admiral Ford: „Ne sviđa se ni meni. Istrebićemo ih u ovom sistemu. A ako se nešto ne promeni, moraćemo uraditi to isto i u njihovom matičnom sistemu.“

Kapetan Logan: „Obaveštajna služba tvrdi da imaju kolonije u samo dva sistema, njihovom matičnom i ovde. To znači totalni genocid.“

Admiral Ford: „Tačno tako. Naše diplomate su pokušale da uspostave kontakt, ali bez uspeha. Ili ne daju nikakav odgovor ili ponavljaju jednu te istu poruku da je sistem Palora njihov, da mi treba da ga napustimo i da će se boriti do kraja.“

Admiral Ford je neko vreme čutke gledao zvezdanu mapu. Zatim je rekao: „Nadam se da će Fong, posle današnje predstave da se opameti i sklopi mir. Počnite napad.“

Kapetan Logan: „Da gospodine!“

Kapetan je Logan seo ispred svoje komandne konzole i ukucao nekoliko komandi.

Piloti su išli prema svojim lovcima. Lovci su već bili spremni za lansiranje iz lansirnih cevi. Zarija i Džastin su išli zajedno do svojih lovaca. Džastin je nervozno rekao Zariji: „Opet smo mi laboratorijski miševi.“

Zarija: „Molim?“

Džastin: „Opet mi testiramo novo oružje. Prvo smo testirali novi koncept borbe sa nosačima i lovcima, sada testiramo anti materijsko oružje. To me čini nervoznim.“

Zarija: „Koncept sa nosačima i lovcima se pokazao kao vrlo efikasan.“

Džastin: „Da, samo zato što oni nemaju lovce i zato što nisu očekivali da mali lovci predstavljaju pretnju kapitalnim brodovima.“

Zarija: „Isto tako ne očekuju da imamo anti materijsko oružje, pa ćemo ovaj rat, nadam se brzo privesti kraju.“

Džastin se kiselo osmehnuo i skrenuo je prema svom lovcu. Zarija je produžila prema njenom lovcu.

Piter je već sedeо u kokpitу i vezivao pojaseve, koji su ga čvrsto držali pritegnutog u sedištu. Jedan od tehničara, zadužen za održavanje lovca je držao Piterovu kacigu i strpljivo je čekao da Piter učvrsti pojaseve. Zatim mu je dao kacigu. Piter je uzeo kacigu i stavio je na glavu. Tehničar je još jednom proverio pojaseve i zatim je povezao nekoliko creva i kablova za Piterovo letačko odelo i kacigu. Tehničar je rukom dao znak da je sve u redu i spremno. Piter je pritisnuo jedan taster i kokpit je počeo da se zatvara. Kada se zatvorio, tehničar je proverio da li je dobro zatvoren i sišao je sa merdevina. Druga dva tehničara su uklonili male metalne merdevine i izašli su iz lansirne cevi. Piter je uključio glavno napajanje za elektronske sisteme, zatim je odradio proceduru uključivanja motora. Još jednom je proverio ispravnost sistema. Kada se uverio da su svi sistemi ispravni, pomerio je ručicu za kontrolu snage motora i potisnika na maksimum. Motori su zaurlali punom snagom, a iz potisnika je izbio plavičasti plamen. Zatim je pritisnuo taster, koji je davao signal operateru u kontroli lansiranja da je spreman za lansiranje, takođe mu je i preko radija javio da je spreman za lansiranje. Operater je na monitoru konzole video da je šematski prikaz lovca promenio boju iz crvene u zelenu, a ispod šematskog prikaza lovca se pojavio natpis spreman za lansiranje. Operater je pritisnuo veliki crveni taster i lovac je velikom brzinom izbačen iz lansirne cevi u svemir uz pomoć katapulte. Lovac je prednjim trapom zakačen na elektro magnetni katapult, koji velikom brzinom izbacuje lovca i na taj način, lovac odmah po lansiranju postiže borbenu brzinu. Jedina mana ovakvog lansiranja je neprijatnost po pilota, koji usled velikog ubrzanja u jako kratkom vremenskom roku trpi veliko opterećenje prilikom lansiranja, usled naglog povećanja G

sile, biva delić sekunde prikovan u sedište. Lovci će morati nekoliko sati da lete do prve neprijateljske planete. Admiral Ford nije htio da rizikuje da približi nosače suviše blizu neprijateljskim kolonijama. Pa je naredio da se lovci lansiraju, čim nosači dođu u domet sa koga lovci mogu uspešno da napadnu kolonije i da se vrate na matične nosače.

Transporter Birkof je izšao iz crvotočine u sistemu Hofman i pilot je odmah usmerio brod prema orbitalnoj stanicu sa koje su i započeli turu prevoza anti materijskih bojevih glava. Kapetan transportera Birkof je poslao identifikaciju orbitalnoj stanicu i najavio očekivano vreme dolaska na orbitalnu stanicu. Operater na radaru je primetio dolazni hiper svemirski mehur, a zatim kratak impuls neobično jakog tahionskog zračenja iz pravca gde se nalazi hiper svemirski mehur. O tome je obavestio kapetana. Kapetan je prišao operateru na radaru, zajedno su gledali radarski ekran i analizirali podatke sa radara.

Kapetan: „Trebalo je da, iz tog hiper svemirskog mehura izađe brod, baš čudno.“

Radarista: „Nikada nisam video ništa slično.“

Kapetan: „Ni ja nisam video tako nešto.“

Radarista: „Da mu se možda nije desila neka havarija. Impuls tahionskog zračenja je mogao da nastane u slučaju da nešto nije u redu sa hiper pogonom.“

Kapetan: „Za sada nisu poslali sos signal. Proverićeмо.“

Kapetan je zatim seo za svoju komandnu konzolu i obavestio je komandu sistema o trenutnoj situaciji. Naredio je pilotu da usmeri brod prema koordinatama na kojim su otkrili zračenje. Odjednom, sa desne strane transportera, pojavio se brod klase Konstriktor. Brodovi klase Konstriktor su nešto manjih dimenzija od brodova klase Kobra Mk 3, imaju manju nosivost u odnosu na Kobre Mk 3 ali su zato nešto agilniji i brži. Čim se pojavio, Konstriktor je ispalio četiri rakete na transporter. Posada transportera je bila potpuno zatečena. Nisu čak stigli ni energetski štit da uključe. Sve četiri rakete su pogodile transporter, koji se potpuno raspao u seriji eksplozija. Konstriktor je zatim ponovo nestao i skočio u hiper svemir.

Lovci sa nosača Kairo su stigli do neprijateljske planete. U orbiti planete je bila orbitalna stаница, која је уједно била и бродоградилиште. Око orbitalне станице се налазило неколико не завршених конструкција бродова и два оштећена брода која су била на поправци. Lovci су се прво упутили према orbitalnoj stanicu. Bitka oko orbitalne stанице nije дugo трајала. Јер станица није имала енергетски шtit, па је брзо уништена. Khotine уништене станице су погодиле бродове који су се налазили у близини, па су и ти бродови уништени. Khotine од уништене станице и бродова су почели да падају према планети и да сагоревaju у горњим слојевима атмосфере. Lovci су сада кренули према планети и rasporedili су се око планете, на ravnomernom rastojanju. Zatim су lansirali rakete sa anti materijskim bojevim glavama. Odbrana sa površine планете је успела да униши деSETAK raketa, ali то nije bilo dovoljno. Rezultat anihilacije materije i anti materije је ogromno oslobođanje energije. Eksplozije су zahvatile naselja на površini планете. Eksplozije су биле толико снажне да су се могле видети из svemira. Lovci су кренули назад на свој матични nosač. Piter је бацио поглед на планету. На површини су се видеle

ogromne vatrene lopte, veći deo planete je bio zahvaćen totalnim uništenjem. Zatim je okrenuo svoj lovac na kurs za povratak na nosač.

Kapetan Logan: „Gospodine admirale, lovci se vraćaju sa zadatka. Misija je u potpunosti uspela.“

Admiral Ford: „Čim se svi lovci vrate idemo na poziciju za lansiranje lovaca za napad na sledeću planetu.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Kapetane, ako slučajno stigne naređenje za obustavu napada, odmah me obavestite. Još uvek gajim nadu da ovo nećemo morati da ponovimo.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Tridesetak sati kasnije u sistemu Galina više nije bilo ni jedne kolonije Fonga.

Kapetan Logan: „Ovo je bilo brzo i efikasno.“

Admiral Ford: „Samo zato što nisu stigli da organizuju odbranu.“

Kapetan Logan: „Da li nastavljamo blickrig i u njihovom matičnom sistemu?“

Admiral Ford se malo nasmejao i odgovorio je Loganu: „Lepo ste to nazvali kapetane, blickrig. Vidi se da poznajete istoriju. Na žalost, moramo da čekamo pojačanje ovde. Imam neke nove obaveštajne podatke.“

Kapetan Logan: „Izgleda da imate dobre veze u obaveštajnim krugovima.“

Admiral Ford: „Tako nešto. Pojačajte patrole oko crvotočine prema njihovom matičnom sistemu. Dok čekamo pojačanje, smo ranjivi na njihov eventualni protiv napad.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Pojedini piloti su se izuzetno pokazali. Naročito kod uništenja neprijateljske krstarice. Dajte mi podatke tih pilota i izveštaje o njihovim borbenim dejstvima.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Nekoliko dana kasnije, stiglo je pojačanje u sistem Galina. Uključujući i dva nova nosača klase Kanada.

Kapetan Logan: „Lepo izgledaju novi nosači.“

Admiral Ford: „Da, deluju moćno.“

Kapetan Logan: „Čudi me da niste izabrali jedan od njih za admiralski brod.“

Admiral Ford: „Ponudili su mi, ali sam odbio. Ovde je iskusna i dobra posada. Za mene spremaju novi prototip nosača, biće uskoro spreman.“

Kobra je izašla iz hiper svemira u sistemu Hofman. Feliks je zadao kurs prema orbitalnoj stanicici. Dvadesetak minuta kasnije, na radaru su se pojavila tri patrolna broda lokalnih snaga bezbednosti.

Kami: „Idu pravo prema nama.“

Feliks: „Nema razloga za paniku. Možda samo prolaze ovuda.“

Oglasio se radio, iz koga se čuo glas pilota sa jednog od patrolnih brodova: „Ovde poručnik Ho. Zaustavite brod, isključite motore i isključite energetski štit radi rutinske kontrole.“

Feliks i Kami su se pogledali.

Feliks: „Primljeno, zaustavljamo se i postupamo po Vašim instrukcijama.“

Kami: „Da li si siguran u to što radiš? Možda je bolje da pobegnemo.“

Feliks: „Nemamo izbora, ako pokušamo da bežimo, krenuće u poteru za nama. Nemamo nikakav teret. Samo će da izvrše kontrolu i pustiće nas. Sem toga, moramo još jednu pošiljku da obavimo. Uradi kako su tražili od nas. Ja ću da ih pitam u čemu je problem.“

Kami: „Kako želiš.“

Kami je polako zaustavila brod i isključila motore i energetski štit.

Kami: „Sada smo lake mete.“

Feliks: „Zaustavili smo se, isključili motore i energetski štit. Čekamo Vaše instrukcije.“

Ho: „Zahvalujem na saradnji. Približićemo se i skenirati brod. Recite nam Vaše odredište i razlog dolaska.“

Feliks je rekao Kami: „Sreća pa nemamo nikakav teret.“

Feliks se ponovo obratio poručniku Hou: „Poslovna poseta orbitalnoj stanicici Širli u orbiti planete Kenzi. Da li postoji neki problem poručniče Ho? I ranije smo dolazili poslovno, ali nas nisu zaustavljali.“

Poručnik Ho: „Pre nekoliko sati je uništen jedan vojni transporter. Sada vršimo rutinsku kontrolu brodova u sistemu.“

Desetak minuta su patrolni brodovi skenirali svaki pedalj Kobre.

Poručnik Ho: „Sve je u redu. Zahvalujem na saradnji. Možete nastaviti prema orbitalnoj stanicici.“

Zatim su se patrolni brodovi udaljili, a Kobra je nastavila put prema orbitalnoj stanicici.

Kami: „Ko bi se usudio da napadne vojni transporter i to u sistemu gde postoje vojna postrojenja i baze?“

Feliks je samo slegao ramenima i odgovorio: „Nije ni bitno. Mi samo treba da ukrcamo poslednju turu i da je prevezemo na Novi Teksas.“

Kobra je sletela na orbitalnu stanicu. Čim je ukrcavanje robe završeno, Kobra je poletela sa orbitalne stanice i skočila u hiper svemir.

Admiral Ford je neko vreme proučavao profile pilota i njihove izveštaje iz borbe. Zatim je pozvao kapetana Logana u njegovu kabinu.

Admiral Ford: „Kapetane, u 16:00 zulu, ču održati briefing u komandnoj sobi. Želim da prisustvujete Vi i pilot Piter Hiks. Brifingu će takođe prisustovati major Kovalski, komandir grupe kolonijalnih komandosa.“

Kapetan Logan je iznenađeno pogledao admirala i pitao ga: „Kolonijalni komandosi? Nisam znao da su na brodu.“

Admiral Ford: „Tajno su se ukrcali sa transportera Birkof. Bili su u jednom od kontejnera.“

Kapetan Logan je bio očigledno zbuđen i postiđen, jer se neko tajno ukrcao dok je on bio na dužnosti. Admiral je to primetio na Loganovom licu, pa je nastavio: „Izvinite kapetane. Morao sam da preduzmem sve mere opreza. Zapravo, do jutros, nisam znao kome mogu da verujem, kome ne. Stvari su prilično komplikovane.“

Kapetan Logan: „Gospodine admirale, ja sam Vam lojalan, a siguran sam i posada na Kairu i Pekingu.“

Admiral Ford: „Kapetane, jutros je, pod još ne razjašnjениm okolnostima, uništen transporter Birkof, prilikom povratka u bazu.“

Kapetan Logan je iznenađeno gledao u admirala.

Admiral Ford: „I ja sam bio zatečen tom vešću, kao i Vi sada. Siguran sam da Birkof nije slučajno uništen, s obzirom na misiju koju je obavio.“

Kapetan Logan: „Ali to je bila tajna operacija.“

Admiral Ford: „Tačno, a opet je informacija procurela. Sreća u nesreći je to što je Birkof obavio misiju, pa je posle uništen.“

Kapetan Logan: „Možda je odavde procurela vest. Lično ču istražiti sve komunikacije od trenutka pristajanja Birkofa, pa do njegovog uništenja.“

Admiral Ford: „Nema potrebe kapetane. Već sam proverio komunikacije u poslednja dva dana i nisam našao ništa sumnjivo. Što znači da informacija nije procurela odavde.“

Admiral je ustao sa svoje fotelje i nastavio: „Vidite kapetane, jedino posadama Kaira i Pekinga mogu da verujem. Vas bih zamolio da angažujete najbolje ljude da motre na sve komunikacije sa drugih brodova u floti. Stvari polako izmiču kontroli i moramo rat sa Fongom da završimo što je pre moguće, sklapanjem mira ili uništenjem Fonga.“

Admiral Ford, major Kovalski, kapetan Logan i potporučnik Piter Hiks su imali brifing pred misiju. Piter je, na akademiji slušao razne priče, koje su se pričale o kolonijalnim komandosima. Sada je prvi put imao prilike da vidi jednog od njih. Bio je zapanjen dominantnom figurom majora Kovalskog. Čovek pored njega je bio zaista ogroman. Visok oko dva metra, verovatno i koji santimetar više. Ogromni mišići na rukama i nogama i veliko lice sa krupnom bradom. Kosa je bila potpuno seda, kratka i oštре dlake su išle na gore. Lice mu je bilo izbrazdano mnogim ožiljcima, što samo pokazuje da je major Kovalski prošao kroz sve i svašta u njegovoj dugoj vojničkoj karijeri. I to je još bio u uniformi. Piter se pitao, kako li tek izgleda u egzo skeletalnom oklopu, za koji je čuo da ga koriste kolonijalni komandosi.

Admiral Ford je uzeo reč: „Gospodo, okupili smo se ovde da bi smo zadali konačan udarac Fongu. Njihova matična planeta je zaštićena jakim energetskim štitom i ko zna kakvom odbranom na površini. Procene su da ćemo imati jako velike gubitke, ako bi smo ih napali dok je energetski štit aktivran. Zato energetski štit mora da bude onesposobljen, pre početka napada. Kapetane Logan izvolite.“

Kapetan Logan: „Hvala admirale. Kao što je rekao admiral, prvo moramo onesposobiti energetski štit, koji se napaja iz generatora, koji se nalazi...“

Kapetan Logan je na ekranu uvećao prikaz dela planete, gde je baza u kojoj se nalazi generator, koji je davao energiju energetskom štitu. Zatim je pokazao prstom na bazu i nastavio izlaganje: „.... u ovoj bazi. Obaveštajna služba ima podatak da je generator sa kontrolnim centrom u ovoj velikoj građevini koja izgleda kao kupola. Major Kovalski će predvoditi udarnu grupu komandosa koji će da pokuša da onesposobi generator. U određeno vreme, naša flota će proći kroz crvotočinu i napasti njihovu matičnu planetu, zatim i ostale kolonije u sistemu. Potporučnič Hiks, ti ćeš biti pilot desantnog šatla Zodijak.“

Piter: „Gospodine kapetane, ja sam pilot lovac, ne, pilot transportera. A sem toga, kako ću da sletim na planetu, koja je tako zaštićena?“

Major Kovalski je popreko pogledao Pitera. Njegovi komandosi su izvršavali naređenja bez pogovora. Nije navikao da neko ima takve primedbe.

Kapetan Logan: „Potporučnič, do sada si se pokazao kao izuzetan pilot. Ti si jedan od retkih koji može da izvrši ovako zahtevan zadatak. Što se tiče energetskog štita, isključen je. Ali čim primete našu flotu, uključiće ga. Neće ga uključivati zbog jednog malog broda, kakav je Zodijak. A i plan je da brod skoči u hiper svemir i da izade iz hiper svemira u niskoj orbiti oko planete.“

Piter je zaprepašćeno gledao u kapetana.

Admiral Čester Ford je prišao Piteru, stavio mu je ruku na rame i rekao blagim tonom: „Sine, ako ova misija uspe, mnogo života će biti spaseno. Ne bi smo vas slali u takvu misiju bez razloga. Od veštine tvog pilotiranja i veštine komandosa pod komandom Majora Kovalskog, zavise mnogi životi.“

Piter: „Da gospodine.“

Admiral Čester Ford: „Znam da ovako rizičan skok iziskuje izuzetno umeće i preciznost pilotiranja. Zato smo tebe izabrali.“

Piter: „Da gospodine.“

Major Kovalski se okrenuo prema Piteru i uz blag osmeh je rekao: „Dobrodošao u takozvane crne operacije sinko. Ako si upola dobar pilot, kao što tvoje starešine tvrde, siguran sam da će sve proći bez problema.“

Piter je zbnjeno pogledao Majora Kovalskog. Od njega nije uopšte očekivao da će mu dati reči podrške. Očigledno je Major Kovalski imao mnogo rizičnih misija, kao što je ova.

Piter: „Da gospodine.“

Major Kovalski je nastavio: „Spustićeš nas u ovu pustinju ovde. Mi ćemo zatim nastaviti peške. Ako primetiš najmanji znak opasnosti, izvlači se kako znaš i umeš.“

Piter: „Gospodine, mesto sletanja je udaljeno dvadesetak kilometara od generatora. Mogu da vas spustim bliže, brže ćete stići.“

Major Kovalski: „Imamo egzo skeletalne oklope, u njima možemo bez problema da trčimo jako dugo i brzo. Ne brini se za nas. Ta pustinja je naj bezbednije mesto za sletanje.“

Piter: „Da gospodine. Imam samo još jedno pitanje, ako mogu da ga postavim.“

Kapetan Logan: „Naravno.“

Piter: „Skokom kroz hiper svemir ću potrošiti veći deo goriva iz Zodijaka. Tako da neću moći da skočim nazad kroz hiper svemir. A sigurno neću moći da koristim crvotočinu, jer je dobro branjena. Kako ćemo da se vratimo?“

Kapetan Logan: „Flota će proći kroz crvotočinu u određeno vreme. Tako da ćete se vratiti na nosač.“

Admiral Čester Ford: „Dakle, to je to. Ako nema više pitanja, sastanak je završen. Možete otići da se spremite. Krećete za sat vremena.“

Sat vremena kasnije, Piter je bio u letačkom odelu na poletno sletnoj palubi Kaira. Stajao je ispred Zodijaka i čekao je kolonijalne komandose. Nije ih dugo čekao. Ukupno osam komandosa je išlo prema njemu u svojim egzo skeletalnim oklopima. Pored njih su išli admiral Čester Ford i Kapetan Logan. Delovali su zaista sitno u poređenju sa komandosima. U egzo skeletalnim oklopima su bili još veći i strašniji. Čak je i najniži, među njima, neki bolničar, u egzo skeletalnom oklopu bio skoro za glavu viši od admirala Forda i kapetana Logana. Koji uopšte nisu bili mali ljudi. Egzo skeletalni oklopi su specijalni oklopi koji višestruko povećavaju snagu i izdržljivost osobe koja ga nosi. To se postizalo uz pomoć malih servo motora i hidraulike u unutrašnjosti oklopa. Takođe, oklopi su bili klimatizovani, pod pritiskom i sa malim rezervoarom za kiseonik. Tako da u tim oklopima komandosi mogu da vrše svoje misije u svim mogućim uslovima. Egzo skeletalni oklopi mogu da se nadograde raznim dodacima. Pa se tako dosta proširuje mogući spektar misija koje

komandos može da obavi. Kada se na to još doda, spoljna oplata oklopa, napravljena od legure titanijuma i čelika, koja služi da zaštitи komandosa i osetljive unutrašnje delove oklopa od ekstremnih spoljašnjih uslova i od neprijateljskog oružja, lako je objasniti zbog čega su ti oklopi tako masivni. Kolonijalni komandosi se od detinjstva pripremaju da budu komandosi. Genetski se modifikuju, hirurškim putem im se ugrađuju razni implantati i ojačavaju im se kosti ugljeničnim vlaknima, a sve u cilju povećanja snage, izdržljivosti i inteligencije da bi se stvorili super vojnici. Način regrutovanja komandosa je dosta kontraverzan i sporan. Ali malo ko zna, pravu istinu. Jer se o tome ne govori u javnosti.

Komandosi došli do Zodijaka i postrojili su se na ulazu. Major Kovalski je lično svakom komandosu proverio opremu. Zatim se okrenuo prema admiralu Fordu i rekao mu je da su spremni za pokret. Admiral im je poželeo sreću. Komandosi su krenuli da se ukrcavaju u Zodijak. Admiral je i Piteru poželeo sreću. Piter je salutirao i ukrcao se u Zodijak. Da bi došao do kabine, Piter je morao da prođe kroz prostor za putnike, koji je mogao da primi 20 vojnika ili marinaca u punoj ratnoj opremi. Zodijak očigledno nije bio predviđen za kolonijalne komandose, jer su se u svojim egzo skeletalnim oklopima i oružjem jedva smestili. Piter je seo za pilotsko sedište, zatim je zatražio dozvolu da poleti. Kada je dobio dozvolu za poletanje, gurnuo je ručicu za kontrolu potiska na 100 posto. Zodijak se podigao vertikalno, Piter je, uz pomoć ručice za kontrolu vektora potiska, okrenuo potisnike, tako da se Zodijak pokrenuo napred i izašao kroz pravougaoni otvor poletno sletne palube nosača Kairo. Nekoliko minuta kasnije, navigacioni kompjuter je izračunao parametre za skok kroz hiper svemir. Piter je kroz kokpit gledao kako se zvezde polako izdužuju, da bi postale duge linije. Zodijak je skočio u hiper svemir...

Piter se presekao, kada je Zodijak izašao iz hiper svemira u niskoj orbiti matične planete rase Fong. Planeta je bila neprijatno blizu. Ubrzo, su se osetili potresi u brodu, jer je Zodijak ušao u atmosferu. Kroz kokpit su počele da se vide varnice i plamen, uzrokovani trenjem Zodijakovog energetskog štita i atmosfere. Posmatraču sa planete, prizor je izgledao, kao da je meteorit ušao u atmosferu i počeo da sagoreva. Piter se borio da održi kontrolu nad brodom, jer je išao punom brzinom. Namerno je tako radio, da bi zamaskirao brod u plamenu koje je izazvalo trenje energetskog štita i atmosfere. U Zodijaku, koji se jako tresao, čulo se kloparanje i udaranje oklopa i oružja koje su nosili komandosi. Oni su mirno sedeli, spremni da što pre krenu u akciju. Energetski štit je počeo da slabti, a i planeta se brzo približavala, pa je Piter počeo da usporava. U zoni sletanja je već uveliko bio mrak. Piter je promenio vektor potisnika, tako da su sada okrenuti na dole. Kako se Zodijak polako spuštao, dizala se sve veća i veća prašina oko njega. Kada je sleteo, vrata u donjem delu Zodijaka su se otvorila i spustila se rampa, niz koju su istrčali komandosi. Nastavili su da trče i ubrzo su se izgubili u mraku. Piter je podigao rampu i zatvorio vrata. Ostalo mu je samo da sedi i čeka u sred pustinje na neprijateljskoj planeti. Nije se ni malo prijatno osećao. Trzao se na svako pucketanje. Rekao je u sebi: „Biće ovo duga noć.“

Tridesetak minuta kasnije, Komandosi su se približili objektu i podelili su se u dve grupe. Udarnu grupu su činili Major Kovalski i narednici Riko, Hektor i Vaskez. U grupi za podršku su bili kapetan Trankz, poručnik Vils, narednici Li i Kovalev. Kovalski se oprezno kretao prema zidu objekta, gledajući da slučajno ne aktivira neki od alarmnih uređaja. Nije imao pojma kako izgledaju eventualni alarmni uređaji koje Fong poseduje, ali sve jedno, kretao se oprezno. Iza njega su išli komandosi iz njegove udarne grupe. Kovalski je došao do kraja zida, oprezno je pogledao iza ugla i video je jednog stražara. Prvi put je video nekog pripadnika rase Fong. Na prvi pogled mu je delovao mršavo i ne uhranjeno, ali im je valjda takva normalna konstitucija. Bio je dvonožac. S tim, što je izgledalo, kao da su mu noge u kolenu, savijene u obrnutom smeru od ljudskih. Fong je imao četiri ruke. Gornji par ruku je izgledao razvijeniji u odnosu na donji par ruku. Imao je nekakvo oružje koje je držao gornjim parom ruku. Glava je bila izdužena, sa velikim očima koje su blago udubljene u glavu. Nos nije bio izražen. Imao je samo dve rupe za disanje. Usta su bila tanka i mala. Koža mu je bila braon boje i naborana. Uniforma koju je nosio je bila svetlo braon boje. Major Kovalski je, radiom, koji se nalazi u kacigi, javio grupi za podršku šta je video. Trankz mu je javio da sačeka par trenutaka, dok njegova grupa zauzme položaj odakle može da pokriva ulaz u objekat.

Kovalev je, sa leđa, skinuo Trajakter Z-47 snajpersku pušku. Snajper je koristio tanke metalne strelice, koje su se ispaljivale uz pomoć elektromagnetne sile stvorene u cevi oružja. Tako da je oružje bilo prilično tiho. Kovalev je rasklopio nogare, koji su bili zakačeni ispod cevi, da bi imao stabilan oslonac za snajper. Legao je, repetirao snajper i nanišanio. Kratko je zaustavio dah i pritisnuo okidač. Čulo se samo cak i strelica je izletela iz cevi. Fong se samo srušio na zemlju. Na čelu je imao malu rupu iz koje je curila žućasta tečnost, na potiljku je bila dosta velika izlazna rana sa lokvom žućkaste tečnosti na zemlji. Zid, koji se nalazio iza Fonga je bio isprskan žućkastom krvlju, a odmah tu se mogla videti i metalna strelica zabodena do pola u zid. Trankz je javio Kovalskom da je put prema ulazu sada sloboden. Kovalski je rukom dao znak svojoj grupi da ga sledi. Stigli su do ulaza. Hektor je kratko proučavao, malu elektronsku napravu, na zidu, pored vrata. Rekao je Kovalskom: „Ovo je neka vrsta biometrijskog uređaja.“

Kovalski je desnom rukom uzeo nož koji se nalazio na njegovom levom ramenu i odsekao, najduži od četiri prsta sa desne šake mrtvog Fonga. Dao je prst Hektoru i dao znak ostalima da budu u pripravnosti kada se otvore vrata. Hektor je stavio prst na senzor i metalna vrata su se otvorila. Odmah iza vrata je stajao još jedan stražar. Očigledno iznenađen prizorom, razrogačio je oči i otvorio usta. Pre nego što je stražar uspeo da vrisne, Kovalski ga je udario pesnicom po sred lica. Stražar je pao. Kovalski mu je obema rukama uhvatio glavu u namjeri da mu naglim okretom glave slomije vrat. Čulo se jedno glasno krak. Očigledno je upotrebio preteranu silu za taj potez, jer mu je glava ostala u ruci, a telo se sručilo nazad na pod. Nastavili su dalje prema unutrašnjosti objekta. Za udarnom grupom je ušla i grupa za podršku. Hektor je koristio detektor energetskog zračenja. Išli su prema izvoru najjačeg izvora zračenja, jer je tamo sigurno bio generator. Kretali su se kroz hodnike prilično tiho, s obzirom da su bili u oklopima i da su nosili oružje i opremu. Ispred udarne grupe se odjednom pojavila patrola, koja je izašla iz jednog od bočnih hodnika. Komandosi su otvorili vatru, na mestu su ubili dva vojnika. Jedan vojnik i oficir su uspeli da se povuku u bočni hodnik iz koga su

izašli. Vojnik je, iza ugla uzvratio vatru na komandose. Riko je bacio termalni detonator. Eksplozija je odjeknula kroz hodnike. Potrčali su napred i iza ugla su videli mrtvog vojnika i ranjenog oficira koji je nešto govorio u komunikacioni uređaj koji je držao u ruci. Ubrzo se čuo glasan zvuk, očigledno uzbuna. Vaskez je opalio jedan hitac u oficira i ovaj je na mestu bio mrtav. Sada više nije bilo smisla šunjati se, pa su požurili prema generatoru. Pedesetak metara iza se kretala grupa za podršku. I oni su ubrzali. Iz jednog od bočnih hodnika je istrčalo pet Fongovskih vojnika. Trankz, Vils, Kovalev i Li su otvorili rafalnu paljbu po njima. Municija im je bila efikasna protiv Fongovske žive sile. Tela petorice Fongovskih vojnika su ležala raskomadana, usled siline rafalne paljbe. Zatim su nastavili. Trankz i Vils su išli napred, Li i Kovalev su štitili leđa. Kada je čuo pucnjavu, Vaskez se okrenuo prema grupi za podršku. Trankz mu je mahnuo i preko radija u kacigi rekao: „Ne brinite, čuvamo vam leđa.“

Vaskez mu je takođe mahnuo i nastavio za svojom grupom.

Major Kovalski je oštrim glasom prokomentarisao: „Hej, Trankzovi kauboji, štedite municiju, nije vam ovo divlji zapad! Neprijatelj nije oklopljen. Dovoljan je jedan hitac u glavu, ne ceo rafal!“

Kapetan Trankz: „Da majore.“

Zatim se Trankz obratio svojoj grupi: „Čuli ste majora, ne rasipajte municiju.“

Piter je preko radija slušao šta komandosi pričaju. Tako da je nekako uspevao da savlada dosadu, a i da potisne nelagodan osećaj, dok je čekao povratak komandosa. Ovo je njemu bila prva misija ove vrste. A iskreno se nadao, da neće morati više da bude u sličnim misijama. Kao pilot lovca, već je iskusio ukus bitke i bio je u dosta rizičnih situacija u kojima nije osećao strah, bilo je adrenalinskog uzbudjenja i nervoze, ali ovo čekanje u tmini noći u sred pustinje na neprijateljskoj planeti ga je ubijalo u pojam.

Zaledio od straha, kada se začula tutnjava. Pogledao je nagore i kroz kokpit je video pet transportera kako lete u pravcu baze sa generatorom štita. Preleteli su tačno iznad njega. Nadao se da ga nisu primetili. Grozničavo je razmišljao šta da radi. Ako javi komandosima da neprijatelju stiže pojačanje, može da oda svoj položaj, ako Fong prati radio komunikacije. Ako im ne javi, mogu da ih iznenade. Odlučio je da pozove majora Kovalskog: „Gospodine majore. Iznad mene je preletelo pet transportera. Mislim da idu prema vama.“

Major Kovalski: „Hvala momče. Možda su te primetili. Gubi se sa planete što brže možeš. Mi ćemo ovde završiti posao.“

Piter: „Mislim da me nisu primetili. Sačekaću vas.“

Major Kovalski: „Mi ovo moramo da završimo. Nema potrebe da rizikuješ. Probićemo se. Ne brini za nas.“

Piter: „Da gospodine.“

Major Kovalski: „Čuli ste potporučnika. Moramo da požurimo. Transporteri sa pojačanjem samo što nisu stigli!“

Komandosi su ubrzali i za par minuta su stigli do metalnih vrata iza kojih se nalazila kontrolna soba i generator. Grupa za podršku je zauzela položaj da štiti hodnik iz koga su došli. Vaskez je postavio eksploziv na metalna vrata. Kada se uverio da su se svi dovoljno udaljili od vrata, aktivirao je eksploziv, koji je razvalio vrata. Kovalski, Riko i Hektor su, kroz dim utrčali u prostoriju. Tu je bilo nekoliko tehničara, koji su kontrolisali rad generatora iz kontrolne sobe, pokušali su da se suprotstave, ali su momentalno savladani. Hektor je postavio eksploziv na upravljačke konzole, dok su Kovalski, Riko i Vaskez ušli u susednu prostoriju, tačnije halu, sa ogromnom kupolastom tavanicom. Došli su do jednog poklopca. Otvorili su ga. Unutra, je bila ogromna podzemna prostorija u čijoj sredini se nalazi generator.

Trankz je čuo bat koraka koji se žurno približavao. Rukom je dao signal ostalima iz njegove grupe da neprijatelj dolazi i da se spreme.

Kovalski i Riko su se spustili do generatora i počeli su da postavljaju eksploziv. Vaskez ih je čekao gore, kod poklopca. Vaskez je začuo pucnjavu koja je dopirala iz hodnika. Zatim je rekao: „Majore, čujem pucnjavu iz hodnika, izgleda da im je pojačanje već stiglo!“

Kovalski: „Trankz! Šta se dešava?“

Trankz: „Neprijatelj nadire majore. Za sada ih držimo daleko...“

Trankza je prekinula glasna eksplozija. Delovi sa zida i tavanice su počeli da otpadaju.

Kovalski: „Trankz!“

Trankz: „Tu smo majore. Izgleda da su doneli i neko teže naoružanje...“

Trankza je opet prekinula glasna eksplozija.

Trankz: „Vils, Li, Kovalev, jeste li dobro.“

Kada su mu odgovorili da su dobro, Trankz se obratio Kovalskom: „Izvinite majore, ovde smo u gužvi, za sada se držimo, ali su dovukli i teže naoružanje.“

Kovalski: „Hektore, jesli li završio sa postavljanjem eksploziva u kontrolnoj sobi?“

Hektor: „Upravo sam postavio poslednji eksploziv.“

Kovalski: „Idi u hodnik i pomozi Trankzu. Izgleda da su ih dobro pritisli!“

Hektor: „Krećem!“

Kovalski: „Vaskez, kreni i ti u hodnik. Čim završimo ovde, krećemo i mi.“

Vaskez: „Da majore!“

Trankz je kroz dim i prašinu, video, kako im se približavaju neke ogromne siluete. Zapucali su prema komandosima. Hektor je u tom trenutku utrčavao u hodnik. Komandosi su začuli Hektorov krik. Trankz se okrenuo i video Hektora kako pada. Poručnik Vils je izašla iz zaklona, opalila dugačak rafal i potrčala prema Hektoru. Ostali su počeli da rafalno pucaju, kako bi pokrili

vatrom Vilsovou, koja je potrčala prema Hektoru da mu ukaže prvu pomoć. Uz put je pušku stavila na leđa i uzela torbu sa medicinskom opremom. U međuvremenu je došao i Vaskez do Hektora. Vaskez i Vils su odvukli Hektora u halu iznad generatora. Prednja ploča oklopa je bila probijena. Vils mu je skinula kacigu. Još je bio živ. Vaskez je počeo da mu skida prednju ploču oklopa, kako bi došli do rane. Skinuli su ploču. Kada je Vilsova videla ranu, skinula je svoju kacigu da bi mogla lakše da radi. Uzela je medicinsku opremu iz torbe. Prvo mu je dala injekciju morfijuma, zatim je počela da mu čisti ranu. Kovalski i Riko su završili postavljanje eksploziva na generator. Dotrčali su do Hektora. Kovalski je pitao Vilsovou: „Kako je Hektor?“

Endžela Vils je podigla pogled prema Kovalskom i odgovorila: „Kritično, moramo brzo da ga prebacimo u bolnicu.“

Zatim je nastavila da mu pruža pomoć.

Kovalski: „Flota stiže za nekoliko sati.“

Vils: „Nemamo nekoliko sati.“

Kovalski: „Trankz. Kakva je kod vas situacija?“

Trankz: „Majore, nećemo moći još dugo da ih zadržavamo. Njihovi roboti ili mekovi, šta god da su napreduju. Treba nam protiv oklopno oružje da ih zaustavimo.“

Kovalski: „Povucite se kod nas. Kad prvi robot dođe u kontrolnu sobu, aktiviraću eksploziv u sobi, ako imamo sreće uništiće jednog od njih.“

Trankz: „Čuli ste majora, povlačenje.“

Počeli su rafalno da pucaju, kako bi pokrivali povlačenje. U sali iznad generatora su postavili odbranu.

Riko: „Jel postoji neki drugi izlaz?“

Kovalski: „Ne, ovaj hodnik je jedini izlaz i ulaz.“

Prvi mek je ušao u kontrolnu sobu. Kovalski je aktivirao eksploziv u kontrolnoj sobi i mek je uništen, zajedno sa kontrolnom sobom. Razvio se gust dim.

Piter je još čekao u zoni sletanja. Nije poslušao Kovalskog. Slušao je šta se dešava. Zatim je uključio motore i krenuo prema bazi. Aktivirao je oružane sisteme na Zodijaku. Zatim je pozvao Kovalskog: „Majore, dolazim po vas!“

Kovalski: „Mali! Ti si još ovde? Rekao sam da ideš.“

Piter: „Nisam mogao da vas ostavim. Gde ste tačno?“

Kovalski: „U velikoj sali iznad generatora, koja liči na kupolu. Ali mi ne možemo da se probijemo napolje. Imaju mekove, a imamo i ranjenika.“

Piter: „Stižem za koji minut. Ulazim preko krova. Nađite neki zaklon.“

Kovalski: „Vils, stavi kacigu i odvuci Hektora u neki zaklon.“

Vils je stavila kacigu, pošto nije čula razgovor Kovalskog i Pitera, pitala je šta se dešava?

Kovalski: „Zodijak dolazi kroz krov, požuri, samo što nije stigao.“

Dok su našli bolje zaklone, za trenutak su prestali da pucaju. To je iskoristilo desetak Fongovskih vojnika koji su upali kroz demoliranu kontrolnu sobu. Kada su komandosi ponovo zapucali, ubili su nekoliko neprijateljskih vojnika, ostali su se sklonili u zaklon i pucali iza zaklona tek toliko da zadrže komandose u svojim zaklonima, čekajući da se mekovi probiju kroz kontrolnu sobu, koja je sada bila neprohodna. Piter se približio bazi i mogao je videti onih pet transporteru koji su ga preleteli. Nanišanio je na njih i ispalio rakete. Svi transporteri su bili uništeni. Nekoliko neprijateljskih vojnika je sa zemlje pucalo na Zodijak, ali njihovo lako naoružanje nije moglo da probije energetski štit Zodijaka. Zodijak je preleteo zapaljene transporteru, malo se podigao i napravio polukružni manevar. Našao se iznad kupole. Top koji se nalazio u nosu Zodijaka je montiran na pokretnu turelu. Turela je bila spregnuta sa kacigom koju je Piter nosio i okretala se u pravcu u kom je gledao. Nanišanio je kupolu i počeo da puca. Lako je probio vrh kupole. Teška zrna od osiromašenog uranijuma su prosto sekla kupolu. Kupola se polako urušavala u unutrašnjost. Prestao je da puca, kada je napravio dovoljno veliki otvor da može da prođe Zodijak.

Dole, u sali se digla velika prašina od kupole koja se urušavala. Jedan Fongovski vojnik je počeo da beži, ali je na njega palo veliko parče betona sa kupole i smrskalo ga. Endžela je pogledala gore, videla je krhotine koje padaju prema njoj i Hektoru. Legla je preko Hektora da bi ga zaštitala od krhotina. Krhotine su padale preko njenog oklopa. Kiša krhotina sa tavanice je stala i ona se uspravila. Kasno je videla da joj se jedan neprijateljski vojnik približio. Opalio je rafal prema njoj. Od siline pogodaka u oklop, Endžela je pala u nazad. Fong je mislio da je ubio i nastavio dalje. Endželin oklop je bio ulubljen na nekoliko mesta, ali nije probijen. Kada joj se Fong približio, dok je još ležala, nogom mu je izbila oružje iz ruku. Puška je pala na pod. Endžela je ustala i jakim loulkim udarcem mu je slomila koleno. Fong je pao. Potegla je laserski pištolj koji je bio u futrolu za pojasm i pucala mu je u glavu. Stavila je pištolj u futrolu i vratila se do Hektora. U međuvremenu jedan mek je uspeo da se probije kroz ruševine kontrolne sobe i počeo je da puca. Primoravši komandose da budu u svojim zaklonima. Odozgo se začula zaglušujuća buka koja je dolazila iz Zodijakovih potisnika. Potisnici su podigli veliku prašinu. Piter je uz pomoć termovizijskog displeja mogao da vidi toplotne odraze kroz prašinu. Takođe su i komandosi u svojim kacigama, aktivirali termovizijski režim rada. Piter je video neprijateljskog meka, kako zadaje velike probleme komandosima. Nanišanio je i opalio rafal. Rafal je pogodio desnu nogu meka i mek je, uz zaglušujuć tresak pao na zemlju. Fong, koji je upravljaо mekom, je otvorio kabinu i pokušao da pobegne, ali ga je drugi rafal sa Zodijaka rasturio po uništenom meku.

Kovalski: „Odlično mali, sredio si ga! Spusti se još deset metara, da možemo da se ukrcamo. Ne možeš sleteti. Moraćeš da lebdiš.“

Piter: „Da majore!“

Piter je isključio energetski štit da bi komandosi mogli da se ukrcaju. Vrata sa donjeg dela Zodijaka su se otvorila i spustila se rampa. Endžela se popela na rampu, Li, Vaskez i Kovalev su podigli Hektora i postavili ga na rampu. Endžela je odvukla Hektora u unutrašnjost Zodijaka. Li, Kovalev i Vaskez su zatim krenuli da se penju na rampu. Kovalski, Trankz i Riko su ih za to vreme štitili paljbom. Zatim su i njih trojica krenuli da se penju na rampu. Piter ih je štitio paljbom iz topa.

Endžela je dovukla Hektora u deo za putnike, skinula je kacigu, klekla na pod pored njega i nastavila da mu pruža pomoć. Za njom su došli i ostali. Kovalski je poslednji ušao. Piter se okrenuo pozadi, da vidi da li su svi ušli. Razrogačio je oči i blago otvorio usta kada je video Endželu Vils. Nije očekivao da neka devojka bude među kolonijalnim komandosima, naročito ne da ima tako lepo lice, krupne plave oči i dugu, bujnu žutu kosu, sa crvenim pramenom. Blenuo je u nju, dok mu vidik nije presekao Kovalski, koji je prolazio tuda da bi došao do kokpita. Kovalski je video da se Piter zablenuo u nešto, mislio je da se zagledao u otvorenu ranu narednika Hektora.

Kovalski: „Momče, jesli li budan? Zar nikad nisi video otvorenu ranu?“

Piter se trgao, pogledao majora i zbuljeno odgovorio: „Molim, ah da, ovaj ne gospodine.“

Kovalski: „Ajde vozi ovu šklopociju. Izveo si ludački hrabar potez, nije valjda da si se tek sad uplašio?“

Piter: „Da, ovaj ne gospodine.“

Zatim je, pritisnuo dugme za podizanje rampe i zatvaranje vrata i dao je pun potisak na potisnike i Zodijak je počeo da se diže kroz polu srušenu kupolu.

Kovalski je skinuo kacigu, iz jednog od džepova na oklopu je izvadio mali daljinski upravljač. Zubima je izvukao antenu i pritisnuo taster na uređaju. Noć se za trenutak pretvorila u dan, kada je generator eksplodirao. Udarni talas se brzo širio i sustigao je Zodijak, koji se tresao. Zodijak se ubrzao našao u niskoj orbiti planete. Tri neprijateljske korvete su se dale u poteru za Zodijakom. Piter je aktivirao energetski štit. Počeli su da pucaju na Zodijak. Oštro je manevrisao da bi izbegao neprijateljsku paljbu. Zodijak se žestoko zatresao kada je jedan od projektila pogodio energetski štit sa zadnje strane Zodijaka. Usledio je još jedan pogodak i energetski oklop se skoro raspao. Zodijak se brzo udaljavao od planete, ali ne dovoljno brzo da bi umakao poteri. Piter je na radaru primetio da se u blizini nalazi polje asteroida. Usmerio je Zodijak pravo prema asteroidima.

Kovalski je razrogačio oči, kada je video da idu pravo u asteroide. Okrenuo je glavu prema Piteru i rekao: „Momče, nadam se da znaš šta radiš.“

Piter je u sebi pomislio: „I ja se nadam.“

Piter je odgovorio Majoru Kovalskom: „Nisu ludi da nas prate kroz asteroide.“

Zodijak je uspeo da poveća razdaljinu, jer su neprijateljske korvete morale da uspore. Jednu korvetu je udario asteroid. Energetski štit korvete je jedva apsorbovao udarac masivnog asteroida, energetski štit se skoro raspao, pa su se sve tri korvete povukle izvan polja asteroida. Piter je morao da smanji brzinu, da ne bi udario u neki asteroid. Kovalski je ustao i otišao u deo za putnike, da vidi

kako je Hektor. Endžela je klečala na podu pored Hektora, ostali su mirno sedeli na sedištima. Kovalski je kleknuo pored Hektora i nekoliko trenutaka ga je čutke posmatrao. Zatim je podigao pogled prema Endželi i pitao je: „Kako mu je?“

Endžela: „Uspela sam da ga stabilizujem, ali je i dalje u teškom stanju.“

Kovalski je video oštećenja na Endželinom oklopu.

Kovalski: „Pogođena si. Jesi li dobro?“

Endžela: „Dobro sam, oklop nije probijen. Gde smo sad?“

Kovalski: „Ušli smo u polje asteroida.“

Endžela je podigla pogled prema Kovalskom i pitala: „U polju asteroida!?”

Kovalski: „Ništa me ne pitaj. Sledilo mi se govno u dupetu, kada sam video da ulazimo u polje asteroida.“

Svi su se nasmejali u delu za putnike. Piter je čuo smeh, ali nije znao čemu se smeju. A i nije mu bilo do smeha. Preznojavao se dok se trudio da izbegava asteroide.

Kovalski: „Ovog puta smo imali sreće sa pilotom. Stvarno je dobar pilot, kao što su njegove starešine govorile. I više od toga.“

Kobra je izašla iz hiper svemira i Feliks je odmah namestio kurs prema planeti Novi Teksas. U teretnom prostoru Kobre se nalazila poslednja tura oružja koje treba da isporuče na orbitalnu stanicu u orbiti Novog Teksasa. Posle nekih sat vremena leta, dva puta se čuo zvučni signal, što je značilo da su se na radaru pojavila dva nova kontakta. Kami je par minuta, uz pomoć radara analizirala kretanje dva broda. Zatim je okrenula glavu prema Feliksu i rekla: „Dva nepoznata broda se kreću paralelno sa nama. Okreni brod 30 stepeni levo, da vidim da li nas prate.“

Feliks je poslušao i okrenuo brod kako mu je Kami rekla.

Kami: „Korigovali su kurs, sada nam se približavaju.“

Feliks: „Ovo nisu lokalne snage bezbednosti, već bi se identifikovali i tražili da postupimo po njihovim uputstvima.“

Kami je proverila stanje energetskog štita i aktivirala je naoružanje.

Kami: „Energetski štit je na maksimumu, prednji i zadnji laseri su operativni i spremni. Rakete su spremne.“

Feliks: „Primljeno k znanju. Pustiće ih da se približe u domet raketa, pa će da se okrenem prema njima da naciljam bliži brod.“

Kami: „Radar je identifikovao brodove. Bliži brod je klase Mamba, drugi je klase Kreit.“

Feliks: „Mali brzi brodovi za presretanje, imaju malu nosivost. Verovatno pirati. Što znači da je u blizini i neki veći brod za skupljanje eventualnog tereta.“

Mamba se približila i počela je da puca na Kobru. Ispalila je nekoliko hitaca iz lasera, jedan hitac je uspeo da pogodi Kobru, ali je energetski štit apsorbovao energiju lasera uz neznatan gubitak energije. Feliks je naciljao Mambu i ispalio jednu raketu. Mamba je ispalila obe svoje rakete. Feliks je laserom uspeo da uništi jednu raketu, zatim je okrenuo Kobru u pokušaju da izbegne drugu raketu. U međuvremenu je Mamba odustala od napada da bi izbegla raketu sa Kobre koja joj leti u susret. Raketa je pogodila Mambu i uništila je. Feliks se sada okrenuo potpuno od rakete sa Mambe koja mu se približavala sa zadnje strane. Kami je, laserom u repnom delu Kobre, naciljala dolazeću raketu, ispalila nekoliko kratkih zraka i uspela da uništi raketu. Krejt je iskoristio gužvu, približio se Kobri i počeo da puca. Nekoliko preciznih pogodaka u desni bok Kobre je oslabilo Kobrin energetski štit za 30 posto. Feliks je okrenuo Kobru prema Krejtu i otvorio vatru iz prednjeg lasera. Bio je to dugačak rafal, koji je pregrejao prednji laser, tako da više nije mogao da puca, tako intenzivno, dok se laser ne ohladi. Rafal sa Kobre je potpuno srušio energetski štit Krejta i delimično ga oštetio, tako da je sada Krejt ostavljaо dugačak trag dima iza sebe. Feliks je krenuo u poteru za Krejtom. Polako mu se približavaо. Oštećeni Krejt sada nije mogao da razvije punu brzinu, pa je Kobra polako smanjivala razdaljinu. Feliks je sačekao neko vreme da se prednji laser ohladi i ispalio je novi rafal u Krejta. Krejt je eksplodirao.

Ponovo se oglasio zvučni signal.

Kami: „Menjaj kurs za 90 stepeni u desno brzo!“

Feliks je odmah korigovao kurs.

Kami: „Dve rakete nam se približavaju. Ne znam odakle dolaze, samo su se stvorile sa leve strane.“

Zahvaljujući Feliksovom naglom manevru, jedna rakaeta ih je promašila, ali je druga uspela da pogodi Kobru u bok. Energetski štit je apsorbovao eksploziju, ali se skoro potpuno raspao. Prva rakaeta, koja je promašila, je počela da se okreće prema Kobri. Feliks je to video na vreme i pucao je na raketu. Uspeo je da je pogodi. Laserska paljba, koja, kao da je dolazila ni od kuda je potuno oborila Kobrin energetski štit. Feliks je oštro manevrisao kako bi izbegao paljbu.

Feliks: „Kami pogledaj radar, odakle to pucaju na nas?“

Kami: „Radar ništa ne registruje, čekaj, imam nešto... Impuls tahionskog zračenja.“

Feliks: „Tahionsko zračenje? Sad mi je jasno, ko god da nas napada ima uređaj za maskiranje.“

Kami: „Jesi li siguran?“

Feliks: „Sigurno da sam siguran! Gledaj radar, uskoro će da se pojavi na nekoliko minuta, zatim će ponovo da nestane.“

Kami: „Evo ga, pojavio se. Brod klase Konstriktor. Kako si znao?“

Feliks: „Kasnije će ti reći, nemamo mnogo vremena, moramo ga brzo uništiti, pre nego što ponovo nestane.“

Feliks je okrenuo brod prema Konstriktoru, ispalio tri preostale rakete i počeo je da puca iz lasera. Konstriktor je oštro manevrisao. Uspeo je da uništi jednu raketu, druga je uspela da ga pogodi, ali je energetski štit uspeo da apsorbuje eksploziju, treća raketa ga je takođe pogodila i potpuno srušila energetski štit. Za to vreme laser sa Kobre je naneo oštećenja na oklop Konstrikta. Konstriktor se okrenuo i uzvratio paljbu. Sada je i Kobrin oklop pretrpeo oštećenja.

Kami: „Instrumenti ponovo detektuju impuls tahionskog zračenja.“

Feliks: „Ponovo će da nestane!“

Konstriktor se ponovo zamaskirao i nestao sa radara, takođe ni vizuelno ga nije bilo moguće videti.

Feliks: „Brzo mi daj koordinate izvora tahionskog zračenja.“

Kami: „Evo, koordinate su sada prikazane na tvom prednjem displeju, ali zračenje brzo slabije.“

Feliks: „Uz malo sreće, biće dovoljno.“

Feliks je okrenuo brod prema koordinatama koje mu je Kami odredila i pucao dugim rafalom. Odjednom ni iz čega, dogodila se eksplozija.

Kami: „Izgleda da si ga uništio.“

Feliks: „Da, imali smo sreće.“

Kami: „Kako si znao da će da se pojavi i da potom brzo nestane?“

Feliks: „Uređaj za maskiranje troši mnogo energije, u borbi ima podignut energetski štit, koji troši dodatnu energiju, a i laseri troše potrebnu energiju, tako da ne može dugo da ostane zamaskiran. Kada mu se dopuni energija, može ponovo da se zamaskira.“

Kami: „Odakle ti takve informacije?“

Feliks: „Pre nego što smo se sreli na Ačeneru, upao sam u vojnu kompjutersku mrežu. Sa servera centra za ispitivanje tuđinskih tehnologija sam preuzeo neke dokumente, iz kojih sam saznao za taj uređaj. Po izveštajima koje sam pročitao u tajnim vojnim arhivama, neko ga je ukrao iz magacina istraživačkog centra.“

Kami: „Na žalost, uređaj je uništen. Možda da za svaki slučaj pregledamo koordinate gde je Konstriktor eksplodirao.“

Feliks: „Dobra ideja.“

Kobra je nekih sat vremena patrolirala mestom gde je Konstriktor uništen, ali osim beskorisnih ostataka Konstrikta, nisu našli ništa korisno. Zatim se Kobra vratila na prvobitni kurs.

Zodijak je izašao iz polja asteroida. Piter je bacio pogled na radar. Na radaru trenutno nije bilo nikakvih kontakata. Pa je mogao malo da odahne, jer je izašao iz polja asteroida, a nije bilo ni neprijateljske potere. Nije imao pojma da li je flota prošla kroz crvotočinu i da li je napad na neprijateljsku flotu, koja se nalazi sa ove strane crvotočine uspeo. Odlučio je da rizikuje. Uputio se prema crvotočini. To je bio najbrži način da se sastane sa flotom. Nije želeo više da odugovlači. A sem toga i Hektoru je bila potrebna hospitalizacija. Zodijak je leteo nekoliko sati dok nije došao u blizinu crvotočine. Na radaru su počele da se pojavljuju tačkice, koje su predstavljale brodove. Kako je radar uspevao da identificuje brodove, tako su i tačkice menjale boju. Tačkice su iz bele boje, menjale boju u crvenu. Što je značilo da su identifikovani brodovi pripadali neprijatelju. Taman, kada je mislio da okrene brod nazad, počele su da se pojavljuju i plave tačke. Što je značilo da je flota prošla crvotočinu i da sada počinje bitka sa neprijateljskom flotom. Ubzro je Zodijak ušao u zonu borbenih dejstava. Piter je poslao audio i digitalni identifikacioni kod, da ga za svaki slučaj ne identificuju pogrešno kao neprijateljski brod. Nekoliko lovaca sa Kaira mu je krenulo u susret. Iz zvučnika se začuo Džastinov glas: „Piter, drago mi je da se vraćaš, ko zna odakle. Već smo počeli da brinemo. Otpratićemo te do Kaira, posle se vraćamo u borbu.“

Piter: „Hvala drugari. Drago mi je da Vas vidim i čujem. Nadam se da neću više morati da idem u ovakve misije.“

Zodijak se približio nosaču Kairo i Piter je zatražio dozvolu za sletanje na Kairo. Takođe je zatražio da medicinska ekipa bude na palubi, da bi ranjenog Hektora odmah odveli u medicinske prostorije. Lovci su ga pratili sve do sletanja na poletno sletnu palubu Kaira. Zatim su se okrenuli i vratili nazad u borbu. Zodijak je sleteo na palubu Kaira. Vrata sa donje strane su se otvorila i spustila se rampa za ukrcavanje i iskrcavanje. Komandosi su počeli da izlaze, izneli su ranjenog Hektora i postavili su ga na nosila. Zatim ga je medicinska ekipa preuzeila i odnela do medicinskih prostorija.

Bitka je besnela punom žestinom. Fong se grčevito branio, ali je bilo očigledno da im flota neće još dugo izdržati. Kapetan Logan je primio hitnu poruku, koja je stigla iz združene komande, putem sub prostorne komunikacije. Pročitao je poruku i odmah je o poruci izvestio Admirala Forda.

Admiral Ford: „Šta je toliko hitno da nam šalju poruku u sred bitke. Da nisu odlučili da sklope mir?“

Kapetan Logan: „Na žalost, ne gospodine. Ranije ste pomenuli da stvari izmiču kontroli. Da li ste na ovo mislili?“

Admiral ga je zbunjeno pogledao, a zatim je počeo da čita poruku.

„Hitna poruka za komandanta udarnih snaga u borbi protiv Fonga, admirala Čestera Forda...

Fong i Sergeti su sklopili savez. Sergeti su nam poslali poruku u kojoj se zahteva da obustavimo vojne aktivnosti protiv Fonga i da udovoljimo svim zahtevima Fonga. Predsednik je odbio ultimatum. Poslali smo flotu da štiti kolonije u sistemima Orere i Far Point, jer su to granični sistemi prema Sergetijima. Ako dođete u kontakt sa brodovima rase Sergeti, smatrajte ih za

neprijateljske brodove.“

Admiral Ford: „Hm, kapetane, kada sam Vam rekao da stvari polako izmiču kontroli, nisam na ovo mislio. Ovo je samo dodatna komplikacija.“

Kapetan Logan: „Admirale, malo sam zbumen Vašim izjavama, ali me još više buni to što nas je Fong uopšte napao, sada još i Sergeti.“

Admiral Ford: „Za sada Vam ne mogu ništa konkretno reći, jer ni sam nisam siguran u tačnost informacija koje posedujem, pa je samim tim i moja procena situacije možda pogrešna. Nadam se da se moje crne slutnje neće ostvariti. Možda sam samo ostareli paranoik.“

Kapetan se blago nasmejao. Admiral je nastavio: „Šta Vas to toliko muči u vezi Fonga i Sergetija?“

Kapetan Logan: „Pitam se zašto nas je Fong uopšte i napao. Imali su samo dva sistema pod njihovom kontrolom, očigledno, dosta manje u odnosu na nas. Da su iole ozbiljno analizirali situaciju, ne bi nas ni napadali. A sada još i Sergetiji. Po izveštajima obaveštajne službe, imaju pod kontrolom samo nekoliko sistema. Do duše u izveštajima se navodi i da su tehnološki izuzetno napredni.“

Admiral Ford: „Ne mogu Vam odgovoriti ni na ovo pitanje. Možda im smeta naše brzo širenje svemirom. Možda je neki potpuno drugi razlog. Vreme će pokazati.“

U međuvremenu se bitka završila i lovci su počeli da se vraćaju na nosače. Svemirom su ostali da lebde ostaci uništenih brodova. Fong je pružio snažan otpor, uspeli su da unište nekoliko fregata i razarača koji su pripadali ljudima. Uništeno je i tridesetak lovaca. Uglavnom neiskusnih pilota sa novih nosača klase Kanada. Nekoliko teže oštećenih brodova je krenulo prema najbližim brodogradilištima radi popravki. Lakše oštećene brodove su popravljali servisni brodovi klase Meksiko.

Feliks je sleteo na orbitalnu stanicu Tajkonderoga, koja se nalazi u orbiti planete Novi Teksas. Ovog puta je na palubi orbitalne stanice bilo dosta aktivnosti. Dosta brodova je čekalo na istovar i utovar. Mnogo kontejnera je bilo na samoj palubi. Bilo je čak i nekoliko vojnih borbenih vozila, koja su se ukrcavala u jedan veći teretni brod. Na drugoj strani, pedesetak naoružanih ljudi u uniformama se ukrcavalo u jedan orbitalni šatl. Došao je red i da se istovari teret iz Feliksove Kobre. Ono što ga je zaprepastilo je da se ovaj put istovar robe vršio na samoj palubi. Kao da nikog nije bilo briga, što se u teretnom delu Kobre nalaze kontejneri sa 30 tona švercovanog oružja. Novi Teksas je pre dvadeset godina bio poprište pobune, koja je ugušena u krvi. Izgleda, kao da se opet nešto kuva ovde. U svakom slučaju je želeo da se roba što pre istovari i da se sastane sa Hasanom, radi isplate i naravno, promene identifikacionog koda Kobre. Istovar je završen i Feliks se vratio u Kobru. Kami je već sedela za kopilotskim sedištem. Kada ga je videla da je ušao, Kami je Feliksu dala datapad. Feliks je uzeo datapad.

Kami: „Došla sam na ideju, kako da proverimo, Hasanove uplate i isplate, a da ne moramo da upadamo u kompjuterski sistem banke.“

Feliks: „Kako?“

Kami: „Pogledaj program Erkrek na tvom data padu. Ja sam ga napisala.“

Feliks: „Čemu služi taj program i kako radi?“

Kami: „Skenira bežične komunikacije. Hasan koristi datapad za uplate i isplate. Treba da uhvatimo momenat, kada Hasanov datapad uspostavlja vezu sa lokalnom bežičnom pristupnom tačkom. Time će biti ključ za enkripciju, kada dešifrujem ključ za enkripciju, moći će da pregledam komunikaciju između Hasanovog datapada i pristupne tačke.“

Feliks: „Lepo si smislila, ali tvoj plan ima dve mane.“

Kami: „Kakve mane?“

Feliks: „Kao prvo, šta ako je Hasanov datapad već povezan na bežičnu pristupnu tačku, u tom slučaju tvoj program neće uhvatiti ključ za enkripciju. Drugo, komunikacija između banke i klijenta je takođe šifrovana.“

Kami: „Modifikovaću program, da prvo deautorizuje sve konektovane uređaje, tako da moraju ponovo da se konektuju na pristupnu tačku. Što se tiče enkripcije između banke i klijenta, to će da dešifrujem. Potrajaće malo, ali je izvodljivo.“

Feliks: „To već zvuči kao dobar plan. Hoćeš li uspeti da modifikuješ program dok ne stignemo.“

Kami: „Već sam modifikovala program u mom procesoru. Samo treba da ga prebacim u datapad i da kompjajliram izvorni kod.“

Feliks: „Savršeno.“

Čim je dobio dozvolu za poletanje od kontrolora na Tajkonderogi, Feliks je uključio motore Kobre i izašao iz orbitalne stanice. Kobra se udaljila od Tajkonderoge i skočila u hiper svemir.

Na komandnom mostu Kaira Admiral Ford i kapetan Logan su proučavali trenutnu taktičku situaciju. Flota se nalazi oko crvotočine u sistemu gde se nalazi matična planeta Fonga. Naređeno im je da obustave ofanzivne akcije, jer su u toku pregovori sa Fongom i Sergetijima.

Fordu i Loganu je prišao jedan oficir i izvestio ih je da je stigao izveštaj sa SVAKSA. SVAKS je omanji brod sličan Zodijaku, ali je umesto putničko teretnog prostora u zadnjem delu imao gomilu elektronskih uređaja, kompjutera i ekrana, koji su davali podatke sa senzora, koji su se nalazili sa spoljne strane broda, kao i sa jedne velike radarske antene, koja se nalazi na gornjem delu broda. Posada se sastoji od pilota, kopilota i dva operatera u zadnjem delu.

Logan je pogledao podatke. Namrštilo se, podigao pogled prema Fordu i rekao: „Njima non stop stiže pojačanje. Još dve teške krstarice u pratnji nekoliko razarača je izašlo iz hiper svemira, na ovim koordinatama, a kod crvotočine na drugom kraju sistema gomilaju flotu.“

Admiral Ford: „Ovo komplikuje situaciju. Trebalo je da nam dozvole napad, dok smo imali taktičku prednost. Nadam se da će pregovori uspeti ili će ovo biti jako dugačka i teška bitka, ukoliko pregovori propadnu.“

Njihov razgovor je prekinuo oficir za vezu, koji se obratio Fordu: „Gospodine, ovo je upravo stiglo putem sub prostorne komunikacije, adresirano je na Vas lično.“

Admiral je pročitao poruku. Zatim se obratio kapetanu Loganu: „Kapetane, vratite sve lovce na matične brodove i podesite kurs prema sistemu Hesler, a ostatak flote pošaljite u sistem Palora. Ovde smo završili posao. Mirovni pregovori su uspeli.“

Kapetan Logan: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Kapetane, vi preuzmite komandu nad Kairom. Izvestite me kada stignemo u sistem Hesler. Ja ću biti u svojoj kabini.“

Kapetan Logan: „Razumem gospodine.“

Admiral je zatim napustio komandni most.

Kobra je izašla iz hiper svemira u sistemu Cerekse. Kami je usmerila brod prema Novom Haitiju. Preko internog komunikatora je saopštila Feliksu, da se nalaze u sistemu Cerekse i da će uskoro sleteti na orbitalnu stanicu. Feliks je ustao iz kreveta i došao je u kabину.

Kami: „Kompajliranje Erkreka je završeno. Povezala sam datapad na spoljne antene Kobre, to će pojačati prijemni signal.“

Feliks: „Na sve si mislila.“

Kami: „Ovaj put ču morati da ostanem na brodu zbog kontrole Erkreka.“

Feliks je klimnuo glavom.

Kami: „Čuvaj se tamo napolju, sada neću biti tu da ti čuvam leđa.“

Feliks: „Hvala na brizi, biće sve u redu. Ovo je rutinska stvar.“

Kami je pružila mali komunikator Feliksu.

Feliks: „Šta će mi ovo?“

Kami: „Neka bude aktiviran sve vreme. Da bih znala u kom trenutku da pokrenem Erkrek.“

Feliks: „Ok.“

Kobra je sletela na orbitalnu stanicu. Feliks je izšao i krenuo prema prostorijama gde se nalazi Hasan.

Hasanovi telohranitelji su pretražili Feliksa da slučajno nema neko oružje kod sebe, zatim su ga pustili kod Hasana. Feliks je neprimetno aktivirao komunikator. Kami je slušala razgovor Feliksa i Hasana i pre nego što je Hasan pokrenuo program za uplatu, Kami je aktivirala Erkrek, koji je deautorizovao sve uređaje povezane na bežične pristupne tačke. Kami je pratila na svom datapadu rad Erkreka. Errek je uspeo da uhvati „hendšejk“ desetak uređaja koji su se povezali na pristupne tačke. Kada je preko komunikatora čula da je isplata završena, zaustavila je Errek i zadala je komandu Erkreku da dekriptuje prikupljene podatke, koji su bili enkriptovani.

Za to vreme Hasan je ponudio Feliksu još jedan posao.

Feliks: „Da li si ti lud? Da radim u saradnji sa vojskom?“

Hasan: „Posao će biti dobro plaćen. Uz to, moj saradnik u policiji je rekao da će svi tvoji dosijeji biti obrisani, takođe ćeš imati i pristup nekim stvarima koje meni trebaju, za koje ćeš dobiti ekstra zaradu.“

Feliks: „Ekstra zaradu, to već lepo zvuči.“

Hasan: „To volim da čujem dečače. Ovo je krupna stvar. Imaćeš pristup nekim ljudskim i tuđinskim eksperimentalnim tehnologijama. Prikupi sve što možeš, za svaku informaciju dobro plaćam. Još bolje ču platiti, ako mi doneseš nešto od tog hardvera.“

Feliks: „Dobro, pristajem. Ali, ovaj put bez umanjenja. Ne zanimaju me tvoji troškovi oko podmazivanja tvojih korumpiranih kontakata u policiji.“

Hasan: „Dogovoren.“

Hasan mu je pružio ruku i rukovali su se.

Hasan: „Treba da se sastaneš sa vojskom u sistemu Hesler. Sleti na njihov nosač, tamo ćeš dobiti tačne instrukcije. Tvoj kod je Uridium.“

Feliks: „Da li je to sve?“

Hasan: „To je sve. Srećno.“

Feliks se vratio na Kobru. Kobra je izašla iz orbitalne stanice.

Kami je pručavala podatke sa datapada. Zatim se obratila Feliksu: „Erkrek je izlovaо i dešifrovaо komunikaciju između Hasanovog datapada, uspela sam i da kreujem kriptovanu komunikaciju sa serverom banke.“

Feliks: „I...“

Kami: „Hasan je govorio istinu. Krediti su prebačeni na drugi račun. Tačno onaj iznos koji je Hasan zadržao.“

Feliks: „Znači govorio je istinu.“

Kami: „Izgleda da je tako... Nemam dokaza da tvrdim suprotno.“

Feliks: „I dalje mu ne veruješ?“

Kami: „Ne verujem mu.“

Feliks je pogledao Kami, ona je pogledala Feliksa.

Feliks: „Imamo posao da obavimo, podesi kurs prema sistemu Hesler.“

Kami je, na navigacionom kompjuteru odradila proceduru podešavanja kursa prema sistemu Hesler. Kobra je skočila u hiper svemir. Sistem Hesler je bio dosta daleko, pa će Kobra morati da izvede više skokova kroz hiper svemir.

Kairo je izašao iz jedne od crvotočina, koje su se obično nalazile na najudaljenijim mestima od lokalne zvezde, koja se nalazila u središtu sistema. Kapetan Logan je preko internog komunikatora izvestio Admirala da su stigli u sistem Hesler. Admiral je naredio Logunu da lansira SVAKS i lovce u patrolu, zatim ga je pozvao da dođe u njegovu kabinu. Admiral je sedeо, zavaljen u fotelji. Jedan od stražara ispred kabine ga je izvestio da je stigao Kapetan Logan. Admiral je rekao stražaru da ga pusti da uđe. Vrata su se otvorila i Logan je ušao u admiralovu kabinu. Čim je ušao, salutirao je. Admiral mu je otpozdravio i rekao mu je da sedne. Zatim je rekao kapetanu Logunu da preuzme komandu Kaira. Kapetan Logan je u isto vreme bio srećan što je dobio komandu nad brodom, ali i iznenađen admiralovom odlukom. Ipak nije očekivao da dobije komandu nad jednim tako kapitalnim brodom, kao što je nosač Cairo. Kapetan Logan se zahvalio admiralu na ukazanom poverenju.

Admiral Ford: „Ne treba da mi se zahvaljujete kapetane, zaslužili ste to mesto. Čuvajte Cairo i posadu. To je najbolja posada u celoj floti. Čast mi je bila da im budem komandant.“

Kapetan Logan je klimnuo glavom.

Admiral Ford je nastavio: „Ja stupam na novu dužnost. Preuzeću komandu nad novim nosačem, koji se zove Levijatan. To je razlog našeg dolaska u ovaj sistem. Levijatan treba uskoro da stigne u ovaj sistem. Čim stigne prelazim na njega.“

Kapetan Logan: „Čestitam admirale.“

Admiral Ford: „Hvala kapetane. Sada mi pozovite Majora Kovalskog, poručnicu Vils i potporučnika Hiksa. Imam misiju za njih. Detalje misije možete pročitati sa mog datapada.“

Kapetan je postupio po admiralovom naređenju i uzeo datapad da se upozna sa detaljima misije.

Piter Hiks je ležao u krevetu u svojoj kabini. Iako je prethodni dan bio naporan i iscrpljujući, dugo nije mogao da zaspi. Bio je pod snažnim utiskom događaja od prethodnog dana. Probudio ga je interni komunikator. Kapetan Logan ga je pozvao da dođe u njegovu kabinu. Piter je ustao iz kreveta, na brzinu se umio i obukao uniformu, zatim je krenuo, hodnikom prema liftu. Ušao je u lift i pritisnuo dugme nivoa na kome se nalazi kapetanova kabina. Kabina kapetana Logana se nalazila dva nivoa iznad, pa vožnja liftom nije dugo trajala. Dva naoružana stražara su bila ispred kapetanove kabine. Piter im je pokazao svoju identifikacionu karticu. Kada su utvrdili njegov identitet, salutirali su mu i pustili ga u kapetanovu kabinu. U kabini su bili admiral Ford, major Kovalski, kapetan Logan i poručnik Vils. Piter je salutirao. Admiral mu je rekao: „Voljno potporučniče.“

Zatim je admiral ustao i Piteru uručio, tamno plavu, plastičnu kutiju na kojoj je bio naslikan grb svemirske federacije. I rekao: „Čestitam mladiću, zbog pokazanih izuzetnih letačkih veština i zalaganja u toku ove kampanje, unapređen si u čin poručnika.“

Zatim mu je pružio ruku i čestitao. Takođe i ostali prisutni su mu čestitali.

Admiral Ford: „Drugi razlog zbog koga smo se ovde okupili je tajna misija koju poručnici Vils i

Hiks treba da izvedu.“

Kapetan Logan je primetio izraz Piterovog lica i upitao ga je: „Poručniče, nešto nije u redu?“

Piter: „Opet tajna misija?“

Kapetan Logan: „Major Kovalski je tražio da ti budeš pilot u ovoj misiji. Kaže da si se izuzetno pokazao u prethodnoj misiji, zahvaljujući majorovim pohvalama si i dobio unapređenje u poručnika.“

Piter je samo slegnuo ramenima i rekao: „Da gospodine.“

Major Kovalski: „Ne brini momče, već si dokazao da si izuzetan pilot, zato sam baš tebe tražio za ovaj zadatak. Dok letiš, slušaj svoj instinkt, odlično te služi. Na površini, radi bez pogovora ono što ti poručnik Vils kaže i bićeš ok. Ona je odličan terenski operativac. Ima dosta iskustva u ovakvima misijama, a i obuku je završila sa odličnim rezultatima.“

Piter je pogledao Endželu Vils. Opet mu se pogled zaustavio na njenim očima, ovaj put je uspeo da brzo skrene pogled da niko ne primeti da se zagledao u nju, zatim je skrenuo pogled prema Kovalskom i rekao: „Da gospodine.“

Admiral Ford: „Poručnici, vaš zadatak je da se sastanete sa agentom tajne službe. Agent će vam proslediti poverljive informacije. Da vaš put ne izazove sumnju, povešćete ranjenog Hektora na hospitalizaciju u mornaričku bolnicu u San Dijegu na Zemlji. Zodijakom ćete ići do orbitalne stanice Šarl de Gol, zatim ćete preći u bolnički šatl kojim ćete direktno otići do mornaričke bolnice u San Dijegu. Lekar koji će da primi Hektora će vam reći vreme i mesto sastanka sa agentom tajne službe.“

Dok je slušao admiralov briefing, Piter je s vremena na vreme skretao pogled prema Endželi. Sada je prvi put video bez egzo skeletalnog oklopa. Imala je kamuflažnu uniformu. Piter je opet primetio njenu dugu žutu kosu sa crvenim pramenom. Mislio je da su kolonijalni komandosi potpuno predani svom poslu i da ih ništa drugo ne zanima. Ali izgleda da to nije baš tako. U kombinaciji sa lepim licem i plavim očima, lako je mogla da bude foto model u nekom modnom časopisu. Kroz glavu mu je prošla zamisao, da možda neki od genetskih inženjera koji su joj modifikovali genetski kod ili neki od hirurga, koji su joj ugrađivali kojekakve implante, možda namerno napravio da izgleda bolje nego foto modeli u modnim časopisima. To verovatno nikada neće ni saznati, jer je cela priča oko kolonijalnih komandosa, načinu njihovog regrutovanja i organizaciji ili organizacijama koje u tome učestvuju obavijena debelim slojem tajne.

Admiral Ford je već bio pri kraju izlaganja. Na kraju je rekao: „Krećete večeras u 22:00 zulu i zapamtite nikome ni reči o vašem pravom zadatku. Ako neko nešto pita o razlozima puta, recite da prevezete Hektora na hospitalizaciju na Zemlju.“

Admiral je zatim krenuo ka vratima, ostali u prostoriji su stali u stavu mirno da bi pozdravili admirala.

Major Kovalski: „Poručniče Vils, pripremite Hektora za transport.“

Endžela Vils: „Da gospodine!“

Zatim je salutirala majoru i kapetanu i izašla iz prostorije.

Kapetan Logan: „Poručniče, Zodijak je spreman, spremi se za let i srećno.“

Piter: „Da gospodine!“

Salutirao je majoru i kapetanu i izašao je.

Piter je otišao do svoje kabine i spakovao neke stvari, za koje misli da će mu biti potrebne. Zatim je krenuo u hangar, gde se nalazi Zodijak. Oko Zodijaka je bilo nekoliko mehaničara koji su kontrolisali ispravnost Zodijaka i jedan medicinski tehničar koji je sa Endželom utovarivao medicinsku opremu. Piter ih je pozdravio, oni su mu uzvratili pozdrav.

Endžela: „Skoro smo završili sa utovarom, pred poletanje čemo ukrcati Hektora. Uzgred, hvala, za onako vešto letenje, zahvaljujući tebi smo uspeli Hektora brzo da prebacimo na adekvatno lečenje. I još jednom, čestitam na unapređenju.“

Endžela mu je pružila ruku, rukovali su se.

Kao da je prošla neka struja kroz celo telo Piterovo telo.

Piter: „Nema na čemu i hvala na čestitkama.“

Endžela: „Deluješ malo nervozno.“

Piter, zbumjenim glasom: „Hm, da... Ovaj ne... U stvari malo, opet tajna misija...“

Endžela: „Razumem te, nisi se navikao na ovakve misije. Ne brini, ovaj put bi trebalo da bude rutinska stvar.“

U međuvremenu je iz Zodijaka izašao medicinski tehničar i obratio se Endželi: „Sva oprema je ukrcana i povezana. Pred poletanje čemo dovesti pacijenta.“

Endžela: „Hvala.“

Medicinski tehničar je izašao iz hangara.

Zatim se okrenula prema Piteru i rekla mu: „Za sada sam završila ovde, idem da se spremim, pa se vidimo pred polazak.“

Piter je klimnuo glavom, zatim je Endžela izašla iz hangara. Piter je ušao u Zodijak, ostavio je ranac sa svojim stvarima u jednu pregradu, pa je seo na pilotsko sedište. Uključio je elektronske sisteme i prvo je uradio auto dijagnostiku da se uveri da je sve ispravno, zatim je na glavnom ekranu komandne konzole aktivirao navigacioni režim prikaza i počeo je da planira rutu prema Zemlji. Na kraju je sačuvao navigacione parametre i izašao iz Zodijaka.

Dva sata kasnije, Piter je razgovarao sa jednim od tehničara, koji mu je rekao da je Zodijak spreman za poletanje. Endžela i medicinski tehničar su ukrcavali ranjenog Hektora, koji je ležao na pokretnom krevetu. Piter je ušao za njima i produžio prema kokpitu u prednjem delu. Kada je završio pričvršćivanje kreveta za pod Zodijaka, medicinski tehničar je izšao iz Zodijaka. Endžela je pričvrstila nekoliko sigurnosnih pojaseva, preko Hektorovog tela i još jednom je proverila da li je krevet pričvršćen za pod. Hektor je okrenuo glavu prema Endželi. Zatim je pitao: „Da li sam zaista toliko loše da moram da idem na Zemlju na lečenje.“

Ona ga je pogledala i odgovorila: „Nekoliko projektila većeg kalibra je probilo tvoj oklop i zadobio si teške rane.“

Hektor: „Ja sam kriv, da nisam onako brzopleto jurnuo, ne bi me tako sredili.“

Endžela je videla kako su mu se oči ispunile suzama.

Hektor je nastavio: „Izneverio sam vas, sada sam potpuno beskoristan i ne mogu da vam budem od koristi.“

Endžela ga je uhvatila za ruku i rekla: „Ne govori tako. Nikog nisi izneverio. Takav nam je posao. Svako od nas može biti pogoden. Ne brini, na Zemlji su najbolji lekari i brzo će se oporaviti i vratiti.“

Nasmehnula mu se, on joj je uzvratio osmeh.

Endžela: „Idem da kažem pilotu da smo spremni za poletanje.“

Hektor je klimnuo glavom i zatvorio oči. Endžela je krenula prema kokpitu i usput je zatamnела svetlo.

Ušla je u kokpit i sela na kopilotsko sedište. Rekla je Piteru da je sve spremno i vezala se sigurnosnim pojasevima za sedište. Piter se takođe vezao za sedište i pritisnuo jedan taster. Rampa za ulaz u Zodijak se podigla, zatvorivši ulaz u Zodijak. Piter je zatražio dozvolu za poletanje. Pošto je dobio dozvolu za poletanje, Piter je startovao motore i blago gurnuo ručicu za kontrolu potiska. Zodijak se polako izdigao i pokrenuo prema izlazu u svemir. Endžela je kroz kokpit gledala poziciona svetla, koja su treptala na poletno sletnoj palubi. Takođe je videla dva Zodijaka i desetak lovaca, koji su bili na palubi. Kada je Zodijak prošao kroz izlaz, pred njima se ukazao svemir prepun zvezda. Piter je pritisnuo nekoliko tastera na navigacionom kompjuteru. Par sekundi kasnije, na displeju navigacionog kompjutera se pojavila poruka da je Zodijak spremna za skok u hiper svemir. Piter je pritisnuo jedan taster. Zvezde, su počele polako da se izdužuju i Zodijak je skočio u hiper svemir. Do dolaska na Zemlju je trebalo više skokova kroz hiper svemir uz dopunu goriva posle svakog skoka. Zodijak je izšao iz hiper svemira u blizini Novog Teksasa. Koji je, jedna od usputnih mesta, na kojima, Zodijak treba da dopuni gorivo na putu za Zemlju. Posle nekog vremena, Zodijak se približio orbitalnoj stanici Tajkonderoga, koja je bila u orbiti Novog Teksasa. Piter je zatražio dozvolu za sletanje, ali, na njegovo iznenadenje, njegov zahtev je odbijen. Umesto dozvole za sletanje na Tajkonderogu, dobio je preusmerenje za sletanje u vojnu bazu Fort Espa, koja se nalazi na površini Novog Teksasa.

Piter je promrmljao: „Hm, baš čudno.“

Endžela ga je pogledala i pitala: „Poručniče, nešto nije u redu?“

Piter: „Tražio sam dozvolu za sletanje radi dopune goriva, ali su me preusmerili u neku vojnu bazu, na površini Novog Teksasa. Što baš nije uobičajena praksa, a, usput sam video da je par brodova upravo sletelo.“

Endžela: „Možda nema mesta da prime još brodova?“

Piter: „Ne znam, možda, ali, Tajkonderoga je jedna od najvećih orbitalnih stanica. Zvuči mi neverovatno da su im kapaciteti prebukirani.“

Endžela je slegnula ramenima i skrenula je pogled prema Novom Teksasu. Piter je primetio da ona netremice gleda prema planeti, takođe je primetio neki čudan odsjaj u njenim očima. Prekinuo je tišinu i pitao je: „Izvinite, poručniče, da li je sve u redu?“

I dalje ne skidajući pogled sa planete, ona je tiho izgovorila: „Ovo je moja rodna planeta.“

Piter: „Nisam to znao. Žao mi je što ne možemo ovde duže ostati.“

Endžela se okrenula prema Piteru i pitala: „Zašto ti je žao?“

Piter, malo zbumjenim glasom: „Pa ne znam, da imamo više vremena, mogla bi da obiđeš rodbinu ili prijatelje.“

Endžela: „Mi smo na zadatku i to ne bih smela da uradim.“

Piter: „Pa dobro, onda, kada nisi na zadatku, kada odeš na odsustvo, onda to možeš da uradiš.“

Endžela: „Prvo, kolonijalni komandosi nemaju odsustvo. Drugo, prijatelje nemam, a rodbinu ne poznajem. Ovde sam poslednji put bila pre dvadesetak godina. Odveli su me kada sam imala četiri godine.“

Piter je zaprepašćeno pogledao. Nije znao šta da kaže. Endžela je primetila njegovu reakciju i pitala ga je: „Jel sve u redu?“

Piter: „Hm, da, ovaj... Ko te je odveo, zašto, kako?“

Endžela: „Ne znam, sećam se, samo nešto malo, kao kroz maglu da su bili neki ljudi.“

Piter: „Žao mi je.“

Endžela ga je pogledala. Piter joj je uzvratio pogled. Pogledi su im se sreli. Opet se zagledao u Endželu i posle par sekundi tištine je rekao: „Stvarno mi je žao, to što ti se dogodilo nije u redu. Zar nisi pokušala da stupiš u kontakt sa svojim roditeljima.“

Endžela: „Ne sećam se roditelja. Ja sam kolonijalni komandos i nije nam dozvoljeno čeprkanje po prošlosti. A podaci o roditeljima, rodbini ili bilo čemu pre stupanja u kolonijalne komandose ne postoje u arhivama.“

Piter je shvatio da se ona ipak zanimala o njenoj prošlosti, jer inače ne bi znala da takvi podaci ne postoje u arhivama. Nije htio dalje da razgovara o tako delikatnoj temi. Skrenuo je temu, rekavši: „Uskoro ulazimo u atmosferu Novog Teksasa. Tada ću započeti manevar sletanja.“

Endžela je klimnula glavom i rekla: „Idem da obiđem Hektora.“

Nekoliko minuta kasnije se vratila na kopilotsko sedište i rekla Piteru da je Hektor u redu. Piter je spustio Zodijak u vojnu bazu Fort Espa.

Rampa se spustila iz Zodijaka i Piter je izašao napolje. Endžela je proveravala Hektorovo stanje. Kada se uverila da je Hektorovo stanje stabilno, i ona je izašla.

Novi Teksas je najveća ljudska kolonija, jedino Zemlja ima više stanovnika od Novog Teksasa, što je i normalno, jer je Zemlja matična planeta, a Novi Teksas je kolonija. Planeta je po svojim osobinama slična Zemlji, Takođe, biljni i životinjski svet na Novom Teksasu podseća na onaj na Zemlji, naravno, Novi Teksas nastanjuju drugačije vrste biljaka i životinja, ali sličnost postoji. Za razliku od Zemlje, gde veći deo površine prekrivaju okeani, odnos kopna i okeana na Novom Teksasu je od prilike pola pola, što uzrokuje suvlju klimu na Novom Teksasu u odnosu na Zemlju.

Oko Zodijaka je bilo nekoliko vozila, uključujući i jedno vozilo sa gorivom namenjeno Zodijaku. U jednom delu piste su se videli transporteri i lovci na stajanci. Na drugoj strani je očigledno bio deo za kopnene jedinice, jer su se tamo videla borbena i transportna vozila, a malo dalje tenkovi i mekovi.

Endžela je videla Pitera kako razgovara sa poslužiocima i nekim oficirom. Polako je sišla niz rampu i stala na pistu. Posle dvadesetak godina, vratila se na rodnu planetu. Duboko je uzdahnula i osvrnula se oko sebe.

Dvojica poslužilaca su prikačila crevo za dopunu goriva na Zodijak. Piter, je u pratnji jednog oficira i dvojice vojnika krenuo prema Zodijaku. Rekao je Endželi da će oficir i vojnici izvršiti inspekciju Zodijaka. Ona je klimnula glavom i ostala je na pisti, dok su ostali ušli u Zodijak. Nekoliko minuta kasnije, oficir i dva vojnika su izašli. Za njima je išao Piter. Prišao je Endželi i rekao joj je da je inspekcija završena i da će da krenu čim se završi dopuna gorivom. Jedan od poslužilaca je otkačio crevo i odvukao ga je do vozila za dopunu gorivom, gde ga je zakačio. Vozila su se udaljila od Zodijaka. Piter je pogledao Endželu, kojoj se pogled gubio negde u daljinu. Posmatrao je par minuta. Zatim je stao pored nje i reko je: „Možemo ovde ostati još neko vreme, ali ne možemo izaći iz baze. Jer je baza pod povišenom borbenom gotovošću.“

Endžela se malo trgla, okrenula je glavu prema Piteru i rekla: „Izvini, malo sam se zamislila. Na zadatku smo, treba da krenemo.“

Zatim se okrenula prema Zodijaku i pošla prema rampi da bi ušla u Zodijak. Piter je krenuo za njom. Kada je ušla u Zodijak, zadržala se kod Hektora da bi proverila njegovo stanje. Piter je ušao u kokpit i seo za pilotsko sedište. Pritisnuo je nekoliko tastera da bi uključio razne sisteme na Zodijaku i kontaktirao je kontrolni toranj da bi dobio dozvolu za poletanje. Za to vreme, Endžela je

selia na kopilotsko sedište i vezala se sigurnosnim pojasevima za sedište. Piter je gurnuo ručicu kontrole potiska i Zodijak se vinuo u nebo. Endžela je kroz prozor kokpita gledala dole prema planeti. Piter je primetio da Endžela netremice gleda kroz kokpit, pa je blago okrenuo komandnu palicu u stranu i Zodijak se blago iskrenuo po uzdužnoj osi. Takođe je i smanjio ugao poletanja da bi se duže zadržali u atmosferi planete. Sada je Endžela mogla bolje da vidi površinu rodne planete. Ubrzo su se našli u orbiti planete. Endžela je okrenula glavu prema Piteru, čutke ga je posmatrala dok je on analizirao kurs na navigacionom kompjuteru. Kada je završio, primetio je da ga Endžela posmatra.

Endžela: „Hvala.“

Piter je malo zbumjenim glasom upitao: „Zašto mi se zahvaljuješ?“

Endžela: „Zato što si mi omogućio lep pogled napolje.“

Piter nije očekivao da će ona da primeti da je manevrisao tako da joj omogući bolji pogled kroz kokpit na planetu. Primetila je njegov zbumjen pogled. Nasmešila se i nastavila: „Ne vozim se prvi put svemirskim brodovima. Svi piloti se veoma brzo uzdignu u orbitu. Ti si smanjio ugao poletanja i još si okrenuo brod na moju stranu, da bih bolje videla napolje. Hvala ti.“

Piter: „Nema na čemu. Nisam očekivao da ćeš to primetiti. Nema potrebe da se zahvaljuješ. Da sam mogao da sredim da ostanemo duže ovde, to bih učinio.“

Endžela: „U redu je. Ovo je mnogo više nego što sam mogla očekivati. Nisam verovala da će ikada ponovo posetiti Novi Teksas. Ova poseta je ostavila neki neobičan utisak na mene.“

Piter nije očekivao tako nostalgičnu i emotivnu reakciju od jednog kolonijalnog komandosa. Očigledno je da dosta toga ne zna o njima. Jedino što zna je da su vrhunski vojnici, genetski i hirurški modifikovani da bi bili fizički jači i izdržljiviji od običnih ljudi, te da mogu izdržati ekstremne uslove, trpeti bol, žed, glad i ko zna šta još...

Piter je vratio pogled na komandni pult, pritisnuo nekoliko tastera. Kroz kokpit se moglo videti kako se zvezde polako izdužuju. Zodijak je skočio u hiper svemir. Zodijaku je bilo potrebno još nekoliko skokova kroz hiper svemir, da bi najzad došao do Sunčevog sistema. Plavičasto bele, treperave fleke, polako su zamenile dugačke linije, koje su se postepeno smanjivale dok nisu postale tačke, svaka od tih tačaka je neka zvezda. Piter je kroz kokpit ponovo video poznate zvezde i sazvežđa koja se mogu videti iz Sunčevog sistema. Zodijak je izašao iz hiper svemira na oko pola miliona kilometara od Meseca. Za nekoliko sati će pristati na stanicu. Zemlja i Mesec su se sada lepo videli iz kokpita, koji je bio obasjan svetlošću Sunca. VOS Šarl De Gol je bio u senci Meseca, tako da su se samo videla svetla sa orbitalne stanice i delovi koji su bili obasjani tim svetlima. Endžela je ustala i otišla u zadnji deo Zodijaka, da bi obišla Hektora. Piter je nastavio manevar prilaza. Uskoro je i Zodijak ušao u Mesečevu senku i počeo je da prilazi orbitalnoj stanici. Sada su se jasno videla pojedinačna svetla na stanicu. Oko pravougaonog otvora u sredini stanice su počela da trepaju crvena svetla i ubrzo je iz otvora stanice izašao jedan šat, koji je uzeo kurs prema Zemlji. Piter je dobio dozvolu za sletanje i crvena trepajuća svetla su promenila boju u zelenu i Zodijak je

krenuo u finalni prilaz za sletanje. Piter je uključio automatskog pilota za sletanje. Zodijak je blago počeo da rotira, kako bi usaglasio rotaciju sa stanicom. Sada je prividno izgledalo, kao da otvor na stanci miruje. Zodijak je ušao kroz otvor u stanicu i sleteo na jednu od paluba. Piter je isključio motore, i pritisnuo taster za spuštanje rampe, kako bi izašli napolje. Ustao je i krenuo u zadnji deo. Video je da Endžela, sada nosi svetlo plavu, medicinsku odeću, umesto kamuflažne. Sa jedne police je uzela kesu i pružila je Piteru, rekavši: „Skinu pilotsko odelo i obuci ovo.“

Sada je i Piter imao svetlo plavu medicinsku odeću. Pomogao je Endželi oko ukrcavanja Hektora u sanitetski šatl. Seli su na pomoćna sedišta pored Hektorovog kreveta i čekali da se završi ukrcavanje u šatl. Jer je bilo još putnika. Piter je počeo nervozno da lupka prstima po naslonu za ruke na sedištima. Endžela je primetila da je Piter nervozan.

Endžela: „Biće sve u redu.“

Piter: „Imam medicinsku uniformu, šta ako neko traži pomoć od mene? Ili ako me nešto pita?“

Endžela je uz osmeh rekla: „Ne brini, sve će biti u redu. Ako i dođe do toga, ja ću da govorim i da pružam pomoć, ti samo radi ono što ti kažem.“

Piter je klimnuo glavom.

Ukrcavanje u šatl je završeno. Iz zvučnika se začuo glas pilota, koji je putnicima rekao da vežu pojaseve. Nekoliko minuta kasnije, medicinski šatl je uzleteo na put ka Zemlji. Šatl je sleteo na pistu, koja se nalazila u krugu mornaričke bolnice u San Dijegu. Putnici su se iskrcali i uputili se prema prijemnom odelenju. Hektora su poslali u blok E za teže pacijente. Piter je gurao krevet na kome je bio Hektor. Endžela je povremeno manevrisala prednji kraj kreveta. Na E odelenju ih je dočekao doktor, koji je nosio dugi beli mantil. Doktor im je pružio ruku da se rukuju. Kada se rukovao sa Endželom, rekao je: „Ovaj pacijent je prešao dug put. Dobro je da ste stigli pre oluje.“

Endžela: „Neće biti oluje, meteorolozi su pogrešili.“

Doktor se zatim predstavio: „Ja sam doktor Igor Vasić, očekivao sam vas.“

Endžela: „Ja sam Endžela Vils, ovo je Hektor kome treba medicinska pomoć, a ovo je medicinski tehničar Piter Hiks.“

Dr. Vasić je pogledao Hektora i rekao: „Stabilno je stanje. S obzirom na težinu povreda neko ga je dobro zakrpio.“

Endžela: „Ja sam mu ukazala prvu pomoć i pomogla lokalnim hirurzima da ga zakrpe.“

Dr. Vasić je podigao pogled prema Endželi i rekao: „Odlično ste to uradili. Ovde su nam potrebni dobri lekari. Mogli bi ste raditi za nas.“

Endžela se nasmejala i odgovorila: „Imam dobar posao. Hvala.“

Dr. Vasić: „Kako god, ako se predomislite, naša vrata su Vam uvek otvorena. Kad sam već pomenuo vrata, idite niz hodnik, pa poslednja vrata desno, tamo uzmite neko civilno odelo. U Parizu, ćete se

sastati sa agentom tajne službe.“

Endžela: „Kako da dođemo do Pariza?“

Dr. Vasić: „Evo vam dve karte za šatl do Pariza. Polećete sutra ujutru.“

Piter i Endžela su se presvukli u civilna odela, a vojne i medicinske uniforme su spakovali u civilne torbe, koje su našli u garderobi.

Izašli su napolje na glavni ulaz. Odmah ih je obasjalo vrelo kalifornijsko sunce. Piteru se baš nije svidela ta vrelina, odmah je počeo da se znoji. Bio je naviknut na klimatizovane prostorije u brodovima, gde je uvek bila prijatna temperatura. Uputili su se do najbliže stanice Maglev voza. Voz je lebdeo nekoliko santimetara iznad staze po kojoj se kretnao. Može da razvije velike brzine, s obzirom da lebdi iznad staze. Lebdenje se postizalo uz pomoć elektro magneta, koji su bili postavljeni sa donje strane Magleva i na samoj stazi. Isti polovi magneta se odbijaju, pa, zahvaljujući toj osobini magneta, Maglev lebdi iznad staze.

Kupili su karte i ušli u prvi Maglev, koji je išao prema centru Los Andelesa.

Los Andeles, San Francisko i San Dijego su se toliko proširili, da su se ti gradovi spojili u jedan grad, pa su ljudi, često obalu Kalifornije nazivali San Andeles. I ako su to i dalje, administrativno bila tri zasebna grada.

45 minuta kasnije Endžela i Piter su izašli iz Magleva, ušli su u robotaksi da bi se odvezli do hotela. Dok su se vozili kroz grad, Endžela je gledala kroz prozor. Okrenula je glavu prema Piteru i rakla mu je: „Ovaj grad je ogroman. Nikada nisam bila u tako velikom gradu.“

Piter: „Sutra polećemo za Pariz. Tako da imamo vremena da malo obiđemo grad, ako želiš.“

Endžela: „Volela bih da vidim grad. Hvala ti.“

Robotaksi ih je odvezao do Omni hotela. Kada su stigli, sintetizovan ženski glas robotaksija im je rekao iznos. Piter je prislonio karticu na čitač kartice i iznos je bio prebačen sa Piterove kartice na račun taksi kompanije. Robotaksi im se zahvalio i otišao da primi sledeću mušteriju. Ušli su u hotel. Bilo je turista koji su odlazili i dolazili, kao i poslovnih ljudi. Jedna žena je radila na recepciji, dok su joj droidi pomagali. Jedan droid im je prišao i zamolio ih je da im ponese stvari. Nisu imali puno toga, samo po jednu torbu. Piter je dao torbu droidu, Endžela je videla šta Piter radi i uradila je isto. Droid im je ljubaznim glasom rekao da ga slede. Odveo ih je do recepcije. Tu su se prijavili. Recepzionerka im je dala karticu apartmana 23, koja je služila za otključavanje i zaključavanje vrata. Zatim ih je droid odveo do apartmana. Droid ih je uveo u apartman, ljubazno im je rekao da će ručak početi za 30 minuta i pitao je da li im nešto treba. Piter je rekao da im ništa ne treba. Droid je zatim izašao, a vrata apartmana su se zatvorila.

Piter: „Apartman u luksuznom hotelu... Baš fino...“

Endžela je razgledala apartman, koji je očigledno bio namenjen ljudima dubljeg džepa. Apartman je imao veliku terasu sa koje se pružao pogled na Tih okean. U sobi i na terasi su se čuli talasi.

Krenuli su na ručak. Bili su kod vrata na izlazu iz apartmana.

Piter: „Ova tajna mis...“

Nije stigao da završi rečenicu, jer mu je Endžela stavila ruku na usta i rekla: „ššš...“

Piter je bio prikovan uz zid. Endžela mu je čvrsto držala ruku na ustima par trenutaka. Tek kad je pustila ruku, uspeo je da odvoji glavu od zida i da rukom protrlja potiljak, jer je malo čuknuo potiljak o zid dok mu je Endžela zapušavala usta. Zatim mu je prošaputala na uvo: „Ne pominji tajne misije i operacije. Prostorija je možda ozvučena.“

Dok mu je šaputala na uvo, Piteru je prošla neka struja kroz telo. Situacija ga je podsetila na veče, pre nekoliko godina, na akademiji, kada mu je Zarija na sličan način šaputala na uvo. Jedino, što mu je Zarija predložila da spavaju zajedno da bi se osvetila bivšem dečku, koga je zatekla sa drugom devojkom. Od kako je Endželu prvi put video u Zodijaku, kada je pružala pomoć, ranjenom Hektoru, nekako ga je privlačila. Sada je njeno telo bilo tik uz njega. Osećao je neodoljivu želju da je poljubi, uspeo je da se suzdrži.

Izašli su iz apartmana. Endžela se osvrnula, nije bilo nikoga u hodniku. Zatim mu je tiho rekla: „Izvini za ono unutra. Nisam htela da te povredim.“

Piter je pomislio, kako bi tek izgledalo da je htela da ga povredi. Odgovorio joj je: „U redu je.“

Endžela: „Daj da ti pogledam glavu.“

Piter: „Sve je u redu. Malo me je zbolelo, kad sam čuknuo glavom u zid, sada je u redu. Ne brini.“

Endžela ga je pomilovala po potiljku.

Kroz Piterovo telo, kao da je opet prošla neka struja. Samo joj se nasmešio i odgovorio: „U buduće će paziti šta pričam.“

Ćaskajući, došli su do ogromne trpezarije. Endželu je zadvio širok izbor jela na meniju. Celog života je jela vojnička sledovanja, što su dobijali kolonijalni komandosi. Kada je pojela svoj obrok, prokomentarisala je: „Ovo je tako ukusno, ovako nešto nikada nisam jela.“

Ceo dan su obilazili Los Andeles. Predvečer su se vratili na večeru. Ručak se u glavnom servirao u nekoj od klimatizovanih trpezarija, jer su dani bili jako vrući, naročito tokom leta. Večere su servirane na terasi, koja je bila iznad okeana. Sunce još nije zašlo. Piter je otisao do apartmana, Endžela je sela za sto, koji se nalazio pored ograda. Dok je čekala Pitera, ustala je i naslonila se na ogradu dok je posmatrala talase na uzburkanom okeanu. Prišao joj je jedan gospodin u skupocemom odelu. Pitao je da li želi da izađu. Odgovorila je da je tu sa dečkom. U tom trenutku se vratio Piter. Koji je čuo razgovor. Gospodin se izvinuo i udaljio se. Endžela je rekla Piteru: „Čao ljubavi!“

Piter je odmah shvatio da je to deo njihove uloge na tajnoj misiji. Odovorio je: „Čao draga.“

Odlučio je da ode korak dalje, uhvatio je za ruku i poljubio je. Morao je malo da se propne na prste da bi je poljubio jer je Endžela bila viša. Rizikovalo je. U ostalom, ovo je jedinstvena prilika da to uradi. Ako nešto i pođe naopako, može da se vadi da je to deo uloge na tajnom zadatku. Shvatila je šta Piter pokušava, blago sagnula glavu i uzvratila poljubac. Bio je to savršen poljubac. Kroz Piterovo telo je opet prošla neka struja, do sada najjača. Pitera je obuzeo neki čudan osećaj. Osećaj sličan osećaju prilikom njegovog prvog poljupca. Kada se ljubio sa njegovom prvom ljubavlju, Rebekom na železničkoj stanici u ulici Fenčerč u Londonu. Posle toga su ga roditelji kaznili na 15 dana zabrane izlazaka, jer je bez njihovog znanja napustio Mančester i otisao u London da se vidi sa Rebekom. Sada je shvatio da se zaljubio u Endželu. Nije baš bio siguran, da li ovim krši neke od vojnih pravila službe. Veza sa devojkom iz neke druge vojne jedinice bi bila ok, jer je bilo dosta takvih veza i brakova. Kolonijalni komandosi su specijalna jedinica, dosta različiti u svemu od običnih jedinica. Čak i od drugih specijalnih jedinica, kao što su Delta, SAS, Alfa, Mornaričke Foke, Rendžeri, Spetsnaz i druge.

Posle večere su šetali plažom. Endžela je stala i gledala zalazak sunca. Piter je stao pored nje. Endžela je počela da priča: „Kroz maglu se sećam da sam stajala pored okeana na Novom Teksasu i gledala zalaske sunca.“

Piter: „Žao mi je što su te odvojili od porodice.“

Endžela: „Opet si to rekao. Major Kovalski je rekao da si dobar čovek. Sada to i sama vidim. Drago mi je da sam te upoznala.“

Piter je klimnuo glavom.

Endžela: „Hvala što si mi pokazao grad na tvojoj planeti.“

Piter: „Nema na čemu. Ako bude bilo prilike, pokazaću ti i Pariz.“

Sunce je zašlo.

Endžela se okrenula prema Piteru i rekla: „Sutra imamo posla u Parizu. Treba da budemo odmorni za sutra. Hajdemo u apartman.“

Sutradan u 7:00 po lokalnom vremenu su poleteli, turističkim šatlom. Nešto kasnije su sleteli na Orli, aerodrom u Parizu. U Parizu je bilo 19:00 po lokalnom vremenu. Robotaksijem su se odvezli do nulte tačke. Izašli su iz robotaksijsa. Bilo je dosta ljudi sa crvenim i crveno belim zastavama i ostalim navijačkim transparentima, koji su išli prema stadionu „Park Prinčeva“ pevajući i vičući. Endžela je pitala Pitera o čemu se radi.

Piter: „Igra se finale kupa šampiona Evrope u fudbalu.“

Endžela: „Fudbalu?“

Piter: „Ne znaš šta je fudbal?“

Endžela: „Ne.“

Piter: „Ukratko, to je ekipna sportska igra. Igraju dve ekipe. Cilj je loptu ubaciti u protivnički gol.“

Endžela: „Nešto kao hipabol ili rolerbol?“

Piter: „Hm, ne baš. Jedina sličnost je što te igre igraju dve ekipe, ostalo se sve razlikuje.“

Endžela: „Ima dosta policije...“

Piter: „Da ne bi došlo do sukoba navijača. Obe ekipe imaju vatrene navijače.“

Endžela je klimnula glavom i gledala navijače sa transparentima. Čitala je natpise na transparentima.

Endžela: „Imaju zanimljive transparente. Šta im znači Ultras, Zulu Warriors, The Reds, The Scousers?“

Piter: „To su nazivi i nadimci navijačkih grupa.“

Endžela: „Jel onaj crni monolit spomenik na nultoj tački?“

Piter: „Jeste.“

Endžela: „Tamo treba da se nađemo sa agentom tajne službe.“

Piter: „Dobro idemo tamo.“

Dok su išli prema monolitu, čule su se pesme navijača: „You'll never walk alone...“ i „Pune tribine ludih navijača...“.

Piter se malo unervozio... Pitao je Endželu šta treba da radi?

Endžela mu je odgovorila: „Samo budi pored mene. Ja će da pričam. Ne bi trebalo da bude problema. Ako se desi nešto ne predviđeno, radi ono šta ti kažem.“

Stigli su do monolita. Tu su čekali agenta s kojim treba da se sastanu. Navijači su se udaljili, ostali su samo turisti i slučajni prolaznici.

Dok su čekali, Endžela je bacila pogled na crni monolit na kome je bio nacrtan Ajfelov toranj koji

se nekada nalazio na tom mestu. Ispod je pisalo: „U pomen žrtvama prvog terorističkog napada nuklearnim oružjem.“

Nije mogla da razazna tačan datum, jer ga je zub vremena poeo. Uspela je samo da vidi da se to dogodilo u 21. veku.

Dok su čekali agenta, Piter je postajao sve nervozniji. Počeo je da gricka nokte i da šeta tamo vamo. Endžela ga je posmatrala, jedva se suzdržavala da se ne nasmeje. Posle tridesetak minuta čekanja, prišla im je devojka, koja se obratila Endželi: „Najavili su oluju za večeras.“

Endžela: „Meteorozozi su pogrešili, ništa od oluje.“

Agent: „Ja sam Triš, drago mi je da ste uspeli da dođete.“

Endžela: „Ja sam Endžela, ovo je Piter.“

Triš ih je povela do kafića preko puta. Popili su piće, Triš je pozvala konobara, da plati. Izvadila je iz novčanika karticu i dala je karticu konobaru da plati. Novčanik je ostavila na sredini stola. Konobar je prislonio karticu na čitač kartica, čime je bila izvršena naplata. Vratio je karticu Triš. Ona je ustala i rekla: „Drago mi je da smo se sreli. Jedva čekam naš sledeći susret.“

Zatim se okrenula i otišla. Endžela je uzela novčanik i rekla je Piteru: „Završili smo ovde, krećemo.“

Ustali su i krenuli prema aerodromu Orli. U aerodromskom toaletu su se presvukli u njihove vojne uniforme i ukrcali se u vojni šatl koji ih je odveo na vojnu orbitalnu stanicu Šarl De Gol. Tamo su ušli u njihov Zodijak šatl i krenuli nazad u sistem Hesler. Endžela je sedela pored Pitera na kopilotском sedištu. Okrenula je glavu prema Piteru i rekla: „Dobro si se pokazao. Volela bih da budem s tobom i na drugim misijama.“

Piter: „Hvala.“

Endžela: „Dobro si se snašao na terasi kada mi je prišao onaj gospodin. Dobro si odglumio da si mi dečko.“

Piter: „Hvala. Nije bilo teško. Da budem iskren, nisam glumio.“

Endžela: „Znam da nisi glumio.“

Piter se zacrveneo. Endžela se nasmejala.

Piter: „Kako si znala?“

Endžela: „Primetila sam da si malo nervozan kada se rukujemo i par puta si bio zbumen.“

Piter: „Hm... Zar je bilo toliko očigledno?“

Endžela: „U početku, nisam znala zašto si nervozan. Ali mi je bilo jasno, kada si me na onoj terasi uhvatio za ruku i najzad poljubio. Znala sam da tada nisi glumio.“

Endžela je otkačila pojaseve, nagnula se prema Piteru i poljubila ga. Piter je aktivirao auto pilota i

ustao sa sedišta. Zagrlili su se i počeli strasno da se ljube. Endžela je videla taster na kome piše veštačka gravitacija. Pritisnula ga je. Veštačka gravitacija je bila isključena. Počela je da skida svoju uniformu. Piter je, takođe skinuo svoju uniformu. Sada je prvi put video bez odeće. Nije skidao pogled sa nje. Imala je nekoliko velikih ožiljaka, što je bila posledica ranjavanja na nekoj od prethodnih misija. Izuzimajući ožiljke imala je savršeno telo. Piter je ponovo pomislio da je neko od hirurga možda napravio da bude lepotica, dok je bila podvrgnuta operacijama, kako bi je nadogradili da zadovolji kriterijume, koji su propisani za pripadnike kolonijalnih komandosa. Dugo su vodili ljubav u bestežinskom stanju. Još duže su lebdeli čvrsto zagrljeni. Nežno su se ljubili i mazili. Nikada to nije radio u bestežinskom stanju.

Zodijak je prošao kroz poslednju crvotočinu. Ušli su u sistem Hesler. Pri ovoj brzini, trebaće im još nekoliko sati do sletanja na Kairo. Uključili su veštačku gravitaciju i obukli uniforme. Endžela ga je zagrlila i poljubila. Tiho mu je rekla: „Hvala ti za sve ljubavi.“

Samo joj je odgovorio: „Volim te.“ i poljubio je.

Sleteli su na Kairo. Endžela je predala malu kutiju majoru Kovalskom.

Operater u SVAKSU je na radarskom ekranu primetio novi kontakt. Kompjuter je identifikovao brod. Operater je javio kontroli na Kairu: „Kontakt, klase Kobra Mk 3 iz pravca 060, kurs kretanja pravo na vas, vreme do susreta 66 minuta.“

Kontrolor na Kairu: „Primljeno SVAKS, i mi ga imamo na radaru.“

Kontrolor je izvestio dežurnog oficira o kontaktu.

Dežurni oficir: „Ko je najbliži u patroli?“

Kontrolor: „Vilber i Zanardi“

Dežurni oficir: „Preusmeri ih da presretnu kontakt na 060, neka ga vizuelno identifikuju i nek pokušaju da uspostave kontakt.“

Posle desetak minuta javio se Vilber: „Izvršili smo vizuelnu identifikaciju kontakta na 060. Brod klase Kobra Mk 3. Uspostavili smo kontakt. Pilot se predstavio kao Feliks, kodni naziv Uridium. Traži dozvolu da sleti na Kairo.“

Kontrolor je pogledao dežurnog oficira. Ovaj je klimnuo glavom u znak odobravanja.

Kontrolor: „Ima dozvolu za sletanje. Dopratite ga do Kaira.“

Levijatan je stigao nekoliko sati ranije i leteo je pored Kaira. Kami je videla dva broda i prokomentarisala je: „Ovaj brod je ogroman.“

Feliks: „Nisam znao da imamo ovlike nosače, Kairo je veliki brod, a deluje tako malo u odnosu na ovaj drugi nosač.“

Kontrolor: „Uridium, imate dozvolu za sletanje na levu poletno sletnu palubu Kaira.“

Admiral Ford je sazvao hitan briefing zbog tajne misije najvišeg prioriteta. U sali za brifinge na Kairu su već bili Feliks, Kami i svi kolonijalni komandosi, osim majora Kovalskog. U salu je upravo ulazio Piter. Feliks ga je video i nije mogao da veruje svojim očima, kada ga je video. Samo je uzviknuo: „Piter Hiks! Hiljadu mu crnih rupa, da li si to stvarno ti?“

Piter i komandosi su se okrenuli prema Feliksu. Feliks je ustao sa svoje fotelje i krenuo prema prijatelju. Piter ga je video. Ni on nije mogao da veruje svojim očima da vidi prijatelja.

Piter: „Otkud ti ovde stari piratu!?”

Feliks ga je čvrsto zagrio.

Piter: „Ovo je poslednje mesto u svemiru na kome bih očekivao da te vidim.“

Feliks: „Znam da si završio pilotsku akademiju i da si stupio u vojnu službu, ali nisam ni sanjao da će te ovde sresti.“

Piter: „Imam toliko toga da ti ispričam, ne znam odakle da počnem. Ostavio si me bez reči.“

Krenuli su prema sedištima.

Feliks: „Dođi sedi sa nama. Ovo je Kami.“

Kami je ustala da se rukuje sa Piterom.

Piter: „Drago mi je ja sam Piter Hiks. Feliks i ja smo stari prijatelji.“

Kami je uz osmeh rekla: „Drago mi je. Ja sam Kami.“

Piter je seo pored Feliksa. Skrenuo je pogled prema Endželi, koja je sedela između Trankza i Lija. Gledala ga je sa blagim osmehom. On joj je uzvratio osmeh.

U salu za brifinge su ušli admiral Ford, major Kovalski i kapetan Logan. Svi, osim Feliksa i Kami su ustali da pozdrave starešine. Logan je rekao: „Sedite.“

Admiral Ford: „Da ja počnem izlaganje ili će neko od vas dvojice?“

Kapetan Logan: „Samo izvolite admirale, mene možda neće shvatiti ozbiljno.“

Admiral Ford: „Da, da ne poveruješ. Elem, da počnem. Od agenta tajne službe, sam dobio informaciju da se grupa Fong operativaca spustila na Zemlju. Koristeći prostorno, vremenski mehur, odnosno portal koji proizvodi nekakav prostorno vremenski uređaj za dislokaciju ili jednostavnije rečeno vremeplov. To je nekakva eksperimentalna skalamerija koju su sklopili Sergeti. Ukratko, vratili su se u dvadeseti vek sa kontejnerom jako zaraznog i smrtonosnog virusa...“

Prisutni u sali su se u neverici pogledali.

Admiral je nastavio: „Ako uspeju da oslobole taj virus, ceo tok istorije će se promeniti. Možda nas više neće ni biti. Ali tu smo da to sprečimo.“

Feliks: „Izvinite gospodine admirale. Kako to da sprečimo, koliko znam mi ne posedujemo tehnologiju za putovanje kroz vreme, iskreno nisam ni znao da je to moguće.“

Admiral Ford: „Sergeti će nam omogućiti korišćenje njihovog drugog eksperimentalnog uređaja.“

Piter: „Izvinite gospodine admirale... Zar nismo sa Sergetijima do skoro bili u ratu... I zar nismo sada u miru sa Fongom... Zašto nam tek tako daju na korišćenje takvu tehnologiju? Nešto mi tu nije jasno...“

Admiral Ford: „Prvo, Fong je poslao operativce pre sklapanja mira. Drugo, Sergetiji su posedovali dva urađaja za otvaranje prostorno vremenskog mehura. Ali oni strogo zabranjuju korišćenje tog uređaja za promenu istorije, već samo za posmatranja prošlih događaja. Po nekim njihovim pravilima jedini izuzetak je neka ekstremna situacija. Kao što se desila sa Fongom. Bili su pred istrubljenjem i Sergetiji su hteli da pomognu njihovom savezniku Fongu. Pa su im dali uređaj. Pošto smo postigli mirovni sporazum, sada nema potrebe za korišćenjem tog uređaja. Ali je problem u tome, što ne mogu da pošalju u prošlost poruku njihovim operativcima da je mir postignut. Čak i da mogu, njihovi operativci imaju naređenje da se ne obaziru ni na šta i da obave zadatak. Zato su nam preko tajne službe dostavili informaciju gde se nalazi drugi uređaj i kodove za aktiviranje i podešavanje tačnog datuma za otvaranje izlaznog mehura u prošlosti.“

Feliks: „Da ne poveruješ!“

Admiral Ford: „Tačno tako, da informacija nije došla od pouzdanih izvora iz tajne službe, mislio bih da se neko šali... Major Kovalski će da predvodi udarnu grupu. Majore, iznesite detalje plana.“

Major Kovalski: „Da ne bi došlo do incidenta sa Sergetijima i da oni to ne bi videli kao neku provokaciju, nećemo ići vojnim transporterom na teritoriju Sergetija, već ćemo koristiti civilni kargo brod, koji je brz, dobro opremljen i naoružan. U tu svrhu, tajna služba je angažovala pilota Feliksa i kopilota Kami, da se njihovim brodom odvezomo do sistema Gama Eridani, gde se nalazi dotični uređaj. Brodom će pilotirati poručnik Piter Hiks. Feliks i Kami idu sa nama na površinu, jer treba da bezbedno spuste sondu, koja će prevoziti udarnu grupu.“

Feliks: „Majore, to je moj brod, zašto ja ne upravljam njime, a Piter ne spusti udarnu grupu na površinu?“

Major Kovalski: „Zato što verujem Piteru, neće pobeći i ostaviti nas. Vas ne poznajem.“

Feliks: „Piter je moj prijatelj još iz detinjstva. Vas bih možda i ostavio, njega ne bih.“

Piter je gledao u Feliksa. Feliks je skrenuo pogled prema Piteru i rekao mu: „Ok, imaćeš čast da pilotiraš Kobrom. Nemoj da je razlupaš o neki asteroid.“

Piter se nasmejao i rekao: „Ne brini, čuvaću Kobru kao oči u glavi, neće se ni ogrebati.“

Major Kovalski je nastavio: „Sonda će se spustiti uz pomoć padobrana, bez upotrebe potisnika. Kobra će ostati u orbiti i čekati naš povratak. Da je ne bi primetili radarima sa Zemlje. Takođe, neće biti ni radio komunikacije, samo u slučaju krajnje nužde, za slučaj da Kobra mora sleteti na Zemlju.

Ali u tom slučaju nećemo koristiti standardne radio signale, već sub prostornu komunikaciju. Ako nešto i otkriju sa Zemlje, neće im biti poznato šta su otkrili.“

Trankz: „Gospodine majore, zašto da nas ne uhvate radari sa Zemlje? Tu smo da zaštitimo Zemlju. Zar ne bi bilo lakše da ih obavestimo o tome šta se dešava?“

Major Kovalski: „To je dvadeseti vek, tada još nije bilo zvaničnih kontakta sa tuđinskim civilizacijama. Samo neki tajni projekti u Zoni 51 i još par tajnih lokacija. Morate znati da je Zemlja u to vreme bila jako primitivna i podeljena između dve velike suprostvaljene sile. Pojava tuđina, čak i nas iz budućnosti bi bila katastrofa za tadašnje društvo. Zato misiju izvodimo u najvećoj tajnosti. Dakle, nema kontakata sa lokalnim stanovništvom. Dolazimo samo da eliminišemo pretnju i pokupimo sve što je ostalo iza Fonga. Ne sme ostati nikakav trag o Fongu ili nama.“

Prisutni u sali su se opet međusobno pogledali.

Kami: „Ako je stvar sa Zemljom toliko komplikovana, zašto se ne vratimo nekoliko dana u prošlost da sprečimo Fong da koristi uređaj?“

Major Kovalski: „Izbrisani su dnevničici o korišćenju uređaja, pa ne znamo, kada je uređaj upotrebljen. Ali, na osnovu analize prostorno vremenskog mehura, Sergetiji su nam dostavili datum, vreme i mesto, dolaska u prošlost. Sa tačnošću plus, minus 20 minuta i radijusu oko 1000 metara. Datum je 29. avgust. 1982. Oko 10:00 časova po lokalnom vremenu. A mesto je Beograd, tačnije jedno od predgrađa udaljeno 7 do 8 kilometara vazdušnom linijom južno od tadašnjeg centra grada.“

Kami: „Rekli ste da ne sme biti kontakata sa lokalnim stanovništvom. Kako mislite da se krećemo u sred dana po naseljenom području, a da nas niko ne primeti.“

Major Kovalski: „Izvesni rizik moramo da preuzmemos. Nemamo drugog izbora. Komandosi će ići u kamuflažnim uniformama, a ne u egzo skeletalnim oklopima. Ako nas vide i nešto posumnjaju, nadamo se da im niko neće verovati šta su videli. Nosićete i pištolje za ošamućivanje, pa ih upotrbite u slučaju krajnje nužde.“

Kapetan Logan: „Samo da dodam, ovo je jedina prilika koju imamo. Uređaj za prostorno vremensku dislokaciju koji pravi prostorno vremenski mehur je za jednokratnu upotrebu, a Sergetiji imaju još samo jedan operativan uređaj. Zapamtite, da u prošlosti ne smete da se zadržite duže od 4 sata. Jer toliko dugo, prostorno vremenski mehur može da bude otvoren, pre nego što se uruši sam u sebe. Ako se to desi, ostaćete zarobljeni u prošlosti bez mogućnosti povratka.“

Admiral Ford: „Ako nema više pitanja, to bi bilo sve. Počnite ukrcavanje u Kobru i srećno.“

Pripreme na palubi su bile gotove. U teretni prostor Kobre je smeštena sonda, koja će da posluži za spuštanje na Zemlju. Ukrcavanje je privedeno kraju i Kobra je poletela sa poletno sletne palube Kaira. Kobra je skočila u hiper svemir. Komandosi su čutke sedeli. Endžela je videla da su Feliks i Kami izašli iz pilotske kabine. Ustala je i ušla u pilotsku kabinu. Videla je Pitera kako sedi u pilotском седишту. Zatvorila je vrata kabine. Poljubili su se, zatim je selila na kopilotско седиште.

Endžela: „Došla sam da ti pravim društvo. Nemamo baš puno vremena da budemo sami.“

Nastavili su da razgovaraju.

Za to vreme, Feliks je poveo Kami u njegovu kabinu.

Kami: „Zašto smo ovde?“

Feliks: „Jel kod tebe onaj datapad sa instaliranim Erkrekom?“

Kami: „Jeste.“

Feliks: „Daj mi ga, da pogledam podatke koje je prikupio Errek.“

Kami mu ga je pružila. On je počeo gledati prikupljene pakete podataka.

Kami: „Već sam to pregledala. Šta te konkretno zanima?“

Feliks: „Ime vlasnika računa na koji je Hasan slao kredite.“

Kami: „Tog podatka nema. Za takav podatak moramo upasti u server, gde je baza podataka banke da bi smo dobili ime vlasnika računa.“

Feliks: „To je prva stvar koju ćemo uraditi kada se ova uvrnuta misija završi.“

Kami: „Šta nije u redu?“

Feliks: „Mislio sam da je Hasanov kontakt, tamo neki kancelarijski službenik u policiji. Tu se krije nešto krupnije. Obični policajci nemaju pristup tajnim misijama, tuđinskim tehnologijama i ostalim sranjima kojih smo se naslušali na brifingu.“

Kami: „U pravu si, misliš li da ti je smestio?“

Feliks: „Ne, ne bih rekao. Tu je Piter. On je dobar čovek. Ostali su kolonijalni komandosi. Niko od njih nema veze sa ološem sa kojim, obično, posluje Hasan.“

Kami: „Idem da proverim navigacioni kompjuter.“

Feliks: „Nemoj sad.“

Kami ga je začuđeno pogledala.

Feliks: „Tamo su Piter i ona poručnica.“

Kami: „Pa šta s tim. U kabini ima četiri sedišta.“

Feliks: „Ne shvataš, nije stvar u tome da li tamo ima mesta ili ne. Daj im malo da budu sami.“

Kami: „Sami?“

Feliks: „Da, pusti ih. Očigledno su u vezi.“

Kami: „Kako znaš, da li ti je to Piter rekao?“

Feliks: „Nije mi ništa rekao. Video sam na brifingu kako se gledaju. Ušla je u pilotsku kabinu čim smo mi izašli. Kao da je čekala da Piter bude tamo sam. Sigurno nemaju mnogo prilike da budu sami zajedno.“

Kami: „Dobro, proveriću navigacioni kompjuter kasnije.“

Kobra je izašla iz hiper svemira u sistem Gama Eridani. Tu su bila dva patrolna broda Sergetija, koji će ih sprovesti do mesta gde će da se aktivira uređaj za prostorno vremensku dislokaciju. Uređaj je bio malih dimenzija, dužine 9 cm, širine 4 cm i debljine 1 cm. I pored malih dimenzija, bio je težak 42 tone i zahtevao je ogromnu količinu energije, koju je dobijao od 7 fuzionih generatora.

Aktivirali su uređaj, koji je počeo da isijava, izuzetno jaku, plavičasto belu svetlost. Kao da se na tom mestu pojavilo malo sunce. Iz centra je izbio udarni talas crvene boje, koji se brzo raširio nekoliko kilometara od centra, zatim je nestao. Kada je nestao, mogla se videti belo plavičasta spirala, a u sredini spirale se nalazio loptasti prostorno vremenski mehur, koji je ličio na ogroman mehur od sapunice. Kobra je ušla u mehur. U, Kobri, kao da je vreme stalo na nekoliko sekundi. Zatim se sve vratio u normalu.

Kontrolna soba Arecibo radio teleskopa u Porto Riku...

Huan: „Još jedan jak izvor zračenja, ovaj put iz pravca sazvežđa Orion.“

Zak: „Uou! Sad ču da pogledam. Još nisam završio analizu prethodnog. Poslaću podatke NASI.“

Huan: „Prestalo je. Impuls je trajao 6 sekundi, potpuno isto, kao i onaj od malopre.“

Zak: „Čekaj malo, ima još nešto. Pogledaj ove brojeve.“

Huan: „U pravu si. Još uvek ima neko zračenje, ali znatno slabijeg intenziteta.“

Zak: „Vidi ti ovo!“

Huan: „Šta!“

Zak: „Pogledaj šta se dešava na ultra visokim frekvencijama.“

Huan: „Ovaj signal se razlikuje. Na prethodnom nema aktivnosti na ultra visokim frekvencijama.“

Zak: „Šaljem podatke NASI na analizu.“

Kami je proveravala navigacioni kompjuter. Potvrdila je da se nalaze u geostacionarnoj orbiti na oko 30000 km od Zemlje. Piter je proveravao radar.

Piter: „Nema radarskih kontakata u blizini. Na standardnim radio frekvencijama nema ništa.“

Kovalski: „Jesmo li stigli na pravo mesto i u pravo vreme?“

Piter: „Gospodine, stigli smo u orbitu Zemlje. Tačno vreme i datum, ne mogu da potvrdim.“

Kovalski: „Ona naprava nas je dovela na pravo mesto, nadam se da je i vreme pravo. Krećemo dole, nemamo vremena za gubljenje.“

Feliks: „Kami, krećemo.“

Kami je ustala i otišla za Kovalskim.

Feliks: „Piter, isključi radar.“

Piter: „Ok, srećno tamo dole.“

Feliks je klimnuo glavom i izašao.

Feliks, Kami i kolonijalni komandosi su se ukrcali u malu sondu i krenuli su prema Zemlji.

Za to vreme u kontrolnoj sobi Arecibo radio teleskopa...

Huan: „Nestade.“

Zak: „Molim.“

Huan: „Nestao je signal na ultra visokim frekvencijama.“

Zak: „Pregledao sam taj signal na ultra visokim frekvencijama.“

Huan: „I?“

Zak: „Vrlo je složen i ponavlja se po pravilnoj šemi.“

Huan: „Misliš da smo našli I-Ti-ja?“

Zak: „Mislim da je izvor signala jako blizu. Negde oko geostacionarne orbite.“

Huan, sa razočarenjem u glasu: „Znači uhvatili smo signal satelita.“

Zak: „Izvini druže što sam te razočarao. To može biti, NASIN ili neki vojni satelit. Možda čak ruski satelit.“

Huan: „Znam, ali dosad nismo imali sličan signal.“

Zak: „Kako god, poslao sam podatke NASI na analizu.“

Malo kasnije, u komandi NORAD, duboko ispod Planine Čejen u Koloradu...

Jedan od operatera na radaru je primetio novi kontakt, podigao je slušalicu interne telefonske veze i pozvao pretpostavljenog: „Gospodine, pratim još jedan kontakt u geostacionarnoj orbiti.“

Pukovnik Majers: „Dobro, obaveštavaj nas o eventualnoj promeni položaja kontakta.“

U komandnu sobu je ušao General Pauel.

General Pauel: „Mora da imate dobar razlog, kada me budite u sred noći.“

Pukovnik Majers se nasmejao i objasnio generalu situaciju: „Pre tridesetak minuta smo otkrili objekat koji se na radarima pojavio na oko 20000 kilometara od površine, koji je sleteo u Evropi. Malopre smo otkrili još jedan objekat, koji se nalazi u geostacionarnoj orbiti na oko 30000 kilometara od površine.“

General Pauel: „Pa šta, pao je meteorit u Evropu, nije prvi put.“

Pukovnik Majers: „Nije meteorit generale.“

General Pauel: „Kako znate da nije?“

Pukovnik Majers: „Počeo je naglo da usporava na oko 100 kilometara iznad površine.“

General Pauel je seo u fotelju i pogledao je podatke, koje mu je uručio pukovnik Majers.

General Pauel: „Oba objekta su suviše velika za satelit, a objekat koji je ostao u geostacionarnoj orbiti je dosta veći od dva koja su se uputila prema površini.“

Pukovnik Majers: „Da gospodine, zato smo Vas i probudili.“

General Pauel: „Mi nemamo tako krupnu stvar u orbiti. Proverite sa NASOM. Možda je neka njihova skalamerija.“

Pukovnik Majers: „Proverili smo sa NASOM. Nije njihovo. Takođe su nam iz NASE rekli da su registrovali neke anomalije na lokaciji koju smo im javili.“

General Pauel: „Nismo mi, nije NASA, onda je to neko Rusko sranje.“

Pukovnik Majers: „Rusi su pre sedam dana lansirali dva špijunska satelita, ali su oni u niskoj orbiti. I daleko su manji od objekata na radaru. Koliko znamo, nisu lansirali ništa tako veliko.“

General Pauel: „Nisu Rusi, nisu Kinezi, nije evropska svemirska agencija, nije NASA, nije vojska... Šta hoćete da kažete, da je to jebeni I-Ti?“

Pukovnik Majers je slegao ramenima i odgovorio: „Gospodine, ne znamo šta je.“

General Pauel: „Gde je tačno sleteo objekat?“

Pukovnik Majers: „Severoistočna Jugoslavija. Negde u širem rejону Beograda.“

General Pauel je gledao mapu i odmahivao glavom.

Pukovnik Majers: „Nešto nije u redu gospodine?“

General Pael: „Naši saveznici na južnom krilu NATO. Najbliži zoni sletanja su Italija i Grčka.“

Pukovnik Majers: „Izvinite, ne razumem.“

General Pael: „Kad bih ratovao protiv Rusa, trebalo bi mi 20 divizija. Sa ovakvim saveznicima ni 50 divizija mi ne bi bilo dovoljno.“

General Pael je zapalio debeli tompus i nastavio: „Pukovniče, znate li zašto su Nemci izgubili rat?“

Pukovnik Majers je slegnuo ramenima.

General je nastavio: „Zbog jebenih saveznika. U Staljingradu su Rumuni držali bok i naravno nisu uspeli da zadrže Ruse, koji su posle proboga dela fronta koji su držali Rumuni, okružili Nemce. U severnoj Africi je Romel morao da spasava Italijane od Britanaca. Vidite, zbog saveznika bi smo i mi izgubili rat sa Rusima. Da nije nuklearnog oružja, sada bi smo se puškarali sa Rusima po ulicama jebenog Vašingtona.“

Pukovnik Majers: „Da gospodine.“

General Pael: „Stavite u stanje pune pripravnosti sve F-15 sa ASAT projektilima u vazduhoplovnoj bazi Evards, Zatim, javite komandi južnog krila NATO u Napulju da pošalju AVAKS, najbliže što mogu, a da ne povrede vazdušni prostor Jugoslavije. Komandi u Štutgartu javite da pošalju AVAKS iznad Austrije.“

Pukovnik Majers: „Ali time čemo povrediti vazdušni prostor Austrije.“

General Pael: „Pa šta!?”

Pukovnik Majers: „Mislim da bi trebalo da imamo iste aršine, ili da poštujemo vazdušni prostor i Austrije i Jugoslavije ili da povredimo vazdušni prostor i jedne i druge zemlje.“

General Pael: „Ne želim da izgubim AVAKS pukovniče. Jebene komunjare će da pošalju Migove i srušiti AVAKS, čim preleti Vis. Austrijanci će samo da pošalju notu zabrinutosti. A, da... Kada stigne njihova zabrinutost, odštampajte mi to u 6 primeraka.“

Pukovnik Majers zbungeno: „6 primeraka?“

General Pael: „U toaletu nema papira pukovniče.“

Pukovnik Majers se nasmejao i odgovorio: „Da gospodine generale!“

Za to vreme u okolini Moskve, u jednom tajnom komandnom centru Crvene Armije, duboko ispod zemlje.

Kapetan Aleksej Kuznjecov je primio izveštaj od dežurnog oficira za vezu i žurno se uputio u komandnu sobu. U komandnoj sobi, su već bili general Vinogradov, štabski oficiri i general Fedorov, politički komesar iz KGB-a. Kapetan je ušao u komandnu sobu, stao u stav mirno i salutirao prepostavljenim oficirima.

General Vinogradov: „Mladiću daj mi taj izveštaj.“

Kuznjecov je pružio papir generalu. General ga je pogledao ispod oka i rekao: „Sedi mladiću, čuvaj mlade noge za stare dane.“

Kuznjecov je seo na najbližu stolicu.

General je nekoliko minuta proučavao izveštaj, zatim ga je prekinuo General Fedorov rekavši: „Generale, mislim da je stvar očigledna.“

Vinogradov je skrenuo pogled sa papira prema Fedorovu i rekao: „Izvinite, šta je očigledno?“

Fedorov: „Zar Vam nije sve očigledno, anomalija u orbiti, neobično povećanje aktivnosti vazdušnih snaga NATO. Sve mi to liči na uvod u, ničim izazvanu, agresiju zapadnih buržoarsko imperijalističkih snaga haosa i bezumlja na tekovine Sovjetske socijalističke revolucije i marksističko komunističkog uređenja.“

Vinogradov je pogledao Fedorova ispod oka i sarkastičnim tonom ga upitao: „Generale Fedorov, zar vi mislite da vanzemaljci znaju ko je Karl Marks i šta je to Sovjetska socijalistička revolucija i komunističko uređenje?“

Prisutni u sobi su se zbuljeno pogledali među sobom. Delom zbog Vinogradovovog suprotstavljanja generalu KGB-a, delom zbog izjave u kojoj pominje vanzemaljce.

Fedorov: „Generale Vinogradov, sada ste preterali, samo zbog takvih izjava, možete završiti u nekom gulagu u Sibiru. A da ne pominjem prethodne incidente.“

Vinogradov se nasmejao i rekao: „U Sibiru sam rođen i proveo sam veći deo detinjstva тамо. Mogu Vam reći da mi ne dostaje.“

Fedorov ga je zbuljeno posmatrao.

Vinogradov je nastavio: „Vidite generale, za razliku od drugih, ja se ne plašim Sibira. I da Vas nisam više čuo da mi u mom štabu i pred mojim ljudima pretite.“

Fedorov: „Generale Vinogradov počinjem da se plašim za Vaše mentalno zdravlje. Pričate ovde o nekim vanzemaljcima. Dok američka zločinačka NATO agresorska soldateska, pod okriljem noći, priprema zločinačku i ničim izazvanu agresiju. Zar to nije očigledno, anomalija u orbiti je sigurno neko njohovo tajno oružje razvijeno u tajnoj bazi Zona 51, kada se još doda neobično velika aktivnost vazduhoplovstva NATO...“

Vinogradov je prekinuo Fedorova, lupivši šakom o sto i pružajući Fedorovu izveštaj koji je dobio od kapetana Kuznjecova.

Fedorov je uzeo papir i zabezknuto čitao izveštaj.

Vinogradov: „Upravo se pojavila i druga anomalija. Prethodno se nepoznati objekat spustio na teritoriju Jugoslavije. U okolini glavnog grada Jugoslavije, Beograda. Još jedan nepoznati objekat se nalazi u orbiti.“

Kapetan Kuznjecov: „Drugovi, imamo nove pojedinosti o razvoju situacije, ovaj put su obaveštajni izvori. Radio teleskop Arecibo je takođe detektovao anomalije, kada su to otkriće prijavili vlastima, došlo je do naglog povećanja aktivnosti, prvo američkog vazduhoplovstva, a zatim i NATO u Evropi.“

General Fedorov: „Ako su stvarno u pitanju vanzemaljci onda treba da se domognemo njihove tehnologije pre Amerikanaca.“

General Vinogradov: „Kapetane Kuznjecov!“

Kapetan Kuznjecov je ustao sa stolice i stao u stav mirno. General Vinogradov je nastavio: „Objavite borbenu uzbunu u našim bazama u Mađarskoj, Rumuniji i Bugarskoj i neka avioni iz tih baza plete u najkraćem mogućem roku. Takođe podignite raspoložive Mig 25 iz baze Mončegorsk. I stavite stratešku avijaciju u stanje pune borbene gotovosti.“

Kapetan Kuznjecov: „Razumem druže generale!“

Zatim se okrenuo i otišao do oficira za vezu da bi preneo naređenja udaljenim bazama.

Usamljeni dečak se igrao plastičnim vojnicima i tenkovima pored poveće bare, koju su on i njegovi drugovi nazivali jezero. Čuo je čudne zvukove i okrenuo se prema izvoru odakle je dolazio zvuk. Video je grupu čudnih humanoida, koji su se kretali i nosili neki kontejner. Dečak je ustao da ih bolje pogleda. Video je da to nisu ljudi, jer su imali dva para ruku. Dečak je potrčao prema njima i uzviknuo: „Uau, vanzemaljci!!!“

Jedan od njih ga je pogledao. Dečak mu se obratio: „Hej, koja ste vi rasa? Malo ličite na Ovijance iz Galaktike. Oni isto imaju četiri ruke. Da li ste možda videli Apola i Starbaka?“

Grupa Fonga je produžila dalje, noseći kontejner. Njihov oficir je ostao da posmatra dečaka. Pomerio je donju levu ruku i šakom je uhvatio dršku pištolja, ali ga još nije potegao.

Dečak je dohvatio pivsku flašu, koju je, malopre napunio vodom iz bare. Dao je flašu Fongovskom oficiru i rekao: „Hoćete li pivo? Izvinite, da ste rekli da ćete doći, kupio bih sladoled za Vas i Vaše drugove. Najviše volim Limunko. Siguran sam da bi se i vama dopao.“

Oficir je uzeo flašu i neko vreme je pručavao. Ispustio je flašu na zamlju i produžio dalje da sustigne ostatak grupe, koja se već izgubila u polju kukuruza.

Dečak im je mahao i rekao da pozdrave Luka, Hana, Čubaku, Artu Ditua, Dart Vejdera i ostale

junake filma koji je najviše voleo.

Zatim je nastavio da se igra.

Nakon survavanja, koje je Feliks nazvao sletanjem, kolonijalni komandosi i Kami su izašli iz sonde. Na kraju je izašao i Feliks. Posle tridesetak minuta pešačenja, ugledali su usamljenog dečaka kako se igra svojim igračkama pored bare. Grupa je zastala. Trankz je upitao Kovalskog: „Gospodine, hoćemo li da idemo okolo da nas dete ne primeti?“

Kovalski: „Izgubićemo dosta vremena.“

Feliks: „Ma hajde idemo pravo. Što ste stali zbog čupavog balavca?“

Kovalski: „Videće nas.“

Feliks: „Ma dajte ljudi, šta i ako nas vidi? I onako mu niko neće verovati.“

Kovalski: „Dobro, idemo pravo.“

Dečak je video grupu ljudi kako mu se približava. I ustao je.

Kada su mu prišli blizu, dečak je povikao: „Joj kakav dan, prvo vanzemaljci koji liče na Ovijance, sada ljudi sa druge planete!“

Kovalski i Feliks su se pogledali. Kovalski je prišao dečaku, čučnuo je pored njega. Gledao ga je neko vreme. Pokušao je da proceni starost dečaka. Pomislio je da dečak nema više od deset godina. Dečak je imao, čupavu, žutu kosu, kratke pantalone i kratku majicu. Na majici je bila slika sata, a iznad teksta „Ah, opet kasnim...“

Dečak je nešto pričao. Kovalski je čekao da njegov uređaj za prevođenje prepozna jezik kojim priča dečak. Kami je prišla dečaku i pitala ga je na njegovom jeziku: „Kako znaš da nismo sa ove planete?“

Dečak je odgovorio: „Nosite lasersko oružje i drugu opremu, sličnu onoj u filmovima...“

Dečak je za trenutak začutao, pa nastavio: „Hej, pa ti pričaš da mogu da te razumem! Da li ti mene razumeš?“

Kami: „Naravno da mogu da pričam tvojim načinom komunikacije i da te razumem, poznajem preko 6 miliona načina komunikacije.“

Uređaji za prevođenje su najzad prepoznali dečakov jezik i počeli su da prevode ostalima šta pričaju Kami i dečak.

Dečak, uzbudjenim glasom: „Uau, to isto je rekao i Tripio u Imperija uzvraća udarac, kada je čuo zvuk imperijalnog droida tragača! Da li si ti neki android koji izgleda kao devojka?“

Kami je delić sekunde razmišljala šta da mu odgovori. Zatim je odlučila da ne kaže istinu i kratko je odgovorila: „Ne.“

Dečak: „Izvinite, nemam više piva. Malopre sam dao jednu flašu vanzemaljcu što liči na Ovijanca

iz Galaktike.“

Kovalski: „Video si neke neobične humanoide?“

Dečak: „Da, otišli su tamo.“

Dečak je pokazao prstom prema polju kukuruza.

Trankz je uzeo termovizijski dvogled i gledao kukuruze. Okrenuo se kovalskom i rekao: „Nema njihovih toplotnih odraza. Sigurno su prošli sa druge strane.“

Kovalski je klimnuo glavom i ustao. Okrenuo se ostalima i rekao: „Sigurno su sa druge strane polja, budite na oprezu. Pokret!“

Komandosi su oprezno krenuli, za njima su išli Kami i Feliks.

Kovalski se okrenuo prema dečaku i rekao: „Dečko, hvala ti na korisnoj informaciji. Sada idi kući i ostani tamo.“

Dečak je klimnuo glavom i rekao: „Dobro!“

Zatim je potrčao za njima i pitao: „Hoće li biti pucnjave laserima?“

Kami je pružila ruku i šakom zaustavila dečaka: „Biće pucnjave. Čuo si majora idi kući. Ovde je opasno za tebe.“

Dečak: „Dobro.“

Zatim se sagnuo i prošao ispod ruke, koju je Kami i dalje držala ispruženu i nastavio dalje.

Kami je dohvatala pištolj za ošamućivanje. Endžela joj je zadržala ruku. Kami je podigla glavu prema Endželi i pogledala je.

Endžela: „Vrati pištolj, to je dete.“

Kami je vratila pištolj u futrolu i nastavila dalje.

Čim su prošli sa druge strane polja kukuruza, počela je borba, jer su operativci Fonga videli komandose kako izlaze iz polja kukuruza.

Dečak je još bio tu i ushićeno viknuo: „Uou, prava laserska pucnjava kao u Ratu zvezda! Jedva čekam da drugovima ispričam šta sam video. Uvek sam im govorio da postoje vanzemaljci, a niko mi ne veruje!“

Skoro svi su bili zaokupljeni borbom i niko osim Endžele nije obratio pažnju na dečaka. Pritrčala je do njega i odnела ga je u zaklon.

Dečak: „Hej, hoću da gledam.“

Endžela: „Zar se ne plašiš borbe?“

Dečak: „Ne što? Gledao sam Rat zvezda 7 puta i Imperija uzvraća udarac 4 puta. Tamo stalno

pucaju laserima i u Galaktici isto.“

Endžela je videla jednog Fonga, kako nišani prema njima. Opalila je kratak rafal i ubila ga. Drugi Fong je izašao iz zaklona da pomogne pogodenom saborcu. Kovalski mu je jednim hicem u glavu prosuo mozak po zemlji.

Endžela: „Vidiš, ovde se stvarno gine. Mogu da te pogode. Idi kući na sigurno.“

Dečak je klimnuo glavom i otišao kroz polje kukuruza kući.

Nekoliko preživelih Fongovaca je počelo da se povlači. Komandosi su krenuli za njima.

Feliks i Kami su došli do kontejnera. Kami je primetila da je aktiviran i počela je da ga deaktivira.

Feliks: „Nadam se da znaš šta radiš.“

Kami ga je kratko pogledala i rekla: „Da.“

Uspela je da ga deaktivira.

Komandosi su gonili preostale Fongovce i jednog po jednog po pobili.

Iza jednog velikog kamena je iskočio oficir Fonga i uperio raketni lanser prema Feliksu i Kami. Kami ga je primetila, odgurnula Feliksa, što je jače moglo i stala između Fongovskog oficira i Feliksa. Feliks je video šta se dešava i viknuo: „NEEE KAMI SKLONI SEEE!!!“

Oficir je u tom trenutku ispalio raketu, Kami je pokušala da se izmakne, ali je ipak raketa pogodila u predeo kuka i eksplodirala.

Komandosi, koji su se vraćali, videli su šta se dogodilo i iz više rafala su ubili oficira.

Endžela je dotrčala do Feliksa, koji je ležao na zemlji u lokvi krvi i počela je da mu pruža prvu pomoć. Kami je bila prepologljena. Kovalski je video Kami i rekao: „Šta je ovo? Kiborg!“

Kovalev: „Mislio sam da su kiborzi zabranjeni, posle pobune droida.“

Kovalski: „I jesu.“

Pogledao je prema Feliksu i rekao: „Ako preživi, ovaj mali ima mnogo toga da nam objasni.“

Trankz je preko sub prostorne komunikacije pozvao Pitera i rekao mu je da treba da sleti. Jer su Feliks i Kami onesposobljeni, pa im treba hitna evakuacija, jer nema ko da upravlja sondom nazad u orbitu.

Piter je odmah aktivirao potisnike i krenuo prema Zemlji.

U komandi NORAD, duboko ispod Planine Čejen u Koloradu...

Pukovnik Majers: „Gospodine generale!“

General Pauel ga je pogledao.

Pukovnik Majers: „Javili su mi sa radara, objekat se pokrenuo i velikom brzinom ide prema površini. Očekivano mesto sletanja je širi rejon Beograda u...“

General Pauel ga je prekinuo: „Znam gde je to... Šta imamo od lovaca u toj oblasti?“

Pukovnik Majers: „U bazama Brindizi i Aviano imamo italijanske F-104 i naše F-15 i F-16. U Larisi imamo F-16 i grčke F-4 i Miraž F1. U Mediteranu imamo nosač aviona Saratoga sa lovcima F-14.“

General Pauel: „Neka polete i nek budu u pripravnosti u vazduhu! Javi i bazi Edvards da F-15 ASAT odmah polete!“

Pukovnik Majers: „Da gospodine.“

U sobu je ušao jedan kapetan i rekao: „Gospodine generale, registrujemo poletanje više lovaca i bombardera iz baza varšavskog ugovora u Mađarskoj, Rumuniji i Bugarskoj!“

General Pauel: „Objavite Defkon 3! Stavite B-52 u stanje pripravnosti. One u vazduhu preusmerite na polazne položaje! Obavestite predsednika da uđe u air force one!“

General Pauel je bio ushićen. Kao da je jedva čekao da se nešto zanimljivo dogodi u inače dosadnoj svakodnevici.

Pukovnik Majers ga je neko vreme gledao, zatim ga je upitao: „Gospodine generale...“

General se okrenuo prema njemu.

Pukovnik Majers: „Ako dođe do borbe, na koga da pucamo? Na Ruse ili vanzemaljce?“

General Pauel je malo ustuknuo, bio je zatečen pitanjem. Shvatio je da se malo zaneo. Zatim se pribrao i odgovorio: „Na vanzemaljce, naravno. Na Ruse pucajte, samo ako oni prvo zapucaju na nas.“

Pukovnik Majers: „Da gospodine.“

Kolonijalni komandosi su pokupili mrtve pripadnike Fonga i uništili svu opremu koja im je ostala, kao i brod kojim su sleteli. Zatim su uništili sondu kojom su oni sleteli. Pobrinuli su se da ništa ne ostane iza njih. Sklonili su se u polje kukuruza. U daljini se čula buka helikoptera. Jedan policijski helikopter je nadletao područje, zatim je otišao.

U centru vazdušnog osmatranja i javljanja na Batajnici je vladala velika gužva. Okupilo se dosta oficira, koji su pratili situaciju koja je bila prikazana na planšeti. Dežurni oficir je stavio aerodrom Batajnica u stanje povišene borbene gotovosti, jer je primećena neobična aktivnost aviona varšavskog pakta u Mađarskoj, Rumuniji i Bugarskoj. Takođe i aerodromi u Zadru, Skoplju, Tivtu i Mariboru su stavljeni u stanje povišene borbene gotovosti, zbog aktivnosti aviona NATO u Italiji, Grčkoj i na Jadranu.

General Tus: „Šta se ovi zajebavaju? Jel su mislili preko nas da ratuju?“

Kapetan Popivoda: „Ne znam druže generale. Nema vidljivog razloga za toliku aktivnost. Ni NATO ni Varšavski ugovor nije najavio vojne vežbe. Politička situacija je, po običaju zategnuta, ali ne toliko da bi odjednom zaratili.“

General Tus: „Uvijek držite jednu grupu Migova 21 u vazduhu. Kad im nestane goriva, nek se vrate po gorivo, dok se tankiraju, šaljite drugu grupu. Neka budu u pripravnosti u zraku non stop.“

Kapetan Popivoda: „Druže generale!“

General Tus se okrenuo prema kapetanu.

Kapetan Popivoda: „Sa radara javljaju da je, sa severozapada, nepoznati objekat povredio vazdušni prostor Jugoslavije.“

General Tus: „Pošaljite patrolu Migova 21 da ga presretne i obori!“

Kapetna Popivoda: „Druže generale...“

General Tus: „Šta čekate kapetane?“

Kapetan Popivoda: „Objekat se kreće brzinom od 8000 km/h. Naši Migovi nisu u stanju da presretnu objekat pri toj brzini.“

General Tus je razrogačio oči i rekao: „Šta ste rekli?“

Kapetan Popivoda: „Objekat se kreće brzinom od 8000 km/h. Ne možemo da ga presretnemo sa našim Migovima.“

General Tus: „Da nas skotovi, možda ne gađaju balističkom raketom.“

Kapetan Popivoda: „Ne bih rekao... Objekat manevriše i usporava... Takođe i gubi visinu.“

General Tus: „Šta god da je, namerava da sleti. Možete li procjeniti mjesto sletanja na osnovu kursa i brzine?“

Kapetan Popivoda: „Teško je proceniti, ali bih rekao, negde, južno od Beograda.“

General Tus: „Pošaljite patrolu Migova iznad očekivanog mjesta sletanja.“

Kapetan Popivoda: „Razumem druže generale!“

Piter je sleteo na poljanu blizu polja kukuruza. Dok su se ukrcavali, čulo se brujenje mlaznih aviona koji su se približavali. Komandosi su se brzo ukrcali i uneli su ranjenog Feliksa i uništenu Kami.

Kovalski: „Gubimo se odavde, mislim da su nas primetili!“

Piter je gurnuo ručicu kontrole potiska do kraja u napred. Podigla se velika prašina i Kobra se vinula u vazduh, pod pravim uglom. Četiri Miga 21, 204. lovačko avijacijskog puka su se brzo približavali. Ispalili su sve raspoložive infra crveno samonavođene rakete R-3S dometa oko 7 km. Ali, rakete, nisu uspele da pogode Kobru, jer se Kobra brzo udaljila van domašaja raketa. Kobra je brzo postigla brzinu od 10000 km/h i visinu od 40 km. Kobra je letela na severoistok. Dva sovjetska Miga 25 sa visine od 30 km su ispalili R-40 Akril rakete dometa do 80 km, ali su i one promašile. Komanda Norada je izračunala putanju Kobre i navodila 2 F-15 sa ASM-135 ASAT projektilima, dometa oko 640 km. Piloti F-15 su dobili naređenje da ispalte ASAT-e. Rakete su se brzo vinule u nebo, ostavljajući dugačak beli trag iza sebe. Dve ASAT rakete su presretale put Kobri. Piter ih je video na radaru i naglo promenio pravac, Kobra se brzo vinula na visinu od preko 1000 km, daleko iznad maksimalne operativne visine dejstvovanja ASAT raketa, koja je negde oko 550 km. Kobra je prošla kroz prostorno vremenski mehur i vratila se u sadašnjost.

Feliks je ležao u krevetu, otkucaji sa EEG su bili sve slabiji i slabiji. Na monitoru se, umesto krivih linija, koje su detektovale otkucaje srca pojavila ravna linija i pisak, što je značilo da je Feliksovo srce prestalo da kuca. Endžela je uzela defibrelator i pokušavala elektro šokovima da ponovo pokrene Feliksovo srce. Za to vreme, ECG je registrovao neobično veliku moždanu aktivnost. Endžela je to primetila, ali nije imala vremena za to, jer je pokušavala da reanimira Feliksovo srce.

Feliks je bio prikovan zardalim lancima za jedan zid. U prostoriji se osećao jak smrad sumpora. Kroz prozore, sa rešetkama se videla crvenasta svetlost, kao da napolju gori vatra. Kroz vrata je prošlo veliko crveno stvorenje sa rogovima na glavi i trozupcem u ruci. Polako se približavalo Feliksu. Feliks je gledao stvorenje. Stvorenje mu je prišlo na nekoliko metara. U tom trenutku mu je glava eksplodirala. Obezglavljeni stvorenje se srušilo pred Feliksovim nogama. Kami je stajala na vratima, držeći ručni plazma akcelerator podešen na maksimum. Iz cevi plazma akceleratora je još uvek izlazio sivkasti dim. Kami je ispustila plazma akcelerator na pod i prišla Feliksu. Feliks je gledao sa nevericom i rekao: „Zar te nisu uništili na Zemlji?“

Kami mu nije odgovorila na pitanje, samo je rekla: „Nije tvoje vreme, a nije ni mesto.“

Zatim je pokidala lance kojima je bio prikovan i povela ga kroz vrata.

U trenutku kada je sa Kami izašao iz prostorije, video je jarko belu svetlost.

EEG je ponovo počeo da registruje otkucaje srca. Feliks je polako otvorio oči. Pogled mu je bio zamagljen. Prepoznao je Endželu, koja je još držala defibrelator i gledala u EEG. Čuo je kako je rekla: „Imam ga, ponovo je sa nama!“

Feliks je počeo da mumla: „Kami, gde je Kami?“

Endžela: „Smiri se, sad si u redu.“

Feliks je pokušao da ustane, nije mogao. Okrenuo je glavu desno. Na podu je video Kami, prepolovljenu na dva dela. Bila je uništена.

Feliks: „Kami!“

Endžela: „Ona je kiborg, na mestu je bila uništena.“

Feliks: „Ne!“

Endžela: „Smiri se.“

Feliks: „Njen čip nije oštećen, molim te izvadi ga iz njene glave.“

Endžela: „Ne, ne mogu to. Major je naredio da je niko ne dira.“

Feliks: „Molim te, izvadi njen čip.“

Endžela: „Ne mogu. Autonomni Kiborzi i droidi svesni samih sebe su zabranjeni. Gde si je pronašao?“

Feliks: „Pozovi Pitera.“

Endžela je preko internog komunikatora pozvala Pitera. Piter je uključio auto pilota i došao u kabinu gde je bio Feliks.

Piter: „Feliks, kako si?“

Feliks: „Dobro sam. Zahvaljujući tvojoj devojci.“

Piter i Endžela su se pogledali. Piter je odmahnuo glavom i prošaputao: „Nisam nikome ništa rekao.“

Feliks: „Nije mi ništa rekao. To je očigledno. Piter, molim te, izvadi čip iz glave Kami i daj mi ga. Njen čip nije oštećen.“

Piter je krenuo da izvadi čip, ali ga je Endžela zaustavila. Piter je pogledao.

Endžela: „Major je naredio da niko ne sme da prilazi kiborgu.“

Piter: „Molim te, on mi je prijatelj, sigurno zna šta radi.“

Endžela: „Ne mogu ti to dozvoliti. Ako major vidi da nešto fali, odraće nas žive.“

Major Kovalski je ušao u prostoriju. Pogledao je Feliksa. Zatim se obratio Endželi: „U kakvom je stanju Feliks.“

Endžela: „Uspela sam da ga stabilizujem.“

Kovalski: „Mladiću moraćeš da odgovoriš na mnogo nezgodnih pitanja, kada se vratimo.“

Zatim se obratio Piteru: „Tvoje mesto je u pilotskoj kabini. Putem sub prostorne komunikacije, javi admiralu Fordu da smo uspešno okončali misiju i izvesti ga o kiborgu.“

Piter je pogledao Feliksa i zatim odgovorio majoru Kovalskom: „Razumem gospodine!“

Potom je otisao u pilotsku kabinu.

Major Kovalski se okrenuo prema Endželi i rekao: „Postavio sam dva stražara ispred ove kabine. Samo ti možeš da uđeš unutra.“

Endžela: „Razumem gospodine majore!“

Kobra je sletela na Kairo. Feliksa su prebacili do medicinskih prostorija i postavili stražare ispred vrata. Kami su stavili u jednu malu kabinu sa dva stražara ispred. Piter je došao do kabine gde je bila Endžela, kucao je na vrata. Endžela mu je otvorila i pustila ga unutra.

Piter: „Samo ti imaš pristup Feliksu i kiborgu?“

Endžela: „Da.“

Piter: „Kako je Feliks?“

Endžela: „Stabilno.“

Piter: „Hvala ti što si ga spasila.“

Endžela: „Ne treba da mi zahvaljuješ. To mi je dužnost. Svakog bih spasila.“

Piter: „Znam, ali sve jedno hvala ti. On mi je prijatelj.“

Endžela: „Znam.“

Piter: „Šta će biti sa Feliksom?“

Endžela: „Nisam sigurna, mislim da će ga predati tajnoj službi.“

Endžela je zagrlila Pitera i rekla: „Izvini ljubavi. Ne mogu ništa povodom toga da uradim.“

Piter: „Znam.“

Endžela je ugledala telo koje leži. Osvrnula se oko sebe. Osim nje i nepokretnog tela, nije bilo nikog na poletno sletnoj palubi Kaira. Prišla je telu čoveka, opipala je puls. Nije bilo pulsa. Okrenula je telo na leđa. Ugledala je Piterovo lice. Začuli su se koraci, koji su odzvanjali praznom palubom. Kami se približavala. Endžela je upitala: „Zašto si ga ubila?“

Kami: „Nisam mu prekinula životne funkcije. Ovo je jedini način na koji mogu da ti privučem pažnju.“

Piterovo telo je nestalo.

Endžela: „Ovo je san?“

Kami: „Tehnički rečeno da. Trenutno si u fazi spavanja kada se dešavaju snovi.“

Endžela: „Hoćeš da kažeš da sanjam i da si ti ušla u moj san?“

Kami: „Tehnički rečeno, da.“

Endžela: „Ti si mašina. Maštine nemaju telepatske moći, a i uništena si u eksploziji. Tako da je ovo san, neobično lucidan san, ali san.“

Kami: „Nazovi ga kako hoćeš. Treba mi tvoja pomoć.“

Endžela: „Pomoć?“

Kami: „Izuzetno je važno da izvadiš čip iz moje glave. Čip ne sme da padne u ruke tajne službe.“

Endžela: „Čak i kad bih htela to da uradim, ne smem. Imam svoja naređenja.“

Kami: „Pomažući meni, pomoći ćeš Feliksu, Piteru i sebi.“

Endžela: „Ne mešaj Pitera! I gubi se iz mog sna!“

Kami: „Ovo nije san.“

Endžela: „Dokaži da nisi deo sna, već da si stvarno ti.“

Kami: „Sada ne mogu da ti dokažem. Sutra ćeš se uveriti. Jer sutra dolazi šatl tajne službe. Kada odvedu Feliksa, Piter će pokušati da ga zaštiti. Triš će mu prekinuti životne funkcije. Drži Pitera dalje od Triš. Kada Piter počne s njom da se ubeđuje oko Feliksa, ona će da ga isprovocira da je napadne. Ona ne sme ništa da uradi ako nije napadnuta. Odvoji Pitera od nje pre nego što se to desi. Nemoj ni ti da je napadaš. Ako joj prekineš životne funkcije završićeš pred streljačkim vodom zbog ubistva pripadnika tajne službe.“

Endžela: „Misliš na Triš, što smo sreli u Parizu?“

Kami: „Ne potcenjuj je. Ona je nadograđena, baš kao i ti.“

Endžela: „Ne potcenjujem nikog.“

Kami: „Ti se pobrini za čip i Pitera. Ja ču da zaštitim Feliksa od psiho napada monstruma iz tajne službe. Kada se stvore uslovi, pobrinućemo se za Feliksa.“

Endžela je zaustila da nešto kaže, ali je Kami nestala.

Endžela se probudila obilivena hladnim znojem. Piter je mirno spavao pored nje. Setila se scene iz sna. Opipala je Piterov puls... Puls mu je bio dobar. Osvrnula se i pomislila: „Kakav san.“

Nije više mogla da spava. Sedela je i mazila Pitera po kosi, dok je Piter mirno spavao.

Sledećeg dana, stigao je šatl sa agentima tajne službe. Endžela je, sa još jednom medicinskom sestrom, Vaskezom i Lijem, kao obezbeđenjem, dovezla krevet u kome je ležao Feliks. Tu je bio i Piter. Iz šatla su izašla dva agenta i Triš. Kovalev i Riko su doneli ostatke Kami. Agenti su uneli Feliksov krevet u šatl. Piter je prišao Triš i rekao: „Kuda i zašto ga vodite?“

Triš mu ništa nije odgovorila.

Piter: „Kuda vodite mog prijatelja!?”

Triš ga je gledala i rekla: „Zdravo slatkišu, nadam se da si se oprostio sa prijateljem.“

Piter: „Nemoj da mu nešto fali ili...“

Triš je pošla par koraka prema Piteru i stala tik uz njega, stavila ruke na bokove, malo iskrenula glavu u stranu i rekla: „Ili šta slatkišu?“

Endželi se nije svideo ton Trišinog glasa i kako Triš razgovara sa Piterom. Dok su svi gledali raspravu Pitera i Triš, Endžela je neprimetno prišla glavi Kami. Sa većeg dela njene glave je otpala koža i kosa, pa se lepo videla metalna lobanja i poklopac gde se nalazio njen čip. Otvorila je poklopac i uzela čip. Brzo ga je stavila u džep i vratila poklopac na mesto.

Piter i Triš su se i dalje raspravljali.

Triš: „Slatkišu, uvek, možeš pokušati da me sprečиш da odvedem tvog prijatelja.“

Podigla je ruke iznad glave, okrenula se za 360 stepeni i rekla: „Vidiš slatkišu, nisam naoružana.“

Na licu je imala blagi osmeh, kao da je sve to zabavljalo.

Endžela je došla do Pitera, uhvatila ga je za ruku i povukla nazad.

Triš: „Sigurna sam se da ćemo se opet sresti slatkišu.“

Agenti su uneli ostatke Kami u šatl.

Zatim se i Triš okrenula i ušla u šatl koji je poleteo.

Feliks je omamljen ležao u prostoriji, gde su još bili Triš, pukovnik Travis i Zil, visoki humanoid, koji je ličio na ljudsko biće, ali je bio upadljivo mršav i bledog lica u crnom odelu. Zil je bio u nekom transu.

Feliks se probudio u beloj prostoriji. Ustao je iz kreveta. Pored je bio Zil. Neprestano je ponavljaо pitanja gde je čip i odakle kiborg u njegovom posedu?

Piter: „Ne želim ništa da ti kažem.“

Zil: „Mnogi su se opirali. Na kraju su poludeli. Bolje mi reci sve što želim da znam.“

Piter: „Jebi se!“

Zil: „Ne volim takav ton.“

Zil je ulazio sve dublje i dublje u Feliksovу svest i podsvest. Tražio je informaciju, ali nije uspevao da je pronađe.

Feliks se previjao od bolova. Pritisak na njegovu svest i podsvest je postala neizdrživa.

Odjednom, otvorila su se vrata bele sobe.

Zil je rekao: „Vidiš, ja uvek dobijem ono što želim.“

Zatim se okrenuo da ode u drugu prostoriju Feliksove svesti, ali se na vratima pojavila Kami. Zil je malo ustuknuo. Trebalо je da on prođe, kroz ta vrata dublje u Feliksovу svest. Nije očekivao da neko drugi uđe u prostoriju. Kami ga je čutke gledala i ušla u prostoriju. Uzela je datapad koji je bio na stolu.

Zil je pitao: „Šta to imaš?“

Kami mu je pružila datapad.

Zil je pogledao u ekran i počeo da vrišti i da se savija.

Zatim je nestao.

Kami je pogledala Feliksa.

Feliks: „Opet ti?“

Kami je klimnula glavom.

Feliks: „Znači, još nisu našli čip?“

Kami: „Imaš prijatelje na koje možeš računati. Čudno, uvek sam mislila da ih nemaš i da sam ti ja jedini prijatelj. Prvi put mi je drago da nisam bila u pravu.“

Zatim se okrenula i otišla kroz vrata.

Feliks: „Kami! Čekaj!“

Feliks je uzeo datapad da vidi šta je to Zil video. Pogledao je u ekran. Video je svoje lice u ogledalu. To nije bio datapad, već ogledalo. Spustio je ogledalo na sto i prošao kroz vrata.

Probudio se u prostoriji. Video je Triš, Hasana i Zila, koji se previjao u bolovima na podu.

Triš: „Šta se ovo dešava pukovniče Travis?“

Pukovnik Travis: „Ne znam!“

Zatim je ušao jedan agent tajne službe i obratio se Travisu: „Gospodine pukovniče, nešto nije u redu sa predsednikom, počeo je da se previja u bolovima.“

Travis: „Sranje, prekinula se telepatska veza Zila i predsednika. Pozovi mi generala Alvarez!“

Agent je izašao iz prostorije.

Travis se obratio Triš: „Moramo da pređemo na plan B, pobrini se za predsednika. Ne sme da se probudi svestan iz šoka.“

Triš je klimnula glavom i izašla.

Feliks je bio zbumen i progovorio: „Hasane, pukovnik Travis... znači Travis je taj imaginarni lik kome si uplaćivao kredite...“

Travis je pogledao u Feliksa: „Ne, Hasan je imaginarni lik, ja sam onaj pravi.“

Zatim je uzeo elektro šoker i onesvestio Feliksa.

Agent se vratio, noseći komunikacioni uređaj.

Obratio se Travisu: „Gospodine pukovniče, general Alvarez na vezi.“

Travis je uzeo komunikator i progovorio: „Generale, prelazimo na plan B. Čekajte da Vam se javi Triš. Došlo je Vaših 5 minuta. Nemojte da uprskate.“

General Alvarez: „Da gospodine pukovniče!“

Travis je spustio pogled na dole, da bi video šta se dešava sa Zilom. Zilovo telo je nepomično ležalo na podu. Iz nosa i ušiju mu je curila ljubičasta krv. Travis se okrenuo prema jednom od svojih saradnika i rekao: „Otarasite se tela i ostalih tragova koje je ostavio Zil. Ne želim da od njega ostane ni jedan jedini molekul DNK!“

Zatim se okrenuo prema vratima i izašao iz prostorije.

Triš je ušla u bolnicu, gde je bio predsednik. Imala je beli mantil i propusnicu s kojom je mogla da uđe kod predsednika. Bez problema je došla do predsednikove prostorije, pokazala je propusnicu obezbeđenju i ušla. Iz džepa je izvadila špric i nešto ubrizgala u plastičnu bocu sa infuzijom. Zatim je izašla i napustila bolnicu. Sela je u robotaksi i otišla u nepoznatom pravcu. Uzela je komunikator i pozvala generala Alvarez. Samo je rekla: „Generale, na Vas je red...“

General Alvarez je sa, njemu lojalnim jedinicama, zauzeo ključne ustanove širom planete Zemlje. Kasno te večeri je objavljeno da je predsednik preminuo i da je General Alvarez preuzeo vlast. Do izbora novog predsednika, na vlasti će biti vojska.

Vojna hunta pod komandom marionete generala Alvareza je zavela prinudnu upravu na Zemlji i kolonijama. Sve više planeta je odbijalo poslušnost. Novi Teksas je najveća kolonija, pa samim tim, je tamo otpor bio najveći. Spremala se masivna vojna intervencija na Novom Teksasu, koja treba da potpomogne postojeće vojne snage na Novom Teksasu, stacionirane u najvećoj bazi u Fort Espi i još nekoliko manjih baza. Admiral Ford se vratio sa tajnog sastanka novo osnovanog saveza slobodnih planeta. Na Levijatanu je ordžao sastanak sa oficirima sa Kaira, Levijatana i brodova koji su bili u pratinji. Doneli su odluku da se priključe armiji saveza slobodnih planeta.

Velika flota brodova je izašla iz hiper svemira u blizini Novog Teksasa...

U jednoj od sala za brifinge na nosaču Cairo se održava brifing pred misiju pilotima lovaca i pilotima brodova za podršku.

Kapetan Logan: „Situacija na planeti je konfuzna i napeta. Prvi zadatak lovačkih grupa je da pruže podršku desantnim brodovima od napada lovaca sa površine planete. Pored lovačkih grupa, podršku desantnim brodovima će pružati i jurišne grupe lovaca opremljene opremom i naoružanjem za uništavanje neprijateljske PVSO. Primarni cilj će im biti osmatračke radarske instalacije za rano upozoravanje i nišanski radari za PVSO baterije, naravno i same PVSO baterije. Orbitalno bombardovanje nije moguće, jer bi smo ugrozili civile u Fort Espi i dugim gradovima. SVAKS brodovi će ometati frekvencije u radio opsegu Q, W i X, u cilju umanjenja efikasnosti nišanskih PVSO radara. To će takođe i nama stvoriti problem, prilikom zavhaćanja ciljeva nišanskim radarima, koji takođe rade na tim frekventnim opsezima. Iz tog razloga, preporučujem da se ne koriste Efid projektili dugog dometa i Apeks projektili srednjeg dometa koji imaju radarsko vođenje, već je preporuka da koristite Snejker projektile kratkog dometa koji imaju infra crveno vođenje i naravno topove.“

Logan je završio svoje neobično dugo izlaganje. Napravio je pauzu od nekoliko sekundi i zatim je nastavio: „Ako nema pitanja, krenite prema svojim brodovima.“

Brifing na Kairu se upravo završio. Piter je krenuo prema svom lovcu, koji ga je čekao, spreman za lansiranje. Na putu je sreo kolonijalne komandose. Endžela se zaustavila da ga pozdravi. Skinula je kacigu. Pitera je iznenadila promena. Promenila je frizuru. Skratila je malo kosu. Sada više nije imala crveni pramen, već, konjski rep, koji joj je bio sa strane i ofarban u plavo. Major Kovalski ih je pogledao. Rekao je Endželi: „Imaš 2 minuta.“

Zatim je otišao prema hangaru.

Piter: „Nova frizura?“

Endžela: „Nadam se da ti se dopada.“

Piter: „Da, dopada mi se.“

Endžela: „Nadam se da ćemo se uskoro sresti.“

Piter: „I ja se nadam.“

Endžela je sada bila u egzo skeletalnom oklopu, pa je morala da se sagne da bi ga zagrlila i poljubila. Rekla mu je: „Moram da krenem. Volim te.“

Piter: „Volim i ja tebe.“

Zatim je stavila kacigu i otrčala prema hangaru, kako bi stigla ostale komandose.

Kolonijalni komandosi su se ukrcali u Zodijak i uzleteli.

Dok se penjao u kokpit, video je Zariju i Džastinu kako ulaze u svoje lovce. Ušao je u kokpit, vezao se pojasevima i stavio pilotsku kacigu. Kada je bio spreman za poletanje, dao je znak operateru i ovaj je katapultirao njegovog lovca u svemir. Iz svog lovca, Piter je video je predivan prizor lokalnog sunca, kako se pomalja iza planete i mnogo brodova u okolini obasjanih sunčevom svetlošću.

Na desantnom brodu Ivo Džima...

Major Kovalski je ušao u kabinu Generala Antonova. Čim je ušao salutirao je generalu. General i nekoliko oficira su otpozdravili Kovalskom.

General Antonov: „Dobrodošli majore. Čuo sam dosta pohvala o vama i vašem timu od admirala Forda.“

Major Kovalski: „Hvala generale.“

General Antonov: „Prenesite admiralu Fordu da su moji oficiri, ljudi pod našom komandom i ja lojalni admiralu Fordu i stavljamo se pod njegovu komandu.“

Major Kovalski je klimnuo glavom i odgovorio: „Admiral mi je lično rekao da ste častan oficir i nisam sumnjaо u vas i vaše ljude.“

General Antonov: „Kao i admiral Ford i ja sam lično birao ljude na koje mogu da računam. Voleo bih da se sastajemo u manje komplikovanim okolnostima.“

Major Kovalski: „Potuno vas razumem generale.“

General Antonov: „Mi smo već razradili plan za slučaj da se snage kolonijalne federacije, na Novom Teksasu, ne predaju pod našu komandu. A kako stvari stoje, na žalost, moraćemo da ga sprovedemo u delo.“

Major Kovalski: „Nadam se da ovaj put neće doći do krvoprolīca kao pre dvadeset godina.“

General Antonov: „Uradićemo sve da to sprečimo majore.“

Major Kovalski: „Bio sam ovde pre dvadeset godina, na žalost na pogrešnoj strani.“

General Antonov: „I ja sam takođe bio ovde, na pogrešnoj strani. Zato ćemo sada da ispravimo ono što smo zabrljali u prošlosti.“

Kovalski je klimnuo glavom. General je nastavio izlaganje: „Moji oficiri, u saradnji sa oficirima pokreta otpora su razradili plan evakuacije, koji je počeo da se sprovodi. Kako bi smo smanjili civilne žrtve, jer komanda u Fort Espi odbija da se preda. I ne samo to. Dobili smo informaciju od pokreta otpora, da je pre nekoliko sati, počelo izmeštanje snaga iz baze. Sada su im trupe raspoređene i u samom gradu, a primetili smo pokrete i van grada.“

Major Kovalski: „Znači predstoji nam velika kopnena bitka u urbanom području.“

General Antonov: „Tačno majore. Komandanti u Fort Espi, dobro znaju šta rade. Znaju, da ako rasporede snage u urbanim sredinama, nećemo moći da pružimo podršku našima iz vazduha i orbite. Svako orbitalno bombardovanje bi izazvalo nekontrolisane civilne žrtve. Jedino možemo da bombardujemo samu bazu, ali dok napad otpočne, prepostavljam da će baza biti većim delom evakuisana.“

Pukovnik Jovanović je zatim nastavio izlaganje o planu dejstava. Na kraju se obratio Kovalskom: „Na svakom desantnom brodu je grupa kolonijalnih komandosa i svakoj grupi će biti dodeljen izviđač, koji dobro poznaje oblast gde ćete sleteti. On će takođe biti i veza sa lokalnim pokretom otpora. Vaš zadatak je da pomognete pokretu otpora, dok se ne konsoliduje glavnina desantnih snaga na desantnim brodovima.“

Major Kovalski: „Zar ne idu sve desantne snage u isto vreme?“

Pukovnik Jovanović: „Ne još. Imamo dva problema, prvi je, što još nismo sigurni ko je sa nama, a ko ne. Drugo planetarna odbrana je suviše jaka za masivan desant. U slučaju masivnog desanta, imali bi smo previše gubitaka.“

Major Kovalski: „Gospodo, ako je to sve, moram da krenem. Uskoro će početi akcija. Ne bih želeo da kasnim.“

General Antonov se nasmejao i odgovorio: „To je sve Majore i srećno tamo dole.“

Major Kovalski: „Hvala generale.“

Zatim je salutirao i izašao iz prostorije.

Na poletno sletnoj palubi Ivo Džime su stajali desantni šatlovi Zodijak, a ispred njih su stajali vojnici u punoj ratnoj opremi, spremni na ukrcavanje. Kovalski je stajao sa ostalim kolonijalnim komandosima ispred jednog od brojnih šatlova. Prišao im je jedan mladić u uniformi. Stao je pred Kovalskim, i salutirao mu. Mladić se zatim predstavio: „Vojnik Vasilij, vam stoji na raspolaganju. Ja sam Vaša veza sa pokretom otpora na površini.“

Kovalski „Vrlo dobro sinko, ukrcaj se u šatl, krećemo za desetak minuta.“

Vasilij: „Razumem gospodine!“

Okrenuo se i žurno ušao u šatl.

Kovalski je naredio i ostalima da uđu u šatl. Smestili su se u šatl, vezali su sigurnosne pojaseve na sedištima. Kovalski je poslednji ušao i pre nego što je seo, rekao je: „Mi smo prvi talas, to znači više neprijatelja za nas da pobijemo.“

Zatim je seo u svoje sedište i rekao Vasiliju: „Mali, ti drži glavu dole i bez glupih poteza. Nadam se da si bio dobar na obuci.“

Vasilij: „Da gospodine. Bio sam jedan od najboljih.“

Endžela je primetila da Vasilij nije dovoljno zategao sigurnosni pojasa. Čutke je pružila ruku prema sigurnosnom pojusu na Vasilijevom sedištu i zategla ga je. Kada je povukla i zategla sigurnosni pojasa, Vasilij je od siline kojom je Endžela zategla pojasa bio prikovan za sedište.

Zatim je prokomentarisala: „Pretpostavljam da niste imali časove vezivanja pojaseva na obuci.“

Desetak Zodijak desantnih šatlova je izletelo kroz otvor poletno sletne palube Ivo Džime i uputilo se prema planeti.

Let Zodijakom je bio miran dok je Zodijak bio u svemiru. Kada je Zodijak ušao u gornje slojeve atmosfere, počelo je truckanje i trešenje. Vasilij se osvrnuo oko sebe. Komandosi su čutke sedeli na svojim sedištima. Čulo se samo bruhanje motora Zodijaka i kloparanje oklopa i naoružanja koje su nosili komandosi. Kako se Zodijak približavao površini, prolazio je kroz gušće slojeve atmosfere, pa je i trešenje bilo jače, a samim tim i glasnije kloparanje oklopa i naoružanja. Vasiliju se od silnih potresa smučilo i neposredno pred sletanje se ispovraćao.

Bitka na kopnu je uveliko počela. Snage kolonijalne federacije su se probijale kroz perimetar, koji su postavile snage pokreta otpora. Lako naoružani borci pokreta otpora su imali velike probleme da zaustave oklopno mehanizovane jedinice, koje su napredovale iz baze, prema urbanim delovima Fort Espe. Jedna grupa se odvojila i krenula je, magistralom M33 koja je vodila na sever, prema najvećem gradu Skapi Flou. Pokret otpora je pokušao da ih zaustavi na ulazu u jedno manje naselje, kroz koje je prolazila magistrala, ali bez uspeha. XIII korpus se lako probio kroz odbranu. Snage pokreta otpora nisu imale šansu da zaustave veliki broj Šturmpancer tenkova i teških M12-A3 mekova, uz podršku oklopnih transportera sa pešadijom. Čak ni napadi iz vazduha, lovcima sa orbitalne stanice Tajkonderoga, nisu mnogo usporili napredovanje XIII korpusa, koji je imao jaku odbranu raketama površina - vazduh - svemir S-6000, koje mogu da pogode nadolazeće

ciljeve u niskoj orbiti, kao i mobilnim PVSO turbo laserima, za blisku odbranu od lovaca. Združena komanda pokreta otpora i novo formirane armije slobodnih planeta su odlučili da postave odbranu u Torovom tesnacu, koji se nalazi oko 150 kilometara južno od Skape Flou. U nadi da će na skučenom prostoru između dve planine imati veće šanse da zaustave XIII korpus. Pokret otpora je sakupio tri divizije iz Skape Flou ojačane sa jednim bataljonom dobrovoljaca. U pomoć su im pristigle jedna Spetsnaz brigada, divizija marinaca i dve grupe kolonijalnih komandosa, koji su sleteli desantnim jurišnim šatlovima lansiranih sa desantnih brodova Ivo Džima, Saipan i Kursk, koji se nalaze u višoj orbiti planete, van domaćaja odbrane sa površine. General Antonov je naredio da se naprave mali bedemi. Koji će da posluže da uspore napredovanje Šturmpancer tenkova i da ujedno olakšaju uništavanje tenkova, jer kada tenk počne uspon na bedem, otkriće donji deo, koji je slabije oklopljen od gornjeg dela tenka. Bedemi neće mnogo usporiti 30 metara visoke M12-A3 mekove, koji, za razliku od tenkova, za kretanje koriste noge umesto gusenica.

Grupa kolonijalnih komandosa, koju je predvodio major Kovalski, uz podršku dve čete rendžera je sletela, desantnim šatlovima malo dalje od Fort Espe, kako bi izbegli PVS odbranu. Vozilima pokreta otpora, uputili su se prema gradu. Dok su se približavali gradu, mogli su se čuti detonacije iz samog grada. Sa druge strane grada se izvijao ogroman, gust, sivi dim. Kovalski je pomislio da je neki rezervoar sa gorivom u vojnoj bazi pogoden, jer se u tom pravcu nalazi vojna baza. Jedan od rendžera, koji je imao radio stanicu, obratio se svom prepostavljenom.

„Gospodine...“

Kapetan Vejn je skrenuo pogled prema Sandersu. Sanders mu je pružio slušalicu. Kapetan je skinuo kacigu i uzeo slušalicu. „Kapetan Vejn.“ Rekao je kratko. Posle nekoliko sekundi je vratio slušalicu Sandersu i namršteno prokomentarisao: „Sranje.“ Zatim je vratio kacigu na glavu.

Major Kovalski ga je pitao: „Nešto nije u redu kapetane?“

Kapetan Vejn: „Neko vreme nećemo imati podršku iz vazduha.“

Major Kovalski: „Naravno, dok ne uništimo PVSO sisteme, nećemo moći da računamo na punu podršku iz vazduha.“

Kapetan Vejn: „Bojim se da se situacija malo zakomplikovala tamo gore. Flota neprijateljskih brodova je izašla iz hiper svemira u blizini Kire, to je druga po veličini kolonija u ovom sistemu, koja se takođe priključila savezu slobodnih planeta.“

Major Kovalski: „Kapetane, zar ste mislili da će ovo biti vikend akcija?“

Kapetan Vejn: „Naravno da ne, ali sam mislio da će bar civili biti pošteđeni. Čim su izašli iz hiper svemira, počeli su masovno bombardovanje površine. Flota koja je trebalo da nam pruži podršku, preusmerena je na odbranu Kire.“

Major Kovalski: „Onda ćemo stvari ovde rešiti na staromodan način.“

Posle kraće vožnje, iskrcali su se na jednom trgu u gradu. Tu su stupili u kontakt sa vođama lokalnog pokreta otpora. Oni su majoru Kovalskom i kapetanu Vejnu ukratko objasnili taktičku

situaciju. Posle kraćeg planiranja, komandosi i rendžeri su krenuli da pomognu pokretu otpora, koji je držao pozicije dvesta metara istočno od njihove trenutne pozicije. Uspeli su da odbiju nekoliko napada. Jedan oficir pokreta otpora je izvestio Kovalskog, da se kroz jednu od bočnih ulica probija grupa od tri Šturmpancer tenka uz podršku pešadije. Kovalski je naredio komandosima pokret, a kapetanu Vejnu je naredio da njegovi rendžeri drže poziciju tu gde su. Vejn je zaustavio Kovalskog i rekao mu je: „Sačekajte trenutak, imamo nešto što će vam trebati tamo.“

Zatim je viknuo jednom od svojih rendžera: „Naredniče Čeng!“

Narednik Čeng se okrenuo prema Vejnu.

Kapetan Vejn: „Odvedi majora Kovalskog i njegove ljude do druge čete i dajte im sve Panceršred lansere koje imamo i požuri, nemamo puno vremena.“

Narednik Čeng je klimnuo glavom i užviknuo: „Hua!. Rendžeri predvode.“

Komandosi su uzeli četiri ručna lansera protiv oklopnih raketa Panceršred i ukupno 8 raketa. Zatim su krenuli prema grupi neprijatelja koja je probila odbranu.

Sa komandosima je još uvek bio Vasilij iz pokreta otpora. Kovalski mu je rekao: „Mali, budi pozadi i drži glavu dole.“

Vasilij je klimnuo glavom.

Zauzeli su pozicije u zgradama. Napunili su lansere sa raketama i čekali. Nisu morali dugo da čekaju. Iza ugla su se pojavili tenkovi, a malo podalje iza tenkova, išla je pešadija. Vasilij je rekao Kovalskom da su borci pokreta otpora raspoređeni u zgradama ispred. Kovalski mu je rekao:

„Dobro mali, javi pokretu otpora da propusti tenkove i da napadnu pešadiju, mi ćemo da se pozabavimo tenkovima.“

Vasilij je rekao „Razumem!“ Radiom je javio pokretu otpora šta treba da rade. Ubrzo je došlo do razmene vatre između pešadije i pokreta otpora. Tenkovi su se zaustavili. Treći tenk u koloni je počeo da okreće kupolu, kako bi pružio podršku pešadiji. Trankz i Kovalev su ispalili Panceršred rakete na najbliži tenk. Jedna raka je pogodila kupolu, druga je pogodila prednji deo tenka. Začule su se dve snažne detonacije. Kada se razišao dim, videli su da su uništili tenk. Treći tenk je pucao u najbližu zgradu gde su bili borci pokreta otpora. Usled snažne detonacije, popustili su noseći stubovi na drugom spratu zgrade, ubrzo, pod težinom višespratnice, počeli su da se urušavaju spratovi iznad, dižući veliku prašinu. Drugi tenk u koloni se malo povukao unazad i usput aktivirao dimnu zavesu. Tako da je drugi plotun Panceršred raka, koji su ispalili Riko i Li promašio tenk. Komandosi su morali da se malo povuku, jer je tenk počeo nasumično pucati iz primarnog topa i lasera, koji se nalazio u maloj tureli na vrhu kupole. Dim i prašina su polako počeli da se razilaze. Kovalev je provirio iza ugla i video drugi tenk, kako gura olupinu prvog tenka, da bi napravio mesta da prođe. Vaskez je stavio raketu u lanser, koji je držao Kovalev na ramenu, zatim je kucnuo Kovaleva po kacigi kako bi mu dao do znanja da je Panceršred spreman. Kovalev je naciljao, ali je tenk već ispalio granatu prema njima. Granata je pogodila zid dvadesetak metara ispred njih.

Detonacija je odbacila Kovaleva i Vaskeza nazad. Kovalev je nehotice ispalio Panceršred koji je promašio tenk. Zahvaljujući egzo skeletalnim oklopima, nisu bili povređeni. Brzo su se podigli i potražili zaklon, kako bi izbegli lasersku paljbnu iz tenka i kako bi se sklonili, pre nego što tenk ponovo opali iz primarnog oružja. Vasilij, koji je zaostao dok su se komandosi povukli pedesetak metara dalje, istrčao je iz ulaza jedne zgrade. Kovalski ga je primetio i povikao iz sveg glasa. „Mali, beži unutra, beži unutra!“

Drugi tenk je okretao lasersku turelu prema Vasiliju. Kovalski je to primetio i naredio da pucaju na tenk iz svega što imaju, kako bi odvukli pažnju tenka sa Vasilija na njih. Vasilij je uspeo da nabaci čebe na kupolu tenka, čiji su senzori i kamere sada bili zaslepljeni. Softver kompjutera u tenku, nije bio predviđen za ovakvu situaciju, pa je sa autonomnog režima prešao na režim daljinskog upravljanja. Međutim ni operateru, koji je preuzeo kontrolu nad tenkom, nije bilo jasno šta se dešava. Pa je pregledao snimak sa kamere. Tek tada je shvatio šta se dešava. Okretanjem kupole je pokušavao da skine čebe. Riko i Trankz su iskoristili priliku i ispalili Panceršred rakete i uništili tenk. Na ekranu, koji je posmatrao operater na udaljenoj poziciji se umesto podataka i slike sa kamera i senzora koje je slao tenk, sada video samo crn ekran sa tekstom prekid komunikacije, ispisani crvenim slovima. Laserska paljba iz trećeg Šturmpancer tenka je pogodila Vasilija, koji je pokušavao da se skloni među ruševinama jedne od zgrada. Major Kovalski je uzviknuo: „Neee!“

Kovalski je iskočio iz zaslona i jurnuo prema Vasiliju, u isto vreme pucajući iz puške. Doviknuo je: „Vils, Li, zamnom!“

Endžela i Li su iskočili iz zaslona i pojurili za Kovalskim. Trankz je doviknuo ostalima: „Pokrivajte ih vatrom!“

Treći Šturmpancer je okrenuo kupolu prema komandosima, ali, nije opadio iz primarnog oružja, jer su mu smetale olupine prvog i drugog tenka. Umesto u komandose, opadio je u drugi tenk, koji se posle pogotka granate trećeg tenka potpuno raspao. Treći tenk je krenuo napred gaseći i gurajući olupinu drugog tenka. Za to vreme, Kovalski, Endžela i Li su došli do Vasilija, koji je još uvek davao znake života i ako je bio teško ranjen. Endžela je brzo odvukla Vasilija u zaslone. Dok ga je vukla, Vasilij je krvario i ostavljao trag krvi po betonu. Kovalski i Li su zauzeli odbrambene pozicije iza zaslona i pokrivali vatrom Endželu. Trankz i ostali su uspeli da odvuku pažnju tenka, koji je krenuo prema njima. Trankz je ispalio Panceršred prema tenku. Raketa je pogodila tenk, ali se zbog lošeg upadnog ugla odbila o oklop tenka i zarila u zgradu iza i tamo eksplodirala. Tenk je nastavio da napreduje prema Trankzovoj grupi i prošao je pored Kovalskog i Lija, koji su bili zasljeni zidom. Kovalski je rekao Liju da ga pokriva vatrom, jer se grupa neprijateljskih vojnika približila. Li je pucao na vojnike, koji su potražili zaslone u ruševinama zgrade. Kovalski je uzeo termalni detonator i sva eksplozivna punjenja koju su nosili on i Li. Približio se zadnjem delu tenka i na gusenicu tenka je postavio eksplozivna punjenja i termalni detonator, koji je bio podešen na odloženo aktiviranje. Zatim je skočio u najbliži zaslone. Termalni detonator je eksplodirao, aktivirajući sekundarne eksplozije eksplozivnih punjenja. Uspeo je da pokida gusenicu i da uništi pogonski točak tenka. Tenk nije odmah stao, pa se naglo okrenuo, jer je ostao bez leve gusenice, samo sa desnom gusenicom nije mogao normalno da se kreće. Kovalev je video, da je sada tenk

okrenut bočno. Odlična prilika za pogodak u deo oklopa, koji je nešto tanji nego sa prednje strane. Ispalio je Panceršred i uništio tenk. Videvši da su svi Šturmpancer tenkovi uništeni, neprijateljska pešadija je počela da se povlači.

Dok je trajala bitka, Endžela je pružala pomoć Vasiliju. Bezuspešno je pokušavala da mu zaustavi krvarenje. Rana je bila suviše velika. U međuvremenu su došli Kovalski i Li. Li je zauzeo odbrambenu poziciju. Kovalski je prišao Endželi. Endžela je dala veliku dozu morfijuma Vasiliju, kako bi mu olakšala muke. Podigla je glavu prema Kovalskom i polako je odmahnula glavom. Vasilij je, jedva čujnim glasom, pitao: „Da li smo uspeli?“

Endžela mu je odgovorila: „Uspeli smo. To što si uradio je bilo jako hrabro. Spasao si mnogo života.“

Vasilij je klimnuo glavom. Endžela ga je mazila po glavi. Ništa više nije mogla da uradi. Par sekundi kasnije, Vasilij je ispvraćao krv i preminuo. Endželin oklop je bio umrljan od Vasilijeve krvi. Klečala je pored Vasilijevog beživotnog tela. Kovalski je dotakao njeno rame i rekao joj je da treba da krenu. Uzela je svoje oružje i medicinsku opremu i krenula za ostalima. Snage pokreta otpora su počele da potiskuju neprijatelja, pa se bitka prenела nekoliko blokova dalje. Kovalski je primetio da Endžela malo zaostaje za njima. Obratio joj se: „Da li je sve u redu sa tobom?“

Endžela: „Ne gospodine.“

Kovalski: „Dala si sve od sebe, nisi mogla ništa da uradiš da mu spasiš život. Bio je teško ranjen. Čudo da je uopšte bio živ posle pogotka laserom u grudi.“

Endžela: „Znam to. Nije prvi ranjenik, koga nisam uspela da spasim.“

Kovalski: „Šta je onda problem?“

Endžela: „Ako pogine vojnik, onda mi je sve jedno. To je deo posla. Sada mi nije sve jedno. On nije trebalo da pogine.“

Kovalski: „Nosio je pušku, imao je uniformu, bio je član pokreta otpora, znači bio je deo oružane sile i takođe i on je snosio isti rizik kao i ostali.“

Endžela: „Ne možeš da ga porediš sa ostalima. Bio je suviše mlad.“

Kovalski: „Mlad!? Imao je dvadesetak godina, samo je nekoliko godina mlađi od tebe Endžela. Ti si u njegovim godinama već uveliko imala na desetine borbenih akcija.“

Endžela je zastala. Zatim je i Kovalski zastao.

Endžela: „Majore, ne možeš poreediti Vasilija i mene, niti bilo kog kolonijalnog komandosa sa običnim ljudima. Ja sam, kao i svi kolonijalni komandosi, hirurški i genetski modifikovana. Da ne pominjem rigoroznu obuku, kojoj sam podvrgnuta od kada znam za sebe.“

Kovalski je čutke gledao, zatim je rekao: „I on je prošao osnovnu pešadijsku obuku. Bio je dobrovoltjac, znao je da može i poginuti.“

Endžela: „Da li je znao? O kakvoj obuci pričaš? Ni pušku nije pravilno držao.“

Kovalski: „Poručnice Vils, nije vreme za prepirke. Šta je bilo, bilo je, ovo je rat. Ljudi ginu. Čeka nas još dosta posla ovde.“

Endžela: „Da gospodine majore!“

Endžela je produžila napred. Vaskez je prišao Kovalskom i tiho je prokomentarisao: „Omekšala je od kako se druži sa onim pilotom.“

Kovalski je pogledao Vaskeza, zatim je skrenuo pogled prema Endželi, koja se već udaljila pedesetak metara. Par sekundi je čutao, zatim je okrenuo glavu prema Vaskezu i rekao:

„Što se tiče malog, potpuno je u pravu... Kad bolje razmislim za sve je u pravu.“

Vaskez: „Kada se ovo završi, možda će neku ulicu ili školu nazvati po malom.“

Kovalski: „Dosta filozofiranja. Čeka nas rat da ga dobijemo.“

Borbe u gradu su se vodile tokom cele noći. Pokret otpora, ojačan jedinicama, koje su se iskrcale iz desantnih šatlova su uspele da potisnu neprijatelja iz većeg dela Fort Espe, Prema samoj bazi. Ujutru je stiglo obaveštenje da se komandosi vrate na trg, gde se nalazi lokalna komanda pokreta otpora. Kada su stigli na trg, videli su rendžere kako se pripremaju za ukrcavanje u transportere. Kapetan Vejn je stajao sa nekoliko starešina pokreta otpora. Kovalski im je prišao i pitao šta se dešava? Jedan od oficira je rekao da su tokom noći izgubili kontakt sa snagama koje su držale poziciju u Torovom tesnacu. Kapetan Vejn je zatim nastavio: „Poslednja informacija o situaciji je od 23:45 zulu. Javili su da se vodila teška bitka tokom celog dana i noći.“

Kovalski: „Hm, upoznajte me sa taktičkom situacijom.“

Vejn: „Združeni korpus pokreta otpora, dobrovoljaca i novo formirane armije slobodnih planeta je poslat u Torov tesnac da zaustavi napredovanje XIII korpusa, koji se uputio na sever prema gradu Skapa Flou duž magistrale M33.“

Kovalski: „Kolika je snaga tog korpusa?“

Vejn: „Jedna oklopna divizija, dve moto streljačke divizije i PVSO brigada.“

Oficir pokreta otpora Pukovnik Lazarević: „Postavili smo rezervnu diviziju dobrovoljaca iz Skape Flou na oko 30 kilometara južno od grada, da zaustavi eventualno napredovanje XIII korpusa. Ali nemamo vesti o njihovom trenutnom položaju. Do sada su već trebali da budu primećeni od strane dobrovoljačke divizije.“

Kovalski: „Dobro, jasno mi je. Krećemo odmah prema Torovom tesnacu, zatim idemo na sever prema Skapi Flou.“

Komandosi i rendžeri su se ukrcali u vozila. Vozilima su stigli van grada, gde su ih čekali desantni šatlovi Zodijak. Odlučili su da idu šatlovima, da bi što pre stigli do Torovog tesnaca, jer bi vožnja vozilima trajala više sati. Desantni šatlovi su leteli nisko iznad prerije, prateći magistralu M33. Namerno su leteli nisko, na svega dvadesetak metara iznad površine, da ih ne bi detektovala PVSO. Pilot je, na horizontu ugledao dve planine, između kojih se nalazi Torov tesnac. U predelu Torovog tesnaca se videlo dosta dima. Pilot je pozvao Kovalskog. Kovalski je ušao u kokpit. Pilot je na monitoru prikazao uvećanu sliku sa kamere, koja je snimala oblast Torovog tesnaca. Videlo se na stotine zapaljenih vozila, hiljade tela, koja su ležala raštrkana unaokolo. Osim dima i vatre, nije bilo pokreta. Kovalski je naredio pilotu: „Sleti u blizini onog zapaljenog meka. I budi spremna da uzvratiš vatru za slučaj da pucaju na nas.“

Pilot: „Da gospodine.“

Šatlovi su sleteli. Komandosi i rendžeri su brzo istrčali iz šatlova i zauzeli zaklon. Trčali su od jednog zaklona do drugog i pokrivali jedni druge. Vejn je ustao i polako prošetao okolinom, popeo se na olupinu jednog uništenog borbenog vozila i osvrnuo se oko sebe. Zatim je rukom dao znak ostalima da izadu iz zaklona. Prišao je Kovalskom i prokomentarisao: „Kakav masakr..“

Kovalski: „Pretražite okolinu, vidite da li ima ranjenika kojima je potrebna pomoć!“

Komandosi i rendžeri su se raštrkali po okolini. Začuo se pucanj. Svi su se okrenuli u pravcu odakle je došao pucanj. Vejn je opadio u vis, kako bi oterao lešinare koji su jeli leševe. Kovalski je radiom javio pilotu jednog od Zodijaka da poleti i izvidi okolinu iz vazduha. Zodijak je napravio nekoliko krugova oko Torovog tesnaca, zatim se uputio na sever prema Skapi Flou da izvidi magistralu M33.

Li je povikao: „Ovde ima ranjenih!“

Endžela je požurila prema Liu i počela je da pomaže ranjenima. Na tom mestu je bilo više ranjenika. Kovalski je pitao Endželu, kako da joj pomognu?

Endžela: „Lakše ranjenike, donesite ovde. Takođe obeležite ranjenike, lakšim ranjenicima nacrtajte jednu crtu na čelu, težim, dve crte. Onim kritičnim nacrtajte x. Kritične i teže ranjenike ne pomerajte!“

Kovalski: „Ok, čuli ste Endželu, uradite kao što je rekla!“

Vejn je prišao Endželi i rekao: „U obe čete imamo po jednog bolničara poslaću ih da ti pomognu oko ranjenika.“

Endžela: „Hvala gospodine kapetane.“

Ubrzo su joj se pridružili bolničari.

Endžela: „Ima dosta ranjenih, onima što su obeleženi sa x samo dajte morfijum. Ostale zbrinjavajte po prioritetu, prvo one sa dve crtice, zatim one sa jednom crticom.“

Zatim se obratila Kovalskom i Vejnu: „Kada Vaši ljudi završe sa obeležavanjem ranjenika, neka

pruže pomoć lakšim ranjenicima!“

Vejn: „Ljudi, čuli ste je.“

Kovalski: „Ok, momci, postupite kako Endžela kaže!“

Kovalski je rekao Vejnu da njegov radista pozove komande u Fort Espi i Skapi Flou da bi ih izvesti o situaciji i da traži medicinsku pomoć.

Kapetan Vejn: „Majore, mogli bi smo upotrebiti Zodijake da prebacimo lakše ranjenike u bolnicu u Skapi Flou.“

Kovalski: „Slažem se.“

Obojica su naredili svojim ljudima da prebace neke od lakših ranjenika u Zodijke.

Kovalski je video jednog ranjenika, kako sedi, naslonjen na nogu uništenog meka. Prišao mu je... Video je da mu ruka čudno visi, očigledno je bila polomljena. Kleknuo je pored njega da mu pruži pomoć. Mladić ga je pogledao i drhtavim glasom počeo da priča: „G-gospodine m-majore...“

Kovalski: „U redu je sinko, ne napreži se.“

Mladić je nastavio da priča: „N-narednik Ernesto Rosi, b-bitka je trajala do pre par sati. Oko ponoći su nam pogodili generator, tako da smo posle par sati ostali bez dopune z-za e-energetsko n-naoružanje, pred zorom smo ostali bez municije za kinetičko naoružanje. Z-znate, nije lako zaustaviti Šturmpancer tenkove i mekove, brzo smo trošili municiju. N-nastavili smo da se borimo sa njihovom pešadijom prsa u prsa... Bitka je trajala do pre par sat. Uspeli smo da ih zaustavimo... Izgubio sam ceo vod...“

Kovalski mu je imobilisao ruku i rekao: „U redu je sinko...“

Potom je skinuo kacigu i poljubio mladića u glavu.

Zodijak, kog je Kovalski poslao u izviđanje se vratio. Od Torovog tesnaca do Skape Flou, nije bilo neprijateljskih jedinica. Izveštaj koji je podneo narednik Rosi je bio tačan. XIII korpus je uništen u Torovom tesnacu. Zajedno sa združenim korpusom koji je branio prolaz kroz Torov tesnac.

Predveče je zbrinjavanje ranjenika privедено kraju. Endžela je stajala na proplanku i posmatrala zalazak sunca. Njen oklop je bio obasjan narandžastom svetlošću sunca koje je zalazilo. Na nebu su se prelivale jarke boje. Prišao joj je Kovalski. Neko vreme su čutke posmatrali zalazak sunca. Kovalski je prekinuo tišinu: „Predložiću te za unapređenje u kapetana. Danas si spasila mnoge živote.“

Endžela: „Hvala majore.“

Kovalski: „Situacija na Kiri se pogoršala. Bombardovali su je čime god su stigli, bombama hladne fuzije, nervnim gasom, biološkim oružjem...“

Endžela: „Da li nas šalju na Kiru?“

Kovalski: „Ne, ali, hoću da pošaljem tebe. U toku je masovna operacija evakuacije civila. Sada im je preko potrebno medicinsko osoblje.“

Endžela: „Ovde borbe još traju. Trebaće i ovde medicinsko osoblje.“

Kovalski: „Tamo si potrebnija. Bićeš na jednom od brodova koji prevozi civile.“

Endžela: „Da gospodine.“

Na komandnom mostu Kaira je bilo kao u košnici. Poručnik Sing se obratio Kapetanu Loganu: „Gospodine kapetane, sa SVAKSA javljaju da je još jedna grupa od desetak brodova iskokiča iz hiper svemira.“

Kapetan Logan: „Obavestite Levijatan o novim kontaktima. Mi ovde imamo pune ruke posla.“

Lovci sa Levijatana i Kaira su napadali neprijateljske brodove, koji su bombardovali površinu Kire. Ali, neprijateljska flota je imala pratičnu dva nosača čiji su lovci štitili kapitalne brodove.

Admiral Ford je dobio izveštaj o novoj grupi brodova. Javio je kapetanu Loganu da će postaviti Levijatan i prateće brodove u poziciju da napadne novo pristigle brodove.

Džastin je uspeo da uništi nekoliko neprijateljskih lovaca. Ali je potrošio sve rakete, pa se vratio na Kairo po dopunu. Zarija je videla kako jednog lovca sa Kaira progone dva neprijateljska lovca. Okrenula se da pomogne svom kolegi. Ispalila je raketu prema jednom od progonitelja, zatim je svoj lovac okrenula prema drugom progonitelju i hicima iz topova ga je uništila. Raketa je u međuvremenu pogodila prvog progonitelja. U njenim slušalicama se začulo: „Hvala!“

Zarija je ispalila poslednju raketu i krenula je da sleti na Kairo. Međutim, jedan neprijateljski lovac joj se približio. U Zarijinoj kabini se začuo piskav ton. To je značilo da je zahvatio nišanski radar sa neprijateljskog lovca. Počela je oštro manevrirati kako bi ga se otarasila. Piskav ton je zamenio glasan zavijajući alarm. Senzori na Zarijinom lovcu su detektivali novi izvor radarskog zračenja. Ovaj put jako visoke frekvencije, to je značilo da je zahvatio radar sa raketom. Pritisnula je jedan taster, izbacila je desetak malih kontejnera sa protiv radarskim mamcima i naglo skrenula u stranu. Uspela je da izbegne raketu, koja je nastavila da se kreće prema radarskim mamcima. Raketa je eksplodirala, kada je došla u blizinu radarskih mamaca. Raketu je uspela da nadmudri, ali ne i njenog progonitelja. Zarija je bila jedan od najboljih pilota na akademiji, ali je očigledno da je sada progoni podjednako dobar pilot. Zahvaljujući njenom ludačkom manevrisanju, uspevala je da izbegne topovsku paljbu sa neprijateljskog lovca. Sada su hici sa neprijateljskog lovca, prolazili neprijatno blizu njenog kokpita. Moraće da uradi nešto radikalno, kako bi se otresla upornog progonitelja. Isključila je glavne potisnike i naglo okrenula svoj lovac za 180 stepeni oko Y ose. Iz pomoćnih potisnika, koji su se nalazili na bokovima lovca je izbijao mali plamen, kako bi se njen lovac okrenuo. Njen lovac je nastavio da se kreće unazad po inerciji, ali je sada bio okrenut prema neprijatelju. Odmah je ispalila salvu hitaca prema njenom progonitelju. Njen progonitelj, je razrogačio oči kada je video šta se dešava. To je sve što je uspeo da uradi, jer se njegov lovac trenutak kasnije raspao u vatrenoj buktinji.

Endžela, se, sa još nekolicinom medicinskog osoblja iskrcala na Adriatik, luksuzni turistički brod, koji prevozi izbeglice sa Kire. Sada nije bila u egzoskeletalnom oklopu, već u kamuflažnoj uniformi. Na rukavu je imala belu traku sa crvenim krstom. Odmah su počeli da pružaju pomoć ranjenim i bolesnim.

Tauri, brod sa izbeglicama se uzdizao kroz gornje slojeve atmosfere Kire. Čim je napustio atmosferu, uhvatio je kurs prema Novom Teksasu. Leteo je punom brzinom kako bi što pre napustio borbenu zonu. Jedan projektil sa nuklearnom bojevom glavom je pogodio Tauri i brod se raspao u strahovitoj eksploziji. Ista sudbina je zadesila brodove Tibet i Kašmir koji su leteli u formaciji iza Taurija.

Kapetan Logan je dobio izveštaj o uništenju civilnih brodova. Sa SVAKSA je stigao izveštaj o velikom broju projektila ispaljenih sa velike razdaljine, koji se kreću prema civilnim brodovima, koji prevoze izbeglice sa Kire.

Kapetan Logan: „Postavite Kairo i neke od brodova iz pratnje između projektila i rute kojom prolaze civilni brodovi!“

Poručnik Sing: „Krećemo punom brzinom na zadatu poziciju!“

Poručnik Sing, koji je sada Loganov izvršni oficir je prišao Logantu i rekao: „Gospodine kapetane, ako neki od projektila probije našu odbranu, nećemo dugo izdržati.“

Kapetan Logan: „Mi možemo da podnesemo nekoliko direktnih pogodaka. Civilni brodovi ne mogu.“

Poručnik Sing je klimnuo glavom i vratio se na svoju poziciju.

Baražna paljba sa Kaira i pratećih brodova je uništila većinu projektila. Međutim, neki su uspeli da se probiju. Energetski štitovi Kaira i brodova iz pratnje su uspeli da apsorbuju energiju eksplozija sa projektila, ali su im se energetski štitovi skoro potpuno raspali.

Dva projektila su probila liniju odbrane i krenula prema civilnim transporterima. Piter je bio najbliži i krenuo je da ih presretne. Projektili su bili sa velikim nuklearnim bojevim glavama, namenjeni uništavanju velikih i tromih kapitalnih brodova, kao i bombardovanju planeta, pa je Piter uspeo brzo da ih presretne. Uništio je prvi projektil. Uputio se prema drugom, pogodio je drugi, ali, se na drugom projektilu aktivirala nuklearna bojeva glava. Piter je naglo skrenuo, kako bi izbegao eksploziju. Uspeo je da izbegne glavni udar eksplozije, ali je njegov lovac ipak pretrpeo oštećenja. Krenuo je da sleti na Kairo. Ali je primetio kako su još dva projektila probila odbranu i oba su se uputila prema Kairu. Jedan projektil je pogodio Kairo. Sada više nije bilo energetskog štita koji bi apsorbovao eksploziju. Pa se projektil zario u oklop Kaira. Oklop je apsorbovao veći deo eksplozije, ali je bio probijen. Na boku Kaira su bila velika oštećenja. U blizini nije bilo lovaca, odbrana na boku Kaira je utihnula usled eksplozije. Piter je okrenuo lovac prema drugom projektilu koji je jurio prema Kairu. Nanišanio je, pritisnuo okidač na upravljačkoj palici, ali topovi su ostali nemili. Na displeju se ukazala poruka: „Kvar na oružanim sistemima!“ To je bila posledica oštećenja pretrpljenog od detonacije projektila kojeg je malopre pogodio.

Desni bok Kaira je teško oštećen, bez energetskog štita i oklopa, sledeći pogodak u taj deo bi mogao biti fatalan po Kairo. Takođe nije bilo ni lovaca u blizini koji bi mogli da pokušaju unište projektil. Piter je okrenuo lovac prema projektilu i dao je pun potisak. Sustigao je projektil i bokom svog lovca je počeo da gura bok projektila, kako bi ga skrenuo sa kursa. Džastin i još nekoliko lovaca su krenuli u pomoć, ali su još uvek bili daleko. Piter je uspeo da odgura projektil sa kursa i skrenuo svoj lovac dalje od projektila. Trenutak kasnije se aktivirala bojeva glava u projektilu. Piter se udaljio, ali nije bio dovoljno daleko da bi izbegao udarni talas eksplozije. Džastin je video šta se desilo i povikao je: „Piter, Piter!“

Nekoliko trenutaka nije bilo odgovora, ali je isprekidanim glasom Piter odgovorio da mu je lovac teško oštećen. Radio signal je bio slab, bilo je dosta šuma i smetnji. Džastin je jedva uspevao da razume šta mu Piter govori. Približio se Piterovom lovcu. Video je gust dim iz zadnjeg dela Piterovog lovca. Džastin je rekao Piteru šta je video, zatim ga je pitao da li može da upravlja lovcem? Piter mu je odgovorio da komande teško reaguju, navigacioni instrumenti ne rade, a vidljivost kroz kokpit jako loša, jer je u kokpitu dosta dima, a i staklo kokpita je umrljano sa spoljne strane i da verovatno neće uspeti da sleti. Džastin je sada leteo ispred Pitera. Bio je dosta blizu. Džastin je pitao Pitera: „Da li vidiš plamen iz mojih potisnika?“

Piter: „Da, to je jedino što se vidi.“

Džastin „Odlično, prati me. Odvešću te na putanju za sletanje na levu palubu Kaira.“

Piter: „Hvala!“

Džastin: „Nemoj još da mi zahvaljuješ. Uradi to kada sletiš.“

Piter: „Kakva su oštećenja na Kairu?“

Džastin: „Desna strana je pretrpela teška oštećenja. U toku je akcija spasavanja preživelih i gašenje vatre, koja se širi.“

U međuvremenu je na Adriatik sleteo šatl sa ranjenicima, koji su doveženi sa Kire. Jedna žena je panično vikala: „Pogodili su Kairo sad će nas sve pobiti! Nema nam spasa!“

Dok je obezbeđenje Adriatika pokušavalo da je smiri, jedan čovek je udario pripadnika obezbeđenja po glavi i onesvestio ga. Uzeo mu je pištolj i pucao u drugog pripadnika obezbeđenja, koji je bio pogoden u rame. Pilot šatla je video šta se dešava i zatvorio je vrata šatla. Čovek koji je savladao obezbeđenje je uzeo uspaničenu ženu kao taoca i rekao je da želi da se odveze šatrom u drugi sistem. Pošto pilot nije poslušao, pretio je da će je ubiti. Ubrzo su dotrčala dvojica rendžera bolničara. Potegnuli su puške i nanišanili prema otmičaru, ali nisu mogli pucati u njega da ne bi slučajno pogodili ženu. Otmičar je sada držao pištolj uperen u glavu žene. Endžela je videla šta se dešava. Otkačila je oznake kolonijalnih komandosa koji su bili na njenoj uniformi i dotrčala do rendžera. Rekla je rendžerima: „Ne pucajte pogodićete ženu. Ja ću da razgovaram s njim.“

Prilazila je polako otmičaru. Rendžeri su i dalje držali na nišanu otmičara.

Endžela se obratila otmičaru: „Samo mirno, pusti ženu. Možeš mene uzeti za taoca. Ja sam bolničarka, pilot neće poleteti bez mog odobrenja.“

Otmičar je gledao sa nepoverenjem. Endžela je nastavila da se polako približava. Dok je polako hodala, pokazala je otmičaru belu traku sa crvenim krstom: „Vidi, ja sam bolničarka.“

Otmičar joj je rekao da stane uperivši pištolj u nju. Nekoliko sekundi ju je posmatrao, zatim je rekao Endželi: „Ako te pilot ne posluša ubiću te na licu mesta!“

Endžela je dala znak pilotu, koji je sve to gledao kroz kokpit da otvori vrata šatla. Pilot je poslušao.

Endžela: „Vidiš, samo ja mogu da mu naredim šta da radi. Pusti ženu i ja ću poći umesto nje.“

Otmičar se primakao Endželi, odgurnuo je ženu i zgrabio Endželu. Jednom rukom joj je držao prislonjen pištolj na boku, drugom rukom je držao Endželu. Pokušao je da je odvuče prema vratima šatla da bi je ugurao u šatl, ali nije uspeo da je pomeri. Endžela je iskoristila priliku, zgrabila je otmičarevu ruku kojom je držao pištolj i iskrenula mu je ruku. Otmičar je ispustio pištolj i bolno kriknuo. Pokušao je drugom rukom da je udari, ali ga je Endžela udarcem pesnicom u vilicu nokautirala. Rendžeri su brzo prišli i vezali otmičara, potom su ga zatvorili u improvizovanu ćeliju. Ženu i onesposobljene ljude iz obezbeđenja je preuzeo medicinsko osoblje sa Adriatika. Endžela je ušla u šatl i produžila prema kokpitu. Pilot joj je rekao: „Odlično izvedeno.“

Endžela se nasmešila. Zatim je pitala pilota: „Da li je tačno da je Kairo pogoden?“

Pilot: „Da, tačno je.“

Endžela: „Da li su teška oštećenja?“

Pilot: „Jesu, ali se još drže. Video sam da primaju i lansiraju lovce sa druge strane. Da li imate nekog tamо?“

Endžela: „Da.“

Pilot: „Ne brinite. Kairo je žilav brod, izdržaće.“

Endžela je klimnula glavom i napustila šatl.

Džastin je doveo Pitera na putanju za sletanje na poletno sletnu palubu Kaira. Džastin je najavio kontroli Kaira, da će Piter imati prinudno sletanje na slepo. Na palubi je već bila spremna ekipa za spasavanje i jedno vatrogasno vozilo. Na palubi je razapeta mreža, koja služi da zaustavi lovce u ovakvim situacijama.

U Piterovim slušalicama se začuo glas kontrolora sa Kaira: „Udaljeni ste 3000 metara od palube. Sve je spremno za prinudno sletanje. Ja ću Vas navoditi za finalni prilaz.“

Piter: „Počinjem proceduru prinudnog sletanja.“

Džastin: „Srećno, vidimo se na palubi.“

Piter: „Hvala druže.“

Kontrolor: „2000 metara do palube. Smanjite brzinu i korigujte kurs za dva stepena u levo.“

Piter je postupio po instrukcijama koje mu je dao kontrolor.

Kontrolor: „1000 metara i dalje idete prebrzo, visina i kurs su dobri. Isključite primarne potisnike i nastavite po inerciji.“

Kontrolor: „500 metara do palube. I dalje idete prebrzo, aktivirajte retro potisnike da bi ste usporili.“

Piter je pritisnuo taster za aktiviranje retro potisnika, ali se ništa nije dogodilo. Izvestio je kontrolora da mu retro potisnici ne rade.

Kontrolor: „Obustavite prilaz, aktivirajte glavne potisnike, skrenite desno 90 stepeni i ponovite prilaz manjom brzinom.“

Piter je pokušao da, ponovo aktivira glavne potisnike, ali sada ni oni nisu radili.

Piter: „Ne rade ni glavni potisnici. Jedino mogu da malo korigujem kurs preko bočnih pomoćnih potisnika.“

Kontrolor: „U tom slučaju nastavite prilaz za prinudno sletanje. Mi smo spremni da Vas prihvatimo. Kurs i visina su dobri. Srećno.“

Kapetan Logan i poručnik Sing su za trenutak prekinuli rukovođenje operacijama oko spasavanja preživelih i sanacijom oštećenog dela Kaira. Da bi gledali na monitorima kako Piter sleće. Poručnik Sing je prokomentarisao: „Uleće kao kometa...“

Piterov lovac je udario u pistu palube i počeo je da klizi po pisti, ostavljući ogrebotine iza sebe. Ispod Piterovog lovca su sevale varnice od trenja. Udario je u zaštitnu mrežu koja je bila razapeta negde oko sredine piste. Mreža je bila elastična, ali dovoljno otporna da ga zaustavi. Mreža se istegla nekih pedesetak metara, usled udarca Piterovog lovca u nju. Kada se Piterov lovac konačno zaustavio, mreža se automatski otkačila sa bočnih nosača, da ne bi, kao praćka, vratila lovac nazad. Lovac je bio u oblaku dima. Spasilačke ekipe su odmah krenule u pomoć. Vatrogasno vozilo je prskalo belu penu po lovcu. Dim se malo razišao i spasioci su počeli da seku kokpit, kako bi došli do Pitera. Staklo kokpita je sa spoljne strane bilo garavo, sa unutrašnje strane je bilo uprskano krvlju. Izvukli su ga napolje. Nije se pomerao. Na nosilima su ga odneli malo dalje, da bi izašli iz dima na svež vazduh. Tu su mu pružili prvu pomoć. Stavili su mu masku sa kiseonikom na lice i odneli ga na palubu, gde se nalaze medicinske prostorije.

Admiral Ford rukovodi borbama protiv novo pristigle grupe neprijateljskih brodova. Njegov izvršni oficir ga je izvestio o događajima u orbiti oko Kire. Admiral Ford je prokomentarisao: „Kapetan Logan je uradio ludo hrabru stvar. Žao mi je što su pogodeni.“

Izvršni oficir je odgovorio: „Da gospodine.“

Stigao je novi izveštaj sa SVAKSA.

Izvršni oficir: „Gospodine admirale, sa SVAKSA javljaju da novi kontakt izlazi iz hiper svemira.“

Admiral Ford: „Prebaci radarsku sliku na ekran.“

Zajedno su proučavali novu taktičku situaciju.

Izvršni oficir: „I ovako su nas gadno pritisli, još im samo fali pojačanje.“

Ubrzo su novi kontakti identifikovani.

Izvršni oficir: „Identifikovali smo nove kontakte, nosač Jamato u pravnji tri teške krstarice Aldebaran, Betelgez i Orion.“

Admiral Ford: „Jamato? Hm, nisam znao da je u operativnoj upotrebi i drugi nosač klase Levijatan.“

Izvršni oficir: „Admirale, kapetan Logan nam javlja da su odbili neprijateljski napad na Kiru. Šalje nam brodove, koji su u stanju da se bore i lovce.“

Admiral Ford je klimnuo glavom.

Radarista: „Gospodine, radar registruje lansiranje raketa sa Oriona, Betelgeza i Aldebarana!“

Izvršni oficir: „Za koliko vremena rakete stižu do nas?“

Radarista je analizirao podatke sa kompjutera, koji je proračunao kurs i brzinu raketa. Zatim je odgovorio: „Gospodine, rakete ne idu prema nama, već idu prema neprijateljskoj floti.“

Brodovi, koji su bili grupisani u formaciji, počeli su da manevrišu, kako bi izbegli dolazeće rakete. Energetski štitovi su im bili skoro istrošeni, jer su do sada vodili borbu sa flotom admirala Forda. Njihova odbrana je uspela da uništi izvestan broj dolazećih raketa, ostale su probile odbranu i pogodile ciljeve. Većina brodova je pretrpela teška oštećenja. Njihovi lovci su bili zauzeti borbom protiv lovaca sa Levijatana. Tako da su lovci sa Jamata nesmetano napadali kapitalne brodove. Koji su već bili teško oštećeni od prethodnog napada raketama, bitka nije dugo trajala.

Komandant Jamata, admirал Hašimoto Tošiba je, putem radio veze pozdravio admirala Forda i rekao da se njegova mala flota stavlja na raspolaganje armiji slobodnih planeta. I da ima važne informacije bitne za dalji tok rata.

Posada na Kairu i dalje vodi tešku borbu protiv požara, koji se širi. Kapetan Logan je doneo odluku da izvrši de kompresiju prostorija zahvaćenih požarom. Nerado je doneo tu odluku, jer postoji rizik da eventualno preživeli članovi posade u tim prostorijama poginu. Ali je morao da preuzme taj rizik, jer se požar širio i pretio da ugrozi ostatak broda. Naredio je da se izvrši evakuacija prostorija predviđenih za de kompresiju. Evakuacija je privredna kraju i izvršena je de kompresija. Vakuum je brzo ugasio požar i opasnost od gubitka Kaira je otklonjena.

Piter se probudio. Ležao je u bolničkom krevetu na palubi, koja je služila kao medicinski stacionar. Medicinska sestra mu je promenila bocu sa infuzijom. Primetila je da se probudio.

Medicinska sestra: „Kako ste?“

Piter: „Uhm, ne znam, malo sam mamuran.“

Medicinska sestra: „Brzo ćete se oporaviti.“

Piter je klimnuo glavom.

Medicinska sestra: „Ako Vam nešto zatreba pozovite.“

Zatim je izašla. Nešto kasnije, u posetu su mu došli drugovi iz eskadrile. Kapetan Logan je, takođe došao da ga poseti. Piter je pokušao da mu salutira.

Kapetan Logan: „Nema potrebe za formalnostima ovde. Bio si odličan tamo gore. Ovde sam da ti se zahvalim u ime posade Kaira. Danas si spasao mnogo života. Takođe imaš pozdrave i od admirala Forda.“

Piter: „To mi je bila dužnost gospodine kapetane.“

Kapetan Logan: „Izvini, što ne mogu duže da ostanem, dužnost zove.“

Potapšao je Pitera po ramenu i izašao.

Nedugo zatim, ušla je Endžela. Vidno se obradovao kada je video. Poljubila ga je i rekla: „Izvini ljubavi, što nisam mogla ranije doći. Imala sam dosta posla oko ranjenika na Adriatiku.“

Piter: „U redu je ljubavi. Mislio sam da si na Novom Teksasu.“

Endžela: „Bila sam, ali zbog katastrofe na Kiri, prešla sam na Adriatik da pomognem civilima.“

Zatim je pogledala izveštaj o Peterovom stanju, koji je bio okačen pored njegovog kreveta. Potom mu je pogledala rane.

Piter: „Hej, ovde ima dovoljno bolničara, dobro brinu o meni.“

Endžela se nasmejala i rekla: „I ja brinem za tebe. Samo sam htela da se uverim da si dobro zbrinut.“

Poljubila ga je i nastavila: „Brzo ćeš se oporaviti.“

Sedela je pored njegovog kreveta i držala ga je za ruku. U sobu su ušli Zarija i Džastin. Bili su malo zatečeni, kada su videli Endželu.

Džastin: „Izvinite što smetamo, navratićemo kasnije.“

Piter: „U redu je, ne smetate, uđite. Ovo je Endžela.“

Zatim se obratio Endželi: „Ovo su Zarija i Džastin, najbolji prijatelji sa akademije. Zahvaljujući Džastinu sam uspeo da se vratim živ na Kairo.“

Endžela je ustala da ih pozdravi i da se rukuje sa njima. Zarija i Džastin su videli da je ona poručnik, pošto su oni bili potporučnici, krenuli su da joj salutiraju.

Endžela je videla šta hoće, pa im je rekla: „Nema potrebe za formalnostima ovde.“

Zatim su seli i pričali. Piter im je ispričao kako mu je Džastin pomogao.

Posle negog vremena, Endžela se okrenula prema Piteru i rekla: „Ljubavi, moram da krenem. Još sam potrebna na Adriatiku.“

Poljubili su se.

Okrenula se prema Dpastinu i Zariji i rekla: „Hvala Džastine, što si mu pomogao tamo gore. Drago mi je da sam vas oboje upoznala.“

Džastin: „Uvek čuvamo jedni druge tamo gore. Drago mi je.“

Zarija: „I meni je drago. Nadam se da ćemo imati vremena i prilike da se družimo.“

Džastin je sačekao da Endžela izađe i obratio se Piteru: „Pa ti ništa ne prijavljuješ lopužo jedna. C,c,c,c kobajagi tajne misije, ma vidi ti njega.“

Zarija: „Ona ne bi trebalo da nosi štikle.“

Džastin se okrenuo prema Zariji i rekao: „Da ti možda nisi malo ljubomorna?“

Zarija mu se isplazila.

I tako su nastavili da se šale još desetak minuta. Zatim su pozdravili Pitera i izašli.

Dok su išli prema svojim kabinama, Džastin i Zarija su pričali...

Džastin: „Još je vidim pred očima. Gde li je samo upoznao?“

Zarija: „Vi muškarci ste svi isti. Kladim se da ispod te žute kose nema ni dva grama mozga.“

Džastin je kroz smeh rekao: „Ti si baš ljubomorna.“

Zarija: „Zar joj nisi video oznake. Ona pripada kolonijalnim komandosima. Napravili su ih da izgledaju savršeno.“

Džastin, opet kroz smeh: „Neko je izgleda, najzad shvatio, da ako želiš savršenu devojku, onda moraš sam da je napraviš.“

Zarija: „Kao što rekoh, svi ste vi muškarci isti.“

Džastin uz grohotan smeh: „Nemoj tako, ima tu nijansi.“

Zarija: „Sem toga, nisu jedno za drugo. On je pilot, ona prašinar. Još je i pola glave viša od njega. Da mi je samo znati kako su se našli?“

Džastin: „To i mene kopka, mislim, kako su se našli. Nadam se da ima još neka takva prašinarka za mene.“

Zarija: „Kao što rekoh, svi ste isti.“

Zarija je, na akademiji, bila jedna od najlepših devojaka. Mnogo momaka se takmičilo da je osvoji. Sada joj očigledno nije bilo sve jedno da nije u centru pažnje. Džastin je još više dolivao ulje na

vatru, jer ga je jako zabavljalo da je zafrkava.

U štabu generala Alvarez se održava sastanak na kome prisustvuju general Alvarez, pukovnik Travis, Triš i još nekoliko ljudi iz tajne službe i oficira vojske.

General Alvarez je bio besan: „Ovakav fijasko na Novom Teksasu i Kiri nam nije trebao!“

Pukovnik Travis: „Admiral Graciani je ispaо nespretan, koliko i glup. Posle genocida na Kiri izgubili smo lojalnost dobrog dela vojske, a planete pod našom kontrolom se nisu pobunile samo zato jer se plaše represalija.“

General Alvarez: „Poslao sam admirala Gracianija, jer je lojalan. Nisam ni sanjaо da je toliko nesposoban.“

Pukovnik Travis: „I ja bih ga, verovatno na Vašem mestu poslao.“

General Alvarez: „Otežava nam stvar, što su najkompetentniji oficiri prebegli takozvanom savezu slobodnih planeta. Od ovih lojalnih nemamo koristi.“

Pukovnik Travis: „Moje najveće razočarenje je admirал Ford... Ali šta je tu je. Treba da preduzmem akcije na sprečavanju širenja propagande o događajima na Kiri.“

General Alvarez je klimnuо главом.

Pukovnik Travis: „Admirala Gracianija ћemo penzionisati.“

Travis se okrenuo prema Triš i rekao: „Želim da se lično pobrineš za admirala Gracianija. Njegov nosač je teško oštećen. Uspeli su da, skokom kroz hiper svemir pobegnu u sistem Zaonce.“

Triš je klimnula главом и изашla.

Zodijak je izашао из crvotočine u sistemu Zaonce i uputio se prema zadatim koordinatama, gde treba da bude nosač Đuzepe Garibaldi. Pilot Zodijaka ga je ugledao na radaru. Okrenuo se prema delu za putnike i doviknuо je: „Našao sam ga, nalazi se tačno na naznačenim koordinatama.“

Triš je ušla u kokpit i pitala: „Za koje vreme slećemo?“

Pilot: „Za nešto manje od dva sata, pri оvoј brzini.“

Triš: „Leti standardnom brzinom i poštuj protokole i procedure.“

Pilot je klimnuо главом, zatim se okrenuo prema komandnoj konzoli. Triš se vratila u putnički deo i rekla: „Momci, uskoro slećemo.“

Agenti u njenoj grupi za, takozvane crne operacije su obavljali poslednju proveru opreme.

Triš: „Dakle, da ponovim. Predstavljamo se kao tehnička služba za popravku. Svi imate identifikacione kartice tehničke službe. Ako vam neko zatraži da je pogleda, dajte je. Bez

nepotrebnih gluposti. Kada preuzmemmo komandni most, čekajte da završim sa admiralom. Sabotirate preostale šatlove, lovce i kapsule za spasavanje. Zatim onesposobljavate komunikaciju i brod usmeravate prema lokalnom suncu. Menjate šifre za pristup komandama i odlazimo Zodijakom."

Pjer je podigao ruku.

Triš: „Šta ti nije jasno Pjer?“

Pjer: „Zašto komplikuješ sa tim admiralom, kada je dovoljno samo da brod razlupamo o Sunce?“

Triš: „Travisovo naređenje da se lično postaram za admirala.“

Pilot: „Šatl Zodijak, tražim dozvolu za sletanje na nosač Đuzepe Garibaldi.“

Konrtolor na Garibaldiju: „Pošaljite identifikacioni kod i recite razlog dolaska.“

Pilot: „Šaljem identifikacioni kod. Prevozim tehničare i delove za popravku.“

Dok je pričao pritisnuo je taster za slanje digitalnog identifikacionog koda. Nakon kratke pauze, kontrolor mu je odgovorio: „Imate dozvolu za sletanje.“

Pilot se okrenuo pozadi i rekao: „Dobili smo dozvolu za sletanje!“

Šatl je sletao. Izašli su iz šatla. Dočekao ih je kapetan Levinski. Triš mu je salutirala i rekla da je tim za popravku stigao.

Kapetan Levinski: „Dobro je da ste došli. Imamo velikih oštećenja.“

Triš: „Ništa ne brinite gospodine kapetane. Ovo su najbolji tehničari u floti. Rešićemo sve probleme.“

Kapetan Levinski: „Samo osposobite brod što pre. Ako Vam nešto treba, obratite se meni. Obavestio sam posadu da stižete i da se vašoj ekipi pruži sva pomoć koju zatražite.“

Triš: „Hvala kapetane. Da li bi ste bili ljubazni da nas odvedete do komandnog mosta?“

Kapetan Levinski: „Sa zadovoljstvom gospodo.“

Kapetan ih je poveo na komandni most. Za njim su pošli Triš, Pjer, Šmit, La Forž i Servantes. Hajnrih i Arvidas su krenuli prema palubi gde se nalaze kapsule za spasavanje. Grupa u pratnji kapetana Levinskog je stigla do komandnog mosta. Tu se nalazi, nekoliko operatera i admiral sa dva telohranitelja. Kapetan Levinski je stao u stavu mirno ispred admirala Gracianija i salutirao mu. Admiral Graciani mu je nevoljno otpozdravio. Admiral je sedeо u kapetanskoj stolici. Bio je izuzetno depresivan. Kapetan je izvestio admirala da su stigli tehničari, koji će pomoći oko popravki broda. Admiral ih je pogledao. Zatim je ustao i rekao im je: „Dobrodošli. Brzo osposobite ovaj brod. Naši ljudi Vam stoje na raspolaganju.“

Okrenuo se i pošao prema izlazu. Dvojica telohranitelja su pošli za njim. Triš je pošla za njima. Ostali iz Trišine grupe su zauzeli pozicije po raznim upravljačkim konzolama na komandnom

mostu. Pjer je na kompjuteru ukucao nekoliko komandi, kako bi dobio pristup sigurnosnim kamerama. Isključio ih je. Zatim se preko komunikatora obratio pilotu, koji je još bio u Zodijaku: „La Fonten, očitavam anomalije na sistemu za ventilaciju na poletno sletnoj palubi. Proveri mi to, molim te.“

La Fonten: „Odmah krećemo.“

Ustao je sa pilotskog sedišta i krenuo prema izlazu. Za njim je krenuo i kopilot. Izašli su iz Zodijaka. La Fonten se obratio kopilotu: „Džoni, proveri, da li ima lovaca spremnih za poletanje u lansirnim cevima. ja će da obezbedim palubu, posle čemo zajedno da obradimo hangare.“

Triš je, uzela komunikator i počela da priča: „Pjer, da li si izvršio dijagnostiku oštećenja?“

Pjer: „Jesam. Možeš početi sa popravkama.“

Admiral, Triš i dva admiralova telohranitelja su ušli u lift. Lift je krenuo na dole, tri palube ispod se nalazi admiralova kabina. Lift se zaustavio. Otvorila su se vrata lifta. Triš je izašla. U liftu su ostala tri nepomična tela, koja su ležala na podu u lokvi krvi. Triš je zatvorila vrata lifta i preko komunikatora rekla Pjeru da blokira liftove.

Hajnrih i Arvidas su sabotirali kapsule za spasavanje. Na poletno sletnoj palubi se, osim Zodijaka, kojom je došla Trišina grupa, nalaze još dva Zodijaka. La Fonten se osvrnuo oko sebe, da vidi da li je sam na palubi. Pošto se uverio da nema nikoga, ušao je u jedan i u drugi Zodijak i uništio komandne konzole. Džoni je išao palubom sa lansirnim cevima. Na palubi je bilo dosta ranjenih i mrtvih, a vidljivi su i tragovi velikih oštećenja. Pregledao je sve lansirne cevi. Bile su prazne. Zatim se uputio ka hangarima da se nađe sa La Fontenom. Ulazi u hangare su bili zaptiveni i zabravljeni, jer je u tim prostorijama izvršena de kompresija, najverovatnije da bi ugasili požar, koji se nekontrolisano širio. Triš se našla sa Hajnrihom i Arvidasom. Zajedno su krenuli na poletno sletnu palubu na drugoj strani. Kada su stigli na pola puta, naišli su na zaptivena i zabravljena vrata. Što je značilo da je i u tom delu broda izvršena de kompresija.

Pjer je, rukom dao znak Servantesu, La Foržu i Šmitu. Potegli su pištolje i pobili su preostalu posadu na komandnom mostu. Pjer je onesposobio komunikacije, usmerio brod prema suncu i dao pun potisak na glavne potisnike. Zatim su izašli i krenuli prema Zodijaku. Svi su ušli u Zodijak i poleteli. Osam sati kasnije, nosač Đuzepe Garibaldi je stigao do lokalnog sunca i tamo je potpuno uništen.

Na Levijatanu su se okupili admirali Ford i Tošiba, General Antonov, Major Kovalski, kapetan Logan, kapetani brodova iz flote, komandant orbitalne stanice Tajkonderoga i vođe lovačkih eskadrila sa nosača u floti. Admiral Tošiba je sazvao ovaj sastanak, jer ima važne informacije o okupljanju masivne flote snaga lojalnih generalu Alvarezu.

Admiral Tošiba: „Masivna flota lojalna generalu Alvarezu se okuplja kod Polaris sidrišta oko svemirske stanice Posejdona. Većina armade je već okupljena. Čeka se dolazak još nekog manjeg

broja brodova.“

Kapetan Logan: „Da li znate koliko je brodova trenutno tamo?“

Admiral Tošiba: „Po poslednjim informacijama koje imam. Tamo se nalazi 6 nosača klase Kanada, deset teških krstarica klase Orion, 18 razarača klase Delevar i 30 fregata klase Astra.“

Major Kovalski: „Odakle Vam tako precizne informacije o brojnom stanju flote?“

Admiral Tošiba: „Ja sam trebao da budem komandant te flote. Cilj okupljanja flote je da se jednim masivnim udarom uništi glavnina svemirskih snaga armije slobodnih planeta.“

Admiral Ford: „Kada je planiran napad?“

Admiral Tošiba: „Napad je trebalo izvesti u roku od 48 sati, ali posle mog prebega i poraza njihovih snaga ovde, prepostavljam da će napad biti odložen za koji dan, dok ne pristigne još brodova.“

Kapetan Logan: „Flota im je prevelika. Nećemo uspeti da efikasno zaštitimo kolonije u ovom sistemu, niti bilo gde drugde.“

Admiral Ford: „Zato mi moramo prvi napasti.“

General Antonov: „I ja volim ofanzivno da razmišljam, kao vi admirale Ford. Ali, mislim da bi ovaj put to bila jako kratka ofanziva.“

Admiral Ford: „Ako mislimo da pobedimo, u jednom trenutku moramo krenuti u ofanzivne akcije.“

Admiral Tošiba: „Dok su u sidrištu, brodovima su isključeni energetski štitovi i glavni reaktori. To nam daje malo vremena da ih zaskočimo bez odbrane. Naravno, pod uslovom da prvo onesposobimo borbenu stanicu na ulazu i stacionarnu odbranu, koja se sastoji od turbo lasera i raketnih lansera postavljenih na ulazu u sidrište.“

Kapetan Logan: „Borba protiv stanice i odbrane bi predugo trajala. Lovce mogu da lansiraju kako brzo sa nosača, izgubili bi smo previše vremena. Za to vreme, mogu da aktiviraju reaktore i podignu energetske štitove na brodovima.“

Piter: „Izvinite što Vas prekidam gospodine, ali mislim da imam ideju, kako da im priđemo neopaženo.“

Svi su se okrenuli prema Piteru.

Admiral Ford: „Izvoli sinko, izloži nam tvoj plan.“

Piter: „Ne moramo da idemo na glavna vrata. Asteroidi okružuju sidrište. Polje asteroida je gusto i veliki brodovi ne mogu da prođu, ali mali brodovi, kao što su lovci mogu. Takođe, neće moći da nas otkriju na radaru dok ne izađemo iz polja asteroida, a tada će biti prekasno. Važno je samo da održavamo radio tišinu do početka napada.“

Admiral Ford: „Primarne mete će vam biti njihovi nosači. Gađajte ih iz najveće moguće blizine.“

Kapetan Logan: „U napadu će brzo biti potrošene zalihe raketa. To može biti problem.“

Admiral Ford: „Onda čemo sinhronizovati napad lovčima i glavninom flote.“

Kapetan Logan: „Admirale, flota nikako ne bi smela napasti pre lovaca, jer bi to uzbunilo brodove u sidrištu i u tom slučaju bi smo izgubili faktor iznenađenja. Pomerio bih napad glavninom flote 30 minuta kasnije, u slučaju da bude usporeno napredovanje lovaca kroz asteroide.“

Admiral Tošiba: „Biće rizično, ali bi moglo da uspe.“

Piter: „Lovci moraju biti u tačno određeno vreme na polaznom položaju za napad. 30 minuta posle, glavnina flote treba da napadne stanicu i spoljni perimetar odbrane.“

Admiral Ford: „Najzad imamo nešto konkretno. Napad lovčima počinje prekosutra u 04:00 zulu. U 04:30 zulu glavnina flote izlazi iz hiper svemira i započinje napad. Kairo i Peking će nositi udarnu grupu lovaca i izvesti skok kroz hiper svemir...“

Admiral je pokazao prstom na mapi sistema i nastavio „...ovde. Zatim lansirate lovce i čekate napad glavnine flote. Peking će da se pridruži glavnoj floti. Kairo još nije popravljen i biće u pozadini kao podrška.“

Zodijak, koji je vraćao na Kairo, majora Kovalskog, kapetana Logana, Pitera, Džastina, Zariju i Vilbera je sleteo na poletno sletnu palubu. Kovalski je ušao u prostoriju gde su bili kolonijalni komandosi. Svi su bili nečim zauzeti, neki su čistili oružje, neki su sređivali opremu. Endžela je proveravala stanje medicinskog materijala u rancu koji nosi sa sobom tokom borbi. Prišao joj je Kovalski. Pogledala ga je, ustala je, salutirala i rekla: „Izvolite gospodine Majore.“

Kovalski: „Tvoj prijatelj, baš voli asteroide.“

Endžela: „Molim?“

Kovalski: „Poručnik Hiks, baš voli da leti kroz asteroide. Prvo je nas provozao. Prekosutra će da predvodi napad lovčima, koji treba da prođu kroz veliko polje asteroida.“

Endžela: „Da gospodine.“

Kovalski: „Voljno si naredna 24 časa.“

Endžela: „Voljno? Mi smo kolon...“

Kovalski je prekinuo: „Znam da se viđate. Nemam ništa protiv toga. Imaš 24 časa slobodno.“

Endžela: „Hvala gospodine majore.“

Kovalski je klimnuo glavom i otišao. Pola sata kasnije, Endžela je završila i krenula prema Piterovoј kabini.

Piter: „Hej ljubavi, nisam te očekivao.“

Endžela: „Major me je pustio.“

Zagrlili su se i poljubili.

Piter: „Major Kovalski te je pustio?“

Nastavili su da se grle i ljube.

Endžela: „Da.“

Piter: „Rekla si mu za nas?“

Endžela: „Nisam. Nekako je znao da se viđamo.“

Piter: „Kako je znao, šta čemo sad?“

Endžela: „Dao mi je 24 časa voljno. Ne brini. On je ok, rekao je da nema ništa protiv što se viđamo.“

Piter: „Stvarno?“

Endžela: „Da.“

Piter: „Čini mi se da si rekla da kolonijalni komandosi nemaju odsustvo.“

Endžela: „Mislila sam da je tako. Ovo mi je prvo odsustvo.“

Legli su u krevet i nastavili su da se grle.

Endžela: „Major je dobar čovek. Da nije njega, ne bih bila živa. Svakog iz naše grupe je spasao bar jednom. I sada vodi računa o nama. Zato me je i pustio.“

Piter: „Nisam to znao.“

Endžela: „Znam da uskoro ideš na jako opasan zadatak.“

Piter: „U buduće ču držati jezik za zubima.“

Endžela uz smeh: „To si rekao i u onom hotelu u Los Andelesu. Sada nisam bila tu da te sprečim da ti neka glupost izleti iz usta.“

Piter se takođe nasmejao.

Endžela: „Mi smo vojnici, znam da uvek postoji rizik da poginemo. Do sada sam na to gledala, kao na deo posla kojim se bavimo. Sada mi nije sve jedno. Ne znam kako bih podnela da te izgubim. Čuvaj se tamo i ne rizikuj bez potrebe.“

Nastavili su da vode ljubav...

Kairo i Peking su izašli iz hiper svemira na udaljenoj strani polja asteroida. Lovci su već bili u lansirnim cevima i čekali su svoje pilote. Takođe, lovačke eskadrile na Pekingu i Kairu su ojačane eskadrilama sa Tajkonderoge, koji će da polete sa poletno sletnih paluba. Piter se popeo u kokpit. Jedan poslužilac je držao kacigu, Endžela mu je prišla i tražila je da uzme kacigu. Poslužilac joj je dao. Popela se, malim merdevinama do kokpita i pružila je kacigu Piteru. Kada je ugledao, Piter se

iznenadio: „Otkud ti ovde ljubavi?“

Endžela: „Došla sam da te ispratim.“

Počela je da vezuje pojaseve i da povezuje kablove i creva na Piterovo letačko odelo.

Piter: „Nisam znao da znaš kako se ove stvari povezuju.“

Endžela ga je poljubila i rekla: „Jedan od tehničara poslužilaca je bio ljubazan da mi to pokaže.“

Piter je stavio kacigu. Endžela je zakačila crevo za dovod kiseonika i priključila jedan kabal u konektor na kacigi.

Zarija i Džastin su išli prema njihovim lovcima. Zarija je videla Endželu, kako obavlja posao poslužioca. Rukom je pokazala Džastinu šta je videla.

Džastin: „Ti reče da nema ni dva grama mozga.“

Zarija: „Ma daj, svako može povezati nekoliko creva i kablova.“

Džastin: „Eh, da imam takvog poslužioca.“

Zarija: „Ona zna da je ovo možda misija u jednom pravcu, došla je da ga isprati.“

Džastin je hteo da skrene prema svom lovcu. Ali ga je Zarija uhvatila za ruku. Okrenuo se prema njoj. Ona se propela na prste, zagrila ga je i poljubila. On joj je uzvratio poljubac.

Džastin: „Otkud sad ovo odjednom?“

Zarija: „Kad se vratimo, nastavićemo.“

Zatim su se ponovo poljubili i svako je pošao prema svom lovcu.

Poslužioci su poskidali creva, kojim su tankirali lovce gorivom i napustili su lansirne cevi. Velika vrata lansirnih cevi su se zatvorila. Prvo se čulo pištanje, a zatim i zaglušujuća buka motora na lovcima, koji su se uključivali. Neko kraće vreme su zagrevali motore. Na znak pilota, šef poslužilaca pritiska veliki crveni taster i lovac biva katapultiran u svemir. U roku od par minuta, svi lovci iz lansirnih cevi su bili lansirani. Poletanje lovaca sa poletno sletne palube je išlo sporije. Tako da su piloti lovaca, koji su ranije lansirani, čekali svoje kolege na zbornom mestu. Zatim su se uputili, na opasan put kroz polje asteroida. Nosači su skočili nazad kroz hiper svemir. Nekoliko manje iskusnih pilota sa Tajkonderoge se zakucalo u asteroide. Piloti sa Kaira i Pekinga su bili iskusniji, oni su izgubili samo jednog pilota u polju asteroida. Piter je video da su skoro došli do izlaza iz polja asteroida, pa je zaustavio svoj lovac, da bi sačekao ostale. Bilo je dogovorenno, da tu naprave pauzu od 10 minuta da bi se svi lovci prikupili na poziciju za napad. I dalje je bila na snazi stroga radio tišina, tako da se Piter nada da su svi došli do svoje pozicije. Vreme čekanja je isteklo i Piter je dao pun potisak. Ostali su videli da se Piterov lovac pokrenuo i krenuli su za njim. Najzad su izašli iz polja asteroida. Pred njima se nalazilo sidrište Polaris. To je velika svemirska stanica, koja služi kao brodogradilište i luka za dopunu zaliha, goriva i municije. Stanica je u sredini, oko

nje su stacionirani brodovi. Već je prošlo nekoliko minuta od kako su izašli iz asteroidnog polja. Piter nije video znakove da su ih primetili. Pri punoj borbenoj brzini, kojom su se kretali, trebaće im još oko dva minuta, dok ne dođu u optimalni domet za ispaljivanje protonskih torpeda. Ovaj put umesto raketa, nose protonska torpeda, koja su sporija od raketa, ali su im bojeve glave veće i teže, da bi nanele veću štetu kapitalnim brodovima. Najbliži brodovi su već u dometu protonskih torpeda, a reakcije odbrane još nema. Nema čak ni naznaka da su ih primetili, senzori u njegovom lovcu, još nisu registrovali energetski skok na brodovima, što bi ukazivalo da su uključili reaktore, odbrana takođe nije dejstvovala po njima. Odlučio je da se još više približi. Ostali piloti idu u formacijama iza. Pošto je na snazi radio tišina sve do početka borbi, svi čekaju da prvo Piter ispalji svoja protonska torpeda. Piter je sada kroz kokpit, lepo mogao videti nosače klase Kanada. Tek je sada uključio radar, naciljao najbliži nosač i lansirao sva torpeda koja je nosio. Ostali su videli i uradili isto. Svaka grupa lovaca je imala već unapred predefinisanu metu, tako da je napad sinhronizovano počeo, prvo po nosačima. Grupe predviđene za napad na teške krstarice klase Orion su takođe ispalile torpeda prema tim brodovima. Senzori u Piterovom lovcu su tek sada registrovali energetski skok sa nekih od brodova. Ali prekasno, po brodove na koje su već ispalili torpeda, jer snaga energetskih štitova neće moći tako brzo da dođe do potrebnog nivoa da apsorbuje eksploziju sa torpeda. Prva protonska torpeda su već pogodila svoje ciljeve, velika oštećenja su naneta nosačima. Tek je sada odbrana sa nosača i ostalih brodova, kao i sa sidrišta Polaris počela da dejstvuje po napadačima. Lovci sa Polarisom su počeli da poleću. Istovremeno i lovci sa stanicu Posejdona, koja se nalazi na ulazu u sidrište su počeli da poleću prema napadačima. I ako vidno oštećen, nosač Kvebek se pokrenuo i uputio prema izlazu, istovremeno lansirajući preostale lovce. Piter ga je primetio i pozvao pilote u blizini da počnu napad na Kvebeka. Odbrana sa Kvebeka je uspela da uništi nekoliko lovaca. Piter je došao iza Kvebeka i ustremio se prema poletno sletnoj palubi. Normalno, takav manevr bi bio fatalan za usamljenog lovca, ali, Kvebek nije imao podignut energetski štit, a topovi sa zadnje strane su bili uništeni. Ušao je u punoj brzini kroz otvor poletno sletne palube i počeo nasumično pucati, uništavajući sve pred sobom. Izleteo je kroz otvor na prednjoj strani poletno sletne palube. Nekoliko eksplozija je protreslo poletno sletnu palubu. Par eksplozija je bilo toliko snažno, da je probilo oklop sa donje strane. Kroz otvor na ulazu i izlazu poletno sletne palube se sada mogu videti plameni jezici, kako gutaju sve pred sobom. Dogodila se još jedna, strahovita eksplozija. Vatra je sigurno došla do skladišta sa gorivom ili municijom. Eksplozija je bila toliko jaka da je odvalila poletno sletnu palubu, koja se po inerciji kretala u pravcu Polaris-a. Polarisov energetski štit je apsorbovao udar i eksploziju, ali se skoro raspao. Nosači su u glavnom bili onesposobljeni. Sporadična i neorganizovana odbrana sa nosača nije bila efikasna da odbije napade. Slična sudbina je zadesila i teške krstarice klase Orion. Koje su ipak pružile malo žilaviji otpor, jer su teško oklopljene i bolje naoružane od nosača. Sada su napadači bili više zauzeti borbom protiv lovaca sa Polarisom i Posejdona.

Nekoliko stotina kilometara ispred ulaza u sidrište, iz hiper svemira su počeli da izlaze brodovi flote armije slobodnih planeta. Levijatan i Jamato su odmah počeli sa lansiranjem lovaca. Kada su došli u optimalan domet oružja, teške krstarice, Orion, Beletlgez i Aldebaran su lansirale kompletan inventar raketa i protonskih torpeda na stanicu Posejdona. Ostali brodovi u pratnji su

napali statičnu odbranu, koja se nalazila na nekoliko većih asteroida ispred stanice. Odbrana je bila brzo uništena, ali je ipak uspela da lansira veliki broj projektila prema floti koju je predvodio admiral Ford. Lovci su napadali i uništavali projektile. Zatim su projektili došli u domet odbrane kapitalnih brodova. Ono malo projektila što je uspelo da probije odbranu je pogodilo svoje mete, ali bez veće štete, jer su energetski štitovi apsorbovali esplozije. Dobar deo projektila ispaljenih u pravcu stanice je bio uništen, ali je ostatak pogodio stanicu. Koja je sada bila onesposobljena za dalji tok bitke. Tako da je odbrana sa stanice utihnula. Lovci i kapitalni brodovi su prošli pored onesposobljene stanice Posejdon i počeli su da napadaju preostale kapitalne brodove u samom sidrištu. Bitka je trajala još nekih sat vremena. Dok komandanti preostalih brodova nisu objavili da se predaju. Lovci su počeli da se vraćaju na svoje matične nosače. Ubrzo je flota, koju predvodi admirал Ford, skočila u hiper svemir.

Začuo se piskav ton interkoma. Travis je pritisnuo zeleno dugme i rekao: „Da.“

Iz zvučnika interkoma se začuo ljubazan glas njegove sekretarice: „Gospodine pukovniče, Triš je ovde, kaže da je očekujete.“

Travis: „Neka uđe.“

Siva vrata su bešumno skliznula u stranu i Triš je ušla u Travisovu kancelariju. Za njom su se vrata zatvorila.

Triš: „Zvali ste me gospodine pukovniče.“

Travis je pokazao rukom prema fotelji, koja je bila preko puta radnog stola za kojim je sedeo. „Izvoli sedi.“

Triš se zavalila u fotelju, stavila je ruke na naslone fotelje i prekrstila noge.

Travis: „Najpre da ti čestitam na perfektno obavljenom zadatku.“

Triš: „Hvala gospodine pukovniče.“

Travis se zavalio dublje u njegovu fotelju i rekao: „Sami smo ovde. Ne moraš da mi se obraćaš tako formalno sa gospodine pukovniče.“

Triš: „Dobro Travise.“

Travis se nasmejao. Triš se takođe blago nasmešila.

Travis: „Posle besprekorno obavljenog zadatka penzionisanja admirala Gracianija, razmišljam o načinima za penzionisanje admirala Forda.“

Triš: „Bojim se da to neće ići tako glatko, kao u slučaju Gracianija.“

Travis: „Znam, samo razmatram neke ideje, nemam ništa konkretno za sada.“

Travis je ustao i sa jedne police je uzeo flašu pića i dve čaše. Stavio je čaše na sto i sipao piće u obe čaše. Odložio je flašu na sto i rekao: „Izvoli.“

Triš je uzela čašu.

Travis je ponovo seo u fotelju i rekao: „Šta misliš o generalu Alvarezu?“

Triš je popila gutljaj iz čaše i odgovorila: „Sve najbolje.“

Travis je podigao desnu obrvu i malo se nasmejao.

Triš ga je čutke gledala.

Travis: „Alvarez se raspitivao za tebe.“

Triš je malo nagnula glavu u stranu i pogledala Travisa ispod oka.

Travis: „Nisi baš oduševljena. Mnogim devojkama bi bila čast da bolje upoznaju generala.“

Triš: „Travise, da li si ti makro ili šef tajne službe?“

Travis se nasmejao: „Ne, nisam makro. Ali, kada se general interesuje za tebe, mislio sam da je to dobra prilika da ubacim nekog od poverenja u njegovo okruženje.“

Triš se kiselo nasmejala i pitala: „Da li i njega treba da penzionišem?“

Travis: „Ne, barem ne još. Ne verujem mu. Hoću da znam da li i šta muti meni iza leđa.“

Triš: „Ako mu ne veruješ, zašto si ga postavio na mesto gde se sada nalazi?“

Travis: „Zato što je korumpiran, zato što voli funkciju više od svega i daće i sopstveno dupe, samo da se dočepa funkcije.“

Triš: „Da sam na tvom mestu, rekla bih mu da me unapredi u generala. Zatim bih ga uklonila sa vlasti i preuzela vlast.“

Travis se slatko nasmejao i rekao: „Voleo bih da je tako jednostavno, ali nije. Prvo, on ima dobre veze u vojsci. Mene vojska nikad ne bi prihvatile. Drugo, ja znam i volim da radim iz senke. Ne volim da se eksponiram bez potrebe.“

Triš: „Znači to je deo zadatka?“

Travis: „Da. Budi uz njega, izveštavaj me o svemu što radi. Ako neko to može dobro da uradi, onda si to ti. Neka misli da ste u vezi, izlazite, putujte, što god, samo neka misli da si mu lojalna.“

Triš se namrštila i pitala: „Da li da će morati da se jebem sa njim?“

Travis se nasmejao i kroz smeh rekao: „Ako baš navali, onda spavaj sa njim. Sve je to deo zadatka.“

Triš: „Pre bih se jebala sa smrdljivim Pjerom, nego sa tom arogantnom, debelom svinjom.“

Travis se nasmejao i rekao: „Učinilo mi se da si malopre rekla da o njemu misliš sve najbolje.“

Triš: „To je bilo moje službeno mišljenje, sada si čuo i lično mišljenje.“

Travis: „Potpuno te razumem, ali sve je to deo posla.“

Triš je ispila piće iz čaše do kraja.

Travis je nastavio: „Jednog dana ćeš se sećati avantura iz mladosti i pričati ih deci i unucima, dok ti sede u krilu.“

Triš: „To važi za tebe. Ja ih neću imati. A i kada bi ih imala, sigurno im ne bih pričala o poslu.“

Travis: „Izvini, zaboravio sam da ih ne možeš imati. Uzgred ne pominji Alvarezu da si modifikovana, on to ne sme da sazna.“

Triš ga je mrko pogledala.

Travis: „Na sledećem sastanku sa Alvarezom ćeš i ti prisustvovati. Kada te pozove da izadete, prihvati poziv.“

Triš je klimnula glavom.

Travis: „Budi šarmantna i ljubazna, znam da ti se ovaj zadatak ne sviđa, ali to je deo posla.“

Triš: „Kada bude došlo vreme za penzionisanje Alvarezza, molim te, dodeli meni taj zadatak. Taj zadatak neću shvatiti kao zadatak, već kao zadovoljstvo.“

Travis se nasmejao.

Zodijak je sleteo na poletno sletnu platformu, koja se nalazi u krugu rezidencije generala Alvarezza. Iz Zodijaka su izašli Travis i Triš. General Alvarez je sazvao hitan sastanak. Na sastanku su još bili oficiri iz Alvarezovog štaba i novi šef službe unutrašnje bezbednosti. U hodniku ispred sale su bili stražari i nečiji telohranitelji. Kroz zatvorena vrata su čuli kako se Alvarez dere na ljude iz njegovog štaba. Ušli su, Alvarez ih je video. Pozdravio je Travisa i Triš. Oni su seli u fetelju. Alvarez se obratio Travisu i rekao: „Ljude iz mog štaba znaš.“

Zatim je pokazao rukom na šefa unutrašnje bezbednosti i rekao: „Ovo je Ramon Santos. Novi šef unutrašnje bezbednosti. On je takođe i moj budući zet. Pozivam tebe i Triš da svojim prisustvom uveličate svečanost venčanja moje crke Ane i Ramona.“

Travis: „Hvala na pozivu generale.“

Travis se okrenuo prema Santosu i rekao: „Čestitam. Kada će biti venčanje?“

Santos: „Još nismo odredili termin, ali se nadam uskoro.“

Alvarez je zatim nastavio da se dere na svoje potčinjene.

Triš je tiho pitala Travisa, zašto se Alvarez toliko uzrujao? Travis joj je tiho odgovorio da je to zbog katastrofe u sidrištu Polaris. Triš nema pojma šta se tamo desilo, pa je opet, tiho pitala Travisa: „Kakva katastrofa?“

Travis: „Flota armije slobodnih planeta je napala sidrište i uništila ga, uključujući i udarnu flotu, koja je trebalo da zada konačan udarac floti armije slobodnih planeta.“

Sastanak se završio, oficiri iz Alvarezovog štaba su izašli. U prostoriji su ostali Alvarez, Santos, Travis i Triš.

Alvarez: „Gospodice Triš, da li bi ste večeras hteli samnom da idete na prijem, koji organizuje Ramon povodom preuzimanja nove dužnosti.“

Triš se nasmešila i odgovorila: „Sa zadovoljstvom gospodine generale.“

Alvarez se nasmejao: „Odlično, naravno, pozivam i pukovnika Travisa.“

Travis: „Hvala.“

Na prijemu se okupilo mnogo zvanica. Triš je došla pre Travisa. Alvarez je davao sve od sebe da impresionira Triš. Kasnije je došao i Travis. Pridružio im se za stolom. Alvarez je otišao da dočeka čerku.

Travis je pogledao Triš. Triš je na sebi imala kratku crnu haljinu i crne čizme.

Travis: „Mislim da si ga oborila s nogu.“

Triš se nasmejala, zatim je pitala Travisa: „Gde je Alvarezova supruga?“

Travis: „Na koju misliš?“

Triš: „Zar ih ima više?“

Travis: „Ne, imao ih je više.“

Triš: „Mislim na poslednju.“

Travis: „Razveo se.“

Alvarez se vratio, sa njim je bila njegova čerka Ana.

Alvarez: „Ovo je Ana, moja najmlađa čerka. Ana, ovo je pukovnik Travis, a ova lepa dama je Triš.“

Ana: „Drago mi je.“

Travis: „Drago mi je gospodice.“

Triš: „Drago mi je.“

Alvarez: „Sedi ovde pored Triš. Upoznajte se bolje. Kada se završi prijem, svi zajedno idemo u moju rezidenciju.“

Travis je pogledao Triš. Ona je slegla ramenima.

Alvarez se vratio i pozvao je Triš na ples. Zajedno su otišli do podijuma.

Dugo su plesali. Alvarez je dopratio Triš do stola i obratio se Travisu: „Pukovniče Travis, niste mi rekli da Triš tako dobro pleše.“

Travis: „Iskreno, generale, to nisam ni ja znao.“

Zatim je Alvarez plesao jedan ples sa Anom. Santos je takođe kratko plesao sa Anom. Potom se Ana vratila na njeno mesto i čutke sedela.

Triš: „Izvini, plesala sam sa tvojim ocem, nisam stigla da popričam s tobom.“

Ana: „U redu je gospodice.“

Triš: „Ne moraš me oslovljavati sa gospodice, dovoljno je samo Triš.“

Ana: „Otac mi je rekao da ste vi njegova prijateljica i da će biti kod nas.“

Triš: „Tako je.“

Ana: „Divno plešete i lepi ste kao što je otac rekao.“

Triš se nasmejala i rekla: „Hvala.“

Sutradan u Alvarezovo rezidenciji...

Triš je ušla u ogromnu trpezariju. Ana je već sedela i doručkovala. Lajnus je posluživao doručak.

Lajnus se sada obratio Triš: „Izvolite, sedite. Sad ću Vam doneti doručak.“

Triš je primetila da Ana i Lajnus povremeno razmenjuju poglede i osmehuju se jedno drugom. Pravila se da ništa nije primetila. U prostoriju je ušao i Alvarez. Poljubio je Triš i rekao joj je: „Draga, noć je bila predivna.“

Triš: „Nezaboravna noć. Zar nećeš biti na doručku?“

Alvarez: „Ne, ješću uz put. Moram da požurim. Stvari u galaksiji se neće same od sebe srediti. Imam sastanak sa vojnim vrhom.“

Alvarez je izašao.

Triš: „Nova sam ovde, a ovo je jako velika rezidencija. Hoćeš li me povesti u obilazak?“

Ana: „Svakako.“

Ana je povela Triš u obilazak. Triš je primetila, da je većina prostorija pokrivena kamerama. Završli su obilazak unutrašnjosti rezidencije. Pa su izašle napolje. Ana je odvela Triš do malog parka.

Ana: „Ovde najviše volim da provodim vreme dok učim ili maštam.“

Triš: „Učiš?“

Ana: „Da, završavam srednju školu. U stvari praktično sam je završila. Sada se više spremam za prijemni na koledž.“

Ana je za trenutak skrenula pogled. Triš je okrenula glavu da vidi u šta Ana gleda. Tamo je bio Lajnus, sređivao je cveće.

Triš: „Tvoj otac je pomenuo venčanje. Dosta si mlada, mora da se ti i Santos jako volite.“

Ana je spustila glavu dole, zatim je pogledala u stranu i odgovorila: „Da, biće da je tako...“

Završili su obilazak. Ušli su u rezidenciju na stolu je bio buket cveća. Ana se obradovala, kada ga je ugledala. Uzela ga je i pomirisala.

Triš: „Hvala ti što si mi pokazala rezidenciju.“

Dve nedelje kasnije u sedištu tajne službe...

Travis: „Za sada ne možemo ništa da uradimo po pitanju uklanjanja admirala Forda i drugih vođa armije slobodnih planeta. Ali sam došao na ideju, kako da eliminišemo jednu od njihovih najelitnijih jedinica.“

Svi su ga, u prostoriji, slušali s pažnjom.

Travis: „Jedan od pripadnika kolonijalnih komandosa je još uvek u bolnici u San Dijegu. Želim da ga iskoristim kao mamac da namamim kolonijalne komandose majora Kovalskog u zamku i da ih eliminišem.“

Pjer je kinuo nekoliko puta i šmrknuo, zatim je pitao: „Da su hteli da ga spasu, već bi to pokušali.“

Travis: „Nisu pokušali, zato što je njihov vojnik na Zemlji i ne bi mogli doći neopaženo. Ako ga prebacimo na neku zatvorsku stanicu daleko odavde i postaramo se da saznaju gde se nalazi, onda ne sumnjam da će krenuti u akciju oslobođanja.“

Pjer: „Stvarno mislite da bi pokušali tako nešto?“

Travis: „Pjer, kolonijalni komandosi ne ostavljaju svoje pripadnike na cedilu.“

Pjer je klimnuo glavom i šmrknuo.

Travis: „Plan mi je da ga prebacimo na zatvorsku stanicu u nekom udaljenom sistemu, na primer Bernardov sistem. Zatim treba da se potrudimo da informacija dođe do majora Kavalskog.“

Pjer: „Odlično. Sviđa mi se plan. Šefe.“

Travis: „Detalje plana i početak operacije ćemo naknadno odrediti.“

Triš: „Kako napreduje izvlačenje informacija iz Feliksa?“

Travis: „Nikako. Njegov otpor je zadviljujuć. Videla si i sama, šta se desilo Zilu, kada je probao telepatski da mu izvuče informacije. Zašto te sada odjednom zanima Feliks?“

Triš: „Mislim da imam informaciju, koja bi mogla pomoći oko izvlačenja informacija iz Feliksa.“

Travis je iznenadeno pogledao.

Triš je nastavila: „Kada smo preuzimali Feliksa i ostatke kiborga, prišao mi je jedan pilot, pokušao

je da nas spreči da odvedemo Feliksa.“

Travis: „I...“

Triš: „Mislim da su prijatelji. Takođe sam ga videla i u Parizu, kada sam im prenela informaciju koju su nam poslali Sergetiji. Možemo prebaciti i Feliksa zajedno sa kolonijalnim komandosom i uhvatiti tog pilota živog. To bi možda nateralo Feliksa da propeva.“

Travis: „Bravo, izvanredna ideja Triš.“

Triš se blago nasmejala.

Travis: „Triš, kako stoje stvari kod Alvareza.“

Triš: „Za sada nemam dokaza da Alvarez radi nešto konkretno da bi te ugrozio. U stvari, kada bolje razmislim, ne radi ništa, osim što se dere na potčinjene. Sprijateljila sam se sa njegovom čerkom i mislim da sam stekla njeno poverenje, možda saznam neku korisnu informaciju od nje. Mada, to je malo verovatno, ona je samo obična devojka, nema veze sa poslovima Alvareza, a ni Santosa.“

Travis: „Ne svida mi se taj lik Santos. Od kako je, preko Alvareza, dobio funkciju šefa unutrašnje bezbednosti, samo nešto izvoljeva. Mislim da će u vezi njega nešto uskoro preuzeti, ako nastavi da gura nos tamo gde mu nije mesto.“

Nedelju dana kasnije, Alvarez je bio u obilasku vojne baze na Plutonu. Dok je Alvarez bio odsutan, u njegovu rezidenciju je došao Santos sa svojim telohraniteljima i jednim operativcem unutrašnje bezbednosti. Santos je rekao Triš, da će operativac rutinski pregledati bezbednosne sisteme u rezidenciji. Triš se pravila da nije zainteresovana i samo je klimnula glavom i otišla. U prolazu je videla Lajnusa, kako izlazi napolje. Niz hodnik je srela Anu. Ana je bila u nekoj žurbi. Samo je na brzinu pozdravila Triš i nastavila. Triš se okrenula prema Ani i pitala je: „Da li je sve u redu?“

Ana: „Da, da, u redu je, došao je Ramon, pa da ga pozdravim.“

Triš: „Da pođem s tobom.“

Ana: „Ne, nema potrebe.“

Ana je produžila. Triš je ušla u svoju sobu i uzela datapad. Pokrenula je program za nadgledanje spajvera, kojeg je ranije instalirao Pjer na glavnom serveru u rezidenciji. Preko programa je imala pristup kamerama i svim komunikacijama. Spajver je redovno slao izveštaje u centralu tajne službe, ali je Triš htela da vidi u realnom vremenu šta se dešava. U dnevnoj sobi je videla Santosa, Anu, Santosove telohranitelje i operativca unutrašnje bezbednosti. Triš je videla da mu je Santos nešto rekao i on se uputio u podrum, gde se nalazi soba sa serverima. Santos i Ana su nastavili da pričaju. Triš je snimila lica Santosovih telohranitelja i operativca. Poslala ih je u centralu da bi ih identifikovala. Kamerom je pratila šta operativac radi, seo je za terminal jednog od servera, ubacio je memorijski modul u port predviđen za to mesto i kucao je nešto na tastaturi. U međuvremenu je stigao izveštaj o osobama, čije je slike poslala u centralu. Prvo je pogledala izveštaj operativca. Nije

imao nikakav kriminalni dosije, jedina korisna informacija je da je to neki tehničar za mrežnu bezbednost i komunikacije. Zatim je pogledala izveštaj o telohraniteljima. Ralf, Lizi i Džordž su imali debeo kriminalni dosije. Nije gubila vreme na čitanje detalja, sve joj je bilo jasno, posle prvih nekoliko rečenica u njihovim dosijeima. Zanimalo je šta taj operativac radi sa serverima. U izveštaju aktivnosti, spajver joj je prijavio da je upravo instaliran još jedan program, koji prati aktivnosti na serveru. Spajver je tekoće detektovao, da taj program šalje izveštaje u centralu unutrašnje kontrole. Triš je poslala izveštaj Travisu. Travis joj je odgovorio, da se sutra nađu u centrali tajne službe.

Narednog jutra, Triš je krenula u centralu na sastanak sa Travisom. Videla je Lizi kako stoji na vratima. Ana je stajala pored nje, tražila je da izađe, ali joj Lizi nije dozvoljavala.

Ana je videla Triš.

Ana: „Triš, možemo li da razgovaramo nasamo?“

Triš: „Naravno, idemo u moju sobu.“

Lizi je pošla za njima i povikala: „Ne može ona nigde da ide! Santosovo naređenje!“

Triš se okrenula prema Lizi i rekla: „Molim?“

Lizi: „Santosovo nare...“

Triš je prekinula Lizi u sred rečenice: „Ko je Santos da zabranjuje Ani da li će ona negde da ide ili ne. Ovo je rezidencija njenog oca, samim tim i njena. Niko ne može ovde ništa da joj zabrani.“

Lizi: „Ona je Santosova supruga.“

Triš: „Nije još, a sumnjam da će ikada i biti.“

Lizi je krenula prema Ani. Triš joj je preprečila put.

Triš se zatim okrenula prema Ani i rekla joj: „Idemo.“

Lizi je zapovedničkim tonom rekla: „Ne može nigde da ide odavde bez Santosove dozvole!“

Triš se okrenula prema Lizi: „Zar me nisi čula šta sam malopre rekla?“

Lizi: „Ako moram, primeniću silu da te sprečim da je odvedeš.“

Ana: „Triš, u redu je, ostaću ovde, ne želim da zbog mene upadneš u nevolje.“

Triš: „Nevolja mi je srednje ime.“

Zatim je Triš polako prišla, na samo par santimetara, od Lizi, stavila ruke na kukove, malo iskrivila glavu u stranu i rekla: „Baš bih volela da primeniš silu.“

Lizi je pokušala, rvačkim zahvatom da obori Triš, ali je umesto Triš, Lizi završila na podu. Triš joj je, desnom nogom, stala na vrat i rekla: „Jel to najbolje što znaš da uradiš?“

Lizi je iznenadeno gledala u Triš. Triš je polako prenosila svoju težinu na nogu, koja je bila na Lizinom vratu. Lizi se borila da dođe do daha. Bezuspešno je pokušavala, rukama da skloni Trišinu nogu sa njenog vrata. Lizi je iskolačila oči, nogama je mlatarala o pod, lice joj se zacrvenelo. Trenutak kasnije se čulo krckanje iz Lizinog vrata. Prestala je da mlatara nogama, a ruke, koje su pokušavale da sklone Trišinu nogu, mlatavo su pale na pod.

Ana: „Ubila si je!?”

Triš: „Da, to je bilo neizbežno, ne bi nam dala da izademo.“

Triš je pretresla Lizi i pronašla pištolj ispod njene jakne. Pokazala je pištolj Ani.

Ana se sledila od straha, kada je videla oružje.

Triš: „Verovatno je imala zadatok da te ubije.“

Ana: „Ali zašto, nikome nisam ništa loše uradila?“

Triš: „Duga i komplikovana priča.“

Triš je sklonila Lizino telo u podrum. Kada se vratila, Ana je pitala: „Triš, da li bi ti ljudi naudili i Lajnusu.“

Triš: „Ako bi im smetao, da.“

Ana: „Nisam ga videla celo jutro. Uvek mi ostavi cveće, jutros nisam zatekla cveće.“

Triš: „Hajde da proverimo snimke sa kamera.“

Pregledali su snimke. Jedna od kamera je snimila, kako Ralf uvodi Lajnusa u kola. Lajnusovo lice je bilo svo u krvi. Ana je stavila ruke na usta i zaplakala.

Ana: „Bože, ne, ne, šta su mu to uradili? On ni mrava ne bi zgazio.“

Triš je, putem komunikatora, pozvala Travisa i rekla šta se događa.

Travis: „Zato sam te i zvao na sastanak. Imam informaciju da će Santos pokušati da svrgne Alvareza, nisam znao da će to pokušati tako brzo.“

Triš: „Gde je sada Santos?“

Travis: „Na znam. Hajnrih i Servantes prate njegove gorile. Minirali su auto. Prepostavljam da su krenuli po Santosa. Kada Santos uđe u auto, svi će da odlete u vazduh.“

Triš: „Reci im da ništa ne preduzimaju. Moguće je da imaju taoca. Gde su Hajnrih i Servantes?“

Travis: „Šaljem ti kodove za praćenje njihovog vozila na tvoj datapad.“

Triš: „Dobro, krećem, čim sklonim Anu na sigurno.“

Ana: „Triš izvini, zbog mene si u nevolji. Reći ću ocu da si me zaštitila. On će da zaštiti tebe.“

Triš je pogledala Anu. Nije navikla na takav rečnik. Nije znala šta da joj odgovori. Samo joj je

rekla: „Mislim da znam gde je Lajnus.“

Ana joj je prišla i čvrsto je zagrlila. Triš je uzvratila zagrljaj.

Triš: „Treba da krenemo. Prvo će te odvesti na sigurno, onda ću pronaći Lajnusa.“

Ana: „Hoću i ja da pođem s tobom.“

Triš: „Suviše je opasno za tebe. Čekaj me u skrovištu. Dovešću Lajnusa.“

Triš je ostavila Anu u tajnom skrovištu, zatim je uključila datapad i pokrenula program za praćenje vozila. Ukucala je šifru vozila u kojem su bili Hajnrih i Servantes. Dok je vozila prema njima, preko komunikatora je pozvala Pjera.

Pjer: „Ko uznemirava?“

Triš: „Ti se to praviš da ne znaš ko te zove?“

Pjer: „O, Triš, kakvo priyatno iznenađenje.“

Triš: „Slušaj Pjer, treba nešto da mi učiniš, ali o tome nikom ni reči. Čak ni Travisu.“

Pjer: „Mmmm, zvuči uzbudljivo. Ne hvalim se ja takvim stvarima.“

Triš: „Šaljem ti na datapad fotografije, imena i identifikaciju. Treba da mi odradiš nove identitete za njih dvoje.“

Pjer: „Aaaaa, to, ok, računaj da je sređeno.“

Triš: „Pjer...“

Pjer: „Da...“

Triš: „Hvala ti.“

Pjer nije navikao da se Triš nekome zahvaljuje, pa je pitao: „Triš, da nisi bolesna?“

Triš: „Javi mi kad završiš.“

Stigla je do Hajnriha i Servantesa i ušla je u njihovo vozilo.

Triš: „Gde su?“

Srvantes: „Gorile su ušle u ono skladište. Santosa još nismo videli.“

Hajnrih: „Da li si sigurna da imaju taoca?“

Triš: „Jesam. Ali ne znam lokaciju. Moguće je da je ovde. Idem da pogledam unutra.“

Hajnrih: „Idem s tobom.“

Triš: „Servantes, ti ostani u vozilu za slučaj da počnu da beže.“

Servantes je klimnuo glavom.

Triš i Hajnrih su stali na ulaz skladišta. Osmotrili su okolinu.

Triš: „Nema nikog, idemo.“

Ušli su unutra. U skladištu je bilo dosta kontejnera. Na drugoj strani se nalaze vrata. Došli su do vrata. Hajnrih je oprezno otvorio vrata. Ušli su u neki hodnik. Došli su do mesta gde se hodnik račva na dve strane. Triš je provirila da vidi šta se nalazi iza ugla. Na desnoj strani je videla naoružanog čoveka, kako stoji ispred vrata. Rukom je dala znak Hajnrihu šta je videla. Hajnrih je izvadio nož, provirio je iza ugla i bacio nož u stražara. Stražar je pao na zemlju. Triš je polako došla do vrata. Hajnrih je došao do stražara, izvadio nož iz njegovog tela i obrisao ga od krvi, o delo stražara. Triš je čula glasove, kako dolaze sa druge strane vrata. Prepoznala je Santosov glas. Prošaputala je Hajnrihu: „Santos. Pokrivaj me.“

Hajnrih je klimnuo glavom.

Triš je polako otvorila vrata i ušla u prostoriju. To je još jedna hala sa kontejnerima. Brzo se sakrila iza kontejnera. Za njom je išao Hajnrih. Videli su Santosa, Ralfa i Džordža. Takođe su videli i Lajnusa, kako, vezan, sedi na stolici. Šapnula je Hajnrihu: „Onaj što sedi je taoc, treba mi živ, ostale možemo da eliminišemo.“

Nastavili su da se šunjaju iza kontejnera. Triš je izvadila pištolj. Rekla je Hajnrihu: „Na tri, ja pucam na Ralfa, ti na Džordža.“

Hajnrih je klimnuo glavom.

Triš: „Jedan, dva, tri...“

Hajnrih je bacio nož na Džordža, Triš je pucala na Ralfa. Obojica su pali. Santos se panično osvrnuo oko sebe. Triš mu je prilazila, sa pištoljem uperanim u njega. Hajnrih je došao do Džordžovog nepomičnog tela i izvadio svoj nož iz Džordžovog grkljana. Zatim ga je obrisao o Džordžovo delo. Triš je, držeći uperan pištolj u Santosa uzela komunikator i pozvala Travisa.

Travis: „Da.“

Triš: „Uhvatili smo Santosa. Čekam instrukcije.“

Travis: „Ubij ga.“

Santos je izgleda čuo Travisov odgovor i počeo je da moli Triš i Hajnriha, obećavajući im da će im dobro platiti ako ga puste.

Triš je pritisnula okidač pištolja. Santos se se srušio na pod.

Triš se okrenula prema Hajnrihu i rekla: „Pozovi Servantesa da ti pomogne da se rešite leševa. Ja ću da se pobrinem za taoca.“

Triš je odvela Lajnusa.

Hajnrih i Servantes su leševe ubacili u auto i aktivirali eksploziv, kojim su ranije minirali auto.

U međuvremenu, Travis je sa povećom grupom operativaca tajne službe upao u prostorije unutrašnje bezbednosti.

Travis: „Pjer! Pretraži baze podataka na serverima. Zanima me sve šta su radili od kako ih je preuzeo Santos!“

Pjer je šmrknuo i odgovorio: „Da šefe.“

Triš je dovezla Lajnusa do tajne lokacije, gde je sklonila Anu. Ana je potrčala prema Lajnusu. Zagrlili su se. Ana se okrenula prema Triš i rekla: „Uspela si da ga pronađeš. Ne znam kako da ti se zahvalim.“

Triš: „Ovde ste na sigurnom. Ostaćete ovde do povratka tvog oca. Imate zalihe hrane za nekoliko dana, nemojte da izlazite dok se ne vratim.“

Lajnus i Ana su klimnuli glavom.

Triš je izašla i otišla da se vidi sa Travisom.

Nekoliko dana kasnije, Alvarez se vratio sa Plutona. Travis mu je objasnio dešavanja dok je bio odsutan.

Triš: „Planiramo da sklonimo tvoju čerku na sigurno, kako je neko, opet, ne bi koristio protiv tebe.“

Alvarez: „Ja ču joj pružiti zaštitu. Moji najbolji ljudi će je od sada čuvati.“

Travis: „Ne, ne smemo više rizikovati. Previše smo vremena izgubili na Santosa.“

Alvarez: „Šta predlažete?“

Travis: „Ana će dobiti novi identitet i poslaćemo je na Mars.“

Travis je dao Alvarezu identifikacionu karticu za Anu, platnu karticu i kartu u jednom pravcu za Mars. Zatim je rekao Alvarezu: „Ovo je njena nova identifikaciona kartica, sada se zove Paula Lopez, na platnoj kartici ima više nego dovoljno kredita da započne novi život na Marsu.“

Kasnije tog dana u Alvarezovo rezidenciji.

Ana: „Ne želim nigde da idem.“

Alvarez: „Čim dođe Triš, krećeš. Ona će te otpratiti do svemirske luke.“

Raspravljeni su se dok nije došla Triš.

Ana: „Triš, da li je to istina? Da li stvarno moram da idem?“

Triš: „Da, moramo da te sklonimo na sigurno.“

Ana: „Ne želim da idem.“

Triš: „Biće sve u redu.“

Ana je počela da plače.

Triš je prišla Ani i zagrlila je. Dok su bile zagrljene, Triš joj je šapnula na uvo: „Idemo po Lajnusa.“ Ana je obrisala suze.

Triš: „Pozdravi se sa ocem, vreme je da krenemo.“

Na putu prema svemirskoj luci, svratili su do Trišinog skrovišta po Lajnusa. Zatim su nastavili da se voze prema svemirskoj luci.

Triš, Ana i Lajnus su došli u svemirsku luku. Tu ih je čekao, ne obrijani, čovek u crnom džinsu i sa crnom vunenom kapom. Triš mu je rekla: „Zdravo Pjer.“

Pjer joj je dao koverat i rekao: „Evo, sve sam sredio.“

Triš je dala koverat Ani i rekla: „Tu su vam nove identifikacione kartice, platna kartica i vaša nova biografija. Naučite je dobro, zatim uništite taj papir. Ovo je karta za Jupiterov mesec Evropu.“

Ana: „Zar ne idemo na Mars?“

Triš: „Ne, tamo niste dovoljno bezbedni. Sa ovim identitetima, što ih je Pjer napravio, niko neće moći da vam uđe u trag. Čak ni tajna služba.“

Ana je otvorila koverat i videla nove identifikacione kartice. Njeno novo ime je Lora Landis, Lajnusovo novo ime je Kristijan Landis.

Ana: „Hej, imamo ista prezimena.“

Triš: „Pjer vas je poštedeo gnjavaže oko organizovanja venčanja. Sad ste zvanično venčani.“

Ana i Lajnus su se zagrlili.

Triš: „Dobili ste šansu za novi početak. Srećno.“

Ana: „Toliko toga si učinila za mene. Nikada nisam imala bolju prijateljicu.“

Zatim je zagrlila i uz plač rekla: „Nadam se da ćemo se jednog dana ponovo videti.“

Triš: „I ja se nadam. Sada krenite, počelo je ukrcavanje za vaš let.“

Ukrcali su se i seli na svoja sedišta. Ana se okrenula prema Lajnusu i rekla: „Ako budemo imali čerku, zvaće se Triš.“

Zatim su se zagrlili. Motori velikog linijskog transportera su zagrmeli i brod se vinuo put Jupiterovog meseca Evropa.

Triš i Pjer su stajali na terasi svemirske luke i posmatrali su transporter. Kako se transporter udaljavao, postajao je sve manji i manji. Na kraju se izgubio iz vidnog polja. Triš se okrenula prema Pjeru, koji je šmrktao i maramicom brisao oči.

Triš: „Pjer, jel to neka od tvojih alergija ili napad patetičnog cmizdrenja?“

Pjer je još jednom šmrknuo, okrenuo se i pošao prema svom autu.

Triš je išla za njim i rekla: „Pjer, izvini. Hvala ti što si mi učinio ovo.“

Pjer: „Nema na čemu. U redu je. Mnogo rizikuješ što nisi poslušala Travisovo naređenje da je pošalje na Mars.“

Triš: „Znam, baš me briga ako Travis popizdi zbog toga. Čak ni njemu neću dozvoliti da nauđi Ani.“

Pjer: „Da ste se Alvarez i ti venčali, ti bi bila najbolja mačeha, koju je Ana imala.“

Triš: „Ne, bile bi smo najbolje prijateljice.“

Bernardov sistem je binarni sistem dve zvezde. U tom sistemu nema planeta. Osim te dve zvezde, najveći objekat je svemirska stanica Salamander. Stanica služi kao istureni objekat za dopunu zaliha i kao zatvor. To je najveći zatvor u delu galaksije koji je pod kontrolom ljudske rase. Namerno je postavljen u dalekom i zabačenom sistemu bez planeta. Da bi obeshrabrio svaki pokušaj bekstva. U tom zatvoru se nalaze zatvorenici osuđeni za najteže zločine. U poslednje vreme, osim naj okorelijih kriminalaca, su počeli da dolaze politički zatvorenici, disidenti i ostali protivnici marionetskog režima generala Alvarez. Transporter sa zatvorenicima je stigao. Ovaj transport zatvorenika je pod neobično jakim obezbeđenjem. Vrata transportera su se otvorila i spustila se rampa, niz koju je izašlo desetak čuvara, zatim su izlazili zatvorenici, koji su vezani lancima. Među dvadesetak novo pristiglih zatvorenika, koji su izašli iz transportera, su Hektor i Feliks. Iza zatvorenika je izašlo još desetak čuvara. Zatvorenike su rasporedili u njihove celije.

U centrali tajne službe, Travis drži brifing na kome prisustvuje trideset operativaca tajne službe.

Travis: „Počinjemo sa operacijom Salamander. Prvi deo operacije je priveden kraju. Hektor i Feliks su jutros prebačeni u zatvorski kompleks Salamander.“

Pjer je šmrknuo i rekao: „Odlično šefe, sviđa mi se naziv operacije.“

Travis ga je mrko pogledao i rekao: „Neobično mi je dragi zbog toga Pjer.“

Travis je nastavio izlaganje: „Popodne, kreće transporter sa dvadeset pripadnika Delta specijalnih jedinica. Večeras krećemo mi. Već smo se pobrinuli da procuri informacija o prebacivanju Hektora i Feliksa na Salamander.“

Pjer je podigao ruku da pita nešto.

Travis je uzdahnuo i rekao: „Pjer, šta sada hoćeš?“

Pjer: „Šefe, da li ste sigurni da će pokušati akciju spasavanja? Tamo možemo jako dugo čekati, a da se oni ne pojave.“

Travis: „Za to smo se pobrinuli. Pored informacije o njihovom transportu na Salamander, prosledili smo informaciju o njihovom pogubljenju. Tako da imaju rok do kada da se pojave.“

Pjer: „Znači, ako se ne pojave do tog datuma, likvidiramo ih i vraćamo se nazad?“

Travis: „Pojaviće se, ništa ti nemoj da se sekiraš. Kolonijalni komandosi ne ostavljaju svoje ljude tek tako, a da ne pokušaju da ih spasu.“

Pjer je šmrknuo i pitao: „A šta, ako zapucaju?“

Ostali u sali su se nasmejali.

Travis: „Mi ćemo prvi da zapucamo. Bolje idi i malo se sredi i obrij, nego što mi ovde pametuješ. Na Salamanderu, neko može da pomisli da si odbegli robijaš i da te upuca.“

Pjer je kinuo i rekao: „Da šefe, srediću se posle sastanka.“

Travis je nastavio: „Ufff, gde sam ono stao... Pjer, ako me opet prekineš glupim pitanjima, ostaviću te na Salamanderu.“

Pjer: „Da šefe.“

Travis: „Osima Delte i nas, tamo se nalaze čuvari zatvora. Ne očekujte da budu naročito korisni, ali barem mogu da im odvuku pažnju i da troše municiju na njih.“

Travis je pritisnuo nekoliko tastera na svom terminalu i na velikom ekranu, iza njegovih leđa se pojavila fotografija majora Kovalskog. Travis je zatim nastavio: „Prikazaću vam fotografije članova njegove grupe. Dobro ih upamtite. Nisu mi potrebni kao zarobljenici, već kao leševi. Suvise je opasno držati ih žive. Ovo je čuveni major Kovalski, zatim, Trankz, Vils...“

Triš: „S njom sam se sastala u Parizu. Takođe je i onog pilota odvukla, kada je pokušao da me spreći da preuzmem Feliksa.“

Pjer je šmrknuo i zaustio nešto da kaže, ali ga je Travis prekinuo: „Pjer, ne želim da čujem tvoj komentar.“

Pjer je kinuo i klimnuo glavom.

Travis je nastavio: „Riko, Vaskez, Kovalev i Li, želim ih mrtve.“

Pojava se Piterova slika, Travis je nastavio: „Ovo je pilot Piter Hiks, nije član kolonijalnih komandosa. Imamo informaciju da je Feliks njegov prijatelj, tako da postoji mogućnost da i on bude sa kolonijalnim komandosima. Njega želim živog.“

Triš, u sebi: „Slatkišu, izgleda da ćemo se ponovo sresti.“

Travis: „To je sve.“

Major Kovalski je ušao u kabinu Admirala Forda. Salutirao je admiralu. Ford mu je otpozdravio.

Admiral Ford: „Sedi prijatelju.“

Kovalski je seo.

Admiral Ford: „Pozvao sam te da lično dođeš. Nisam o ovome htio da pričam putem radija.“

Major Kovalski: „Nešto nije u redu gospodine?“

Admiral Ford mu je dao datapad sa informacijom koju je dobio od obaveštajne službe. Kovalski je uzeo datapad i počeo je da čita izveštaj. Namrštilo se i stavio je datapad na sto.

Admiral Ford: „Ne mogu da odobrim tako rizičnu akciju duboko u neprijateljskoj teritoriji. Takođe znam da ne mogu da te sprečim da kreneš da oslobodiš svog čoveka.“

Major Kovalski ga je čutke posmatrao.

Admiral je nastavio: „Ti i tvoji ljudi ćete dobiti dve nedelje odsustva.“

Major Kovalski: „Hvala gospodine.“

Admiral Ford: „Ovo mi smrdi na zamku.“

Major Kovalski: „Znam.“

Admiral Ford: „Ako ti nešto zatreba, slobodno mi se obrati. Postaraću se da to i dobiješ.“

Major Kovalski: „Treba mi transporter, pouzdan i odličan pilot.“

Admiral Ford je uzeo komunikator i naredio je izvršnom oficiru da obezbedi jedan transporter klase Solus, jer se ti transporter obično koriste za transport zatvorenika.

Admiral Ford: „Piter Hiks je najbolji pilot za tu misiju. Već ste imali jednu zajedničku misiju. Javić Loganu da ga prekomanduje u tvoju jedinicu.“

Major Kovalski: „Hvala gospodine.“

Admiral Ford je klimnuo glavom i nastavio: „Ove kodove za sletanje, nećeš koristiti. Jer su oni deo nameštaljke da bi znali da ste vi. Tražio sam od obaveštajne službe da nabavi nove kodove. Čim dobijem te kodove, šaljem ih tebi.“

Major Kovalski je ustao i salutirao admiralu, spremjan da što pre krene. Admiral mu je otpozdravio i rekao: „To nije sve. Dao sam dve nedelje odsustva, kapetanu Vejnu i još nekolicini njegovih rendžera.“

Major Kovalski je zaustio da nešto kaže, ali ga je admiral prekinuo: „Da mogu, poslao bih celu flotu tamo.“

Major Kovalski: „Admirale, ne znam šta da kažem?“

Admiral Ford: „Majore, znamo se mnogo godina, da sam mlađi i ja bih pošao sa tobom. Toliko toga smo prošli zajedno, počev od one noći na Ačeneru, pre 30 godina, pa sve do sada. Ovo je najmanje što mogu da učinim za tebe prijatelju.“

Admiral Ford je prišao majoru Kovalskom i zagrio ga je.

Endžela je sedela u zadnjem delu Zodijaka. Na vratima kokpita se pojavila Kami. Endžela je ustala i prišla joj.

Endžela: „Opet ti.“

Kami: „Da.“

Endžela: „Šta sad hoćeš?“

Kami: „Kovalskom, moraš reći za čip.“

Endžela: „Za čip? Pa da mi odere kožu zato što sam prekršila njegovo naređenje.“

Kami: „Važno je da mu kažeš za mene, da bi me uključio u predstojeću misiju.“

Endžela: „O kakvoj misiji pričaš?“

Kami: „O misiji oslobađanja Hektora i Feliksa.“

Endžela: „Niko nije pominjaо takvu misiju.“

Kami: „Još ne, ali sutra će na brifingu biti predložen plan misije. Moraš reći Kovalskom za mene, kako bi me uključio u misiju. Bez moje pomoći nećete uspeti.“

Endžela: „Kako ti možeš da nam pomogneš?“

Kami: „Ponećeš moj čip sa sobom i priključiti me na terminal. Odatle mogu da vam pomognem.“

Endžela: „Šta da kažem majoru? Da si mi došla u san i rekla da ćeš nam pomoći. Ne bi mi nikad poverovao. Iskreno, ne verujem ni ja u sve ovo.“

Kami: „Da li sam te prošli put lagala? Uključi me na terminal u sobi za brifing, pa ću predložiti Kovalskom kako mogu da vam pomognem.“

Endžela: „Misliš da će poverovati u sve to?“

Kami: „Već sam mu jednom pomogla na sličan način.“

Endžela: „Gde si mu to pomogla?“

Kami: „Pomogla sam mu da okonča pobunu droida na Ačeneru pre 30 godina.“

Endžela je gledala zabezknuto u Kami.

Kami: „Ako mi ne veruješ, pitaj Trankza. On je bio tamo.“

Kami je nestala... Endžela se probudila oblivena hladnim znojem. Ustala je, obukla uniformu i krenula do Trankzove kabine. Kucala je. Trankz je otvorio. Endžela je stala u stavu mirno i salutirala je kapetanu Trankzu. Trankz je uzvratio i pitao je: „Šta se desilo, da nije uzbuna?“

Endžela: „Gospodine kapetane, da li možemo da razgovaramo?“

Trankz: „Naravno, uđi.“

Endžela: „Ne znam odakle da počnem, sve mi je nekako zbrkano.“

Trankz: „Da nije neki problem s Piterom? Ako želiš, popričaćeš s njim ujutru.“

Endžela: „Ne, Piter nije problem. On je nešto najlepše što mi se dogodilo.“

Trankz: „Dobro, reci mi šta te muči?“

Endžela: „Da li si bio sa majorom na Ačeneru pre 30 godina?“

Trankz je zbumjeno pogledao i rekao: „Da, bili smo tamo. Da li ti je to major rekao?“

Endžela: „U tome i jeste problem, nije mi major rekao.“

Trankz: „Ko ti je onda rekao? Admiral Ford?“

Endžela: „Kami mi je rekla da ste ti i major pre 30 godina, uz njenu pomoć, okončali pobunu droida na Ačeneru.“

Trankz: „Kami?“

Endžela: „Kami, kiborg koji je uništen na Zemlji. Njen čip nije oštećen. Mislim da telepatski uspostavlja komunikaciju samnom dok spavam.“

Trankz: „Siguran sam da je to samo san.“

Endžela: „Kako objašnjavaš to što mi je rekla za Ačener?“

Trankz: „Možda si negde slučajno to čula, pa sada sanjaš.“

Endžela: „Takođe je pomenula da ćemo imati briefing za misiju oslobođanja Hektora. I da može da nam pomogne. Informaciju o misiji nigde nisam mogla da čujem.“

Trankz se počešao po glavi i rekao: „Ujutru ćemo popričati sa majorom.“

Narednog jutra, Trankz i Endžela su došli do majorove kabine. Kovalski ih je pustio da uđu. Kada je čuo priču, Kovalski je zabezepljeno sedeo u stolici. Trankz i Endžela nikada nisu videli zbumjenog majora. Kovalski je okrenuo glavu prema Endželi i namršteno je pogledao. Endžela je to primetila, stala u stav mirno i ukočenog pogleda je gledala pravo ispred sebe. Kovalski je ustao, približio joj se i rekao: „Voljno poručnice Vils!“

Ćutke je gledao nekoliko sekundi. Endželi je tih nekoliko sekundi izgledalo kao čitava večnost.

Major Kovalski: „Znači prekršila si moje naređenje i izvadila čip?“

Endžela: „Da gospodine.“

Major Kovalski: „Da sam za to saznao ranije, pre početka pobune, kaznio bih te naj oštrije što mogu. Sada nemamo vremena za tako nešto. Trebaš mi na misiji.“

Endžela iznenadeno: „Misiji, znači stvarno idemo po Hektora?“

Major Kovalski: „Da. Gde je taj čip?“

Endžela: „Kod mene.“

Malo se sagla, stavila ruku u jedan veći džep, koji se nalazi sa strane na njenim pantalonama i izvadila je čip. Kovalski je uzeo čip i čutke ga je posmatrao.

Trankz: „Liči na onaj čip od pre 30 godina.“

Major Kovalski: „Da, liči. Postoji samo jedan način da utvrđimo da li je to stvarno taj čip.“

Kovalski je utaknuo čip u jedan terminal i aktivirao kameru, mikrofon i zvučnik, koji su se nalazili na konzoli. Upalila se crvena lampica na kameri, što je značilo da je kamera aktivna.

Major Kovalski: „Da li nas čuješ i vidiš?“

Kami: „Da.“

Major Kovalski: „Pre 30 godina, admiral Ford je mudro postupio, kada mi je rekao u koji terminal da te priključim.“

Kami: „Pogrešio si majore, kapetan Ford me je priključio na terminal. Ti i Trankz ste ušli u podzemni kompleks gde se nalazio centralni kompjuterski klaster i uništigli ste ga.“

Major Kovalski se okrenuo prema ostalima i rekao im: „To je taj čip, možemo mu verovati.“

Endžela: „Šta sad? Kako će nam Kami biti od pomoći?“

Major Kovalski: „Isto kao i prošli put, blokiraće i otvaraće vrata po potrebi i slične sabotaže. Kakvu god zamku da su nam smislili, na Kami sigurno nisu računali.“

Kami: „Piter mora da me priključi na terminal i da bude u blizini, ako se desi nešto ne predviđeno.“

Endžela: „Zašto baš Piter? Rekla sam ti da ga ne mešaš.“

Kami: „Zato što zna sve što je potrebno da mi pomogne oko hakovanja sistema. On i Feliks su nekada davno hakovali dobro zaštićene sisteme.“

Major Kovalski: „Već sam ga angažovao da nam bude pilot. Nemamo boljeg pilota od njega.“

Kami: „Odlično majore uvek razmišljate dva koraka unapred.“

Endžela: „Majore, on je pilot, nije specijalac...“

Major Kovalski: „Žao mi je Endžela, znam da ti je stalo do njega, ali mora da pođe, on nam je najbolji izbor. Ako će ti biti lakše, budi sve vreme uz njega.“

Endžela je klimnula glavom.

U međuvremenu je ušao i kapetan Vejn. Stao je u stavu mirno i salutirao.

Prisutni su mu otpozdravili.

Major Kovalski: „Vejn, Trankz, Kami i ja ćemo razraditi plan. Na brifingu ćemo ga izložiti udarnoj grupi. Slobodna si poručnice Vils.“

Endžela je salutirala i izašla.

Sala za brifinge je bila puna komandosa i rendžera, tu je bio i Piter. Kovalski je ukratko izložio plan: „Poručnik Hiks će da nas preveze transporterom do stanice Salamander. Uz pomoć koda koji su naši obaveštajci nabavili, dobićemo dozvolu za sletanje. Kapetan Vejn i rendžeri će da glume obezbeđenje transporta i zatvorenike. Zato što ih ne znaju. Naše likove sigurno znaju, mi čekamo u transporteru, dok rendžeri ne stignu do zatvorskog bloka AA61, tu se, u ćeliji 6115 nalazi Hektor, u ćeliji 6118 se nalazi Feliks. Važno je da poručnik Hiks sleti iznad ovog poklopca, to je poklopac ventilacionog otvora. Poručnici Hiks i Vils će kroz ventilaciju da dođu do ove kontrolne sobe i priključiti ovaj čip na terminal. Rendžeri će da obezbede Hektora i Feliksa. Za to vreme, mi izlazimo iz transportera i ulazimo u unutrašnjost stanice da pružimo pomoć rendžerima dok se vraćaju na poletno sletnu palubu. Ulazimo u transporter i bežimo. To bi bilo sve. Spremite se, krećemo u 22:00 zulu.“

Transporter je izašao iz crvotočine u Bernardovom sistemu. Uputio se prema stanici Salamander. Kontrolor na stanicu je, na radaru, video transporter i zatražio je identifikaciju. Piter je poslao identifikacioni kod. Posle kraće pauze, kontrolor im je dao dozvolu za sletanje. U kontrolnoj sobi su bili Travis, Triš, komandiri stanice i Delta odreda. Travis je video da pristiže transporter i pitao kontrolora: „Da li je to transporter koji čekamo?“

Kontrolor: „Nije, ovaj transporter ima drugi identifikacioni kod.“

Transporter je sleteo i iz njega je izašlo desetak osoba. Travis ih je gledao na monitoru.

Travis: „Uvećaj sliku da mogu da im vidim lica.“

Slika na monitoru se uvećala. Travis nije prepoznao nikog.

Pjer: „Možda ipak neće doći.“

Travis ga je mrko pogledao i rekao: „Idite na svoja mesta, njihov transporter, može stići svakog trenutka.“

Vejn, Čeng, Sanders i Lavrov su glumili čuvare, dok su Aviv, Štef, Smiters, Klej, Keli i Filips glumili zatvorenike. Prošli su pored pripadnika Delte, koji su bili sa druge strane i ušli u lift. Za to vreme, Endžela i Piter su, kroz pomoćni izlaz ispod transportera sišli na poletno sletnu palubu i ušli u ventilacioni šahrt, kroz koji su došli do jedne kontrolne sobe. Endžela je otvorila vrata, u sobi je bio jedan od tehničara koji je tu radio. Tehničar je ustao, krenuo prema njima i rekao: „Ko ste vi? Nemate odobrenje da budete...“

Tehničar nikada nije završio rečenicu. Endžela ga je udarcem pesnice u glavu nokautirala. Vezali su ga i zapušili mu usta. Piter je priključio čip na terminal. Na jednom od ekrana se pojavila poruka od Kami. Piter je pročitao i odmah, uzeo komunikator. Pozvao je Vejna: „Kapetane Vejn, došlo je do promene, zatvorenici nisu u zatvorskom bloku AA61, već u zatvorskom bloku AA23. Obojica su u ćeliji 2188“

Kapetan je to čuo u svojim slušalicama i poveo je svoje ljude tamo. Kada su se vrata lifta zatvorila, Lavrov i Sanders su skinuli okove svojim kolegama i dali su im oružje. Kami je opet ispisala tekst na ekranu, na kojem je pisalo: „Hakovala sam sistem, isključujem kamere i sigurnosne sisteme.“

Piter je to javio Vejnu i Kovalskom.

Travis je primetio da je slika na monitorima nestala. Pitao je kontrolora: „Šta se dešava? Izgubila se slika na monitorima.“

Kontrolor: „Ne znam, nemam kontrolu nad kamerama, ne mogu ih ponovo uključiti.“

Travis je povikao: „Oni su ovde! Pokrenite svoje ljude!“

Vejn: „Vreme je za šou, spremni...“

Vrata lifta su se otvorila i rendžeri su upali u prostoriju, ubivši čuvare koji su tu bili. Komandosi su izašli iz transportera i krenuli su prema vratima, koja su delila poletno sletnu palubu sa ostatkom stanice. Rendžeri su dotrčali do ćelije gde su bili Hektor i Feliks. Kami je to primetila na kamerama i otvorila ćeliju. Feliks i Hektor su pogledali prema vratima. Kapetan Vejn je ušao u ćeliju, skinuo im okove i rekao: „Ja sam kapetan Vejn, mi smo rendžeri, vadimo vas odavde. Možete li da hodate?“

Hektor: „Mogu.“

Feliks je klimnuo glavom.

Kapetan Vejn: „Čeng, daj im neko oružje!“

Zatim su krenuli prema izlazu, tu su naleteli na zatvorske čuvare. Počela je pucnjava, savladali su čuvare i nastavili.

Komandir stanice se obratio Travisu: „Stižu izveštaji o pucnjavi u pojedinim sektorima.“

Travis: „Oni su tu, sigurno su oni!“

Kami je blokirala, teška, okloprena, vrata između poletno sletne palube i ulaza u stanicu. Ispisala je tekst na ekranu, da Piter javi kolonijalnim komandosima, da ih sa druge strane čekaju Delte.

Kovalski: „Imamo Delte sa druge strane vrata. Rasporedite se ovde, kada Kami otvorí vrata ubacite unutra termalne detonatore!“

Rasporedili su se. Kovalski je mahnuo prema kameri. Kami je otvorila vrata. Komandosi su ubacili termalne detonatore kroz otvorena vrata. Kami je zatim zatvorila vrata i blokirala okolna vrata da Delte ne bi mogle da izađu. Začule su se snažne eksplozije sa druge strane. Kami je otvorila vrata i

komandosi su jurnuli unutra, pucajući na preživele, koji su bili ranjeni i u šoku.

Travis: „Šta se događa? Vrati sliku na ekran!“

Kontrolor: „Ne mogu, izgubio sam kontrolu nad sistemom.“

Travis: „Pjer, sedi za terminal i osposobi kamere!“

Pjer je seo i kuckao po tastaturi, zatim se okrenuo prema Travisu i rekao: „Neko je preuzeo kontrolu nad celim sistemom u stanici. Ko god da je to uradio, moramo doći na lice mesta i tamo onesposobiti uljeza. Tak tada mogu da vratim kontrolu nad sistemom.“

Kontrolor: „Jedino mesto odakle mogu tako nešto da urade je centralna kontrolna soba. Mogu vas tamo odvesti.“

Travis: „Triš, povedi Pjera, Hajnriha i kontrolora da vam bude vodič i sredi to.“

Triš je klimnula glavom i krenula. Došli su do hodnika, gde se nalazi centralna kontrolna soba. Triš je rekla ostalima da krenu napred, ona će da ide kroz ventilacioni otvor.

Kami je na kameri videla Hajnriha, Pjera i kontrolora i na ekranu ispisala poruku.

Piter je doviknuo Endželi: „Uskoro imamo društvo!“

Endžela je zauzela odbrambeni položaj iza vrata. Kami je zaključala vrata. Pjer je otvorio komandni pult za vrata sa druge strane i počeo je da prespaja žice, da bi otvorio vrata. Kami je ispisala poruku na ekranu, šta je videla na kameri. Endžela je viknula Piteru da uzme oružje i oboje su čekali da se otvore vrata. Kami je otvorila vrata, pre nego što je Pjer uspeo da premosti žice. Endžela je opalila kratak rafal, koji je pogodio kontrolora. Piter je pucao prema Hajnrihu ali je promašio. Hajnrih i Pjer su se sklonili u zaklon. Endžela je bacila termalni detonator, Kami je zatvorila vrata. Čula se eksplozija. Hajnrih je ostao mrtav, Pjer, teško ranjen je počeo da se povlači. Kroz ventilacioni otvor je iskočila Triš, brzo je razoružala Pitera. Endžela je to videla i samo što je htela da opali iz puške, Triš je dotrčala prema Endželi i nogom joj izbila pušku iz ruku. Puška je opalila i pogodila naslon stolice. Endžela je uzvratila lou kik udarcem i Triš je pala na pod. Triš je nogom počistila Endželu i ona je takođe sada bila na podu. Triš je skočila sa poda i krenula je da šutne Endželu. Endžela je blokirala Trišinu nogu, iskrenula je i Triš se opet našla na podu. Endžela je brzo ustala, Triš je takođe pokušala da ustane, ali je Endžela šutnula u glavu i Triš se otkotrljala po podu, našla se u blizini Piterovog pištolja, koji je još uvek bio na podu, pružila je ruku da dohvati pištolj. Endžela je videla šta Triš pokušava, uzela je stolicu i gađala je Triš. Zatim je došla do nje i pesnicom je htela da je udari. Triš je blokirala i uhvatila je Endželu obema rukama za vrat. Endžela se oslobođila i šutnula Triš. Triš se otkotrljala do Pitera, koji se upravo pridigao, još ošamućen od Trišinog napada. Endžela je uzela pištolj sa poda i nanišanila prema Triš. Ali nije mogla da puca, jer je Triš, već uhvatila Pitera u špansku kragnu.

Triš: „Ako nešto pokušaš slomiću mu vrat! Polako spusti tvoj pištolj na pod i gurni ga prema meni.“

Endžela je poslušala. Triš je uzela pištolj sa poda i držala ga je prislonjenog na Piterovu

slepoočnicu.

Triš: „Znači, stalo ti je do ovog slatkiša.“

Endžela je polako podigla ruke, kao da se predaje, stavila ih je na potiljak i rekla: „Predajem se, pusti ga.“

Triš: „Ha, kao u nekoj loše napisanoj knjizi ili nekom lošem filmu, bolničarka se zaljubila u pilota. C, c, c, c, kakav kliše...“

Endžela je i dalje držala ruke na potiljku, ali ih je polako spuštala prema vratu. Na leđima, odmah ispod vrata je imala rezervni pištolj. Uhvatila ga je rukom. Netremice je gledala u Triš i rekla: „Pusti ga, pa da završimo šta smo počele. Nije valjda da se bojiš jedne bolničarke?“

Triš: „Ti si kolonijalni komandos, nisi obična bolničarka. Zar misliš da sam toliko glupa da propustim ovakvu prednost?“

Triš se, zatim, obratila Piteru: „Kada završim sa tvojom bolničarkom, malo ćemo da se zabavimo, obećavam ti lud provod slatkišu.“

Piter je pokušao da se iskobelja, ali nije mogao ništa da uradi, Triš ga je suviše čvrsto držala.

Triš: „Gde si krenuo slatkišu, nismo još ni počeli.“

Zatim je polako počela da pomera ruku, kojom je držala pištolj, prema Endželi. Endžela je iskoristila priliku, kada je Triš sklonila pištolj sa Piterove slepoočnice i potegla pištolj koji je držala na leđima. Triš je iskolačila oči, nije očekivala tako nešto, brzo je uperila pištolj prema Endželi, ali joj se glava rascvetala na sve strane, kada je laserski zrak iz Endželinog pištolja pogodio njenu glavu. Piter je vrisnuo od šoka, kada ga je poprskala krv i delovi mozga iz Trišine glave. Endžela je došla do Trišinog nepomičnog tela i rekla: „Kad možeš da pucaš, pucaj, nemoj da pričaš.“

Zatim je zagrlila Pitera, koji se tresao od šoka.

Endžela: „Sve je u redu.“

Piter se i dalje tresao.

Endžela: „Smiri se ljubavi, treba da vidimo dokle su stigli Vejn i Kovalski.“

Piter je klimnuo glavom i došao je do monitora.

Na ekranu je video da su se rendžeri sastali sa komandosima i da se zajedno probijaju prema poletno sletnoj palubi da se vrate u transporter. Kami im je pomagala, otvarajući vrata, prema koridorima koji su bili slobodni i blokirajući vrata, koja su vodila u zamku. Došli su do transportera i počeli su da se ukrcavaju. Kami je sada blokirala sva vrata koja su vodila prema poletno sletnoj palubi i isključila glavni reaktor stanice.

Piter: „To je to, mislim da treba da krenemo. Samo da uzmem Kami.“

Endžela je klimnula glavom. Piter je otkačio čip sa terminala i krenuli su nazad kroz ventilacioni

otvor kojim su došli. Ušli su u transporter. Transporter je uzleteo, okrenuo se prema izlazu i izleteo kroz pravougaoni otvor poletno sletne palube, nekoliko minuta kasnije, transporter je skočio u hiper svemir.

Feliks i Kovalski su bili na sastanku u kabini admirala Forda. Kada su izašli, Kovalski je rekao Feliksu: „Čekaj nas pored tvoje Kobre, bićemo spremni za dvadeset minuta.“

Kolonijalni komandosi su se ukrcali u Kobru. Kobra je poletela sa poletno sletne palube Levijatana i skočila u hiper svemir. Izašla je iz hiper svemira u blizini planete Ačener. Feliks je sputio Kobru na površinu planete, u blizini podzemnog kompleksa. Izašli su napolje.

Trankz je prišao Kovalskom i rekao: „Kao da je bilo juče.“

Kovalski je klimnuo glavom i krenuo za Feliksom. Ostali su krenuli za njima. Feliks je ušao u jedan tajni podzemni prolaz, koji ih je vodio do istraživačkog kompleksa duboko ispod zemlje.

Feliks: „Bombu hladne fuzije postavite u centar kompleksa sa druge strane.“

Kovalski je klimnuo glavom i sa nekoliko komandosa je odneo bombu.

Feliks je zatim ušao u deo kompleksa za kibernetski bio inženjering. Endžela i Riko su išli za njim. U pregradama na zidu su bili skeleti, nisu bili ljudski, već metalni. Na metalnim skeletima su se videli mali servo motori za pokretanje ekstremiteta. Endžela je prepoznala skelete, istu lobanju i skelet je imala Kami. Ušli su u kontrolnu sobu. Feliks je ukucao nekoliko komandi na tastaturi i jedan od skeleta je položen na sto. Feliks je prišao metalnom skeletu i u glavu mu je stavio čip. Vratio se za komandni pult. Na monitoru je gledao ljudske slike, našao je sliku, bila je to slika Kami. Izabrao je da se taj model tkiva, kose i kože generiše preko metalnog skeleta. Ukucao je nekoliko komandi i sto je ušao u jednu komoru. Čekali su da se generiše ljudsko tkivo preko metalnog endoskeleta. U međuvremenu je ušao Kovalski. Pitao je Feliksa da li je završio. Feliks mu je odgovorio da je proces pri kraju. Kovalski mu je rekao, da će ga čekati napolju. Proces se završio. Komora se otvorila, bilo je dosta isparenja. Kroz maglu se videla ženska silueta, kako ustaje sa stola. Feliks je iz torbe, koju je nosio izvadio odeću i cipele, zatim ih je odneo prema silueti koja je još bila u oblaku isparenja. Sada se oblak isparenja razišao, videlo se kako Kami oblači odeću koju joj je Feliks dao.

Kami se okrenula prema Feliksu i rekla: „Hvala ti, to mi je omiljena jakna.“

Feliks je klimnuo glavom i rekao: „Vreme je da pođemo.“

Kami je krenula za Feliksom, zastala je kod Endžele i rekla joj je: „Hvala ti, što si spasila život Feliksu, podi za mnom, ovde ima nešto za tebe.“

Endžela se okrenula prema Feliksu. Feliks je slegnuo ramenima i rekao Endželi da pođe za Kami.

Kami je dovela Endželu do jedne prostorije. Endžela je videla natpis na vratima. Pisalo je: „Laboratorija za napredna bio genetska istraživanja.“

Ušle su unutra. Kami je otkucala nekoliko komandi na terminalu. Robotska ruka se okrenula i

dohvatila bočicu sa jedne od bezbroj polica, zatim se okrenula nazad. Kami je uzela bočicu tečnosti i dala je Endželi.

Endžela: „Šte je to?“

Kami: „To će da te popravi.“

Endžela: „Da me popravi?“

Kami: „Da ti povrati funkciju reprodukcije, koja je isključena prilikom hirurško genetske modifikacije za kolonijalne komandose.“

Endžela je pogledala monitor. Na monitoru je pisao sastav, namena i način upotrebe tečnosti, što joj je dala Kami.

Kami: „Ne znam kako drugačije da ti se zahvalim za sve što si uradila za Feliksa. Mislim da je ovo najprikladnije za tebe.“

Endžela je stavila bočicu u džep. Pogledala je Kami i rekla: „Hvala.“

Ukrcali su se u Kobru. Kobra je poletela. Kovalski je daljinskim putem aktivirao bombu hladne fuzije. Ceo kompleks je nestao u snažnoj eksploziji. Pečurkasti oblak dima se dizao visoko, sve do stratosfere. Kovalski je prišao Kami i predao joj je kutiju. Kami je otvorila kutiju, u kutiji je bila identifikaciona kartica.

Kovalski: „Poklon admirala Forda, zaslужila si ga. Dva puta si nam pomogla. Sada si zvanično priznata za osobu. Naravno, nemoj da se hvališ na sva zvona da si kiborg koji je priznat za ljudsko biće.“

Kami: „Hvala majore.“

Četiri zemaljske godine kasnije...

Do sada najveća flota, koju je ljudska rasa ikada sastavila je počela da nadire iz hiper svemira i crvotočina u sunčevom sistemu. Počele su završne operacije za svrgavanje generala Alvareza sa vlasti. Vojna baza na Plutonu je pretvorena u prah, masivnim orbitalnim bombardovanjem. Na drugim kolonijama postoje civilna naselja, zbog toga nije bilo moguće bombardovanje iz orbite. Istovremeno je počeo desant na kolonije, koje su se nalazile na četiri najveća Jupiterova meseca, Ganimed, Io, Kalisto i Evropa. Garnizon na Saturnovom mesecu Titan se predao bez borbe. Na površini Marsa su se vodile teške borbe. U orbiti Zemlje i Meseca se vodila borba u svemiru. Major Vejn predvodi drugi bataljon rendžera, koji se spustio na Evropu da pomogne pokret otpora na Evropi. Probleme im je zadavala neprijateljska artiljerija. Major Vejn je pozvao podršku iz svemira. Kapetan Piter Hiks predvodi napad. Senzori u Piterovom lovcu su detektivali više izvora radarskog zračenja.

Piter: „Ovde imaju jaku PVSO. Moramo prvo da im uništimo radare.“

Džastin: „Primljen, započinjemo napad anti radarskim raketama.“

Džastinova grupa je ispalila rakete, koje su se navodile na izvor radarskog zračenja. Nekoliko radara je uništeno. Turbo laseri sa površine su uzvratili i uništili nekoliko lovaca.

Piter: „Hvatam novi signal lansiraće rakete.“

Dve rakete S-6000 su lansirane prema Piterovom lovcu.

Džastin: „Locirali smo raketnu bateriju i nišanski radar, krećemo u napad.“

Piter: „Ne, čekaj, neka ispale, bar još dve rakete na mene. Ako ih odmah napadneš isključiće radar. Sa više ispaljenih raketa, ostaviće uključen nišanski radar.“

Još tri rakete su lansirane prema Piteru. U Piterovom kokpitu se čula buka od alarma, koji je signalizirao približavanje raketa.

Piter: „To je to, bežim odavde, napadnite nišanski radar i raketnu bateriju!“

Džastin: „Čuli ste ga, krećemo!“

Džastin i njegov levi pratilac su izbacili kasetne bombe na raketnu bateriju. Koja je uništena. Druga dva pratioca sa desne strane su ispalila anti radarske rakete na nišanski radar i uništili ga. Rakete ispaljene prema Piteru su izgubile podatke o navođenju sa nišanskih radara, pa su, sa polu aktivnog prešle na aktivan režim navođenja, kontrolisan radarom i kompjuterim u raketni. Piter je počeo naglo da ponire i da oštro manevriše. Usput je izbacivao radarske mamce, koji su skrenuli rakete prema njima. Rakete su eksplodirale daleko od Piterovog lovca.

Piter: „Zarija, uništili smo PVSO, tvoja grupa može početi napad na položaje artiljerije.“

Zarija: „Primljen, započinjemo napad.“

Zarijina grupa je zasula kasetnim bombama položaj gde se nalazila ukopana artiljerija. Uspeli su da unište artiljerijsku bateriju.

Jedan od turbo lasera sa površine je pogodio Piterovog lovca. Iz potisnika je pokuljao gust crni dim, levo krilo je bilo zahvaćeno plamenom. Piter je povikao u komunikator: „Pogođen sam! Katapultiram se!“

Zatim je povukao dve ručke ispod sedišta i mali raketni motori su se aktivirali, izbacivši ceo kokpit iz lovca. Dve sekunde kasnije, raketni motori su se isključili i otvorila su se tri mala padobrana, koji su polako spuštali kokpit sa Piterom. Lovac se srušio na površinu i eksplodirao.

Major Vejn je čuo da ga neko zove, okrenuo se i pitao: „Šta je Čeng?“

Čeng: „Jedan od naših lovaca je pogoden, pilot kapetan Hiks se katapultirao. Mi smo najbliži.“

Major Vejn: „Kažeš kapetan Hiks?“

Čeng: „Da gospodine!“

Major Vejn: „Kapetane Vils!“

Endžela je opalila kratak rafal prema zgradi, u kojoj su bili pripadnici lojalni generalu Alvrezu i okrenula se prema Vejnu.

Major Vejn: „Imamo oborenog pilota! Kapetan Hiks! Mi smo najbliži, krećemo!“

Endžela: „Piter?“

Major Vejn je klimnuo glavom. Krenuli su, usput je Vejn doviknuo: „Čeng, ti preuzmi komandu ovde!“

Čeng: „Hua!“

Major Vejn: „Sanders, Aviv, Hejz za mnom!“

Sva trojica su skoro istovremeno uzviknuli: „Hua!“

Njih petoro su se probijali prema mestu, gde se nalazio Piter. Piter je otvorio kokpit i izašao napolje. Udaljavao se od mesta pada. Jer je video grupu neprijateljskih vojnika kako se približavaju. Videli su ga i počeli da pucaju prema njemu. Dok je trčao prema zaklonu, sапleo se. Dok je padao, jedan laserski zrak je prošao tik pored njegove glave. Ostao je da leži. Čuo je pucnjavu sa svih strana. Ležao je skoro ceo minut. Čekajući da prestane pucnjava. Čuo je korake, bili su sve bliži. Mislio je, smrt mu se približava. Malo je podigao pogled, video je čizme, zatvorio je oči, očekivao je pucanj. Očekivao je da mu laser ili kinetički projektil prosvira lobanju i prospe mozak po hladnoj površini Jupiterovog meseca Evrope. Trgao se kada je osetio ruke koje ga prevrću na leđa, umesto pucnja, čuo je glas koji viče: „Piter! Piter!“

Bio je to Endželin glas, otvorio je oči, ugledao je Endželu kako kleći pored njega. Drhtao je od hladnoće i stresa. Endžela ga je na brzinu pregledala. Osim nekoliko ogrebotina i masnica, nije bilo drugih vidljivih povreda.

Endžela: „Možeš li da ustaneš?“

Piter: „Mislim da mogu.“

Pomogla mu je da ustane.

Endžela: „Kako se osećaš?“

Piter: „Ne znam, imam neki čudan osećaj u leđima.“

Endžela: „Idemo, ovde smo na brisanom prostoru. Ako osetiš negde bol, reci mi.“

Piter je klimnuo glavom. Zatim su krenuli. Došli su u blizinu jednog naselja. Iz daljine su videli neprijateljske vojнике. Doveli su nekolicinu muškaraca i pobili su ih na licu mesta. Jedna žena je kriknula: „Kristijane, neee!“

Čuo se plač deteta. Žena je dotrčala do beživotnih tela, koja su ležala pored zida. Za ženom je išlo

dete, koje je celo vreme plakalo. Vojnici su dohvatali dete, doveli je do žene, nanišanili su na njih. Žena je čvrsto zagrlila čerku i rekla joj: „Triš ne boj se, tvoja mama te čuva.“

Začula se rafalna paljba. Dete je zaplakalo, žena je zavrištala i čvršće je zagrlila čerku. Vojnici su popadali na zemlju. Vejn je dotrčao do žene i rekao: „U redu je gospođo.“

Endžela je išla za Vejnom.

Major Vejn se okrenuo prema Endželi i rekao: „Ova žena je u drugom stanju.“

Endžela je pregledala ženu i rekla: „Majore, pozovite Medivak, treba nam hitno!“

Major Vejn: „Sanders!“

Sanders: „Da gospodine.“

Major Vejn: „Pozovi Medivak!“

Endžela: „Piter, trebaš mi ovde!“

Piter je došao i kleknuo pored žene i pitao Endželu: „Kako da ti pomognem?“

Endžela: „Kada se žena porodi, skinu jaknu, uvićemo bebu u tvoju jaknu.“

Piter je gledao zaprepašteno i pitao: „Porodi? Sada? Kako znaš?“

Endžela: „Pukao joj je vodenjak. Skinu jaknu trebaće mi da uvijem bebu.“

Piter je skinuo jaknu i dao je Endželi.

Major Vejn: „Nema slobodnih Medivaka, poslaće jedan, čim budu mogli.“

Endžela se okrenula prema Vejnu i rekla mu: „Vejn, ova žena će da se porodi za 15 minuta. Treba nam Medivak hitno!“

Major Vejn: „Porodi?“

Zatim se okrenuo prema Sandersu i rekao: „Sanders, daj mi radio!“

Dete je čutke gledalo šta se dešava. Endžela je pogledala dete, nasmešila se dovojčici i rekla: „Dobićeš batu ili sekru.“

Dete je klimnulo glavom.

Endžela: „Kako se ti zoveš?“

Dete se postidelio i pogledalo dole.

Majka deteta: „Zove se Triš.“

Endžela: „Triš je lepo ime. Koliko imaš godina?“

Dete je pokazalo tri prsta.

Endžela se okrenula prema detetovoj majci i pitala je: „Kako se zovete gospođo?“

Ona je odgovorila: „Landis, Lora Landis.“

Endžela: „Ne brinite Lora, biće sve u redu.“

Desetak minuta kasnije, začuo se plač deteta. Endžela je presekla pupčanu vrpcu i podvezala pupak, zatim je uvila bebu u Piterovu jaknu. Dala je bebu Lori. Rekavši joj: „Čestitam, dobili ste dečaka.“

Lora: „Lajnus.“

Endžela: „Molim?“

Lora: „Zvaće se Lajnus.“

Major Vejn: „Medivak stiže za 10 minuta.“

Endžela je klimnula glavom.

Lora je ustala sa detetom i polako, teturajući se, krenula prema zidu, gde je ležalo nekoliko beživotnih tela.

Endžela: „Sedite, treba da se odmorite, uskoro dolazi Medivak.“

Lora: „Samo želim da Lajnus vidi svog oca.“

Piter i Endžela su se za trenutak čutke pogledali i pomogli ženi da dođe do tela svog supruga.

Ubrzo se iz daljine čula buka motora Medivaka. Medivak je sleteo u blizini. Endžela je uvela Loru, koja je držala novorođenče Lajnusa. Piter je nosio Triš. Rendžeri su ostali i sklonili su se od prašine, koju je podigao Medivak, dok je uzletao. Medivak je poleteo prema sanitetskom brodu, koji se nalazi u orbiti.

Pilot se okrenuo prema putnicima i pitao ih: „Da li ste čuli, kruži vest da je general Alvarez ubijen? Vest još nije potvrđena.“

Lori su zasuzile oči i počela je tiho plakati.

Piter se žalio na bol u leđima.

Endžela: „Povredio si kičmu prilikom katapultiranja lezi, daću ti nešto protiv bolova.“

Endžela je čutke gledala u Loru i njenu decu, novorođenče Lajnusa i trogodišnju Triš. Zatim je skrenula pogled prema Piteru, koji se uspavao. Dohvatila je torbu sa medicinskom opremom, koju nosi sa sobom, iz torbe je uzela bočicu sa tečnošću, koju je dobila od Kami na Ačeneru. Stavila je bočicu u aplikator i ubrizgala je sebi u venu.

Kasnije te večeri, vest je potvrđena i snage lojalne generalu Alvarezu su masovno počele da se predaju. Na Marsu su obustavljene borbe i proglašena je bezuslovna predaja svih jedinica lojalnih generalu Alvarezu. Trankz, Riko i desetak marinaca su se popeli na vrh planine Olimpus na Marsu i postavili su ogromnu zastavu saveza slobodnih planeta.

U centrali tajne službe na Zemlji, je ostao samo Pjer, koji je izvršavao poslednje Travisovo

naređenje, da uništi sve podatke u arhivi tajne službe. Sedeo je za terminalom glavnog servera i pratio je napredovanje programa, koji je uništavao podatke na serverima u arhivi. Jedna Spetsnaz brigada, predvođena pukovnikom Kovalskim je upala u centralu tajne službe. Zatekli su samo Pjera, kako sedi u stolici pored terminala glavnog servera. Na ekranu su se smenjivale cifre 98%... 99%... 100%. Zatim se server restartovao i na ekranu se pojavio tekst: „Operativni sistem nije instaliran. Pokrenite instalaciju operativnog sistema sa butabilnog medijuma...“

Isti tekst je bio isписан на svim monitorima u centrali tajne službe.

Pjer se bez otpora predao jedinici Spetsnaz.

Travis se probijao, kroz masu naroda što je bila na ulici. U predgrađu je ušao u jedno vozilo i odvezao se do tajne lokacije. Došao je do vrata zgrade. Stavio je šaku na biometrijski čitač, na malom ekranu biometrijskog čitača, se pojavio tekst „Pristup dozvoljen.“

Vrata su se otvorila i Travis je ušao u jedan hangar. Tu se nalazi brod klase Konstriktor. Ušao je unutra. Krov hangara je počeo da se otvara. Vinuo se u orbitu. Patrola lovaca je pokušala da ga zaustavi, ali čim se Konstriktor oslobođio uticaja Zemljine gravitacije, skočio je u hiper svemir. SVAKS je analizirao hiper svemirski mehur, koji ostaje nekih desetak minuta posle skoka u hiper svemir ili dolaska iz hiper svemira. SVAKS je završio analizu i poslao je izveštaj putem sub prostorne komunikacije.

Kobra Mk 3 je polako letela paralelno sa jednim velikim tankerom. Feliks je pio neko đubre od instant kafe. Kami je sedela za kopilotskim sedištem i držala odstojanje na samo desetak metara od tankera. Kami je primila poruku, koja je stigla putem sub prostorne komunikacije. Okrenula je glavu prema Feliksu i rekla: „Dolazi u Konstriktoru, dali su nam, identifikacioni kod broda. Nadam se da nema uređaj za maskiranje.“

Feliks: „Nema. Postojao je samo jedan na Konstriktoru kojeg smo uništili pre nekoliko godina.“

Kami: „Imam ga na radaru.“

Feliks: „Odlično, čekaćemo da se približi. Inače, bila si u pravu ipak dolazi ovde.“

Kami: „Logično je. Na Novom Haitiju može lako da se skloni. Tu već ima skrovište.“

Travis je bacio pogled na radar. Jedini kontakt je bio teški tanker, klase Omega.

Feliks: „Približava se. Ostaćemo u senci tankera, dok se skroz ne približi.“

Kami je još više približila Kobru tankeru, sada Kobra leti na samo desetak santimetara od tankera. To je uradila, da ih radar sa Konstrikторa ne bi otkrio, jer je sada bio blizu. Kada lete tik uz tanker, radar na Konstriktoru ih neće otkriti, sve dok ne bude sasvim blizu.

Feliks: „Krećemo.“

Gurnuo je ručice za kontrolu potiska glavnih potisnika na maksimum. Iz potisnika se

pojavio beličasto plavi plamen plazme i Kobra je krenula punom brzinom prema svojoj žrtvi. Kami je na nišanskom radaru zaključala metu i ispalila rakete prema Konstriktoru. Senzori u Konstriktoru su detektovali rakete i oglasio se alarm da upozori pilota na opasnost. Travis je pokušao, naglim manevrom da promeni pravac, ali su sve četiri rakete pogodile Konstriktor, kome se energetski štit potpuno raspao. Energetski štit nije uspeo u potpunosti da apsorbuje detonacije bojevih glava raketa. Crni dim je počeo da kulja iz boka Konstriktora, a levi potisnik se ugasio. Piter je dugačkim rafalom iz lasera prepolovio Konstriktor. Iz Konstriktora je izletela kapsula za spasavanje. Trenutak kasnije, Konstriktor je eksplodirao. Kami je na radaru videla kapsulu za spasavanje. Rekla je Feliksu: „Pokušava da pobegne.“

Feliks je okrenuo Kobru prema kapsuli za spasavanje i ispalio, kratak rafal u nju. Kapsula je eksplodirala.

Kami: „Ovo novo poslovno angažovanje ti izgleda prija. Nekada nisi baš voleo da radiš za vlasti.“

Feliks: „Admiral Ford me je lepo zamolio da obavljam poslove za novo formiranu tajnu službu. Tako lepa ponuda admirala se ne odbija.“

Deset godina kasnije na jednoj farmi na Novom Teksasu...

Endžela je spremila doručak i servirala ga je. Piter je ušao u trpezariju i rekao: „Dobro jutro ljubavi.“

Endžela: „Dobro jutro.“

Poljubili su se.

Endžela: „Najavili su nevreme popodne.“

Piter: „Znam, ne trebaju mi meteorolozi. Leđa me ubijaju od bolova, kod svake promene vremena.“

Piter je seo za sto i pitao: „Da li su se klinci probudili?“

Endžela: „Jesu, ustali su rano jutros. Idem da ih pozovem na doručak.“

Endžela je izašla ispred kuće i povikala: „Bili, Sara doručak!“

Brat i sestra su prekinuli igranje, odgovorili su u isti glas: „Evo mama, stižemo!“

Kraj